

ספר דין תורה בבית דין של מעלה פרק ג

ליקוט גדול ונפלא מכל ספרי זוהר הקדוש כתבי האריז"ל וספרי בעל שם טוב ומספרי שבט מוסר של"ה הקדוש מנורת המאור ראשית חכמה פלא יועץ יסוד התשובה ושכר ועונש ועוד, על הדיני תורה של כל אחד ואחד בבית דין של מעלה, ועל כל אבר ואבר שנהנה ממאכלות אסורות יצטרף לעבור ניתוחים לטהר ולתקן אותו כמו שכתב החפץ חיים זי"ע בנדחי ישראל פרק כ"ח. יעוד הספר ומהותו להנחיל דרך תורת אמת היא תורת רבי שמעון בר יוחאי זי"ע לכל בני ישראל הרוצים להידבק בהקדוש ברוך הוא, ולהנצל מהעונשים הגדולים בבית דין של מעלה שזה רק על ידי למוד תורת הסוד [וראה בתיקוני זוהר תיקון ס"ט דף ק"ג], לקבל יראת שמים אמתית בראותו בברור את הנעשה עם הנשמה בבית דין של מעלה כמובא בזהר הקדוש בהרבה מקומות, כדברי החזון איש זי"ע שלמדם הזהר הקדוש הוא המוסר הכי הגדול מכל ספרי מוסר. ובו יג ספרים נפתחים

- ספר א. חלק י': הרשב"י הציל אותי.
- ספר ב. חלק יא': מה תענה בבית דין של מעלה.
- ספר ג. חלק יב': פשרות השחיטה בישראל כהלכתה. אזהרת החפץ חיים זצ"ל על מאכלות אסורות, והדין תורה על זה.
- ספר ד. חלק יג': דין תורה בבית של מעלה לאוכלי בשר הברצ"ם
- ספר ד. חלק יד': פשרות השחיטה בישראל חלק ב' המשך הדין תורה בבית דין של מעלה.
- ספר ה. חלק טו': סודות הכשרות, גלוים גדולים שלא שמעתם מעולם.
- ספר ו. חלק טז': פשרות השחיטה בישראל חלק ג' המשך הדין תורה בבית דין של מעלה.
- ספר ז. חלק יז': דין תורה בבית דין של מעלה על שמירת הברית.
- ספר ח. חלק יח': דין תורה בבית דין של מעלה על פשרות של הרבנות.
- ספר ט. חלק יט': דין תורה בבית דין של מעלה לראשי ישיבות.
- ספר י. חלק כ': שאלות ותשובות בבית דין של מעלה.
- ספר יא. חלק כא': דין תורה של ראש ישיבה גדול בבית דין של מעלה.
- ספר יב. חלק כב': מכתב מבעלת תשובה עם הדין תורה בבית דין של מעלה.
- ספר יג. דין תורה - כל יהודי ירח את הרב המכשיר (המכשיל-המתיר) לדין תורה לתבע את הרב בשם מליין ש"ח.

הלומד זהר הקדוש שומעים בשמים את אמירת שמע ישראל והתפלות שהוא מתפלל (תיקון"ז ת"מ"ג), דאפילו ישראל מתפללין ואומרים שמע ישראל, דאיהו קודשא בריהו אין עונה אותם וכו', שמי שלומד זהר, שמעיים התפלות, והשמע ישראל, (הג"ר א בתיקון"ז תקון מ"ג). ובשואה האימה רחמנא ליצילן שרדו לחיים אלו שהיו רגילים לומר כל יום פתח אליהו ז"ל בעל פה קדם התפלה, וראו בעליל שכחו גדול מאד (עדות ביעקב). ובכמה דקות שלומד זהר הקדוש יכול להפך הכל לטובה ולהיות מבגין עליה, לזכות ל"עין לא ראתה אלקים וזלתך יעשה למחפה לו", ויטהר נשמתו ויזכה למעלות עליונות כידוע מדברי האריז"ל. ובזה מקומים רצון התנא האלקי, כדאמר רבי שמעון (בישין ס"ז): "בני שנו מדותי" - למדו תורתי, וכחו גדול, כמו שאמר: יכולני לפטור את כל העולם מן הדין. (ספר מה), אמר רבי שמעון: אנו קיומי העולמות. (ח"ג, קכ"ח), אחי ורעי באו ונתאחד בדבר גדול וקדוש זה! ועל ידי למוד הזהר הקדוש יחד שבטי ישראל ננצל מכל גזרות קשות ורעות שלא תוכלנה לשלוט על עם ישראל, ונזכה במהרה לביאת משיח צדקנו ברחמים, אמן.

יצא לאור מוצאי יום הכפורים ה'תשע"ו
מפעל הזהר העולמי סניף בת ים 651911-0527

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר

דין תורה
בבית דין של מעלה

חלקי

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

חוברת מספר 250

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק י'

הדשב"י הציל אותי

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
אלול תשע"ה

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

מכתב עידוד וחיזוק מכתב שהתקבל בחודש האחרון (טבת תשע"ה) לאחר שפרסמנו מדברים אלו:

בס"ד

אפתח את מכתבי זה באזהרה חמורה! שכן, את דבריי הבאים, אני כותבת מלב שותת דם, לאחר ימים כמו גם לילות, נטולי שינה וסערת נפש שאין כדוגמתה. בראשית אומר שאני אוהבת את הקב"ה אהבת נפש לא רגילה, על כך יעיד בעלי ומכריי הקרובים ביותר. ואעפ"י כן, אפילו בעבורי הסיפור הזה, אותו אגולל בהמשך, הינו כבד בכמה וכמה מידות ואף הביאני לחלישות הדעת גדולה ביותר. ימים ולילות ארוכים עברו עלי עד אשר הצלחתי להתאושש, ולו במעט, מההלם שאחז בי עת גיליתי את אחד הדברים הנוראיים ביותר, שיכולה לגלות בעלת תשובה כדוגמתי, ובכלל, כל אדם הירא את השם באמת ובתמים. אציין ששבועיים לפני תחילת המעשה, התחלתי לגרוס בזוהר הקדוש.

תגובת זעם על ערעור מוסכמות

קיבלתי מכתב עם מספר שורות מחץ אשר עתידות לשנות את חיי. בקיצור נמרץ אספר שבמכתב היה כתוב שהבשרים, הן של עופות ובעיקר של בהמות, הבאים אל פי, כמו גם אל מילוני פיות יהודים, הינם טריפות ונבלות ממש. אעפ"י שהכל בהכשרים המהודרים ביותר!

הבטתי במכתב זה בתדהמה וזעמתי לעצמי, 'מי הוא אותו החצוף ההופך אותי, כמו גם מילוני יהודים אחרים, תלמידי חכמים, ראשי קהילות ופשוטי העם לאוכלי נבלות וטריפות, על בסיס יומיומי?'

יתרה מכך, באותו מכתב היה כתוב שכל אוכלי הבהמות בדורנו עוברים על איסור כרת מדאורייתא. איסור "חלב" צויין שם. "כרת" הוא גם הדין על מי שבא על גידה ר"ל! אתם מבינים?!

לא בזבזתי זמן, ומיד כתבתי לאדם החתום על הדברים, כי אני מוחא בכל תוקף, ולא ייתכן שהוא יוציא לעז ודיבה שכזו על כלל האומה. הרי לא ייתכן, שיכול בכלל להיות דבר שכזה, מבלי שתקום צעקה גדולה! ומה גם, הוספתי לכתוב,

"דבריך הינם בגדר 'גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה', כמו כן, גורמים הדברים לחלישות הדעת ענקית ושוה פשוט לא יכול להיות אמיתי!"

הנפש מסרבת להאמין להוכחות

כעבור זמן קצר קיבלתי מכתב חוזר. במייל הפנה אותי הכותב לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שבדיעבד הסתבר לי שהוציא מאות ספרים בנושא, אך לא לפני ששלח לי חומר בנושא. לטענתו, עם הוכחות חותכות.

בתחילה סירבתי לפתוח שוב את מכתבו ולקרוא את הדברים, שכן הייתי מדי כעוסה והמומה מ"השקר הגס". לקח לי יומיים נוספים של חיבוטי נפש קשים מנשוא, עד שהעזתי לפתוח ולקרוא את הכתוב. עלי לציין שאנוכי אדם של אמת. אין ימינה ואין שמאלה, יש רק אמת אחת, והיא זו שהביאתני לפתוח בכל אופן את אותו מכתב.

שמעתי את הרה"ג לנדא שליט"א, במשך כמחצית השעה, על מחדלים נוראיים בענייני הכשרות, ואף הוסיף ואמר שכיום כמעט ולא ניתן למצוא בהמה כשרה, בשום מקום בעולם!! אתם שומעים?! והוא הוסיף ואמר, שגם לא איכפת לו לשלם את המחיר על דבריו.

חומר כתוב בלי סוף שאסף ואיגד האדמו"ר.... אני בוחנת את הדברים, ומרגע לרגע, סערת הנפש שלי הולכת וגדלה, הולכת ומתעצמת.

"לא יכול להיות שעובדים על כולנו! אני פשוט מסרבת להאמין לכך! הרי... הרי זה אומר שהפוליטיקה והכסף הם בעצם אלה שמביאים את האוכל אל פי, אל פיות כולם".

הרגשות שמימיים בלתי מובנות שיש אמת בדברים אלו

יחד עם כל המידע הזה, אני נמצאת בהכחשה טוטאלית. ואף יוצרת מחאה פרטית. אני מכניסה בשר אל החמין ומשהו בתוכי זועק "עכשיו כשאת יודעת שזה אסור, את תתני על זה את הדין!"...

"די, די, די" אני משתיקה את אותו הקול. בשבת קודש, משום מה, הבשר, אותו אני כה אוהבת מאז שאני זוכרת את עצמי, מרגיש טפל וחסר טעם. אני, חובבת הבשרים הנלהבת, לוקחת את חתיכת הכבש שבצלחת וזורקת אותה לפח. למחרת, נמשכת מחאתי כאשר אני מכניסה עוף לתנור. אני מתיישבת לאכול. תוך כדי האכילה, לאחר מספר דקות, אני חשה בכאב בטן שהולך וגדל. בראשי אני שומעת קול שזועק: "את לא יכולה לאכול את זה". אני מסיימת לאכול, ובמשך שש שעות תמימות אני חווה התכווצויות ועוויתות נוראיות בקיבה. ופעילות המעיים שלי

הולכת וגוברת. כעבור שש שעות עובר הכאב, כאילו לא היה. לא התייחסתי לכך יתר על המידה, עד אשר הדבר חזר על עצמו פעם אחר פעם. הקול בראש זועק "אל תאכלי את זה!" ואני משיבה לו "אבל זה לא יכול להיות! אני פשוט לא מאמינה לדבר הזה!". לאחר מספר פעמים הבנתי שמשמיים מאותתים לי שכעת, משאני יודעת את האמת, מנסים לגרום לי להפסיק.

מחשבה למעשה

לאחר בירורים החלטנו, אני ובעלי, שאין מנוס ושראשית כל, עלינו להפסיק לאכול בשר בהמה! גזירה לא פשוטה בעליל. שהרי אינני אוכלת בצקים, עוגיות או ממתקים, כי אם בשר וירקות! ואז ביקשנו מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א שיפנה אותנו לשוחט שלו. הרב אמר שמכיוון שהשוחט שלו עושה שחישות קטנות, הוא איננו יודע האם יוכל לשלוח גם לנו. אמרתי לרב, שאין לנו שמחה בשבת קודש אלא בבשר וביין. ואם לא בשר בהמה, לפחות בשר עוף... הרב נתן לי מספר והוסיף "תאמרי לרב רוט שאני שלחתי אתכם" ובע"ה תקוו לטוב.

מיד יצרנו קשר עם הרב רוט, אשר אחראי על השחיטה לאדמו"ר שליט"א, והוא אכן הסכים לשלוח גם לנו עופות והודו, לאחר שהסברתי שאין לי שום אופציה אחרת. על העופות והעוף, שילמתי פי 4 לערך מהמחיר אותו אני רגילה לשלם בסופר. אומנם אמרנו "לשם יחוד", והרי אנו באים לקיים מצוות עשה מדאורייתא של "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאודך!!!". לא שווה כל הון שבעולם, אם ח"ו נעבור על איסור אחד מדאורייתא, קל וחומר, על איסורים כה נוראיים וחמורים!

חומרות מופרזות או איסורים חמורים

לאחר שיצרנו שוב קשר עם האדמו"ר, הוא הסביר לנו, בעדינות רבה, שבשלב הבא עלינו להכשיר את הכלים הניתנים להכשרה. לגבי כלי החרסינה, ככל הנראה דינם נחרץ ואין להם תקנה, כי אם להשליכם. אציין שלא מכבר קנינו שני סטים מדהימים ויוקרתיים לכבוד שבת קודש. כל סט בשווי 400 סה"כ 800 שקלים חדשים. וזאת בנוסף לכל הצלחות של יום חול, כולם מחרסינה... שלא לדבר על כך שאת הבשרים שבמקררנו, עלינו לזרוק, בכדי שלא נכשיל חלילה שום יהודי אחר בנבלות וטריפות.

על אף כל הנתונים הברורים והחדים כתער, אני מחליטה בכל אופן לעשות בירורים משל עצמי. אציין בזאת שאינני פתי המאמין לכל דבר, אלא בעלת תואר שני, ובעלת עסק עצמאי מצליח.

אני יוצרת קשר עם רב חשוב, העומד בראש כוללים, הידוע ללא עוררין כתלמיד חכם עצום וגדול. אני שואלת את הרב מספר שאלות נוקבות. בתחילה

הרב אומר שלמיטב ידיעתו אין בעיה באופן כללי, ואומנם, שהוא איננו מונח לחלוטין בפרטים, אך מזהיר מלהתקרב לבית מטבחים מסויים, בו רבים וטובים קונים, במחירים מצויינים. הוא אומר שהוא מתריע כבר למעלה משנה שאין לדרוך במקום זה. עוד הוא מוסיף שידוע שישנה בעיה קשה בשחיטה בארץ פלונית, ולכן אסור להתקרב לשחיטה שיוצאת מארץ זו. הרב מוסיף שכידוע, ישנה פוליטיקה רבה בכל נושא הכשרויות, אך שכדאי שאשוחח עם המשגיח החשוב פלוני אלמוני, שאחראי על כלל השוחטים בארץ ובעולם של בד"ץ מהודר ביותר, בכדי שהוא יעשה לי את ההשלמות, בעניינים עליהם הרב לא ידע להשיב. ניתקתי את השיחה, לא לפני שאמרתי לרב שאתקשר אליו בכדי לומר לו מה שראש המשגיחים אמר. אם אהיה כנה עם עצמי, כמו גם עם מי שקורא את דבריי אלו, אומר שבתוכי ציפיתי, קיוויתי, ייחלתי, שאסיים את הבירור עם אמירה ברורה שבכלל אין לי מה לדאוג ושהכל בסדר גמור. אולי אף שהאדמו"ר נוהג חומרות, שלי, האדם הפשוט, לא מחוייבות המציאות.

תדהמה ותסכול

מה רבה הייתה תדהמתי, כאשר תוך כדי שיחתי עם ראש המשגיחים, המטייל בכל העולם מטעם אותו ההכשר המהודר, הוא משיב לשאלתי, בעניין אותו בית המטבחים, ממנו הזהיר הרה"ג עימו שוחחתי דקות ספורות קודם לכן, כי אין כל חשש בבית המטבחים הזה, ושאפשר לקנות שם "בשקט". כמובן שלא סיפרתי לו לפני כן מה הרב אמר לי.

לשאלתי בעניין ההברחות של בני המיעוטים, אמר המשגיח שאכן ישנם זיופים רבים שלא ניתן לעשות בעניין דבר, מעבר למה שעושה המדינה.

"אז אתה אומר לי שיש מצב ממשי שאנו קונים בשר עם חותמת הברד"ץ שבעצם הגיע מעזה?!"

"תראי, הברחות זיופים יש בכל תחום. גם פה. זה לא תלוי בנו...". התחלחלתי למשמע הדברים.

בהמשך דבריו החל לספר לי עד כמה הבהמות הנשחטות באותה ארץ פלונית, עליה הזהירני הרב הנ"ל מלהתקרב לכל השחיתות היוצאות ממנה, סטריליות ונבדקות בהקפדה ו"בחומרא דחומרא". נותרתי המומה! ואז נפלט מפי "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם!". המשגיח נאלם דום ושאל: "זה מה שהרב פלוני אמר?!"

"כן!" השבתי.

"מתי הוא אמר דבר שכזה?!" המשיך לשאול המשגיח ההמום.

"לפני שהתקשרתי אליכם, סיימתי את שיחתי עימו".

"באמת?! טוב תשמעי, אשוחח עם הרב ונראה מדוע הוא אמר לכם כאלה דברים".

שאלתי עוד מספר שאלות שבסופן, הדברים שנאמרו הם כדלקמן: אכן ישנן מחלוקות בעניינים מסויימים שבדיני הכשרות. ופוליטיקה רבה מנהלת את התחום המגלגל מיליוני דולרים ויותר כל שנה. ושעקב "חוסר ידיעה מספקת" בדינים מסויימים, נוהגים השוחטים בחומרות יתרות על מנת שלא תצא תקלה...

"חוסר ידיעה מספקת?" אני שואלת בתדהמה.

"כן, ולכן אנו נוהגים חומרות רבות והקפדות גדולות, בכדי שהכל יצא בהידור רב".

"אם יש חוסר ידיעה מספקת, הכיצד ייתכן לעשות שחיטה בהידור רב?!" אני חושבת לעצמי, ללא אומר דבר. ניתקתי את השיחה נדהמת, ובסערת נפש גדולה יותר ממה שהייתי עוד קודם לכן.

האמת מתבהרת

צפו ועלו שאלות רבות וגדולות יותר משהיו לפני כן. לאחר דקות ארוכות, בהן ניסיתי לשוב ולהתאושש מהשיחה ההזויה, ניסיתי להתקשר לרב פלוני אשר הפנה אותי אל המשגיח. הוא היה בממתנה....

התקשרתי לבעלי וגוללתי בפניו את תוכנן של שתי השיחות. אף הוא היה המום לחלוטין. בערב ישבנו על הספה, המומים ונטולי מילים. פשוט בהינו בחלל החדר, כשרק המילים "הזוי", "לא אמיתי" ו"זה לא יכול להיות", מסתננות מפעם לפעם מתוך נפשנו הסוערת.

השיחות הללו, בתוספת החומרים הרבים שהמשיכו להגיע אל תיבת הדואר שלי, הבהירה שלי שהכל אמת לאמיתה. ושמחדל לא נורמאלי בסדר גודלו מתחולל בתוך מטבחינו. אנו אוכלים ומאכילים את בני ביתנו לאורך שנים ארוכות בכל מרעין בישין. לא פלא שהאדמו"ר מהאלמין שליט"א התבטא לא אחת שבשל עוון נורא ואיום זה, מתחוללות מגיפות נוראיות ר"ל, ואסונות נוראיים בכל פינה ומכל עבר. אנו פשוט מרעילים את גופנו ונשמטנו.

[בקיצור: הדברים שהרב אומר הם דברים שכשהגיעו לידיעתנו היה לנו מאד מאד לא פשוט לקבל אותם - ובהחלט דברים שהם ממש מזעזעים את אמות הסיפים וממש לא פשוט אבל כשהאמת מגיעה אל מול העיניים, קשה לברוח ממנה.]

יש פה הרבה מחדלים

עכשיו - כשהדברים הגיעו לידינו ואנחנו ככה בחנו אותם, אז בתחילה אנחנו קראנו מעט מן הדברים שהאדמו"ר מביא ואמרנו טוב, יכול להיות שהאדמו"ר באמת מדבר על חומרות - חומרות - כי בכל זאת אנחנו אנשים פשוטים, בעלי תשובה, משתדלים לעבוד את ה' בתמימות, אבל לצערנו הרב או לשמחתנו הרבה, אני לא יודעת אפילו איך להגדיר את זה, כשאני ואישי שיחיה, כשאנחנו התחלנו לחפור בנושא הזה שבעל כורחנו -כי באמת נדמה היה לנו כאילו כפו עלינו הר כגיגית אף אחד לא רוצה להתעורר למציאות שבה אנחנו מגלים שעובדים על כולנו, שמוכרים אותנו עבור בצע כסף וזה דברים שהם לא נתפסים, בטח ובטח לא כשמדובר על ציבור שאמור להיות אמון על המאכלות הכשרות, להכניס לפה, ופתאום אנחנו מגלים שיש פה הרבה מחדלים מאד מאד גדולים.

סתירות בין הרב והמשגיח

זה שבתחילה באמת היה לנו מאד קשה לקבל את הדברים, ודי ניסינו לברוח מהם, אמנם התחלנו לחקור את הענין והתחלנו לדבר עם משגיחים, עם רבנים שמתעסקים מעט- או מי פחות או מי יותר בעניני הכשרות, וככל שיותר בדקנו, הבנו שלא רק שהאדמו"ר - לא נוהג פה בחומרות שזה פשוט מזעזע, אבל הלכתחילה לא מתקיים בשום צורה ואופן בעניני הכשרות.

זאת אומרת, אם דיברנו עם רב מאד מאד גדול שהפנה אותנו למשגיח שהוא משגיח על כשרות מאד מאד נחשבת, ואותו משגיח אמר בדיוק הפוך ממה שהרב שהפנה אותנו אליו אמר -- זאת אומרת, אם הרב שהפנה אותנו אמר "אל תתקרבו לבית מטבחיי? של פלוני אלמוני, למקום הזה והזה, אז אל תדרכו, הרי כף רגלכם לא תדרך שם, כי אנחנו- מתריעים ומודיעים שיש שמה סכנות ובעיות גדולות, ואותו משגיח שאותו הרב שלח אותנו אליו אומר לנו הכל בסדר, אין שמה מה לחשוש.

אמרנו אבל איך יכול להיות? לא אמרנו כמובן שהרב אמר לנו שיש שמה בעיות גדולות. אח"כ שאלנו מה לגבי ארץ פלונית, הרב אמר אנחנו כמובן של ארץ פלונית אסור להתקרב לשחיטה מהארץ הזאת, ואותו משגיח אמר בלי ידיעה כמובן שהרב אמר לנו כמה רגעים קודם לכן שאסור להתקרב לכל השחיטה היוצאת משם, אותו משגיח אמר אין מה לחשוש. הכל שמה בסדר והפרות שמה זה פרות מרעה והכל מהודר והכל ואז ככה נפלטה זעקה, באמת זעקה. אמרתי: " אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם", אז המשגיח אמר" הרב אמר דבר כזה?, אמרתי, "כן. הרב אמר שאסור להתקרב". הוא אמר "מענין למה הרב אמר את זה". ואז כמובן אחר כך כשהתקשרתי חזרה לרב היתה שיחה ממתינה.

לגבי ההברחות אין לנו מה לעשות

עכשיו אני יכולה להגיד שהדברים שהאדמו"ר אומר הם דברים לא פשוטים. לא פשוט להכיל אותם, אבל כידוע אמת היא לא דבר קל, אמת, כשהיא מותחת מול הפנים אי אפשר לברוח ממנה, מה שנקרא "הציץ ונפגע" כשהאמת מגיעה מול העינים.

גם כאשר שמענו את הדברים, ובכל אופן - המשכנו לאכול עוד קצת - כי באמת היה קשה לנו לקבל את הדברים. קיבלנו כאבי בטן.

אבל מעבר לזה מי שבאמת יחקור אחר האמת... אבל ככל שחקרנו יותר ויותר את העניין ככה גילנו עד כמה העסק הזה - סבוך, מסובך, כל כך הרבה פוליטיקה. אפילו המשגיח הגדול שאיתו דיברתי (של הבדצ"ם) שאלתי אותו מה אותם עושים לגבי העניין של הברחות, "לגבי ההברחות אין לנו מה לעשות. זה ידוע שיש הברחות, וזיופים יש בכל מקום ופינה, ובזה אין לנו שליטה. אז אמרתי יודעים לכתחילה שמגיעים בשר שעשויים להגיע עלם חותמות של הבד"ץ למקררים זה בכלל מגיע מג'נין או מעזה או אני לא יודעת מאיפה.. זה פשוט מזעזע, מחשבה מזעזעת.

[נחזור לנקודת ההתחלה שבועיים קודם לכן - התחלנו לגרוס זוהר. וכמובן בלי ידיעה יותר מדי.]

חזיון נורא

עוד באותו הלילה, ראיתי חזיון מדהים ומוחשי מאין כמותו. כל מי שאי פעם חווה חזיון שכזה, יודע שאי אפשר להטיל ספק באמיתות הדברים, שכן הם מוחשיים יותר מכל הדמיונות של עלמא דשיקרא (עולם השקר). אני רואה את האדמו"ר שליט"א, הוא הרב הצדיק שלום יהודה גרוס שליט"א, עומד בבית דין של מעלה ואני רואה אותו נלחם על עם ישראל, פשוט נלחם על כל יהודי, וכל הזמן שואלים את האדמו"ר שאלות והאדמו"ר משיב ועונה ומנסה להסביר "ואיך אני מוציא את יהודי פלוני, ואיך אני מוציא את יהודי אלמוני" וככה במאמץ מאד גדול ומוטר דין וחשבון על כל יהודי ויהודי, שהצליח או לא הצליח כ"ק האדמו"ר לעורר ולהוציא מציפורני הס"א (היצר הרע). אני רואה את האדמו"ר מושך אותי ואת בני ביתי חזק, תוך מאמץ בלתי ישוער ממש מוץ מן התבן, עד אשר אני רואה אותו, כמו שולף אותי כלפי מעלה. לידה!!!

בשלב מסויים אני מרגישה זעזוע אני רואה עצמי נולדת אל עולם האמת. נשמות רבות מהעליונים מגיעות וכמו מנקות אותי מהדם והלכלוך ממש לידה. שם למעלה שמחים מאוד על הצלחתו של האדמו"ר להוציאני. אני פורצת בבכי

(גם בחזיון וגם במציאות).

דברי חיזוק מפי הרשב"י

תיכף ומיד אומרים לו שעליו להמשיך במסירות נפשו להוציא עוד ועוד נשמות אבודות. אני מביטה סביבי. מנסה להבין מה קורה פה. אני רואה את האדמו"ר מוסר דין וחשבון בפני בית דין של מעלה, ואני נבהלת כי אני לא מבינה מה קורה פה, לאחר מכן, אני רואה דמות מתקרבת אלי. דמות יוצאת מהיכל הבודלח, הדמות הזו מלאת אור, מלאה אור ונראית כמלאך השם צבאות. אני רואה שזה הרשב"י הקדוש. פשוט אנו רואים לא כמו בתמונה ממש רואים את הפנים זקן ממש לבן לבן הוא מתקרב עד אלי ואומר לי: "אני יודע שאת מותשת, אני יודע שקשה לך, אני יודע שאת מרגישה שכבר נגמר לך הכח להילחם, אני רואה שקשה לך ללכת נגד הזרם, לא להקשיב לכל הרוחות הזרות, אבל הגענו לקצה, אך דעי שמרגע שהתחלת לקרוא בזהר הקדוש, ובעיקר מרגע שהתחלת להפיצו, את מוגנת, אני מגן עלייך והזהר הקדוש מגן עלייך, רק תחזיקי חזק, את ובני ביתך, תחזיקי חזק באדמו"ר הצדיק (האדמו"ר מהאלמין) ואל תתבלבלו, שכן, הביורר האחרון כבר נמצא בעיצומו, אתם עומדים להיגאל".

האדמו"ר מהאלמין יהיה עבורך שליח טוב

אבל אני אומרת לרשב"י "אבל אנחנו לא יכולים כבר, נגמר לנו הכח" אז הוא אומר "תחזיקי באדמו"ר מהאלמין, הוא אדם קדוש עליון, תחזיקי בו חזק, כי הגיע הזמן". ואז אני אומרת: " אבל מה אני אעשה אני כבר לא יודעת מה לעשות, אבל קשה לנו אנחנו לא יכולים יותר". אז הוא אומר: " אל תדאגי אני איתך מהיום והלאה, מהרגע שהתחלת לעסוק בזהר הקדוש, וגם להפיץ זוהר את מוגנת ושמורה מכל הבאות. דעי לך שהולכת להתחיל מלחמה לא פשוטה, אבל מהמלחמה הזאת אתם תגאלו. ואני אתן לך את האות שהדברים שלי הם דברי אמת - שמהיום והלאה כל מה שאת תקראי בזהר הקדוש (אני לא זוכרת אם הוא אמר רוב או כל) , אני אתן לך את התבונות להבין מה שאת קוראת. " אמרתי "מה אני אבין זוהר?" אז הרשב"י אמר "אני איתך, רק להחזיק חזק כי הגיע הזמן " אני מביטה ברשב"י שפניו כפני מלאך עליון, ומבקשת להתנחם.

"וצרפתים כצורף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב".

לפתע אני רואה מולי פנים לבנות אחרות. לבנה בצורה לא רגילה, אליהו הנביא! הוא מביט בי ומצביע אל עבר בית המקדש ומבקש שאביט. אני מסתכלת אל כיוון אצבעו של אליהו הנביא ורואה חומות, ואור ענק ומדהים הזורח אי שם על החומות. ואני מסתכלת ואז אני שומעת את אליהו הנביא אומר "הגיע זמן גאולתכם. ענווים ענווים, הגיע זמן גאולתכם. כולם להחזיק

חזק. וכל מה שהאדמו"ר אומר קודש קודשים. הכל מילה במילה. ולא להרפות ולא להתבלבל". אני מבקשת מהרשב"י שלא יעזוב אותי "אבל כבר די, אין לי כח אני רוצה להשאר פה", ומבקשת מהצדיקים שלמעלה שירחמו עלינו כבר ויזרוזו את המשיח. ואני רואה את האדמו"ר כל הזמן הזה, כאילו רץ ונלחם והולך וחוזר, ומנסה להוציא עוד יהודי ונותן את הדין ועומד בפני בית דין של מעלה. ואני רואה כלך כך הרבה מראות שאני המומה. ואני אומרת "מה, זהו, באמת הגיע הזמן?" ורק קול מהדהד עוד נשמע ברקע "זהו, הגיע הזמן ורק להחזיק חזק. תחזיקו חזק ואל תעזבו! הבריור לא הולך להיות פשוט אך הזוהר הקדוש מגן על הלומדים אותו ומטהר את ליבם"... ואז קול נורא ואיום נשמע: "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב".

בחזיון זה ראיתי על האדמו"ר ובכלל, עוד דברים גדולים ומופלאים שאסור לי לספרם!

עד כאן.

ואחרי החזיון הזה, אני רוצה להגיד, שמהרגע הזה בעצם אני יכולה להסביר לאנשים זוהר, אני פשוט מבינה כמעט כל מה שאני קרואת בזוהר". בשבת הסברתי לבעלי זוהר. ואני יכולה להגיד שהגענו לקצה.

בבוקר של יום המחרת אני מקיצה מחלום בו אני רואה עצמי עומדת לטבוע. מרגישה שאני נחנקת. אני עומדת לטבוע אך לפתע מבזיקה בי ידיעה חדה וברורה שאין מה לפחד. שבעצם נגמר הזמן, שכלו כל הקיצים ושאנו עוד רגע קט חוזרים למציאות של התאחדות והתייחדות עם קודשא בריך הוא.

אני מרגישה שבמציאות שלנו אני פשוט חולמת, אני חיה בתוך חלום, כי פשוט פה זה לא האמת. ובאמת באותו חזיון ראיתי דברים כל כך גדולים שהבהירו לי שהגענו לקצה, וכל מה שנשאר זה להחזיק חזק.

מי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו

לסיום, כאשר התקשרתי לרב בכדי לספר לו את מה שהותר לי לספר, ואת העובדה שראיתו מטייל בעולמות העליונים ועומד בפני בית דין של מעלה (לפני כן חשבתי שאת כל עלוני האדמו"ר, על דין תורה בבית דין של מעלה שהאדמו"ר מוציא, הוא כותב מתוך הדגמה למתרחש בעליונים עפ"י הספרים הקדושים. לא ידעתי שכל מה שהרב כותב זה ממה שהוא אכן רואה אי שם בגנוי מרומים) הרב ציחקק בענווה ואמר לי: "כעת את מבינה למה צריך למסור נפש?! כעת את מבינה שהגענו לסוף?! צריך לשנס מותניים ולא לבזבז דקה אחת. להפיץ כמה שיותר את עניין הלימוד בזוהר הקדוש, שמציל נפשות רבות. ורק דעי שמי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו בכדי להבין שהסטרא אחרא השתלטה על מוחו דרך המאכלות האסורות, דרך הנבלות והטרפות. רק מי שלומד זוהר הקדוש

יכול להיטהר מכל המאכלות האסורות ולהתעורר אל האמת! ויתרה מכך, את חייבת לכתוב את הדברים ששמעת ושראית תיכף ומיד בכדי שנוכל להפיצם!"

האמת כואבת, מי שירצה לראות אמת, ומי שירצה להמשיך לטמון ראשו בחול - יטמון ראשו בחול.

ניתקתי את השיחה, הסתכלתי על המהפכה שסביבי, אמרתי שזכות הרשב"י תעזור לשבת שלי להיות מוכנה, עזבתי הכל והעליתי את הדברים שלפניכם על הכתב. עליי לציין, שאני מאמינה שיצטרך לי עוד זמן רב עד אשר אצליח, אם בכלל, לעכל את הדברים ואת חומרת העניין. אומנם דבר אחד ברור לי וזה שהגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש וזכות הרשב"י הקדוש, בע"ה, יוכלו להציל נשמות ישראל מציפורני הסיטרא אחרא (הנמצאת בשלבי גסיסה אחרונים, ועל כן משתוללת בכל כוחה), ולהוציא את יראי השם מהגלות המרה הזאת אל גאולת עולם!

ויהי רצון ונזכה כולנו להתעורר ולהתפקד מהסטרא אחרא שהשתלטה על מוחנו ונזכה כולנו לקבל משיח בן דוד ברחמים גדולים, לבניין בית במקדש ולחיי העולם הבא.

הגאולה בפתח

אבל באמת בידוע ובוודאות אני גם ראיתי את הכל למעלה, הכל מוכן, ראיתי את בית המקדש מוכן לרדת. הראו לי את בית המקדש עומד מוכן לרדת, וראיתי אבנים ענקים גדולות ועוצמתיים בגודל של בניינים, רבי קומות, שכביכול עומד מלמעלה ומוכן לרדת למטה כדי לכתוש את הרע ולנקות את הארץ מהטומאה. אבל באמת יהי רצון שיהיה ברחמים.

בברכה, הרבנית פלונית".

אשריכם ישראל שאתם מקיימים בכ"ל (בגימטריה בהמ"ה) מאדך, וקונים ביוקר בשר כשר העיקר לא להכשל באכילת טריפות ח"ו.

ונזכה בזכות זה לבשורת אליה"ו (בגימטריה בהמ"ה) ולביאת ב"ן (בגימטרה בהמ"ה) דוד צדקנו במהרה בימינו אמן.

מכתב שני תשובה למכתב הראשון

ב"ה כ"ו טבת תשע"ה

בעלת תשובה יקרה,

כשקראתי את מכתבך, ניכר שהוא נכתב מתוך חרדה גדולה, ודאגה עמוקה לכלל ישראל, מכל הלב והנשמה, של אישה שזועקת מפנימיותה במסר להציל את עם ישראל, או נכון יותר, שכינה שזועקת, הרוצה להציל את בניה, מתחננת ובוכה

"מתי ישובו בנים לגבולם" והיא בינתיים שוכנת בגלות האיומה, ועתה מרגישה, שדווקא בזמנים של עקבתא דמשיחא נופלת עמוק יותר ויותר.

הצלחת להכניס בי זעזוע ופחד מחד ומאידך התנגדות חריפה

וכמו שנאמר, שדברים היוצאים מהלב, נכנסים אל הלב, ולכן הצלחת להעביר בי את הזעזוע הנורא שחשת, אחז בי פחד גדול מחד, אולם התנגדות חריפה מאד מאידך, לא רציתי להאמין להצהרות הנוקשות, והבלתי מתפשרות של האדמו"ר מהאלמין. "כיום אין בישראל בהמה כשרה לאכילה!!", עכשיו כשאנו יודעים זאת, עטרת ראשינו נפלה, זו רעידת אדמה לעם ישראל!!

שאלתי את עצמי, מי הוא כבודו? האדמו"ר יוצא בהצהרות קשות מאד ששופכות אש וגופרית, נגד כל ראשי הרבנים האחראים על השחיטות הגדולות בארץ, האם האדמו"ר שוחט "פרות קדושות"? למה אף רב עד היום לא קם והזהיר אותנו? האם כולם עיוורים? או עושים את עצמם עיוורים, בגלל תאוות ממון? כמו שנאמר "כסף יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"? למה אף אחד עד היום לא צעק ש"המלך הוא ערום"?

לאן הגענו? האם אנו שוב במהפכת סדום ועמורה? האם האדמו"ר מהאלמין הוא נביא זעם?

הרהרתי בנפשי שישנן 2 אפשרויות:

1, צריך להיות "משוגע", בשביל לצאת בהצהרה כזו, כי זו הצהרה שהיא ממש בבחינת "פצצת אטום" לכל ענין הכשרות בארץ, ונושא על גבו ונפשו אחריות אינסופית כבדת משקל, ומסכן את חייו, פשוטו כמשמעו.

2, או שהאדמו"ר הוא מלאך ה' צבא-ות, והוא מסוג הצדיקים ששייכים לא לדורנו, והוא בבחינת סוג של מרכבה לשכינה, כדוגמת פנחס.

אי אפשר לעכל ידיעה כזו! קשה לברר אותה בנפשנו, נפשנו מתמוטטת, אין לנו על מה להישען, אנו מאבדים את האמון בכלל הרבנים, אין כבר ערך לשום הכשר! בשר הוא מאכל שקשור לבסיס הקיומי שלנו, וגם לעונג שבת, כך הורגלנו מילדותנו.

מה הפתרון?

האם נגזר עלינו שלא נאכל בשר? איך נסתדר? המשמעות הפשוטה היא שאולי אנו צריכים לשנות לגמרי את דרך חיינו, ונהפוך להיות צמחוניים, או טבעוניים, או לחילופין נתאמץ מאד ונזמין בהמלצת האדמו"ר בשר רק ממשחטות כשרות וקטנות.... אבל גם זה לא פתרון... אם כולם יזמינו ממשחטות קטנות... הם גם יהפכו

להמוניות, וגם יהפכו בעול כורכם ללא כשרות, כפי שקורה בדרך כלל, ואני לא מזכירה את הקושי הגדול בענין העלות הגדולה כפי שציינת במכתבך, שעתה עלות הבשר היא עבורך פי 4! ונאלצת להעביר משלוח של בשר ממרכז הארץ לעכו, ולא כל אחד יכול להרשות לעצמו מסירות נפש כזו, ומה יעשו משפחות שאין באפשרותן לעמוד בזה? מה יעשו משפחות מרובות ילדים?..

איך נענג את שבת קודש? הרי נאמר שצריך לענג השבת בבשר ויין, ורצוי דווקא בבשר בהמה!, וכמובן הס מלהזכיר על כך, שאי אפשר יהיה לאכול בשום מקום בשר, ובכך אין אפשרות להדר במצווה באכילת בשר, לא בשמחות, : קרי בחתונות, בריתות, וכו לא בתי מלון...שום דבר!

המלחמה וההתנגדות

ההצהרה של האדמו"ר מהאלמין - יכולה לזעזע את אושיות החברה, אי אפשר להכיל את הדבר, ולכן הבנתי שההתנגדות הגדולה שאחזה בי, הוא רק מצד יצר הרע, לאחר שעיינתי היטב באתר, וראיתי אסמכתאות, וקראתי את עלוני הכשרות הרבים שהפיץ האדמו"ר, וראיתי את מסירות נפשך לדבר, בכך שלקחת יוזמה, וחקרת ביסודיות הדבר, וקראתי על כל פועלו האינסופי של האדמו"ר במלחמתו על שחיטה הכשרה בארה"ב, על מסירות נפשו ממש, שהיה חשוף לאיום על חייו בפועל, כי לצערנו עניין כשרות השחיטה קשור לכסף גדול מאד שמתגלגל, מאחורי תעשייה זו, ולכן המלחמה היא מאד מאד קשה וכמעט בלתי אפשרית, כי היא נוגעת בתאוות ממון, שהיא התאוה הכי קשה שאוחזת באדם והיא הכי קשה להשתחרר ממנה.

ברגע שהבנתי שכל דברי האדמו"ר - אמת לאמיתה! זה היה רגע קשה מנשוא, אין כמו האמת! אבל, מאידך האמת היא גם דין קשה! זה כך ולא אחרת!..! אנו כמו בבית דין של עולם האמת, אין לאן לברוח, אין מאחורי מי ומה להסתתר, נגמרו התירוצים, והבושה והאחריות הם כבדים.

מסירות נפש של האדמו"ר מהאלמין

הרגשתי שהאדמו"ר הוא ממש בדמות פנחס, שמקנא לה' צבאות, ומוכן למסור נפשו, פשוטו כמשמעו, לא מפחד ולא ירא מאף אחד! איזה אומץ אינסופי! לא מפחד מכל גדולי ישראל, נלחם בהם ללא שום מורא! רק מפחד מיחידו של עולם, ועושה רצונו, ופורש את כנפיו עלינו.

כל ההצהרה הכואבת הזו, מזכירה לי את פועלו של המקובל האלוקי, בעל הסולם, הרב הלוי יהודה אשלג זצוק"ל, שהלך והתחנן 20 שנה לפני מלחמת העולם השנייה, לפני ראשי הישיבות באירופה שילמדו זוהר הקדוש, כי ברוח קודשו, ראה

את גזירת השואה האיומה, וידע שהזוהר היא התרופה היחידה לשואה האיומה, אולם אף אחד לא האמין. והנורא מכל קרה.

ועתה, האם ההיסטוריה ח"ו חוזרת? גם האדמו"ר מוסר נפשו במלחמתו נגד רבני הערב רב, שלא מורים ללמוד הזוהר, וכנ"ל עתה במלחמה על שחיטה הכשרה.

אם היינו מבינים כמה נורא לאכול את הבשר הלא כשר, שהוא ממש בבחינת מאכל של נבלה וטריפה, ונופל תחת הקטגוריה של ג' קליפות הטמאות, [שהוא מקור נפשם של הגויים], ואנו להבדיל היהודים נפשנו הקדושה היא מקליפת נוגה, שמשמעותה שיש באפשרותנו להעלות את מאכל הבשר לקדושה, בעוד שאם הבשר אינו כשר, אין כלל אפשרות לקדש הבשר, ולהעלות את ניצוצות הקדושה שבו, כי אז הוא אסור, כמו כלוא בתוך ג' הקליפות, דבר המביא לטמטום הלב והמוח וח"ו לכפירה, כמו שידוע הסיפור, על שאלה שנשאל הבעש"ט, שהעידה על אדם עם מחשבת כפירה, והבעש"ט בתשובתו, פסק שיש לבדוק את הסכין השחיטה של השוחט של אותו עיר שבה גר אותו השואל, ולאחר בדיקה התברר, שאכן הסכין היה פגום]. וזה מלמדינו עד להיכן אפשר להתדרדר אם הסכין לא כשר, וזה מגיע עד להרהורי כפירה!!! והדבר הנורא הוא, שאנשים לא מודעים לבעיה, ואם לא מודעים איך יתקנו? ואיסור זה הוא ממש איסור כרת, כך שאי אפשר לתקן פגם זה ע"י תשובה רגילה בזמן תיקון, אלא רק בתשובה מאד מאד גבוהה, הנקראת "תשובה מאהבה", שאז זדונות הופכים לזכויות, שרק יחידי סגולה,

(כדוגמת אליעזר בן דורדיא, שקנה את עולמו ברגע, ועשה תשובה מאהבה והפך מרשע גמור לרבי, ובת קול יצאה מהשמיים ואמרה, שרבי דורדיא מזומן לחיי עולם הבא).

אולם תמיד יש תקוה לבניו של הקב"ה, ולא נידח ממנו נידח, ואיסור זה ניתן יהיה לתקן רק בביאת משיח צדקנו... אולם איך יבוא משיח צדקנו.. כאשר נפלנו לבור תחתיות כה עמוק וקשה??

התשובה היא, רק ברחמי האינסופיים של הקב"ה ובזכות האדמו"ר מהאלמין, צדיק יסוד עולם, ה' יצילנו ויגאלנו.

באמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזוהר בקרב העם, נרז הגאולה וביאת משיח צדקנו

ולכן בעלת תשובה יקרה, רציתי לחזק את ידיך ולתמוך בך, שאת אשת חיל, אולי הסנונית הראשונה בתמיכה במלחמתו של האדמו"ר מהאלמין בארץ, אבל את לא לבד, ואני בעקבותייך צועדת, בתקווה להצטרפות ותמיכה של כל אחינו ואחיותינו, כי לא נידח ממנו נידח, וכל זאת מתוך מטרה משותפת של אחדות וקידוש ה', שבאמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזוהר בקרב עם, נרז הגאולה וביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

בברכה

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"א

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק י"א

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
ג' תשרי תשע"ו

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

מה תענה בבית דין של מעלה? דין תורה בבית דין של מעלה

בית דין: האם לא ראית מה שכתוב בתיקון מ"ג ותיקון ל' והקול קורא "מה תענה בבית של מעלה"? שיצא על זה?

מדוע "אין קול ואין עונה" וקריאת שמע של עם ישראל לא נשמעת? מדוע השפע שעם ישראל ראוי לו אינו מושפע אליו? למה נשמות עם ישראל משולות לארץ חרבה ויבשה? בדורינו, דור האחרון הגאולה, היינו אמורים לגלות אור עצום ונשגב, אבל איפה אנו מצויים?

אין לנו שמחה אמיתית, אין לנו האור הנשגב שראוי לנו כעם קדוש, יש לנו אור שמחיה את קיומינו, כמו חיים לקיום של צמחים ובהמות ולא כמו שראוי לנו נשמות קדושות,

וללא אור צחצחות ממרומים, שגנוז בלימוד הזוהר הקדוש - אנו כבויים. אנו משולים לבני מלכים, הקשורים בתוך בור ופנינו מצופות בזפת. אנו כמשוגעים, מתהלכים בחיינו כסהרורים באפילה.

אנו אמורים להיות אבן השתייה של כל העולם, ואם אין לנו, מה ניתן? "אין נותן מה שאין בו".

והתוצאה: רבים קמים עלינו.

העבד בא ובוטט באדונו.

המוסלמים העבדים נושאים ראש.

אנו תחת איום של פצצת אטום מהעבדים הללו.

כל העולם עומד בפני מלחמת עולם שלישית.

אחוז מלחמות, אסונות, ופורענויות.

ומדוע כל זה?

כי אנו לא עושים תפקידנו!

מה תפקידנו?

האם יש אחראים לכל זה?

הכל לפניכם מהזוהר הקדוש - בתיקון מ"ג ותיקון ל'.
פירות הנושרים להלכה ולמעשה.

אמונה בזוהר ללא שום פקפוק

כבר כתב מרנא רבינו ישראל מאיר הכהן הגדול החפץ חיים זצ"ל, כי מלפנים כל יהודי הפשוט ביותר, היתה אמונתו בדברי הזוהר הקדוש, באמונה חושית פשוטה ואמיתית בלי שום פקפוק כלל, עכת"ד.

וזאת למודעי, אם בדורות שעברו לא היה מצוי ספר הזוהר, ומה גם בדפוס בהיר לכל אחד, היה תירוץ ליצר הרע לומר איני יודע.

אך כיום שיצאו ספרי הזוהר במהדורות נאות ומשובחות, עם תרגום ללשון הקודש, שכל בר בי רב יכול לקרוא ולהבין, תמו וספו כל התירוצים.

וזה לשון תיקוני זוהר תיקון מ"ג: - מדוע קריאת שמע אינה נשמעת?

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֶת־ר יִבְ"ש, אמר רבי שמעון, במלת בראשית יש אותיות את"ר יב"ש, ביאור היסוד הנקרא מקום, הוא יבש, ומבאר, וְדָא אֵיהוּ וְנִהָר יִתְרַב וְיִבְשׁ (ישעיהו י"ט ה), וְזֶה הוּא נִהָר יִתְרַב וְיִבְשׁ, כלומר היסוד חרב ויבש ממימי השפע, ואינו יכול להשפיע למלכות, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאֵיהוּ יִבְשׁ באותו הזמן שהוא יבש, וְאֵיהִי יִבְשָׁה, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צְוֹחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוּדָא וְאֶמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפילה כתיקונה, וְאֵין קוֹל כְּלוּמַר, כל קריאת שמע לא נשמע, וְאֵין עוֹנָה, ובגלל כך אין נענית ומתמלאת בקשתם בתפלתם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (משלי א כח) אָזוּ יִקְרְאוּנִי (כלומר, דאז הוא קריאת שמע ותפלה, גר"א) וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקדוש ברוך הוא בקריאת שמע, אבל וְלֹא אָעֲנֶה. אני לא אענה אותם בתפלתם (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכסא מלך).

וְהָכִי מָאן דְּגָרִים דְּאֶסְתַּלַּק קִבְּלָהּ וְחִכְמָתָא מְאֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה וּמְאֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב, וכמו כן (כמו שכתב למעלה בתיקון מ"ב על מאן דפגים באות ברית), גם מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה הפנימית מן התורה שבעל פה ומן התורה שבכתב, באמרו אין צריך ללמוד אלא פשט, וְגָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּהוֹן, וגורם לבני ישראל שלא יתעסקו בחכמת הקבלה, וְאֶמְרִין דְּלֹא אֵית אֱלָא פֶּשֶׁט בְּאֹרֵייתָא וּבְתַלְמוּדָא ואומרים שאין בתורה ובתלמוד אלא פשט התורה, ומכחישים את פנימיות וסתרי תורה, בְּוִדָּא כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ מֵהֵהוּא נִהָר בודאי נחשב

לו כאילו הוא מסלק את נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד, ומההוא גן, ומאותו הגן היא המלכות הנקראת גן, ווי ליה אוי לו לאדם זה, טב ליה דלא אתברי בעלמא, ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, טוב לו שלא היה נברא כלל בעולם, ולא היה לומד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אם היה עם הארץ שאינו ראוי ואינו יודע ללמוד קבלה, לא היה פוגם כל כך, אבל מי שלמד נגלות התורה, ומכחיש את פנימיות ונסתרות התורה, הוא מסלק את השפע והיחוד של היסוד, דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, ועוד נחשב לו כאילו החזיר את כל העולם לתהו ובהו, כמו שכתוב לפני בריאת העולם "והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום" (בראשית א' ב), ובחטאו מגביר הקליפות וגורם שהנהר והגן יבשים בעונותיו, (והענין שבזמן הזה, הוא עולם התהו בלא תורה ובלא משיח, ואינון גרמין דיזיל משיח (גר"א), ביאור דבריו הקדושים, שעל ידי שישראל עוסקים בלימוד הסוד, מביאים את העולם לתיקונו, ומזרזים את ביאת המשיח ברחמים, ואלו שאינם רוצים חלק בתורת הרשב"י, וגם מפריעים ומבטלים את ישראל מלימוד הזוהר הקדוש, הם מחזירים את העולם לתהו ובהו, ולא רוצים בתיקון העולם ובגילוי מלכות השם, ומעכבים ומונעים מהמשיח לבא, וגרים ענייתא בעלמא ואורף גלותא. והם אלו שגורמים עניות בעולם ואורך הגלות, כי אם אין שפע מישראל להשפיע ביסוד ומלכות, מאין יהיה שפע למטה, וכמו שכתב הבאר מים חיים שרק בלימוד תורה לשמה מעלים התורה למעלה ומורידים השפע לעולם הזה, ואם אין עליה, מאין יהיה השפעות למטה, ורק לומדי תורת הרשב"י, הם לומדי תורה לשמה, (חסד לאברהם) ומי שלומד סתרי תורה מקיים את העולם, ומזרז את ביאת המשיח ברחמים. (ביאור הגר"א דף צ"ב: וכסא מלך).

אם היה עם הארץ יותר טוב לו, כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה ... אכל מאן דאוליף תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף ליה, כי אחזר עלמא לתהו ובהו, (כסא מלך בשם האריז"ל תיקון מ"ג).

(א) האומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אתברי בעלמא

ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת והאומר די לי בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא אתברי בעלמא כמו שאמרו בתקונים (תקון מג) זה לשונו: מאן דאסתלק קבלה וחקמתה מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דכתב וגרים דלא ישתדלון בהון ואמר דלא אלא פשט באורייתא ובתלמודא בודאי כאלו הוה אסתלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא

יוליף ההוא אורייתא דא תחשב ליה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו וגרים עניות לעלמא וארך גלותא. עד כאן לשונו.

תיקון ל' - מי הם האחראיים?

בתיקוני זוהר תיקון ל': וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' (ישעיה יא ב).

הזוהר בלשון הקודש: וסוד הדבר - קול אומר קרא, כמו קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה, והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חציר, הכל הם כבהמות שאוכלות חציר, וכל חסדו כציוץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים. באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזוהי רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא 'ממנה, ונשארת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה וחרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה'. (תיקוני זוהר תיקון ל).

מי שלא מצוה ללמוד זוהר הוא אשם על כל האסונות

על כן, כל האדמוריים, רבנים, ראשי ישיבות, מגידי שיעור בדף היומי ובשולחן ערוך, בעלי מוסר, ומלמדים, שלא מעוררים את תלמידיהם על לימוד הזוהר הקדוש, אחראים על כל האסונות כמו שאמר הרשב"י בזוהר הקדוש, ואם אינם משגיחים בדברי התנא האלוקי הרשב"י ע"ה, הרי הם חשודים באפיקורסות רח"ל ובכלל כת הדרדעים המוחרמים מלפני מאה שנה על ידי 156 גאונים וצדיקים קדושים, מלאכי עליון, גדולי עולם זיע"א, וכל המעיין בדבריהם שם, תסמרנה שערות ראשו ויתחלחלו כל אבריו מגודל החומרא והפלגה שקיללו ואררו את כל המשתייך עימם, ואסרו את יינם כיון נסך, ואסרו אותם כגויים גמורים לכל דבריהם, ואסור לשמוע תורה לא מפיהם, ולא מפי כתבם.

זאת התורה לא תהא מוחלפת

אבל אנחנו מאמינים בני מאמינים, שזאת התורה לא תהא מוחלפת, ועמך כולם צדיקים, וכולם ישמעו לדבריהם של מלאכי עליון, וכולם יתחילו ללמוד וללמד

לכל הפחות דף זוהר ביום שלוקח רק דקה אחת, ובזה יתוודע לך מי הם הצדיקים ומי הם האפיקורסים הדרדעים!!! וקול קורא מאת ה' "הַבְּדִלוּ מֵתוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת" (במדבר פרק טז כא), "וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לֵה' אֱלֹהֵי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי" (שמות לב כו), כמו שכתוב בזוהר הקדוש שהקדוש ברוך הוא לעת הגאולה רוצה לגאול את ישראל, אך אי אפשר שתשרה עליהם השכינה הקדושה, עד שיסתלקו ויבדלו מהם כל מיני הערב רב. ואז "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", וכמו שְׁהֲרַעֲיָא מְהֵימְנָא מְצֻדָה אוֹתָנּוּ לְלִמּוּד זוהר הַקְּדוּשׁ דְּוּקָא, שְׁתוֹרַת הַרְשָׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיף לְלִמּוּד וְלֹא לְתַתּ מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁיִגְאָלְנוּ, (זוהר פְּנַחֵס ריט.), ואם יעסקו בלימוד הזוהר הקדוש, אז זוכים ישראל ונגאלים תיכף ומיד ממש. כמו שאמר אליהו לרבי שמעון בן יוחאי "ובהאי חיבורא דילך יתפרקון כד איגליא בסוף יומיא" (כסא מלך תיקון מ"ג).

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ב

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק י"ב

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
ג' תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

כשרות השחיטה בישראל כהלכתה

מלחמה לה' בעמלק מדור דור מלחמת הצדיקים עם רבני הערב רב (העמלקים) - בשדי כשרות השחיטה, בד' מאות שנים האחרונים

[חלק קטן מהרשימה של הספרים]

קצת מהשאלות בדין תורה בבית דין של מעלה
[לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלך]

בית דין: האם לא ראית את 101 העלונים של השאלות ותשובות מהאדמו"ר מהאלמין שהכין אותך לדעת מה ישאלו אותך בבית דין של מעלה?
אבישי בן לאה: לא רציתי לקרוא, כי לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך בכלל לפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי מה זה נוגע לי כעת, יש לי זמן לאחר מאה ועשרים לטפל בזה, מי מאמין בכלל שיש דבר כזה?

בית דין: האם לא ראית מה שציין לך האדמו"ר מהאלמין רשימת הספרים שכותבים מה הולך בכשרות השחיטה?

אבישי בן לאה: ראיתי, ולא רציתי לקרוא, כי ידעתי אם אני יקרא יהיו לי בעיות ולא אוכל לאכול את שאהבה נפשי, וכי לא נאכל בשר? האם אני במדריגת פרוש? או האם אני בגרמניה? ב"ה שיש לנו כסף לקנות אוכל, וכפי מה שאני אוכל יש לי יותר כוח, ובכלל האם אפשר בכלל לחיות בלי בשר? הלא כתוב כתוב בתורה הקדושה מי יאכילנו בשר?

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת!

אבישי בן לאה: כבר שילמתי הרבה כסף על הבשר הכשר בעולם התחתון? מה עוד הפעם לשלם על זה? בעלי המכשירים כבר גנבו ממני מאות אחוזים יותר מהבשר של הגוים? לא מספיק ששילמתי שם?

בית דין: כאן לא מדובר על כסף, כאן מדובר על עשיית ניתוחים על כל אבר ואבר שנהנה ממאכלות אסורות, האם לא ראית מה שהחפץ חיים כותב בספרו "נדחי ישראל" פרק כח שמי שאוכל מאכלות אסורות יצטרך לעבור בשמים ניתוח וזינוך על כל אבר וגיד ועצם? הלא למדת כל יום מהפץ חיים על לשון הרע ולמה לא שמעת בקולו?

ונעתיק מפרק כ"ח נדחי ישראל החפץ חיים. בו יבואר גודל העונש של מאכלות האסורות.

כתוב בפרשת האזינו דברים ל"ב, "כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה ענבמו ענבי רוש אשכולות מרורות למו חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר, הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם וכו'". וביאור הכתוב נראה על פי מה שהביאו הספרים בביאור דברי הנביא, במיכה ז', "מי אל כמוך נושא עוון ועובר על פשע", היינו כשאדם חוטא תיכף נברא משחית לחבל אותו, שמהחטא שלו נברא משחית, ואם הקב"ה היה מניחו תיכף היה יורד ומעניש את האדם, שהיה תובע ממנו מזון, כיון שהוא נברא על ידו, אבל הקב"ה ברוב חסדו כביכול נושא עוון וטומנו וחוטמו באוצרות ומפרנסו שם, כי הכל צריכים להשפעה, וממתין לאדם עד יום מותו פן יחזור בו בתשובה, זה שאמר הכתוב "מי אל כמוך נושא עון" שלא כמדת בשר ודם, שלא די שאין מעניש למורד אלא גם מפרנס לנושא בו כדי שלא יזיקהו. אבל סוף כל סוף אם אין עושה תשובה והאדם מוכרח למות, מיד פותח הקב"ה את אוצרותיו כי לא לעולם יזין אותם, ותיכף יוצאים המשחיתים שנבראו מהעבירות, וכל אחד מענישו באותו אבר שחטא בו.

וממשיך החפץ חיים: ואמרתי שכל זה רמוז בתורה בפסוק הנזכר לעיל, "כי מגפן סדום גפנם" והוא מליצה יפה, דהיינו כשם שהאדם כשעושה מצוה נוטע עבורו בגן עדן איזה נטיעה יפה בעץ החיים, והוא משל לתענוגים הרוחניים, כדי שיתענג אחר כך בבואו שמה, כן ממש כשעושה עבירה ניטע עבורו בגיהנום אילן מר שיין פירותיו הם ארסיים כארס תנינים וחמת פתנים, ובבואו שמה הוא מוכרח לשתות ולמצות שמריהם, והוא הכל משל לעונש המר והנמהר אשר הוא מקבל על ידי משחיתיו. ועתה נבאר הכתוב, כי מגפן סדום גפנם ומשדמות עמורה וכו', היינו כשאדם עולה בדעתו ומהרהר לעשות העבירה, תיכף ניטע גפן עבורו בסדום, דהיינו מקום הגופרית והמלח והוא מרמז על הגיהנום, ורוצה לומר שהותחל להבראות עבורו מקום מוכן לפורענויות, ואחר כך כשמתחיל לעשות העבירה גופא, נגמר האשכולות המרים מן הגפן, זה כשמתחיל לעשות את העבירה, וכשגומר את העבירה נסחטו האשכולות ונעשה היין המר שהוא כולו ארס כחמת תנינים, וזהו שאמר "אשכולות מרורות למו חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר".

וכל זה רמז לבריאת המשחיתים שנגמרו בשלימות לאחר גמר העבירה, והם מוכנים ומזומנים תיכף לחבלו ולהשחיתו בכל כוחותם, ושמה יאמר האדם אם כן, איה הם, הלא אנו רואים עושי עבירות מידי יום ביומו ואין שטן ואין פגע רע, לזה משיב הכתוב, "הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי", שאני טומנם

אותם וחותמם באוצרותי ואיני מניחם לצאת לחבל פן יחזור האדם בתשובה, ומה שכפל הכתוב "כמוס עמדי חתום באוצרותי", הוא כי יש שני מיני משחיתים שאחד גרוע מחברו, שאחד מועיל לו הטמנה, מה שנטמן באיזה מקום שלא יראה את האדם ויזיקו, והשני אכזריות שלו גדולה כל כך שצריך דוקא לחותמו ולסגרו באיזה אוצר המוכן לזה. וזהו מדוקדק בלשון הכתוב, "חמת תנינים יינם וראש פתנים אכזר", כנגד שני מיני משחיתים אלו, ולכן מסיים "הלא הוא כמוס עמדי חתום באוצרותי", כל אחד לפי ענינו.

ושמא תאמר עוד, אם כן טוב הדבר שאנו נמלא כל תאות לבנו והמשחיתים לא יפגעו בנו, לזה אמר הכתוב, "לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם", דהיינו בעת שימוטו רגלי האדם, וזה בעת פרידת הנפש, תיכף נפתח סגור האוצרות והם מוכנים לקבל נקם מאתו. ושמא יאמר האדם מתי יהיה דבר זה, רק אחר מאה שנה, לזה אמר הכתוב, כי קרוב יום אידם וחש עתידות למו, כי באמת לא ידע האדם את עתו כי פעמים רבות יסובב על ידי עונות העצומים נקרב עת מיתתו, כמו שאמר הכתוב בקהלת ז', "אל תרשע הרבה פן תמות בלא עתך", ולזה אמר "וחש עתידות", דהיינו דבר הרע העתיד להיות בסוף כמה שנים מחיש לבוא לפני זמנו ע"י מעשים רעים.

היוצא מדברנו שמכל עבירה ועבירה נברא כח המשחית שיענישהו אח"כ, וכמו שכתוב "תיסרך רעתך ומשובותיך תוכיחוך", וכו', והיינו, שהרעה גופא היא המייסרת אותו, וכעין זה אמרו חז"ל, כל העובר עבירה אחת בעולם הזה מלפפתו ומוליכתו ליום הדין, ומה שדקדקו לומר כל העובר עבירה אחת, להורות לנו דאפילו יש לו רק עבירה אחת שעשה בעודו בחייו ולא עשה תשובה, מכל מקום היא נדבקת בו ואינה נפרדת ממנו עד שמוליכה אותו למקום הדין. וכל שכן אם יש לו כמה וכמה עוונות, בודאי כולם הם מקיפין אותו ומוליכין אותו לבית המשפט.

ועתה נבוא לענינו, האיש שהרגיל נפשו למאכלות אסורות, כמה מאות לאוין דאורייתא עבר על ידי זה, ומכל עבירה נברא משחית אחד שממתין רק עד שימוט רגלו ואח"כ יקבל העונש על ידו, ואם כן כמה מאות מלאכי חבלה לבושין שחורין ומתעטפים שחורים יהיו רצין אחריו ומלפפין אותו להוליכו לגיהנום, מקום החושך והמר, ושם ישפטו אותו.

ומי יוכל לשער גדול היסורין והצרות שיסבול אפילו על לאו אחד, ועל אחת כמה וכמה על כמה מאות לאוין וחייבי כריתות שעבר בימי חייו על ידי

המאכלות האסורות, ואז ינהם באחריתו ויתמה על נפשו, איה היה שכלי, איך שנאתי תמיד המוסר שהיו מוסרין אותי בני עמי, כמו שאומר במשלי, "ונהמת באחריתך בכלות בשרך ושארך ואמרת איך שנאתי מוסר", לומר זכור את בוראך, הלא תצטרך לבוא אליו לסוף ימיך, ואיך תשא פניך אליו, ולא עוד אלא שהעזתי כמה פעמים נגד פניהם של המוכיחים וחרפתים וגדפתים וחשבתי שהם שוטים ואני החכם והמשכיל, עתה ראה חכמתך והשכלתך שחפרת בור עמוק לנפשך, ויתודה בעצמו אז על עוונותיו כמו שאמרו חכמינו ז"ל עירובין כ"ב, וגם מובא שם שמצדיק הדין עליו בראותו את גודל הקלקולים שפעל למעלה בעולמות הקדושים וגם ריבוי הקליפות והחיצונים שנתרבו ונתגברו על ידו, אבל מי יועיל לו אז? כי אין תשובה אלא מחיים, כשאדם עוד פה, כידוע כמה צריך להזהר ממאכלות האסורות, שמלבד שהוא עבירה גדולה, עוד הוא משקץ את נפשו בזה, וכדכתיב בקרא בפרשת קדושים כ' כ"ד, "והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור", וכו', וכמו שפירש רש"י שם בתורת כהנים, שכוונת התורה על בהמה שלא נשחטה, וכן עוף שלא נשחט כהלכה, ועל זה מסיים קרא "ולא תשקצו את נפשותיכם וכו'", והייתם לי קדושים כי קדוש אני ה'.

והעבירה מטמטמת לבו של האדם, כדאיתא בגמרא יומא ל"ט, תנא דבי רבי ישמעאל, עבירה מטמטמת לבו של אדם, שנאמר "ולא תטמאו בהם ונטמתם בם, אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם". וגם על ידי שהוא מתחיל להמשיך על עצמו רוח הטומאה על ידי מאכלות האסורות, מטמאין אותו מלמעלה גם כן, כדאיתא בגמרא שם, תנו רבנן, ולא תטמאו בהם ונטמתם בם, אדם מטמא עצמו מעט מטמאין אותו הרבה, מלמטה - מטמאין אותו מלמעלה, בעולם הזה - מטמאין אותו לעולם הבא.

וזה לשון הזוהר הקדוש פרשת שמיני (מא): וְתָא חֲזִי, כָּל מֵאן דְּאָכִיל מְאִינוּן מְאָכְלֵי דְאִסְרִי, אֲתַדְבֵּק בְּסִטְרָא אֲחָרָא, וְגַעִיל נְפִשְׁיָהּ וְגַרְמִיָּה, וְרוּחַ מְסָאָב שְׂרִיא עָלֶיהָ, וְאֲחֲזִי גְרַמִּיָּה דְלִית לֶיהָ חוּלְקָא בְּאֵלְהָא עֲאֲבִישִׁי בֵּן לֵאָה, וְלֹא אֲתִי מְסִטְרִיָּה, וְלֹא אֲתַדְבֵּק בֵּיהּ. וְאִי יְפוּק הָכִי מֵהֵאִי עֲלָמָא, אֲחִידֵן בֵּיהּ כָּל אִינוּן דְּאֲחִידֵן בְּסִטְרָא (ס"א דאתיין מסטר) דְּמְסָאָבָא, וּמְסָאָבִין לֵיהּ וְדִינֵין לֵיהּ כְּפֹר נֶשׁ דְּאִיהוּ גַעְלָא דְמֵאֲרִיָּה, גַעְלָא בְּהֵאִי עֲלָמָא, וְגַעְלָא בְּעֲלָמָא דְאֲתִי.

ובא ראה, כל מי שאוכל מאותם מאכלים אסורים, נדבק בצד האחר, ומתעב נפשו ועצמו, ורוח טמאה שורה עליו, ומראה את עצמו שאין לו חלק באלוה העליון, ולא בא מהצד שלו ולא נדבק בו. ואם יצא כן מהעולם הזה, או חזים

בו כל אותם האחוזים בצד (שבא מצד) הטמאה, ומטמאים אותו ודנים אותו כאדם שהוא נתעב של רבונו, נתעב בעולם הזה ונתעב בעולם הבא.

ועל דא כתיב, ונטמתם בם בלא א', דלא אשתכח אסוותא לגעוליה, ולא נפיק ממסאבותיה לעלמין. ווי לון, ווי לנפשיהו, דלא יתדבקון בצרורא דחיי לעלמין, דהא אסתאבו. ווי לגרמייהו, עלייהו כתיב (ישעיה 10) כי תולעתם לא תמות וגו', והיו דראון לכל בשר. מאי דראון. סרחונא. מאן גרים ליה, ההוא סטר דאתדבק ביה.

ועל זה כתוב ונטמתם בם, בלי א', שלא נמצאת רפואה לתועבתו, ולא יוצא מטמאתו לעולמים. אוי להם! אוי לנפשם, שלא ידבקו בצרור החיים לעולמים, שהרי נטמאו! אוי לעצמם! עליהם כתוב (ישעיה 10) כי תולעתם לא תמות וגו', והיו דראון לכל בשר. מה זה דראון? סרחון. מי גרם לו? אותו הצד שנדבק בו.

דף מ"ב ע"א

רבי יוסי פתח ואמר, (קהלת 1) כל עמל האדם לפיהו וגו'. אסתכלנא במלי דשלמה מלכא, וכלהו אחידן בחכמה עאבישי בן לאה. כל עמל האדם לפיהו, האי קרא, בשעתא דדינין ליה (דף מ"ב ע"א) לבר נש בההוא עלמא כתיב, כל ההוא דינא, וכל מאי דסביל בההוא עלמא, ונקמין מגיה נקמתא דעלמא. לפיהו: בגין פיהו, דלא נטיר ליה, וסאיב ליה לנפשיה, ולא אתדבק בסטרא דחיי, בסטרא דימינא. וגם הנפש לא תמלא, לא תשתלים דינהא לעלם ולעלמי עלמין. דבר אחר לא תמלא, לא תשתלים לסלקא לאתרהא לעלמין, בגין דהא אסתאבת, ואתדבקת בסטרא אחרא.

רבי יוסי פתח ואמר, (קהלת 1) כל עמל אדם לפיהו וגו'. הסתפלתי בדברי שלמה המלך, וכלם אחוזים בחכמה עליונה. כל עמל אדם לפיהו, הפסוק הזה בשעה שדנים את האדם באותו העולם כתוב. כל אותו הדין, וכל מה שסובל באותו העולם ונוקמים ממנו נקמת העולם - לפיהו, בשביל פיהו שלא שמר אותו וטמא אותו את נפשו, ולא נדבק לצד החיים לצד הימין. וגם הנפש לא תמלא, לא תשתלים דינה לעולם ולעולמי עולמים. דבר אחר לא תמלא, לא תשתלים לעלות למקומה לעולמים, משום שהרי היא נטמאה ונדבקה לצד האחר.

רבי יצחק אמר, כל מאן דאסתאב בהו, כאילו פלח לעבודה זרה, דאיהו (דברים 11) תועבת יי', וכתיב לא תאכל כל תועבה. מאן דפלח לעבודה זרה, נפיק מסטרא דחיי, נפיק מרשותא קדישא, ועייל ברשותא אחרא. אוף מאן דאסתאב בהגי מיכלי, נפיק מסטרא דחיי, ונפיק מרשו קדישא, ועייל ברשותא אחרא.

ולא עוד, אלא דאסתאב בהאי עלמא, ובעלמא דאיתי. ועל דא ונטמתם בם כתיב בלא א'.

רבי יצחק אמר, כל מי שנטמא בהם, כאלו עבד לעבודה זרה, שהיא תועבת ה', וכתוב לא תאכל כל תועבה. מי שעובד לעבודה זרה, יוצא מצד החיים, יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. אף מי שנטמא במאכלות הללו, יוצא מצד החיים, ויוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. ולא עוד, אלא שנטמא בעולם הזה ובעולם הבא, ולכן כתוב ונטמתם בם בלי א'.

וכתיב, ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הברלתי אתכם לטמא. מאי לטמא. לטמא לעמין עובדי עבודה זרה, דהא אינן מסאבין, ומסטרך דמסאבא קא אתיין. וכל חד אתדבק באתריה.

וכתוב (ויקרא כ) ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הברלתי לכם לטמא. מה זה לטמא? לטמא את העמים עובדי עבודה זרה, שהרי הם טמאים, והם באים מצד הטמאה, וכל צד נדבק במקומו.

ואיתא במדרש שוחר טוב, כל המחליט עצמו לעבירה אין לו מחילה עולמית, רוצה לומר, אף בעת שיתגברו רחמי ה' על העולם מכל מקום לא ימחלו לו מטעם שהפקיר את רצונו של הקב"ה לגמרי ונעשה חלות לעבירה הזו.

גם גופו מתפתם מאיסור, ובהמשך הזמן נעשה גופו מלא משקצים ורמשים ונבילה וטריפה, ומה יכול להיות מגוף טמא כזה, כי אפילו אם יהיו לו זכותים גדולים משארי מצוות ומעשים טובים והם ימליצו טוב בעדו שיקום לעת התחיה עם שאר מתי ישראל, אחר כל היסורים והעונשים שתקבל הנפש בגיהנום, אין לשער ולערוך גודל צרת הנפש שיהיה לו לאדם לבסוף על ידי זה, דהלא ידוע דכשנתקלקל לו לאדם בפנימיותו, כגון שנתהפך באיזה מקום בגידיו הדם לליחות, מוכרח הרופא לעשות לו [אפעראציאן] (ניתוח) לחתוך במקום זה ולשאוב הליחה משם, ואח"כ יוכל לחזור ולהרפא, דאם לא כך, עלול להתקלקל הדם יותר ויותר עד שימות.

וכן אם נתהוו לו כזה בשני מקומות או בשלושה, מוכרח לסבול יסורים שיחתכו בשניים ושלושה מקומות לשאוב הליחה משם, אבל אם חס ושלום יתפשט הליחה בידי וברגליו ובגופו בכמה מקומות מוכרח למות, דכי יחתכו כל גופו?

וכאשר יחתכו האם יוכל לסבול כל כך יסורים?

ועתה נתבונן בעניננו, הלא ידוע מספרים הקדושים, שלפיכך אמר הקב"ה לאדם, "כי ביום אכלך ממנו מות תמות", משום שע"י אכילה של עץ הדעת טוב ורע נתערב בו כח הרע, שלא יוכל להאיר עליו אור ה' שיחיה אותו לנצח ומוכרח למות, שע"י יסורי הקבר יתעכל כח הרע הטמון בתוכו ויתפרש ממנו ויזדכך החומר כדי שאח"כ כשיקום בעת התחיה יוכל להאיר עליו אור ה' ויחייהו לנצח, והוא דוגמא ממש כמו שמוכרח לפרוש הליחה מאת האדם החי כדי שישאר בחיותו.

ועתה נתבונן בעניננו, האיש אשר מילא גופו בחייו מנבלות וטרפות והוא ימות לבסוף, אפילו אם נאמר שיזכה לתחיה אחרי שיקבל גמול עוונותיו בגיהנום, הלא על כל פנים יצטרך עוד תיקון איום, [אפעראציא נוראה] (ניתוח נורא), שיצטרך להתעכל חלק עפר הרע הטמון בכל אבר ואבר שבגופו, ובכל קרום דק שנמצאו בו. כי הלא כשאדם אוכל נתפשט כח המאכל בכל אבר ואבר, מכף רגלו ועד ראשו ואפילו על קרומי העין וכדומה, כדי שיזדככו וישארו רק החלק העפר הנעשה מכשרות, ויוכל לקום בעת התחיה ולזכות עם עם ישראל יחד, וכמה יסורין יסבול מזה עד שיתעכל כל חלקי הרע הטמון בכל חלקי הגוף מכף רגלו ועד ראשו, וינהום באחריתו על כל זה.

גם על ידי מאכלות אסורות מסתלק הצלם אלהים מן האדם, כדאיתא בזהר הקדוש פרשת משפטים בסופו, ועלול לבוא כמה מאורעות על האדם, כמו שאמרו חכמים ז"ל על הפסוק, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, אם אתם מובדלים מן העמים עובדי גילולים הרי אתם שלי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו, דאף שבעת שהוא מתרצה להתערב עם הגויים בכל עניניהם, נראים כאוהבין אותו, אבל כל זה רק בהתחלה, אבל בהמשך הזמן נסבב לו על ידם גופא רעות רבות וצרות עליו, כי הקב"ה מסלק את שמירתו ממנו עבור זה, וכבר צווח הכתוב ואמר, "אם ה' לא ישמור עיר שוא שקד שומר", אבל האיש השומר עצמו ממאכלות האסורות, אף בעת דחקו, נושא על עצמו הצלם אלוקים וניצול ממאורעות רעות.

וזה שהועיל לדניאל חנניה מישאל ועזריה שנזוהרו מפת בג המלך ומיין משתיו להנצל מיד נבוכדנצר. וכדאיתא בזהר הקדוש פרשת משפטים (קכה):

תָּאנָא, בְּמָה זָכוּ דְנִיָּאל חֲנַנְיָה מִישָׂאל וְעִזְרִיָּה, דְּאִשְׁתְּזִיבוּ מְאִינוּן נְסִיוְנִי, אֶלָּא בְּגִין דְּלֹא אִסְתְּאַבוּ בְּמִיכְלִיהוֹן. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּתִיב (דניאל א) וַיִּשֶׂם דְּנִיָּאל עַל לְבוּ אֲשֶׁר לֹא יִתְגַּל בְּפֶת בֶּגְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגו'. וְתָאנָא בְּסִתְיָמָא דְּמִתְנִיתִין, מִיכְלָא

דההוא רשע, בשרא בחלבא הוה וגבינה עם בשרא, בר מיכלן אחרנין, ודא סליק ליה בפתוריה, בכל יומא.

שנינו, במה זכו דניאל, חנניה, מישאל ועזריה שנצלו מאותם נסיונות? אלא משום שלא נטמאו במאכליהם. אמר רבי יהודה, כתוב (דניאל א) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בג המלך וגו'. ושנינו בסתר המשנה, מאכל אותו הרשע, בשור בחלב היה וגבינה עם בשור, פרט למאכלים אחרים, וזה עלה לו על שלחנו בכל יום.

ודניאל דאסתמר מהאי, כד רמו יתיה לגובא דאריוותא, אשתלים בצולמא דמאריה, ולא שני (בראשית קצ"א ע"א) צולמיה לצולמא אחרא, ועל דא דחלו אריוותא מניה, ולא חבלוהו. וההוא רשע, בשעתא דמלכותא אתעדי מניה, (דניאל ד) ועם חיות ברא הוה מדוריה, אעדי צולמא דאנפוי מניה, ומההוא יומא, לא אתחזי צולמיה, צולמא דבר נש. וכל בעירא דאתי, אתחזי ליה, צולמא דזיניה, ונוקביה, והווי אתיין עליה בלהו, ובכמה זמנין הווי אכלין ליה חיות ברא, בר דאתגור האי עונשא עליה, בגין דכתיב, (חבקוק א) והוא במלכים יתקלס, בגין כף, כלא יתקלסו ביה, כל ההוא זמנא.

ודניאל שנשמר מזה, כשזרקוהו לגב האריות, השתלם בצלם רבונו, ולא שנה צלמו לצלם אחר, ולכן פחדו ממנו האריות ולא חבלו בו. ואותו רשע, בשעה שהעברה ממנו מלכותו ומדורו היה עם חיות השדה, העבר ממנו צלם פניו, ומאותו יום לא נראה צלמו צלם של אדם, וכל בהמה שבאה, נראה לה בצלם של מינה ונקבתה, וכלם היו באים עליו, ובכמה פעמים היו אוכלות אותו חיות השדה זולת נגזר עליו הענש הזה, משום שכתוב (חבקוק א) והוא במלכים יתקלס, משום כף כלם התקלסו בו כל אותו זמן.

תא חזי, מה כתיב, (דניאל א) ולמקצת ימים עשרה נראה מראיהן טוב מכל הילדיים האוכלים את פת בג המלך. נראה מראיהן טוב, דצולמא דמאריהון לא אעדיאו מנהון, ומאחרני אעדיאו. מאן גרים האי. בגין דלא אתגעלו בגיעולי מיכליהון. זכאה חולקיהון דישראל, דכתיב בהו, ואנשי קדש תהיון לי. (שמות כד) ואל משה אמר עלה אל יי וגו'. ואל משה אמר, (קל"א ע"א) מאן אמר. דא שכניתא. עלה אל יי, כמה דכתיב, (שמות יט) ומשה עלה אל האלהים וגו'. (ס"א ויקרא אליו יי) אמאי כל דא, לקיימא עמהון קיים, בגין דהא אתפרעו, מה דלא נפקו הכי ממצרים, דאתגורו, ולא אתפרעו, (מ' ע"א) והכא הא אתפרעו, ועאלו בברית קיימא, דכתיב, (שמות טו) שם שם לו חק ומשפט. דייקא ושם נסהו, בהאי את קדישא, דאתגלייא בהו, והכא אתקיים

בהו, על ידא דמשה גזירה דקיימא, דכתביב, ויקח משה את הדים ויזרק על העם וגו'.

בא וראה מה כתוב, ומקצת ימים עשרה נראה מראהם טוב (וגר) מן כל הילדים האכלים את פת בג המלך. נראה מראהם טוב - שצ'לם רבונם לא זו מהם, ומאחרים זו. מי גרם את זה? משום שלא נגעלו בגעולי מאכליהם. אשרי חלקם של ישראל שכתוב בהם, ואנשי קדש תהיון לי.

עד כאן מהחפץ חיים בספרו נדחי ישראל זי"ע [שהדפסתי לפני 50 שנה לערך]

<http://www.israel613.com/NIKKUR4.htm>

http://www.israel613.com/achila_kosher.htm

<http://www.israel613.com/NIKKUR6.htm>

<http://www.israel613.com/KASHRUT-monsey-kruka-1.htm>

<http://www.israel613.com/KASHRUT1.htm>

האם אינכם יודעים כי פגימה היא אותיות מגיפה, וכל שבוע ושבוע ניתוספים 50 עד 70 יתומים חדשים, [זה מה שאנחנו רואים עין בעין] האם יש לך מגיפה גדולה מזו?

האם אתם לא מקבלים כל יום בדואר מקופה של צדקה להודיע לכם כמה יתומים ניתוספו היום, וזה לא אפילו 10 אחוז של הרשימה, כי אלו רק מהם שזכו לאסוף כסף בשבילם, וכמה לא זוכים אפילו לעזור להם, ומה עם כל הנושרים שיצאו מהדת הישראל עבור שאכלו מאכלות אסורות, כל יהודי שוה לפי החשבון הקטן 48 מיליון יהודים. - סיפור מלפני לערך 40 שנה לערך.

ביאור בדברי חז"ל: כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא

בלומדי מסכת סנהדרין כשהגעתי לדף ל"ז, במאמר חז"ל כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא. ובעת לימוד גמרא הנני מתעמק מאוד, ורוצה אני להשיג בעצמי את פירוש רש"י ז"ל שהנני נכדו. וכשאני גומר להבין אני מעיין בפירוש רש"י ז"ל.

והנה כאשר הגעתי למאמר הנ"ל "כאילו קיים עולם מלא", התבוננתי בדבר ועשיתי חשבון כמה נפשות יכולים לצאת מבן אדם אחד כדי להגיע לעולם מלא. חשבתי כך שהעולם יכול להתקיים רק ששת אלפים שנה, ומהיום יש לערך מאתיים וארבעים שנים עד לסוף העולם, ועשיתי חשבון שאם יש לאדם אחד חמשה ילדים ולכל אחד מהם יש חמשה ילדים, יוצא שבמאתים וארבעים

שנה יצאו מאדם אחד שבע מאות אלף (700,000) נפשות, וזה נקרא עולם מלא ממש. ושמתתי מאוד בחידוש זה, וחשבתי שצריך אני להציל להשתדל להציל נפשות ישראל מעולם התוהו. וחשבתי לעצמי, אי, אי, אלמלא היה הרבי שלי חי עדיין בעולם הזה, הייתי הולך אליו תיכף לגלות לו המסתרים במאמר הזה.

כל הסיפור הזה היה במשרד שלמעלה מביתי, והיה כבר 3 אחר הצהרים ולא אכלתי עוד ארוחת בוקר, והרבנית ע"ה להבחל"ח טילפנה לי כמה פעמים שכבר הגיע זמן של אכילת שחרית, ואמרתי שאני כעת עוסק בחשבון גדול ואי אפשר בשום אופן להפסיק באמצע, כשגמרי החשבון ירדתי לביתי ותשמעו את השגחה פרטית - והמופת הגדול:

בביתי במקום ללכת תיכף לאכול דחפו אותי מן השמים לארון הספרים, והוצאתי משם ספר אחד שקיבלתי במתנה, לפני הרבה שנים ולא ראיתי הרבה שנים את הספר הזה, ופתחתי את הספר, ומצאתי את שאהבה "נפשי", סיפור נפלא על מאמר חז"ל הזה. ואחר כך למדתי עוד הפעם את המשנה הנ"ל ומצאתי בפירושו רש"י ז"ל, לפיכך נברא אדם יחידי... להראותך שמאדם אחד (אדם הראשון) נברא מלואו של עולם, עד כאן לשון קדשו.

אגב: כשסיפרתי לחבירי שהוא למדן גדול, את הסיפור הנ"ל, העיר לי שחשבוני הוא טעות גדול, ואמר לי, לקחת מחשבון (הנקרא קאלקולעיטאר בלע"ז) ולספור י"ב פעמים כפול חמש, ויצא מזה לערך חמשים מיליון נפשות, זאת אומרת שכל יהודי שאנחנו נותנים לו ללמוד תיקון מג תיקון מח פתח אליהו וזוהר הקדוש בכל יהודי אנחנו מקבלים את השכר כאילו הצלנו חמשים מיליון נפשות.

המציל נפש אחת מישראל מהו? - כל ישראל ערבים זה בזה

חשבון מספר הצאצאים היוצאים מאדם אחד (בחישוב של חמש ילדים למשפחה) במשך עשר דורות (300 שנה), כשכל דור הוא שלושים שנה (בעצם כל דור הוא רק 25 שנה).

צא וחשוב, כשיהודי מעורר יהודי אחד בלבד ללמוד זוהר הקדוש - להקפיד על דיני טהרת המשפחה, לשמור שבת, להניח תפילין ומזוזות, לאכול כשר וללבוש ציצית - הוא הציל בכך 58 מיליון יהודים, שיישאר יהודים.

חשבון פשוט: (כל אחד יכול לבדוק במחשבון) חמש ילדים שכל אחד מביא חמש ילדים מגיע לאחר 11 דורות ל-48 מיליון ילדים:

$$1. 25 = 5 * 5$$

$$2. 125 = 5 * 25$$

$$3. 625 = 5 * 125$$

$$4. 3125 = 5 * 625$$

$$5. 15,625 = 5 * 3125$$

$$6. 78,125 = 5 * 15,625$$

$$7. 390,625 = 5 * 78,125$$

$$8. 1,953,125 = 5 * 390,625$$

$$9. 9,765,625 = 5 * 1,953,125$$

$$10. 48,828,125 = 5 * 9,765,625$$

המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא

האדמו"ר הראשון לבית שטיפנעשט, הרה"ק רבי נחום זצ"ל, בנו של הרה"ק מרוזין זצ"ל, נכנס פעם לבית מדרשו (שהי' נקרא "קלויז") ופגש בשני חסידים שמדברים אודות מאמר חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל, כאילו קיים עולם מלא" (משנה סנהדרין ל"ז ע"א) (דהרי רואים שמאדם אחד - אדם הראשון - יצא עולם מלא אנשים). נענה ר' נחום זצ"ל ואמר: "אבל לא ברצועה" (אבער נישט מיט קיין בייטשל). תמהו החסידים לכוונת הרבי, וענה:

הא לכם סיפור: אחד מחסידיו של הרבי ר' משה לייב מסאסוב זצ"ל היה לו בית מזיגה בכפר. פעם אחת חלה אחד מבניו ולא מצאו הרופאים תרופה למחלתו. קם ונסע לבית רבו בסאסוב. הרבי התאנח מאד ואיחל לו ברכת רפואה שלימה.

בהיותו מאמין גדול בברכת רבו, נסע החסיד לביתו שמח וטוב לב. כאשר חזר לביתו לפנות ערב, ראה שמצבו של בנו התדרדר מאוד ל"ע. אך התחזק באמונתו בברכת רבו שיקוים בשלימות, ושיבריא בנו. גם את אשתו היה מחזק בדברי אמונה והאיץ בה שתשכב במטתה לנוח, והוא ידאג כבר לשלום הילד, ויתן לו כל התרופות שרשם הרופא לרפואת הילד.

אך כאשר ישב סמוך למטת הילד ראה שמרגע לרגע הורע מצבו רח"ל. מה עשה? הניח את התרופות בצד ולא נתן עוד להילד, אלא כל חצי שעה השקה

לו כף מים נקיים, כדי להחזיקו בחיים. כדי להסיח דעתו מעגמ"נ, עסק בלימוד גמרא.

כחצות הלילה שמע דפיקות בדלת, והנה עומד נכרי שרוצה לקנות יין שרף. מרוב מרירות נפשו לא רצה החסיד לפתוח את הדלת, אבל הנכרי לא הרפה ודפק עוד יותר. מרוב פחד שמא תתעורר אשתו מחמת הדפיקות ותראה מצבו הנורא של בנם, לקח יי"ש והוציאו לחוץ וצעק על הנכרי, מדוע בא בשעה מאוחרת כל כך לקנות יי"ש, בפרט בעת אשר אין מוחו עמו מחמת חולשת בריאותו של בנו. אך הנכרי שאלו: "מדוע פניך זועפים כל כך, ומה קרה לבנך?".

סיפר לו החסיד את כל אשר קרהו, כדי שיעזוב אותו לנפשו וילך משם. אבל הנכרי, שהיה רוכב על סוס, הוציא מכיסו בקבוק קטן, נתנו ליד החסיד ואמר: "הא לך בקבוק זה, ותראה שמכף הראשון ייטיב לבנך, מכף השני שיטעום מבקבוק זה יצא מחולשתו, וכאשר ישתה כף השלישי יבריא לגמרי כאחד האדם" - ורכב לדרכו.

כאשר חזר החסיד לחדר אשר בו היה מונח בנו, התכוונן בפני בנו ונדמה היה לו שהוא נמצא כבר ברגעים האחרונים לחייו רח"ל. כיון שכן, חשב שבין כך ובין כך אין לו מה להפסיד, ועל כן נתן לבנו לטעום מן הבקבוק שנתן לו הנכרי, ולגודל תמהונו נרדם הילד. חיכה האב חצי שעה, ואחר כך עורר את בנו והשקה לו עוד כף מהבקבוק שקיבל מהנכרי. לאחר חצי שעה, כאשר ראה שהילד ישן במנוחה, עורר את אשתו וסיפר לה את הבשורה הטובה שמצבו של הילד הוטב ע"י שנתן לו מהבקבוק שקיבל מהנכרי. שניהם האמינו שקרה כאן מופת (בזכות ברכתו של הרבי ר' משה לייב זצ"ל), והתכוונו בבנם איך שישן במנוחה, כילד בריא. אחר כך נתנו לו את הכף השלישי, והוטב לו לגמרי. למחרתו ירד הילד ממטתו כמו בריא אולם.

מרוב שמחה אפתה אשת החסיד שני עוגות ושלחה את בעלה שיקח בקבוקים גדולים מלאים יין שרף, עם העוגות ויסע להרבי על שבת קודש ויתן לו את זה במתנה. כאשר הגיע לבית הרבי ר' משה לייב, שאל הרבי בתמהון: "מדוע מגיע לי מתנה יפה זו?". סיפר לו החסיד את כל אשר קרהו, איך שהוטב לבנו בכח ברכת הרבי, ואמר, שהוא ואשתו מאמינים שהרוכב הנכרי לא היה כי אם שליחו של הרבי, ויתכן שהיה אליהו הנביא בכבודו ובעצמו. הרבי לא הגיב על זה כלום, אלא הלך להתפלל קבלת שבת.

מנהגו של הרבי ר' משה לייב זצ"ל היה לשבת עם חסידיו בליל שבת קודש ולהגיד בפניהם דברי תורה וחסידות ולרקוד עימם בריקודים של שמחת מצווה לכבוד שבת. אבל בליל שבת קודש הוא ישב לבדו בחדרו, וכן היה במשך כל יום השבת. אף אחד מתלמידיו לא הרהיב בנפשו עוז לשאול את פי רבו פשר דבר, מדוע יושב לבדו בהתבודדות.

בעת סעודה שלישית בתוך קהל עדתו, נענה הרבי ר' משה לייב ואמר בקול: אף אחד מכם לא שאל אותי במשך השבת לפשר השינוי בהתנהגותי מבכל שבת, לכן אגיד לכם בעצמי. כל זה מחמת החסיד בעל הבית מזיגה (קרעטשמער).

בשבוע שעברה היה אצלי אודות רפואה לבנו, אבל בתוך הפתקה ראיתי שאין ביכולתי לעזור לו. אבל מרוב אהבתי לכל ישראל, לא יכולתי לשבור את רוחו בשתיקה שלא לענות לו, ועל כן הוכרחתי לברכו שבנו יזכה לרפואה שלימה.

- אבל בעל הבית מזיגה (הקרעטשמער) - המשיך הרבי והראה בידו הקדושה על החסיד - בגודל אמונתו המשיך את המופת הגדול ("אמונה" מלשון המשכה, כמו שכתוב ויהי אומן את הדסה). כאשר הביא אלי ביום ששי את המתנה וסיפר לו את כל אשר קרהו, שאלתי במרומים מי היה הרוכב שהביא רפואה לבן בעל הבית מזיגה הנ"ל, ובמשך השבת עשיתי מה שעשיתי לפי מה שקיבלתי מרבותי נשמתם עדן, כדי להתוודע מי היה הרוכב שהביא הרפואה, וברגע זו שעברה עלינו נתגלה לי סוד הדבר.

פעם היה איש שהיה לו רצועה (בייטש) בידו (היינו בעל עגלה). היה מתנהג כפי שראוי לאדם כמותו... פעם אחת בלילה נסע לביתו בעגלה ריקה, ושמע קול בוכים. נסע אחר הקול ופגש ביהודי ארחי פרחי שמונח בתוך ערימת שלג ותרמילו סמוך אליו, וחיותו כמעט שיצאה ממנו מעוצם הקור ששרר אז ביער. לקח אותו העגלון והעלהו על עגלתו וכיסה אותו במעיל חם (פעלץ). אחר כך הוליכו לבית מזיגה הקרובה לשם וציוה לחמם את היהודי המקורר במים חמים, עד שתשוב אליו רוחו. ולא עוד, אלא שהעגלון השאיר כסף לבעל הבית מזיגה עבור הטירחא, וגם אם יצטרך לרופא.

אחר כך נסע העגלון לביתו, כי הזמין נסיעה ליום המחרת להוביל אנשים וסחורה. אך כיון שאמרו חז"ל (אבות פרק ד', משנה ב') מצווה גוררת מצווה, על כן, כיון שזכה העגלון ברוב רחמנותו להציל נפש מישראל, משך אותו עוד ועוד למדת הרחמנות. על כן לא עורר את אשתו משינתה, אלא אכל חתיכת לחם קרה והלך לישון.

בשמים נעשה רעש גדול, הלא אמרו חז"ל "כל המקיים נפש אחת מישראל, כאילו קיים עולם מלא", ואם כן הרי העגלון קנה עולמו בשעה אחת, ואם יתעורר משינתו ויחיה עוד בעולם הזה, עלול לחטוא חס ושלום ולקלקל מה שתיקן, על כן יצא פסק דין מבית דין של מעלה שהעגלון לא יתעורר משינתו אלא יסתלק מן העולם, כדי שיבוא לעולם שכולו טוב כשהוא נקי מן החטא. כאשר עלתה נשמתו למרומים נפתחו לפניה שערי גן עדן.

אמרו חז"ל (ברכות י"ז ע"א) "העולם הבא וכו' וצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם, ונהנים מזיו השכינה". ויש לדקדק באומרם "ועטרותיהם", ותירצו בספרים, על פי דברי המשנה (אבות פרק ד', משנה כ"א-כ"ב) "העולם הזה דומה לפרוודור בפני העולם הבא, התקן עצמך בפרוודור כדי שתיכנס לטרקלין". והכוונה, שאם איש יהודי עוסק בתורה בעולם הזה, נותנים לו לעולם שכולו טוב את הספר שלמד בו בעולם הזה, ובאותו ספר עוסק גם שם. אם היה אומר תהלים, מעמדות, שערי ציון, נותנים לו את כל אלה. אם קיים מצוות ומעשים טובים, נותנים לו בעולם הבא את ההזדמנות לקיים את המצוות עוד הפעם, כמו שעשה בחיים חיותו בעולם הזה, ומכל זה יש להנשמה נחת וקורת רוח בעולם הבא. וזהו הכוונה במאמרם "ועטרותיהם בראשיהם", היינו מה שקיים בחיים חיותו מצוות ומעשים טובים, הוא עטרה לראשו לעולם הבא.

אך מה יעשה בן אדם כמו העגלון שלנו, אשר זכה לעולם הבא על ידי הרצועה שבידיו? על כן נתנו לו גם בעולם הבא רצועה כזו, והוא עובר בגן עדן מחדר לחדר, ועושה ברצועתו כמו בעל עגלה, ומזה יש לו הנאה וקורת רוח. ונעשה מזה צחוק גדול בשמים, כי הלזה יכונה "עולם הבא"? אבל העגלון חשב שכולם שבעי רצון ממנו, ועל כן צוחקים...

לימיו זכה אביו של העגלון - אשר נפטר לעולמו זמן מרובה קודם לכן - לצאת מן הגיהנום וליכנס לשערי גן עדן, ושם פגש את בנו העגלון שמטייל בגן עדן ורצועתו בידו. לקחו לבית דין של מעלה כדי לפעול עבורו גן עדן טוב יותר. וכן הוה, בבית דין של מעלה פסקו שכיון שזכה לגן עדן בגלל שהחיה את נפש אחת מישראל, על כן יהא שכרו מכאן ואילך, שכאשר יצטרך יהודי להחיות את נפשו, יהא העגלון השליח לדבר. והוא היה השליח את בעל הבית מזיגה (שהזכיר את בנו אצל הרבי ר' משה לייב מסאסוב), והבקבוק שהביא אל הקרעטשמער היתה מגן עדן העליון. וכל זה המשיך החסיד בשלימות על ידי אמונת צדיקים שלו. את הסיפור הזה סיפר הרבי ר' משה לייב מסאסוב זצ"ל בעת סעודה שלישית.

וסיים הרבי משטיפינעשט את סיפורו, ואמר להחסידים: ולזה נתכוונתי כאשר אמרתי "אבל לא ברצועה" (און נישט מיט קיין בייטשל), ע"כ. כאן אנחנו רואים, כמה נחוץ לגאולת ישראל שכל אחד יראה להתחתן מוקדם, ובכך יזכה שתזכה שכינה בישראל ויבוא משיח כדאמרו בחז"ל (יבמות סב.) "אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף". וכל אחד יראה כאלו כל גאולת ישראל תלויה על צווארו.

כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים

סוטה (ד:): אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי כל אדם שיש בו גסות הרוח כאילו עובד עבודת כוכבים, כתיב הכא תועבת ה' כל גבה לב, וכתיב התם ולא תביא תועבה אל ביתך, ורבי יוחנן דידיה אמר כאילו כפר בעיקר, שנאמר ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך וגו', ר' חמא בר חנינא אמר כאילו בא על כל העריות, כתיב הכא תועבת ה' כל גבה לב, וכתיב התם כי את כל התועבות האל וגו'. עולא אמר כאילו בנה במה, שנאמר חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא, אל תיקרי במה, אלא במה.

מסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם

ועל העובד עבודה זרה אמרו בספרא פרשת קדושים (פרשתא ד' ח') למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי, מלמד שהוא מטמא את המקדש ומחלל את השם ומסלק את השכינה ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם.

גורם לישראל שנעקרים מארץ ישראל

ובזוהר הקדוש תיקון מ"ח: מאן דעייל אות ברית קודש דיליה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול, חמ"ה, איתתא בישא מרה. וגרים ליה לישראל לאתעקרא מארעא דישראל. ומאן דעייל זרעיה בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה) כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב ויהי מבדיל בין מים למים, (תקוני זוהר תיקון מ"ח. ועיין עוד בתיקונים צ"ח ב', ועיין שם בתיקון מ"ו פג, ב.) [פירוש הזוהר: מי שמכניס אות ברית קודש שלו ברשות זרה. שבתא"י הוא טחול, חמ"ה, אשה רעה מרה. וזה גורם לישראל שנעקרים מארץ ישראל. ומי שמכניס זרעו בנשג"ז (נדה, שפחה, גויה, זונה), כאילו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא דכתיב (בראשית א, ו) ויהי מבדיל בין מים למים].

אבוד לגמרי בלא תיקון

ובספר צרור המור (ויקרא כ' ב'), כתב: אבל כשנתן כל זרעו למולך, זה אינו ראוי לזכות ולא לכפרה. ובעוון כזה אין מיתה מכפרת ולא ייסורים ממרקים ולא יוה"כ מכפר, כי כבר הוא אבוד לגמרי בלא תיקון, אחר שכל זרעו נתן למולך ולא השאיר אחריו ברכה. וכן בדרך הזה נאמר בעדים זוממים, כאשר זמם (דברים י' ט), ולא כאשר עשה. מכאן אמרו (מכות ה' ע"ב) הרגו אין נהרגין. ובהפך זה היה ראוי, אבל הטעם הוא כטעם המולך.

**וכמה האדם צריך לא להתחשב בשום בריה אלא לעשות רצון ה'
להיות כמו אברהם אבינו שנאמר עליו (יחזקאל לג, כד) "אָחַד הָיָה אַבְרָהָם"**

ובליקוטי מוהר"ן (חלק שני), כתב "אָחַד הָיָה אַבְרָהָם" (יחזקאל ל"ג), שְׁאַבְרָהָם עָבַד הַשֵּׁם רַק עַל יְדֵי שֶׁהָיָה אָחַד, שֶׁחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא הִסְתַּכַּל כָּלֵל עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁסָּרִים מֵאַחֲרֵי ה' וּמוֹנְעִים אוֹתוֹ, וְלֹא עַל אֲבִיו וּשְׂאָר הַמוֹנְעִים, רַק כְּאִלּוּ הוּא אָחַד בְּעוֹלָם, וְזֶהוּ: "אָחַד הָיָה אַבְרָהָם". וְכֵן כָּל הַרוֹצֵה לְכַנֵּס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, אִי אֶפְשָׁר לוֹ לְכַנֵּס כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינַת זוֹ שֶׁיִּחָשֵׁב שֶׁאֵין בְּעוֹלָם כִּי אִם הוּא לְבַדּוֹ יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל שׁוֹם אֶדָם הַמוֹנְעוֹ, כְּגוֹן אֲבִיו וְאִמּוֹ אוֹ חוֹתְנוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּבְנָיו וְכִיּוֹצֵא, אוֹ הַמְּנִיעוֹת שֶׁיֵּשׁ מִשְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, הַמְּלַעֲיָגִים וּמְסִיתִים וּמוֹנְעִים מֵעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְצָרִיךְ שְׁלֹא יַחּוֹשׁ וְיִסְתַּכַּל עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק יִהְיֶה בְּבְחִינַת: "אָחַד הָיָה אַבְרָהָם" כְּאִלּוּ הוּא יְחִיד בְּעוֹלָם כְּנִ"ל.

אנשי אור כשדים היו מבזים אותו ומקלליו אותו

ובליקוטי מוהר"ן, (חלק שני סימן מו): וּמַעֲיֵן זֶה מֵה שְׁמִסְפָּרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, זָכַר צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה, מְשַׁל, שְׁמֵלֵךְ אָחַד הַנִּיחַ אוֹצֵר גְּדוֹל בְּמָקוֹם אָחַד, וְסַבֵּב בְּאַחִיזַת עֵינַיִם כְּמֵה וְכְמֵה חוֹמוֹת סָבִיב הָאוֹצֵר וּכְשָׂאוֹ בְּנֵי אֶדָם לְאִלּוֹ הַחוֹמוֹת, נִדְמָה לָהֶם שֶׁהֵם חוֹמוֹת מְמֹשׁ, וְקָשָׁה לְשַׁבְּרָם. וְקִצְתָם חֲזָרוּ תִּכְף, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ חוֹמָה אַחַת וּבָאוּ אֶל הַשְּׂנִיָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁבְּרָהּ, וְקִצְתָם שִׁבְרוּ יוֹתֵר וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁבֵּר הַנְּשֹׂאֲרִים, עַד שֶׁבָּא הַבֵּן מְלֵךְ, אָמַר: אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל הַחוֹמוֹת הֵם רַק בְּאַחִיזַת עֵינַיִם, וּבְאֵמַת אֵין שׁוֹם חוֹמָה כָּלֵל, וְהֵלֵךְ לְבַטַח עַד שֶׁעָבַר עַל כָּלָם. וּמִזֶּה יִבִּין הַמְּשַׁכִּיל הַנִּמְשָׁל מֵאִלּוֹ עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהֲסָתוֹת וּפְתוּיִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת חוֹמוֹת, שֶׁיֵּשׁ עַל אוֹצֵר שֶׁל יְרֵאת שָׁמַיִם, שֶׁבְּאֵמַת אֵינָם כְּלוּם. וְהַעֲקָר לֵב תִּזְק וְאִמִּיץ, וְאֵז אֵין לוֹ שׁוֹם מְנִיעָה וּבְכַפְרֵט

הַמְּנִיעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּגוֹן מַחְמַת מָמוֹן או שְׁמוֹנֵעַ אוֹתוֹ אֲשֶׁתוֹ וּבְנָיו וְחוֹתְנָו או אָבִיו וְאִמּוֹ וְכוּ', וְכִיּוֹצֵא, הֵם כָּלֵם בְּטָלִים וּמְבַטְלִים לְמִי שֶׁלְּבּוֹ חֶזֶק וְאִמִּין לְהֵשֶׁם יִתְפָּרֵךְ. וְגַם אֶפְלוּ גְבוּרָה שֶׁל הַגְּבוּרִים, הוּא רַק מְחֻזָּק וְאִמֵּן הַלֵּב, שִׁישׁ לוֹ לֵב חֶזֶק בְּיוֹתֵר לְרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה, כְּמוֹכָא בְּסַפְרִים, עכ"ל. על כן יתחזק האדם לעשות רצון השם יתברך ויזכה לכל הברכות האמורות בתורה, וראה דברי רבינו בחיי (בראשית יב ג'): ואברכה מברכך ומקללך אאור. זה יורה שאנשי אור כשדים היו מבזים אותו ומקללין אותו, ולכך אמר לו שילך אל הארץ אשר יראנו, ושם יברך מברכיו ויקלל מקלליו ואם יחיד יקללנו יואר, כן פירש הרמב"ן. ואמר עוד, כי התורה תקצר בויכוח שהיה בינו ובין הכשדים כאשר קיצרה בענין דור אנוש. ויתכן לפרש ומקללך על נמרוד המלך כי כשיואר המלך יואר העם. ומן הנראה עוד כי אנשי אור כשדים עובדי עבודה זרה במינים רבים חלוקים, יש שהיו עובדים מין אחד ממיני עבודה זרה כגון מולך, והיו חכמיהם מפרסמים באומתם שכל הנותן מזרעו למולך יצליח זרעו הנשאר לו ויהיה לגוי גדול, ויש עובדין מין אחר וחושבין שבו יצליחו בממונם, ויש שהיו עובדים מין אחר וחושבין שבו יגדל שמן ויתפרסם בעולם, ויש עובדים מין אחר וחושבין שבו יהיה העובד עצם ברכה להפיק כל רצונו עד שכל המתקרבים אליו יתברכו מברכתו, ולכך הזכיר לו ה' יתברך כנגד כל המינין האלו, ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה, מפני שכל הכוחות כולן שהן מיני עבודה זרה אין בידם להוסיף ולגרוע אלא כפי מה שנמסר להם בפקודתם, וכל שכן שאין להם כח לעשות דבר והפכו, שהרי כוכב מאדים גם כי יעמוד לימין האדם ויהיה בעוזריו אין כח בידו לעזור ולא להועיל כי אם בפורענות ובדרכי ההיזק לא בדרכי הטובה, וכן זולתם משאר כוחות המטיבים או מריעים, אין בהם כח להועיל אלא כפי מה שנמסר להם בלבד, יהיה טוב או רע אין להם כח לעשות הפכו, ולכך הוסיף כאן ואברכה מברכך ומקללך אאור, כי הוא דבר והפכו, אין כח זה ביד הכוחות כולן כי אם ביד הכח הקדמון העליון, חלק יעקב יוצר הכל הוא, ממנו יבוא הרע והטוב, כענין שאמר הנביא (ישעיה מה, ז) אני ה' עושה כל אלה. ובמדרש (תנחומא לך ד) ואברכה מברכך, הכהנים מברכין לישראל שנאמר (במדבר ו, כז) ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם, אמר הקב"ה אני מברך לאותו השבט. אמר הקב"ה בעולם הזה שבט לוי מברך אתכם, אבל לעתיד לבוא אני בכבודי אברך אתכם, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא, כב) יברכך ה' נוה צדק הר הקודש, עכ"ל. וכל הדבק בדברי רבותינו הקדושים

יזכה שהקב"ה בעצמו יברכו בברכת אברהם אבינו ע"ה אשר נקרא אב המון גוים ומלכים ממך יצאו, אכ"ר.

<p>דרכי יוסף דרכי יוסף וסוד מלכות הקדוש והטהור כ"ק אדמו"ר ממלכות וצדקה ושלום חובב הלבבות אשר נגד הרבנים המשיחים הממשלים שמאליים בבית מדרשו חלוק חסד הללו בישראל, דוממא ליציל.</p>	<p>מפת דרוש ומאמר ברית שלוש עשרה - מאת יהודה הלברשטאט שליט"א (צדקה ושלום) אברהם ק"ק פאנו - איגוד נשיר צדק כהנא דר - כיום י"ג מדרש שנת תש"ע לסיק</p>	<p>ספר שפע חיים</p>	<p>מחבר מחבר מצב הנורא בשחיתות בארצות הברית, ובפרט נגד השחיתות ב"באקס", ושחיתות תלמי מהגאון רבי נתן געשטעטער אבדק"ק קרית אג"י בני ברק</p>	<p>מחבר מה שקורה באר"י - תשובה להלכה</p>	<p>ספר להורות נתן</p>
<p>מבאר גדול הענין של זריחת בעניני ניקור והלכות, והאינו נזכר בהם בא לוי ונתן חז"ל</p>	<p>פרשת וישלח מהג"ק רבינו חיים פלא"י זקוקלה"ה</p>	<p>תוכחת חיים</p>	<p>תקנה שני שובי"ם עומדים זה ע"ג ביאור להלכה</p>	<p>בו יבואר ענין התקנה הקדומה להצריך שני שובי"ם עומדים זה ע"ג זה ראים ומשגיחים שהוכשר כדת ובהלכה מתחלת עד סופו, עם כל המסתעף להלכה ולמעשה</p>	<p>זבח זבחי צדק שלש תשובות</p>
<p>ירחון חודשי יוצא לאור על ידי אגודת שוחטי עופות דגני יארק רבתי שנת תרצ"ב כאן אפשר לראות שלפני 80 שנה היו שוחטים יראים ושלמים שסיפדו את האמת, והודיעו צערם ברבים על אשר הטבחים מאימים אותם, ואיך שרבה רבנים האכילו בבילות וטריפות, - איפו אתם רבנים החדשים אשר אתם לוחמים על כל דבר קטן, ואתם צוחקים מחמשה הלכות שחיתה שהם הלכה למשה מסיני? האם אינכם יודעים כי פגימה היא אותיות מגיפה, וכל שבוע ושבע ניתוספים 50 עד 70 יתומים חדשים, האם יש לך מגיפה גדולה מזו? מחבר אחד עם שם גדול יצא לאור עם ספר ומבאר שם שאין דבר כזה של פגימה, עפ"ל</p>	<p>די שוחטים שטימע</p>	<p>הלכות ניקור</p>	<p>מעשה נורא איך שבעיר ווילנא בזמנו של הגר"א זצ"ל אכלו כל העיר חלב ודם בלא יודעים, ואיך שהגר"א תיקון את המצב</p>	<p>לחם שערים</p>	
		<p>בזמנו של הגאון מוילנא זצ"ל נשלו כל העיר באסורי חלב.</p>	<p>כיום מניין על ניקור חלב בפנים - הדברים המוזכרים שע"י רבינו הגאון המהולל רבינו מאת כבוד סודי בניג"ל מלפני 21 בנימין"ד החסידים "בניג"ל חל - אג"י - ויש בנימין"ד הלכה למשה - בני ברק יא לאור ע"י בית המדרש הלכה למשה בני ברק - 2009 עמודים</p>	<p>סדר הניקור הפנים והקדמי עם תמונות - הלכה למעשה</p>	

אבישי בן לאה: קיבלתי על עצמי כבר בעולם הזה גם אני וגם אשתי תחיה לא לאכול רק דגים, ותודה רבה להאדמו"ר מהאלמין עבור כל ההתעוררות הגדולה הזאת.

עיר וקדיש מזו שמיא נהית

ט' לא תשבת מפני זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ג

בווהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו פלווהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק י"ג

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
ג' תשרי תשע"ז

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
 אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
 איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911
 050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

ולרפאות חולאת חזק. (ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

קצת מהשאלות בדין תורה בבית דין של מעלה

חלק יג

[לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

בית דין: האם לא ראית את התשובה "נפשי בשאלתי סימן קכ"ט?" מהאדמו"ר מהאלמין ובו נדפסו כל השאלות, שאפשר שישאלו אותך בבית דין של מעלה?

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל לא שמעתי מהרבנים שלי שצריך להפסיק לאכול ולפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי שזה לא בשבילי, אולי זה להקנאים בירושלים, אבל הם גם אוכלים... אז מה אתם רוצים ממני, זה בוודאי לא נוגע לי, ובפרט שכל הרבנים שאני שואל את שאלותי ואני מכבד אותם ואני מהנה אותם, הלא הם תלמידי חכמים גדולים, ואם יש לכם טענות אעביר אותם אליהם, כי כתוב בתורה כל שיש בידו למחות וכו' והם היו יכולים למחות ולומר לי האמת, אם יש אמת בדבר? אז מה אתם רוצים ממני בן אדם פשוט?

בית דין: כל ההצטרפויות אינן מקובלות בבית דין של מעלה, ואתה צריך לילך לגיהנום, ולעשות לך אפראציע על כל גיד וגיד ואיבר ואיבר, כמו שראית בוודאי בספר "נדחי ישראל" להחפץ חיים זי"ע פרקים כ"ח כ"ט ששלח לך האדמו"ר מהאלמין!

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל למה שלא תקחו את הרבנים לגיהנום למה אני דוקא, הם יותר חשובים ממני, אם תקחו אותם יהיה לכם אדם חשוב שם!

בית דין: לא מקובל בבית דין, ואתה צריך לילך לגיהנום, ותסחוב אותם אתך, ותצעק שם שהם ילכו קודם!!!

בית דין: האם לא שמעת מהאדמו"ר מהאלמין ש - פגימה היא אותיות מגיפה, וכל שבוע ושבוע נתוספים 50 עד 70 יתומים חדשים, [זה מה שאנחנו רואים עין בעין] האם יש לך מגיפה גדולה מזו? שנגרם מפגימות בסכיני השחיטה!

האם אתם לא מקבלים כל יום בדואר מקופה של צדקה להודיע לכם כמה יתומים ניתוספו היום, וזה לא אפילו 10 אחוז של הרשימה, כי אלו רק מהם שזכו לאסוף כסף בשבילם, וכמה לא זוכים אפילו לעזור להם, ומה עם כל הנושרים שיצאו מהדת הישראל עבור שאכלו מאכלות אסורות, כל יהודי שוה לפי החשבון הקטן 48 מיליון יהודים.

שו"ת "נפשי בשאלתי"

סימן קכט

לכבוד מרן האדמו"ר שליט"א

ראשית שלום לכם, אני ממשיך את שאלתי ששאלתי מקודם, ואבקש עוד הפעם סליחה אם אני מדבר בחוצפה, ונא לא לפרסם שמי, כמובן.

א. למה כל הרבנים שותקים ולא אומרים כלום, האם זה לא מראה שהכל כשר וישר?

ואם כתוב כשר מה אני צריך יותר מזה, העיקר לאכול כשר!

ב. למה דוקא אתם נכנסתם בזה?

תשובה:

לשאלה א'

אתה גם צריך למחות ולהוכיח "אחי, אם יאמר לך אדם שהבד"ץ זה כשר. תענה לו שכשר זה ראשי תיבות כ'ולו ש'קר ר'מאות, את הכשר הזה מותר אכול???"

לשאלה ב': למה דוקא אתם נכנסתם בזה?

כתבתי לך כבר התורה של פרשת פנחס, תלמד אותה כמה פעמים ותבין.

אגב, אציין על "השיב את חמתי".

השיב את חמתי ר"ת ה'וא ש'לום י'ודא ב' א'סתר ת'זכיח. ח'ובת מ'צוות ת'זכחת י'שראל.

זה מלחמה בעמלק. ומלחמה לה' בעמלק מדור דור. וכל אחד צריך להוכיח.

חמתי בגימטריה 548 - בגימטריה בעל פעור: שהאוכל מאכלות אסורות יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגועל, כי הקב"ה גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א).

מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטומאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

רוב אפיקורסות רח"ל מתנוצץ באדם על ידי אכילת נבילות וטריפות, (תורת משה פרשת קדושים).

נעשה פני חיה רעה (וזהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

נכנס בו מחשבת כפירה ומינות (רמב"ם).

הבנים יוצאים לתרבות רעה ח"ו (אגרא דפרקא אות קכ"ו). מכניס טומאה בלבו ובנפשו של אדם (מסילת ישרים). אין לו טהרה עולמית ומאבד חלק עולם הזה ועולם הבא. (יש שכר עמוד מ"ב).

נעשה מיץ ורשע (האריז"ל). אכילת נבילות וטריפות חמור יותר מחילול שבת קודש (חפץ חיים).

ובעזרת השי"ת האמת תנצח כי חותמו של הקב"ה אמת:

ו"אשי"ב בגימטריה 313

"אנחנו ננצח"

הקדושה תנצח

עיר וקדיש מזו שמיא נהית

ט' לא תשבת מפני זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ד

בווהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו פלווהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק י"ד

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
ג' תשרי תשע"ו

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק יד

כשרות השחיטה בישראל כהלכתה חלק ב'

מלחמה לה' בעמלק מדור דור מלחמת הצדיקים עם רבני הערב רב (העמלקים) – בשדי כשרות השחיטה, בד' מאות שנים האחרונים [לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלון]

בית דין: למה לא הפסקת לאכול בשר בהמה ועוף כשראית את הספר סודות הנושרים!

אבישי בן לאה: באמת קראתי ולא רציתי להאמין, כי איך יכול להיות שכל הצדיקים בכל הדורות נתנו לאכול בשר טרף, ואם הם נתנו לאכול למה אני צריך להחמיר? ולא שמעתי מהרבנים שלי שצריך בכלל לפחד מהבית דין של מעלה, וחשבתי מה זה נוגע לי כעת, יש לי זמן לאחר מאה ועשרים לטפל בזה, מי מאמין בכלל שיש דבר כזה?

בית דין: האם לא ראית מה שציין לך האדמו"ר מהאלמין רשימת הספרים שכותבים מה הולך בכשרות השחיטה?

אבישי בן לאה: ראיתי, ולא רציתי לקרוא, כי ידעתי אם אני יקרא יהיו לי בעיות ולא אוכל לאכול את שאהבה נפשי, וכי לא נאכל בשר? האם אני במדריגת פרוש? או האם אני בגרמניה? ב"ה שיש לנו כסף לקנות אוכל, וכפי מה שאני אוכל יש לי יותר כוח, ובכלל האם אפשר בכלל לחיות בלי בשר? הלא כתוב כתוב בתורה הקדושה מי יאכילנו בשר?

בית דין: האם לא שמעת שהגה"צ הרב לנדא שליט"א והגה"צ רבי אמנון יצחק אמרו שאין בשר כשר בעולם? הלא שמעת את הדרשות שלו ולמאכלת הלאה?

אבישי בן לאה: אם יש לי מאות רבנים שלא אומרים כלום ונותנים הכשרים על הכל, מה הייתי צריך להחמיר יותר? הלא ראיתי שהרבנים הגדולים גם כן אכלו, ואף פעם לא שמעתי מהם מילה אחת שהבשר טרף? תקחו אותם לגיהנום ולא אותי?

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת! ותסחוב איתך את כל הרבנים שלא אמרו לך לא לאכול וסמכת עליהם!!!

ספר סודות הנושרים

מי הם האשמים בזה?

מי הם האשמים על השואה האחרונה?

בו יבואר כי כל המאורעות שסבלו ישראל ואיבוד חלקים גדולים מעם ישראל שנהפכו לגויים גמורים, זה בעקבות מכשולות השוחטים והסוחרים בבשר.

הגה"צ הרב אמנון יצחק מגלה הסודות שאין בשר כשר בעולם!!!

<http://www.ha-zohar.info/?p=39727>

האדמו"ר מהאלמין ברדיו 2000 ד פרשת בא תשע"ה 8-1 :

הבעלת תשובה שראתה את הרשב"י בעולם העליון עם כל הדין תורה בבית דין של מעלה - וגילוי סודות נוראים על הגאולה - הרשב"י אמר לה תחזיקו חזק בזוהר הקדוש, כי תיכף תהיה הגאולה הכל כבר מוכן בשמים, תלמדו זוהר הקדוש ותפיצו לכל ישראל כי רק זה יציל!!!

<http://www.ha-zohar.info/?p=39740>

סודות גדולות בענין כשרות השחיטה בלונדון ובארצות הברית - כאן בארץ פי מאה יותר גרוע / כאן הס"מ הבעל הבית / זה הניסיון האחרון שהקב"ה מנסה אותנו מי שבאמת יש לו רק טיפת מסירת נפש לא לנגוע בנבילות וטריפות / זה הניסיון הקטן שכל אחד אומר שמע ישראל וצריך לקבל על עצמו מסירת נפש, ואם אוכל בשר כשיודע שיש בעיות משקר את עצמו כשאומר שמע ישראל!!! / הקב"ה שאל את אדם הראשון איכה? ועכשיו שואל את היהודי איכה? / שמעת ממחבר של יותר מאלף ספרים, וגם הגה"צ הרב לנדא והרב אמנון יצחק שליט"א שאין בשר כשר? מה תענו ליום הדין והנורא?

<http://www.ha-zohar.info/?p=39713>

אוהב כסף לא ישבע כסף... עד מתי?

כסף יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים

הרבנים עוזרים וממהרים ומאיימים את על השוחטים לשחוט הרבה/וגם מביאים שוחטים אחרים שיכולים לשחוט יותר בהמות/עופות לשעה, כדי

לאיים על השוחטים שאם לא ישחטו הרבה יפסידו הפרנסה שלהם/ וכל שוחט ששוחט וסופר כמה עופות שוחט ומקבל כסף לפי העוף ששחט, דעו לכם כי השחיטה טריפה/ ובקשה לראשי הרבנות, למה אתם מוכרים את נשמות עם ישראל ומביאים שואה ח"ו על עם ישראל!!!

רוב הרבנים שנותנים הכשרים הם ערב רב ועמלקים - ישנם רבנים שהם בגדר של תינוק שנשבה, ולא יודעים כלום, וכך נהיים מתיר אסורים, ויש רבנים שיודעים ומכשילים את ישראל בעד בצע כסף של מיליוני שקלים שמרויחים בכשר!!!

ועוד לא מצאתי רב אחד שמוכן ללמוד ולשמוע מה הם הבעיות של השחיטה!!!

שואה איומה על בני ישראל מדור דור:

שואה #1

שבעים אלף מישראל נהרגו בגבעת בנימין

כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה

בא וראה כמה גדול עונשו של מי שיש בידו למחות ולא מיחה, שדם החוטא שמת בעונו. דורש הקדוש ברוך הוא מידו, וכל הדמים הנשפכים בישראל תולין בו, עד כדי כך שאותן שבעים אלף מישראל שנהרגו בגבעת בנימין תלו בסנהדרין בדור ההוא.

כל מי שסיפק בידו למחות ולא מיחה ולהחזיר את ישראל למוטב ואינו מחזיר כל הדמים הנשפכים בישראל אינם אלא על ידו שנאמר "ואתה בן אדם צופה נתתיך לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרת אותם וגו' הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אדרוש" לפי שכל ישראל ערבים זה בזה ולמה הן דומין לספינה שנקרע בה בית אחד אין אומרים נקרע בה בית אחד אלא כל הספינה נקרעת, כך הם ישראל, שנאמר "הלא עכך בן זרח מעל בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף" וגו' ושמא תאמר אותן שבעים אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו לפי שהיו להם לסנהדרי גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר עמהם היה להם לילך ולקשור חבלים של ברזל במתניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארכובותיהן ויחזרו בכל עיירות ישראל יום אחד ללכיש, יום אחד

לבית א-ל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים, וכן לכל מקומות ישראל, וילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה ובשנים ובשלש עד שיתישבו ישראל בארצם כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא בעולמות כולן שברא מסוף העולם ועד סופו והם לא עשו כן אלא כשנכנסו לארצם כל אחד ואחד מהם נכנס לכרמו ולזיתו ולשדהו ואומרים שלום עליך נפשי כדי שלא להרבות עליהן את הטורח, וכשעשו בני בנימין דברים מכוערין ודברים שאינם ראויין באותה שעה ביקש הקדוש ברוך הוא להחריב את כל העולם, אמר הקדוש ברוך הוא לא נתתי לאלו את ארץ ישראל אלא כדי שיקראו וישנו ויעסקו בתורה כל ענין בזמנו וילמדו דרך ארץ כו' עש"ב. (תנא דבי אליהו רבא פרק י"א)

מנהיג קהלה נענש על עוונות כל אחד מקהלתו, והרב של העיר על כל אחד ואחד במדרש רבה פרשת יתרו על הפסוק "וישמע יתרו" וזה לשונו: הדא הוא דכתיב "שמעו דבר ד' בית יעקב" זה שאמר הכתוב "בני אם ערבת לרעך" אמר ר' נחמ"י נאמרה על החברים כל הימים שאדם חבר לא איכפת לי' בצבור ואינו נענש עליו נתמנה אדם בראש ונטל טלית לא יאמר לטובתי אני נזקק לא איכפת לי בצבור אלא כל טורח הציבור עליו אם ראה אדם מעביר בייא על חבירו או עובר עבירה ולא ממחה בידו נענש עליו ורוח הקדש צווחת בני אם ערבת לרעך אתה ערב עליו תקעת לזר כפיך, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה הכנסת עצמך לזירה [פי' מקום שנכנסים להתאבק שם] ומי שהוא מכניס עצמו לזירה או נוצח או ניצח, עד כאן לשונו.

שואה # 2 - ג' שצ"ה - לכני 1980 שנה

בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור

השנה הלועזית	השנה העברית	השנה למלכות אחשוורוש	תאריך עברי	המאורע
366 לפנה"ס	3395	3	ג' בתשרי	סעודת <u>אחשוורוש</u>
366 לפנה"ס	3395	3	ט' בתשרי	הקריאה לושתי לסעודה
364 לפנה"ס	3398	6	טבת	התחילו הנשים להגיע
363 לפנה"ס	3399	7	טבת	בחירת אסתר למלכה

איתא במסכת (מגילה י"ב) לכן אומרים ארור המן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, על ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות. וכתב בב"ח (או"ח סי' תר"ע) וז"ל, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתי' של איסור ושמחה ומשתה של איסור, וכשעשו תשובה עינוי נפשותם כמו שאמרה אסתר "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

שואה # 3 - 900 שנה

שְׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ כָּפְרוּ בַתְּחִית הַמֵּתִים בַּגִּלְל שְׁאֶכְלוּ וְנִתְפַטְמוּ בַמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שִׁיָּצְאוּ מֵהַדָּת

הַרְמַב"ם הַקְּדוֹשׁ ז"ל בְּמִכְתָּבו הַיְדוּע הַנִּקְרָא "אֲגֵרַת תִּימָן" וּמוֹבָא בְּ"דְגַל מַחְנֵה אֲפָרִים" (פְּרֻשַׁת עֶקֶב מִכְתָּב מֵהַרְמַב"ם זצ"ל) שְׁשֶׁבַעִים אֶלֶף אִישׁ כָּפְרוּ בַתְּחִית הַמֵּתִים בַּגִּלְל שְׁאֶכְלוּ וְנִתְפַטְמוּ בַמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שִׁיָּצְאוּ מֵהַדָּת וּבָא עֲלֵיהֶם מִלֶּךְ וְהִרְג אֶת כָּלָם רח"ל.

והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המח' את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים.

וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג זוקן וביין משתיה,

1. ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנח פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב ז"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח

וידוע דהענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע כי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבוט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שכרסו נבקעת ויוצא פּרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, ה' ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכנותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיוז פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזו כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם

שואה # 4 - ה'שמ"ה לפני 431 שנה

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות בעיר קראקא כשהיה בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להבעלי תשובה.

זה סיפור שקרה לפני כארבע מאות שנה בעיר איפה שה"מגלה עמקות" היה הרב שמה [בעיר קראקא]. וזה זיעזה אז את העולם כולו, ובמיוחד את יהודי אירופה, ומעשה שהיה כך היה: קצבים יראים ושלמים בעלי צדקה מאכילים בשוגג ובלי יודעין עיר שלמה של רבבות אלפי יהודים עם בשר חזיר ממש לסיפור המלא... בשלש שפות: בלשון הקודש - אידיש - אנגלית.

18 נקודות מהסיפור תוכן הסיפור:

1. מה שקצבים מסוגלים לעשות.
2. גדולי ישראל נופלים במלכודת.
3. דרך ושיטה לרמות את כלל ישראל באכילת ונבילות וטריפות.
4. קצבים מחלקים צדקה ביד רחבה לכל נרשא ונצרך.
5. לקצבים מקום מכובד בכל עניני הקהילה ועומדים במרכזה.
6. מקום מיוחד בשמחות ובאירועים משפחתיים מוכן עבורם בכל אירוע.
7. הבחורים המכובדים היפים והטובים ביותר חתניהם.
8. בית החיים מתמלא בנשמות של צעירים שנקטעו בדמי ימיהם.
9. אנשים צעירים משאירים אלמנות ויתומים ל"ע.
10. ילדים צעירים נפטרים מן העולם ללא עת ומשאירים הורים מלאי צער.
11. העיר כולה על גלגלים.
12. אלפי קילוגרמים של בשר נזרקים לאפתות.
13. כלים בערך של מליוני דולרים נשברים ונזרקים לזבל.
14. עשרות בחורים ואברכים תלמידי חכמים עוזבים את הדרך הישר.
15. מנקרים מאכילים חלב ודם לעיר שלמה קראקא במשך עשרות שנים.
16. תלמידי חכמים - רבנים - דיינים - גאונים וצדיקים - ראשי ישיבות כלי קודש - סופרים - שוחטים מלמדים - בני ישיבות - חסידים ואנשי מעשה -

תינוקות של בית רבן ועשרות אלפי משפחות חשובות אוכלים נבילות וטריפות חלב ודם עשרות שנים.

17. בכיות ויללות עד לב השמים בכל קראקא.

18. ה"מגלה עמוקות" גוזר עשרות תעניות בגלל עשרות המגיפות.

הסיפור ממבט אחר כמה היבטים של המעשה הנורא - ההבדל בין מאנסי לקראקא - וכעת תוסיפו ההבדל בין קראקא לארץ ישראל!!!

1. לקראקא הי' רב אחד - במאנסי ישנם מאות רבנים.

2. בקראקא היו שני קצבים - במאנסי מאות קצבים.

3. בקראקא האכילות טריפה בשוגג - במאנסי במזיד.

4. בקראקא זה קרה מתחת לאפו של הרב, - במאנסי הוא בהכשר ובהסכמתם של חלק מהרע-בנים.

5. קראקא היתה רק עיר אחת - במאנסי ישנן מאות קהילות חרדיות, שהוא חלק גדול מכלל ישראל.

6. בקראקא הקצבים חזרו בתשובה בהתעוררות הראשונה - במאנסי לאחר עשרות שנים של זעקה מרה על ידי רבנים גדולי ישראל, ואנשי המחננו"ט (ראשי-חיבות: מאכילית חלב נבילות וטריפות) עדיין עוד ישנם מאכילי חלב.

7. בקראקא הקצבים חששו מאימת יום הדין הגדול והנורא - במאנסי למאכילי הטריפות לא הי' כל פחד.

8. בקראקא הרבנים קרעו לבבם ובכו על חורבן בית המקדש - במאנסי לוקחים חלק גדול של הרבנים קרוב למליון דולר דמי הכשר, בכדי להתגונן נגד הרבנים המעוררים, להשתיק את הערעור, ולטשטש את המוחות היהודים התמימים ולא להרשות חלילה ליהודים שיפסיקו לאכול בשר טריפה.

9. בקראקא בסך הכל במשך 40 שנה מכרו כל כך הרבה נבילות וטריפות, ובניו יורק מוכרים ביום אחד כמו כזו כפי שמכרו שם במשך כל השנים, כי בקראקא לא הי' אקספורט ביזנעס, אבל בניו יורק מפיצים אלפי טונות של בשר כל יום לכל האטליזים בכל ארצות הברית ולכל המסעות שם, לבתי המלון, למסעדות, לקעיטערערס, לבתי החולים, למטוסים אלפי טונות בשר בתוך חודש (ובפרט סאלאמיס, פרענקפורטער, נקניקיות שהם מטובלים בחלב, לשונות וככדים ועוד).

מתי תהיה לנו הזכי' שהרבנים יצוו שהעיר הטריפה ששמה ניו יורק ישברו את הכלים הטריפים, ולזרוק את כל הבשר הטרף לזבל.

שואה # 5 לפני 350 שנה

בואר מספר הקדוש קב הישר (רבי אהרן שמואל קאיינדנובר, מכונה גם מהרש"ק או מהראש"ק. הישפ"ד יט בתמוז ה'תל"ו 03, יוני 1676) איך שמיליון יהודים נהרגו עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק ק"ב).

קב הישר פרק ק"ב

לְכֵן נִקְרָאת מַלְכוּת אֲדוֹם "מְטָרְפוּלִין" שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת (מְגֵלָה דף ו עמוד א), כִּי הַמְדִינָה הַזֹּאת הִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת יַד הַשָּׁר שֶׁל אֲדוֹם, וְהִיא קִלְפָה רֵאשׁוֹנָה. שְׁחָרִית, מְנַחֵה, עֲרֵבִית - שֶׁהֵן רֵאשֵׁי תְבוֹת "שְׁמַע"2.

אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב חַיֵּי כְּמִנּוּן בְּשׁ"ר - וְזֶהוּ הַסּוּד "וּבִשְׂר בְּשֶׁדָה טְרָפָה
לֹא תֹאכְלוּ"

וְזֶהוּ הַסּוּד (יְרֵמִיָּה א יד) "מְצַפּוֹן תִּפְתַּח הַרְעָה", כִּי "צַפּוֹן" הוּא גִימְטְרִיָּא "פּוּלִין", "לִיטָא".

עוד סודות נוראות ונפלאות

א. בַּמְדָּרֶשׁ רַבָּה פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית (פְּרֻשָּׁה כ יב), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר" (בְּרֵאשִׁית ג כא), בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל רַבִּי מְאִיר הָיָה כְּתוּב: "כְּתַנּוֹת אֹר" - בְּאֵל"ף. וְהוּא תְמוּהָ, לְמָה דּוֹקָא בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל רַבִּי מְאִיר הָיָה כְּתוּב "כְּתַנּוֹת אֹר" - בְּאֵל"ף, וְלֹא בְּשֵׁאֵר סְפָרֵי תוֹרוֹת? (עֵינן סֵפֶר "בְּרַכַּת שְׁמוּאֵל" שֶׁחִבֵּר הַגָּאון אָבִי, מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי שְׁמוּאֵל קַאִיִּדְנָאוֹוֶער ז"ל, בְּפֻרְשַׁת בְּרֵאשִׁית (דף ו טור ג), עֵינן שֵׁם בְּשֵׁם הַגָּאון מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי לִיב צוֹנֵן ז"ל מֵה שְׁכַתְב, עֵינן שֵׁם).

וְהַנְרָאָה לְתַרְץ עַל פִּי מַה שֶׁשְׁמַעְתִּי מִפֵּה קְדוֹשׁ, הֲלֹא הוּא הָאִישׁ הָאֵלֶּהִי, מוֹרְנוּ הֶרֶב רַבִּי הַעֲשִׁיל צוֹרֶף ז"ל, שֶׁאָמַר בְּשֵׁם מְקַבֵּל אֶחָד דְּבָר נִפְלָא וְדָבָר נָאָה וּמְתַקַּבֵּל, וְהוּא זֶה: דַּע, כִּי צָפוּ בֵּן אֱלִיפּוֹ בֵּן עֶשׂוֹ, וְהִנְכַּתֵּב בְּתוֹרָה (בְּרֵאשִׁית לו טו): "אֲלוֹף צָפוּ", הִיא הַקְּלִפָּה רֵאשׁוֹנָה שֶׁבְּשַׁבְעִים אַמּוֹת, וְכַנְגְדוֹ הִיא גַם בֵּן בְּקִדְשָׁה (שְׁמוּאֵל א ט ה): "אַרְצָן צוֹף". אוֹתִיּוֹת דְּדִין - כְּאוֹתִיּוֹת דְּדִין [פְּרוּשׁ: אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ

2. שְׁמַע בְּגִימְטְרִיָּא שְׁחֻשָּׁה, מְקוּהָ, עֲרִיב.

כאותיות אלו]. והוא הִיָּה מְלֶךְ רֵאשׁוֹן, וּמִמְשַׁלְתּוֹ הִיָּתָה בְּמַדִּינַת פּוֹלִין וּמְרִמֹז לְפִלוֹנִי, כִּי פְלוֹנִי הוּא אוֹתִיּוֹת פּוֹלִין, שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּא "צְפוֹ". וְלִכֵּן נִקְרָאת מַלְכוּת אָדוּם "מְטְרִפּוֹלִין" שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת (מְגִלָּה דָּף ו עמוד א), כִּי הַמְדִינָה הַזֹּאת הִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת יַד הַשָּׁר שֶׁל אָדוּם, וְהִיא קִלְפָּה רֵאשׁוֹנָה.

וְדַע, כִּי הַקִּלְפָּה שֶׁל צְפוֹ הִיא בְּאֵה מַחְמַת חֲטָא שֶׁל אָדָם הֵרֵאשׁוֹן וְחֻוָּה, וְאֵילָן שְׂאֵכַל אָדָם הֵרֵאשׁוֹן, חֲטָה הִיָּה (בְּרִכּוֹת דָּף מ עמוד א), כִּי חֲטָה גִימְטְרִיָּא כ"ב (תַּקּוּנֵי זֶהר, תַּקּוּן טו, דָּף לא), שְׂפָגָם בְּחֲטָאוֹ בְּכ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.

וַיְדוּעַ שְׁחֲטָא שֶׁל אָדָם הֵרֵאשׁוֹן הִיָּה בְּמִדָּה שֶׁל הוֹד, שֶׁהִיא מִדָּה הַשְּׂמִינִית, וְח' פְּעָמִים כ"ב עוֹלָה גִימְטְרִיָּא קע"ו, כְּמִנְיָן "צְפוֹ". וְזֶהוּ סוּד חֻוָּה, שְׁחֲטָא בָּא עַל יָדָה, כִּי הִיָּתָה נִבְרָאת מִמֵּדַת הוֹד, שֶׁהִיא מִדָּה שְׂמִינִית, וְעַל יָדָה הִיָּה הַפָּגָם שֶׁל כ"ב אוֹתִיּוֹת, וְכַנְזָכֵר לְעֵיל.

וְהִנֵּה הַנִּעְלָם מִן "חֻוָּה" כְּזֶה: ח"ת וְא"ו ה"א. קַח הַנִּעְלָם מִן "חֻוָּה" בְּמִלּוּאָה כְּזֶה: ת', א"ו, א' - הוּא גִימְטְרִיָּא ת"ח. לְרִמֹז, שְׁבַשְׁנַת ת"ח לְאֶלֶף הַשְּׂשִׁי יִהְיֶה תַּגְבֵּרַת הַקִּלְפָּה שֶׁל צְפוֹ, שֶׁהִיָּה רֵאוּי לְהִיּוֹת הַגְּאֻלָּה בְּשַׁנַּת "בְּזֹאת יָבוֹא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ" (וַיִּקְרָא טו א), וּבְאֹתוֹ שָׁנָה הַרְבֵּה עֲקֻדוֹת הָיוּ בְּאַרְץ פּוֹלִין וְלִיטָא, כִּידוּעַ וּמְפָרָסָם מְגֻזְרוֹת רְעוֹת וְדִינִים קָשִׁים, הַנִּעֲשִׂים בְּאַרְץ פּוֹלִין וְלִיטָא בְּשַׁנַּת "זֹאת", שְׁנֵהֲרֵגוּ כְּמָה רַבְבוֹת מִיִּשְׂרָאֵל עַל קֹדֶשֶׁת הַשֵּׁם. וְהַנִּעְלָם מִן "זֹאת" כְּזֶה: ז"ן, אָל"ף, ת"ו וְהוּא: י"ן ל"ף ו', שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּא "צְפוֹ", שֶׁהוּא נְרִמֹז בְּסוּד "פְלוֹנִי"³. וְזֶהוּ הַסּוּד (וַיְרַמֶּה א יד) "מְצַפּוֹן תַּפְתַּח הַרְעָה", כִּי "צְפוֹן" הוּא גִימְטְרִיָּא

סליחות וזה לשון קדשו: "בשנת ת"ח נהרבו הרבה קהלות גדולות באותה השנה כמו שכתוב בסליחות שחבר בעל הש"ף על פו נוהגים להתענות בכל מלכות פולין".

ובסוף ספר הקדוש "אוהב ישראל" כתב וזה לשונו: "כי סיון הוא התחלה עד יום פפור, אם מקום זה פראוי, אזי יוכל לקום יום פפור פראוי ונכון. וסימנו - כי יד על פ"ס י"ה", "פ"ס" ראשי תבות כ' סיון, "י"ה" - יום הפפורים". עכ"ל"ק.

ובספר "ילקוט אוהב ישראל" (עמוד קסה אות נח) הביא, שכ' סיון אמרו הגאון הקדוש מאפסא וצ"ל בהתעוררות גדולה ונהנה דורש באותו יום דרוש גדול להתעוררות, והיו היקלות והבכיות בבית המדרש אז יותר מתשעה באב.

ובספר הקדוש "ישמח משה" על מגלת אסתר כתב על פסוק (שם ט כח) "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם, ותכתב אסתר

3. ידוע שנהגו לומר סליחות ביום כ' סיון, ויש נוהגים להתענות ביום זה. תענית כ' סיון קבעוהו אחינו בני פולין.

ועקר ויסוד תענית זה של כ' סיון שהיה עת צרה ליעקב, גזרות ושמדות גדולות בשנת ת"ח ות"ט לאלף הששי. ונשפך דמיו של אמה קדושה הישראלית כמים המגרים ארצה, והגדולים אשר היו בארץ בדור ההוא גזרו על זה תענית וקבעו בכיה לדורות יום אחד בשנה, ועל הגזרה של שנת ת"ח ות"ט יסודו הגאונים רבותינו שהיו קרוב לזמן הנזכר לעיל סליחות שונות.

רבינו הגאון שבתי כהן (בעל הש"ף ז"ל, ונדפסו בסוף סליחות באמשטרדאם שנת ת"א. ומקום כתב רבינו הש"ף מאמר הנקרא בשם מגלה עפר ספור מעשה הגזרות רעות שארעו, בעונותינו הרבים, בארץ אוגריניא ואלון ופאדלוא וליטא). גם רבינו בעל "תוספות יום טוב" חבר סליחות לכ' סיון ונדפס בפראג.

ענין "מגן אברהם" סימן תקפ"ט, בדיום כ' סיון היו הרבה צרות וגזרות קשות, והרבה נוהגין לומר

"פולין", "ליטא", ולכן היה הגזרה דוקא במדינה זו ובשנת ת"ח דוקא, ודברי פי חכם חזן. והנה יש בידי עוד דברי כבושים, שאין אני רוצה לגלותם בפני כל אדם, כי אם לצנועין, מה שקבלתי מן האיש האלהי, מורנו הרב רבי העשיל צורף ז"ל.

ודע, כי "צפון" שהוא בגימטריא "פולין", "ליטא", הוא מנין רכ"ו, בסוד (על פי תהלים קיט פה) "כרו לי שיחה", בעלילות שקרים ובהריגת צדיקים. וקלפה של עשו הוא ידוע בספרים (עין מדרש שוחר טוב כב, מדרש שמואל טז) שהוא נקרא "חזיר מיער" (תהלים פ"ד), ולכן אות ע' של "יער" היא גדולה בספר תהלים (שם), לרמז שתולין בו כל הע' אמות, והיא ע' של עשו, שמרמז על "כתנות עור" - בעינין, שהיה קדם החטא "כתנות אור" - באל"ף, כידוע להמקבלים (עין עץ חיים, שער מט פרק ד. ספר הלוקוטים, דף 1). ולכן לעתיד יתקן החטא, ויהיה הסוד "כתנות אור" - באל"ף, כמו שהיה קדם חטא אדם הראשון.

ורבי מאיר היה מזרע גירון קיסר (עין גיטין דף נו עמוד א), והיה מתחיל לתקן פגם של עשו בסוד "חזיר מיער" - בעינין. וכשתכתב "חזיר מיאר" - באל"ף, הוא אותיות "מאיר". וכשיתקן עשו, אז יהיה "כתנות אור" - באל"ף. ולכן היה בתורתו של רבי מאיר כתוב "כתנות עור" באל"ף כזה: "כתנות אור", וקל להבין. וזהו הסוד: "חזיר" הוא גימטריא רכ"ה, כמנין פרה, ועם האל"ף של "מיער", שהוא עתיד להיות "מיאר" - באל"ף, הוא רכ"ו, כמנין "כרו לי שיחה". והאמות שפורים שוחה תחתינו, יהיו לעתיד בטלין כשתבוא הגאולה, כשיתקן החטא, ויהיו "כתנות אור" - באל"ף, וקל להבין.

נפשות בספרון פי כמה הריגות היו, כמבאר בספר "שכט יהודה". רק שנקמו ת"ח שהוא היה הרג היותר גדול והרנוחה היה, שאם היה אז בפעם אחד היה נשפח זכר ישראל, חס ושלום, מה שאין כן על אפן זה, ועל כן השמחה, והנה פורים הוא על שם הפורים להרג ולאבדן, ועל כן אמר "וימי הפורים האלה" - רצונו לומר, שנתנו להרג ולאבדן לא יעברו מתוך היהודים. רצונו לומר, לא יפטרו בלא כלום כי גבה דיליה בעוה"ר, רק ההרנוחה הוא "והכרם" - רצונו לומר, של היהודים. "והכרם לא יסוף מן העם" - כדי שלא יסוף זכר זרע וישראל, ועל זה מפרש, והאויף זה? "ותכתב אקטור בת אביחיל" - ת' וח' גדולה שקתבה על ת"ח כנזקר לעיל והוא פליאה בס"ד, עד כאן דבריו.

בת אביחיל" וגו', הנה קפל הענין במלות שונות. ונראה לי על פי מה ששמעתי, כי המסורות היא ת"ו ותכתב גדולה, וח' של חזיר גדולה הוא ת"ח, רמז שאותה הגזרה שהיתה אז ראי להיות נכתב על שנת ת"ח והכו. ועל פי זה א"ש הרמז ששמעתי כי יד על פ"ס הוא ראשי תבות כ' סיון עד כאן שמעתי, כי שיף לזה מלחמה לה' בעמלק, כי הלא היא גזרת עמלק, כנזקר לעיל, וישמע חכם ויוסיף לקח, דאף שהיה נגזר אז פליה, חס ושלום, ובת"ח לא היה פליה, נראה לי שהפליה היה נגזר בדרך זה כמה נפשות מישראל שהיו ראויים להיות ב"ג באדר ששקרו אויבי היהודים, נגזר שנפשות במנין זה יהרגו וממילא היה פליה, חס ושלום, אחר כך קשונחם על הרעה ומדת הדין אינו חוזר בריקניא נתן לו אלו

והנה נחזור לענייננו, כי "מצפון תפתח הרעה" (רמיה א יד), ולכן כשתבוא הגאלה, תהיה הגאלה תחלה במדינות צפון, שהוא פולין, ליטא, כמו שאמר הכתוב (שיר השירים ד טז) "עורי צפון ובואי תימן", כי בתחלה יהיה התעוררות הגאלה מצד צפון, ואחר כך "ובואי תימן", ואחר כך יזכה כלל ישראל לרב טוב הצפון לצדיקים.

והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בכתוב "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" - באל"ף, ולכן נרגן מפריד אלוף" (משלי טז כח), כמבאר ענין זה בכמה ספרי מקבילים (עין שני לוחות הברית חלק א, מאמר בית דוד, דף טו), והאבות תקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית - שהן ראשי תבות "שמע"4.

אברהם יצחק יעקב חיו כמנין בש"ר - וזהו הסוד "ובשר בשדה טרפה לא תאכלו" ונהנה ידוע (עין זהר חלק א, דף קסז עמוד א, ותקוני זהר בסופו, תקון י, דף קמז עמוד ב), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קלפות: שור וחמור, וחמור הוא קלפת ישמעאל, ושור הוא קלפת אדם, ותבות "אדם", "ישמעאל" הן גימטריא תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק - ק"פ שנים, יעקב - קמ"ז שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז - צרפם יחד - יהיו תק"ב שנים, כי האבות הן בקדשה נגד הקלפה. וזהו הסוד (שמות כב ל) "ובשר בשדה טרפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תק"ב, וקל להבין.

ומקנה פשר, ועל ידי זה יצעד ויקומם הארץ. ולע"ד יש לרמוז זה במה שכתוב בחידת שמשון שופטים יד: "ומע"ז יצא מתוק" - מקנה, ערובין, וביקה, על ידי אלו נשפע שפע לישראל. ויל"ר בפרשת שופטים: "ונגש הכהן ודבר אל העם ואמר אלהם שמע ישראל" וכו', וכתב רש"י ז"ל: אפלו אין ככם זכות אלא קריאת שמע בלכד כדאי אתם שישיע אתכם, עין בסוטה מב עמוד א לשון חכמינו זכרונם לברכה בשם רבי שמעון בן יוחאי, ורש"י שנה בלשון אחר. ויש לפרש, דנרמו בלה"ק אפלו אין ככם אלא קריאת שמ"ע, נוטריקון: שחיתה, מקנה, ערובין, כדאי אתם שישיע אתכם. ונראה לפרש: "בזעם תצעד ארץ", על פי מה שכתב בספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת בראשית) בשם האריז"ל דמה שכתוב בפרשת בחקתי "והארץ אזור" - רצה לומר, דהשם יתברך יזכר מה שהארץ חטאה ושנתה מאמרו של הקדוש ברוך הוא, שאמר שתוצא הארץ עץ פרי עושה פרי והארץ שנתה ותוצא עץ עושה פרי. וזה מליצת זכות על ישראל כשיחטאו, חס ושלוש, פיון

4. שמ"ע בגימטריא שחטה, מקנה, ערוב.
5. ואמר המעתיק: מובא בספר "ברפת אברהם" על הפסוק (פסוק כ ח) "מה אקב לא קבה אל ומה אעזם לא זעם ה'", דתבת אעז"ם ראשי תבות: א' - אלופו של עולם, ו' - רמז ליסוד קדשת ישראל, ומובא מהבעל שם טוב זצ"ל על פסוק "בזעם תצעד ארץ", זע"ם ראשי תבות: וביקה, ערובין, מקנאות, וגם ראשי תבות זע"ם תצעד ארץ (פי הב' הוא רק אות השמוש ואינה מניף התבה) עולה כמנין ת"ט, רמז לגזרות ת"ח ות"ט שהיו אז גזרות קלה, חס ושלוש, על אחינו בית ישראל במדינת פולין וליטא כמבאר כאן בפנים הספר.
וזה לשון ספר "אגרות לחם שלמה" מהגאון משאמלוויא זצוק"ל, דף מד עמוד א (שם) אות יוד משמיה דהבעל שם טוב זצ"ל שאמר על הפסוק חבוקק ג' "בזעם תצעד ארץ", זע"ם נוטריקון וביקה, ערובין, מקנה, שג' דברים אלו הם ראשיים ונחוצים מאד, שצריכין לישראל, דהינו, שחיתה כשרה משוחט ובודק ירא שמים, ושיקה ערובין בעיר,

עמלק גימטריא ר"ם

והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד ט), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ - כמנין "אל אחר" (שמות לד יד), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדשה הוא "רוח י-ה-ו-ה" (שופטים יא כט). והנה כנגד שתי קלפות שור וחמור, יש בקדשה משיח בן דוד, שהוא יתגבר על הקלפה של חמור בסוד (זכריה ט ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף אקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג יז): "בכור שורו הדר לו".

והנה איתא בזהר (עין חלק ג דף קכד עמוד ב, וזהר חדש רות, דף קא עמוד ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהינו מקלפות שור וחמור, יצא קלפה אחת הנקראת "צפע", כי "משרש נחש יצא צפע" (ישעיה יד כט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" - ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתב בספר תורה במי עפץ (עין גיטין דף יט עמוד א) שהוא אותיות "צפע" בהפוך אתון, ובזה אנו מכניעין הקלפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין.

ונחש הוא ראשי תבות: נחש, חמור, שור - שהן שלש קלפות הראשונות שבשבעים אמות. וקלפות "שור" "חמור" - גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה כ ד): הני סלעין דנחש היא צרעת [פרוש: אותם כתמים שבנחש (שהוא מגמר חכרפורות עגולות ונראה כסלעים) היא צרעת], ולפי שהנחש דבר לשון הרע, נלקה בצרעת.

והנה קלפת צפו בן אליפז, בן עשו, שהשר שלו הוא סמאל ולילית הרשעה, עשו בקטרוגם חרבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל, ולקחו השונאים, בעוונותינו הרבים, הספרי תורה שנכתבים בקדשה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קלפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף יח עמוד א) בספר תורה שגשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזרות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום

אָחִיזָה בְּקִדְשָׁהּ, כִּי הַתּוֹרָה צְוֹתָהּ (שְׁמוֹת כב ל) "וּבִשֶׁר בְּשֹׁדֵה בְּטָרְפָה לֹא תֹאכְלוּ" - בְּאֹכִילָה הוּא אָסוּר, אָבֵל מִתֵּר לְכָתֹב עַל גְּבִי עוֹר נְבִלָה וּטְרָפָה, וּבְזָה הָיָה לָהֶם אָחִיזָה בְּקִדְשָׁהּ, וְאַחַר שֶׁנִּשְׁרְפוּ הַסְּפָרִי תוֹרָה - מֵאוֹתוֹ הַיּוֹם נִתְמַעְטוּ כַּח הַקְּלָפוֹת הַנִּזְכָּרוֹת לְעִיל, וְיִפְרִיחַ כַּח שׁוֹר וְחִמּוֹר שֶׁבְּקִדְשָׁהּ, שְׂיָבוֹאוּ תָרִין מְשִׁיחִין: מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְהַמְּקַדֵּשׁ שֶׁל מַעְלָה יֵרֵד לְמַטָּה.

שואה # 6 בשנת תס"א - 314 שנה

ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב.

בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וזל"ק: ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו, וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיתת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר... ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישחטו שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו', עיי"ש באריכות גדול.

שואה # 7 - שנת תק"ב לפני 256 שנה

ידוע מה שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב זי"ע, ראה בספר דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש.

הצדיק הקדוש רבי נתן אדלער זי"ע במלחמתו הגדולה להביא משיח

בספר דרך הנשר מובא מהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער, שעיקר עיכוב ביאת המשיח שאינו בא הוא בגלל השחיטה שמאכילים את עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

וכמעט כל גרמניה יצאו מדת ישראל!!!

שואה # 8 - ה'תק"כ לפני 255 שנה

הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מכליה חס ושלום (א') הבעל שם טוב הקדוש ראה הגזירה הנוראה של אוישוויץ וניסה לבטלה. מכתב שכתב הצדיק הקדוש מוריני ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחבירו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע. [בן גילו הצדיק נסתר" - כך כתב בכמה מכתבים מהבעש"ט זי"ע אליו] באגרת הקודש [דף קעב] (ג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בספר "התמים" - יצא לאור בווארשא י"ב לחודש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיצין,

לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט

למע"ש (למען שמו) תיכף לבוא כי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד, "וסוד ה' ליראיו", בטחוני חזק שתכף תבוא לפה תקח אתן הכתבים הידועים לך ממורינו הק' נ"ע כי נחוצים הם לי. חברך דו"ש באהבה נאמנה. ישראל בע"ש מטלוסט.

וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין לתקן השחיטה והשוחטים, ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה: ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע ראה ברוח קדשו מה שיהיה הנסיון האחרון בעקבתא דמשיחא:

הבעל שם טוב הק' זי"ע שומע במתיבתא דרקיע ש"מקוה" ש'חיטה וע'ירוב הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו.

יש מהם אמרו שהעיקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלוש מאכלות אסורים מטמטמים את הלב.

ויש שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאיסור חמור מאוד.

ויש אמרו מקוה היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד להתגבר על הרע רחמנא ליצלן.

ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקיע⁶ איזה מהם עיקר ואמרו

כמר וכמר. והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם תצעד ארץ⁷ ראשי תיבות "זביחה⁸, "עירובין⁹, "מקוה¹⁰, כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

שואה # 9 לפני 220 שנה

כל העיר ווילנא אכלו חלב דאורייתא

רבי אליהו בן שלמה זלמן נולד ט"ו בניסן ה'ת"פ, 23 באפריל 1720 נפטר י"ט בתשרי ה'תקנ"ח, 9 באוקטובר 1797 שנודע בכינויים: הגאון רבינו אליהו, הגאון מווילנה, הגאון החסיד.

הספר לחם שערים יצא לאור בזמנו של הגר"א זצ"ל, המגן הגה"צ רבי משה מק"ק קיראן מצא שכל העיר ווילנא אוכלים חלב דאורייתא, והגאון החסיד מווילנא זי"ע לקח עשרה גדולי ישראל ובתוכם אחיו רבי שלמה זלמן זצ"ל, וישבו זמן רב וביירו כל מלאכת והלכות הניקור ומצאו שאמת נכון הדבר שכל העיר ווילנא נכשלו באכילת חלב, וכל העשר רבנים דשם חתמו על קול קורא איך לתקן הענין של הניקור - מקובץ ספרי ניקור ט' כרכים, - מהגה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

9. ע"רובין: ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'). ראה עוד מה שכתוב הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן מהרענרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): וכן יתאמן כל אחד ואחד במסירות נפש שלא יפריעו חס ושלום העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, וכו'. ראה אורה ישראל (להג השבועות). ראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סדורו של שבת שורש ב' ענף א' בענין זה.

10. "מקוה: צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם: ראה בספר הקדוש באר מים חיים (פרשת בהעלותך), ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), רעיא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), רעיא מהימנא (במדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב'). ועל כן הצדוקים האלו הכשילו במקוואות פסולות להכעיס. [ראה רש"י בראשית י"ג, י"ג, עה"פ: ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאוד].

7. (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) קָזַעַם תַּצְעֵד אֶרֶץ בְּאֵף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם. ראה רש"י חבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזעם תצעד ארץ": - לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

8. ז'ביחה: ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), וכו', וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בדי"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (יו"ד חלק א' סי' ז') כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עייין שם באריכות).

שואה # 10 - בשנת תקנ"ז לפני 218 שנה

דעו לכם שהצה"ק מצאנו זי"ע אמר ש-3.5 מיליון יהודים נשרו ויצאו מן הדת מפני שאכלו בשר טריפה.

ג) הצדיק הקדוש בעל דברי חיים זי"ע מגלה לנו סודות נוראים

וידוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ד') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבעים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל. וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו.

שואה # 11 ה' תרע"ד - לפני 98 שנה

ראה ספר הרידב"ז והכשרות שבכל ארצות הברית הכל טרף, ולא יהיה בשר כשר עד ביאת המשיח.

יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש בעל הרידב"ז על הירושלמי זי"ע כל זה כתבנו לפני כ-40 שנה בארצות הברית, ועכשיו נכתוב על המצב בארצות הקדושה. הכשרות של השחיטות כאן בארץ פי 200 אחוזים יותר גרוע מארצות הברית, למשל בארצות הברית יצאו 12 רבנים נגד השחיטה המהירה שמי ששוחט יותר משש מאות עופות לשעה כשהגוי אוחז את העוף, והשוחט רק אוחז את הראש לשחיטה, וזה אסרו כל הרבנים הגדולים וגם נתפרסם בשו"ת. זאת אומרת אם בשחיטה הזאת (קעפעל שחיטה), מותר לשחוט רק 600 עופות לשעה, [וזה רק לשוחט הכי הטוב המומחה ורק בדעיבד גדול ובה"מ יכולים

אולי להכשיר את זה], אז בלקיחת העוף ביד היה אסור לשחוט יותר מ-250 מכסימום לשעה, והאמת כאן בארץ שוחטים 900-1200 לשעה, כשהשוחט אוהז לבד את כל העוף ביד.

כאן בארץ השוחט אוהז את כל העוף ביד במקום שהגוי יאחז את זה, וממילא היד נהיה כבר כמו אבן, ואין שום הרגשה לא לסכין ולא לשחיטה, ושוחט נבילות וטריפות [ספר רנו ליעקב הרידב"ז [שכתב ספר על ירושלמי] בהקדמה של חיבורו על התורה - וכתב: עוד ענין רע ראיתי בהעיר הזאת אשר תסמר שערות ראשי, השו"ב מורטים בעצמם נוצות העופות ששוחטים. ויש שו"ב ששוחטים ביום ה' ו' עש"ק עד ב' אלפים עופות ומורטים הנוצות, ובליל שבת קודש נלאו הידיים שלו לאכול, ויש מהם אשר בני ביתם תחבו הכף לתוך פיו בלילי שב"ק לאכול, כי לא היה לו כח לאחוז הכף הלא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורין, בין כך וכך נתפגלו בטנם של יהודים בנבילה וטריפה ר"ל, ואמרו חז"ל עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו דברים אסורים לתוך מעיו, כי כיון שנכנס דברים אסורים לתוך מעיו הוברח רוח היהדות ונתגברה התאוה ר"ל לכל דבר תועבה עד שקשה לעשות תשובה, וכ"ז בגרם המדינה שנקבצו מכל הארצות טובים ורעים ואין להבחין, עכ"ל].

הסיבה למה עשו את זה כך, שהשוחט יאחז את העוף ביד היתה טובה להלכה, אבל זה רק בשחיטה קטנה, ומכיון שלא הרבנים הם בעלי בתים על הכשרות, [וגם הרבנים אינם יודעים את כל הסיבות והבעיות והמכשולות, מה כשר, ומה טרף, מכיון שהוא לא היה שוחט ולא עסק לבד בכל הדברים כדי שיבין הכל על בוריה, כמו שכתב שוחט לפני 80 שנה לערך, בספר השוחט והשחיטה, שאם הרב אינו שוחט בעצמו ועושה כל הפעולות בכשרות אין לו שום ידיעה ולא מבין בכלל מה כשר?] וישנם שחיתות שלא איכפת להם בכלל הכשרות, ושוחטים הרבה בין אם כשר בין אם טרף, ומוכרים ממילא בזול את העופות, מכיון שהשחיטה לא עולה הרבה, ונהיה תחרות על המחירים, וזה ידוע שכל אחד מחפש בזול, כי הפרנסה קשה מאוד, וכך נעשה השרשרת של מאכלי טריפות.

מה עשה הבעל דבר כדי שכולם יתחילו לשחוט עוד יותר ועוד יותר עופות לשעה, תפס אותם בחומרא, שהשוחט מחזיק את העוף לבד, ולא איכפת לו לבעל דבר, כי ממילא הכל נבילות וטריפות, מפני שמחייבים את השוחטים לשחוט יותר ממה שאפשר לבן אדם לשחוט, שיהיה לו הרגשה, והשוחט בגלל פרנסה צריך להמשיך בעבודתו, ועושה הכל על חשבון הרבנים, וגם מקבלים

בהרבה מקומות המשכורת לפי ההספק כמה עופות הוא שוחט לשעה, ממילא יש תחרות בין השוחטים מי מקבל משכורת יותר גבוהה על חשבון נבילות וטריפות, ועל פי ההלכה מאבד את נאמנותו וזה כבר טרף, וכך אחד משך את השני, וכולנו אוכלים טריפות, ועוברים על איסורי תורה החמורים.

עוד דבר שקרה כאן בארץ שמתירים פגימות גדולות בסכין, מה שאני למדתי אצל שוחטים שהיו שוחטים לפני 130 שנה, וכולם אמרו על הפגימות שמתירים היום זה פגימה, וממש נבילה דאורייתא.

אז מה העצה? להחזיר עטרה ליושנה, לקחת שוחטים טובים ולעשות רק שחיטות קטנות, כי בסטונאות הכל טרף, וכבר לא מדברים מזה שרוב הבשר שאנחנו אוכלים בא מערבים, ויש על זה אלפים כתבות בעיתונים, איך שתופסים מידי יום ביומו שמביאים בשר מערבים ומוכרים את זה בכל ירושלים, ובכל ערי הארץ, אפילו במקומות הכי הטובים, כי השטן הוא הבעל הבית, כידוע, אז איפו היגענו? מה אנחנו אוכלים, ומפני זה יוצאים רוב הבנים לתרבות רעה.

וזה לשון הרדב"ז הקדוש בהקדמת ספרו על התורה:

גם הרבנים היראים אנדה השפעתם

לא אכחד שמצאתי במדינה הזאת גם רבנים בעלי תורה ויראי ד' מרבים, וכן שו"ב ובוטשערס כשירים, אבל אין בכחם להועיל כלל כי בעיני העם שפל מאוד כבוד הרבנים,

[כל זה ממש הוא מצבנו גם היום, השטן מרקד בין הרע-בנים והקצבים והמכשירים שלהם, ועושה כל הפעולות להכשיל את בני ישראל הקדושים בפיטומי איסור, וכשרב גדול ויר"ש לאמיתו צועק ומוחה שאינו כשר, משפילים אותו ומבזים אותו בכל מיני בזיונות, וההמון אינם מבחינים בין רב לרב ובין שו"ב לשו"ב והאמת נעדרת]

בראותם מעשיהם לא יבינו אח"כ בין רב לרב, בין שו"ב לשו"ב, בין בוטשער לבוטשער, כי בהדי הוצא לקי כרבא, כמאמר חז"ל, ואין להבחין איזה בשר כשר ואיזה טריפה כי על כל החלונות נדבק "טאבלינע" [מודעה] הוא הודעה כאן יש למכור בשר כשר ובכל מקום שהולכים שם תיבת בשר

כשר באותיות בולטות לעינים, עד שלא מוצא כלל במדינה הזאת בשר טריפה והכל כשר, והיהודים הכשירים בעלי תורה והחרדים לדבר ד' נשבר לבם בקרבם ומיגעים להכשיר הבשר, אבל מה יעשו לנגד המון שנתקבצו מד' פינות העולם שאין משימין לב לכשרות כלל, כי אכלו נבילה וטריפה גם על הספינה, והמה אינן רוצין לשמוע כלל, מפי החרדים לתקן העיר במאכל כשר, ורבניהם ושובי"ם ובוטשארס עוזרים להם להוזיל מקח הבשר, וכולם פונים אל המציאות הזאת, בשר זול בשר זול (ר"ל בשר זולל בשר זולל), ומוכרח הבוטשער היהודי הכשר להוזיל ג"כ, ומבשר כשר לא ירויח כשימכור כמו הבוטשער המוכר טריפה.

[וקרוב לזה החורבן בזה"ז במדינת אייראפע לפני מלחמת עולם השני' כשהיו שנים כתיקונם הי' אצל כל מטבחים לכה"פ שני סוגי בשר: (1) בשר כשר. (2) גלאט כשר. מובן שבשר גלאט הי' מחירם ביוקר מופלג מבשר כשר ורק מדקדק אמיתי הי' מבזבז מהונו ורכושו כדי להשיגו, והאדם הפשוט בצירוף שלא הי' המטבע שכיח - והרבה שלא אכלו בשר רק משבת לשבת - הספיק לו בשר כשר.

לא כן במדינת אמעריקע אשר לקתה בכפליים לא די שהיר"ש ירדה אלף מעלות אחורנית עד ששורר הבדל גדול בין מושג יר"ש בזמנינו לבין אדם ישר ותמים שבימי קדם וטובה צפרנן של אותן תמימים מכריסן של היראים דעכשיו. עוד זאת שהמטבע שכיח ואין אדם שבע רצון מאכילת כשר בלבד אלא רוצה רק גלאט כשר למהדרין מן המהדרין. ומאליו מובן שגם אחר הסכמת בנ"א לאכול רק מין זה הבהמות לא הסכימו לייצר ריאות כאלו בלבד כמו שא"א לעשות כל עליות של ס"ת ששי או מפטיר. וכתוצאה מזה נתחכמו בעלי מטבחים לחתום חותמת גלאט כשר על הכל ובאופן זה השיגו המטרה שהזאב יהי' שבע והכבש ישאר שלם, והעולם אינם מתבוננים היאך במציאות להעניק כמויות גדולים של מיליאנען פונט בשר בהמה לכל המדינה ואוכלוסיה בחותמת גלאט כשר, כל זה לא איכפת להו ואין רוצים לדעת. כי להם העיקר שיש להם די סיפוק בנפש שלקחו הבשר באיטליז אשר עלי' בולטים אותיות גדולות - קידוש לבנה - בשר כשר גלאט למהדרין מן המהדרין שחיטה, בדיקה, ניקור, ונמלח והודח, תחת השגחת הרב פלוני אלומי, יאכלו ענוים וישבעו, ועי"ז מתפטמים בבשר מפוקפק ספק נבילות וטריפות].

קורא יקר, מן הסתם כשאתה קורא שורות הללו חיל ורעדה יאחזוך ופלצות יבעתוך, מגודל רשעת השוחטים דאז ותמ"ה תמ"ה תקר"א, על היראים דאז

איך לא הרגישו בזה שאוכלים ממש נבילות וטריפות, אך מה נאמר ומה נדבר, כשנגלה לך, שגם היום מצוי ושכיח מאוד כל ענין זה, ופוק חזי, לך נא ודבר עם השוחטים אחרי כלות עבודתם שלהם, ותראה את מצבם, עייפים ומעוצבנים, עכ"ל.

וגם אל תאמין כשהשוחט יגיד לך שהכל כשר, כי כבר כתב הרשב"א זי"ע ששקר בימינם, ואי אפשר להאמין להם, אבל ב"ה ישנם הרבה שוחטים שיש בהם ניצוץ יראת שמים וכואב להם ומספרים את האמת (ספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה).

שואה # 12 לפני 115 שנה

יבואר המלחמה הגדולה של רבינו יעקב יוסף בארצות הברית, איך שעבור תיקון הכשרות הרגו אותו, זי"ע. [יעקב יוסף (חריף 1840 - תר"א 28 ביולי 2091 תרס"ג) היה הרב הראשי הראשון והיחיד של העיר ניו יורק, ומייסד אגודת הרבנים, נודע כדרשן ומגיד מישרים רהוט, ומשך קהל אלפים לדרשותיו המוסריות].

נעתיק לכם מה שכתבתי לפני הרבה שנים במדריך לכשרות # 40

מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל הג"ר יעקב יוסף זצ"ל טרגדיית הכשרות בארצות הברית - עליות ומורדות בהיסטוריה ארוכה בת מאות שנים מבוא קיבוץ הגליות בארצות הברית, מאז ימיה הראשונים, הביאה יחד עמה שורה ארוכה של בעיות בכל תחומי היהדות, היו שנים שבהם לא ניתן היה להכיר כי יהודים חיים בארצות הברית, רבבות מבני ישראל נאלצו לעבוד בשבתות, וממילא כל יתר תחומי החיים היהודים היו רופפים. אך ככל שהתקבצו ובאו יותר יהודים מאירופא וממדינות אחרות, במיוחד בחמישים שנים האחרונות חלה מהפכה גדולה כמעט בכל תחום, והמצב נשתנה מן הקצה אל הקצה. אך תחום אחד נשאר פרוץ, וזאת למרות שהגיעו המוני יהודים חרדים לארצות הברית, לא הצליחו להתגבר על אותן נקודות עדינות.

וזהו תחום הכשרות: אין זה סוד שהכסף מטהר... אימרה זו אמורה לאו דוקא אצל יהודים אמריקאים שגרו בארצות הברית לפני מאה שנה, אלא גם על דורנו, כאשר ישנם בתוכנו אנשים שיצרם חזק ואין בהם הכח לגבור על אותה

חולשה. - תחום זה הינו עדין ומיוחד, הכשלון הקטן ביותר, הוא כשלון של הכלל, אם חלילה "מכשירים" את הטרף פירושו הכשלת ההמונים בנכילות וטריפות, ולכן הנושא מחייב טיפול חזק ובלתי מתפשר.

בכל הדורות היו שנכשלו והכשילו בתחום הכשרות, ודורנו זה לא הצליח להתגבר על אותן היצרים האפלים. - בסידרה שאנו פותחים החל בגליון זה נכתב על אשר במשך מאה השנים האחרונות בתחום זה, עובדות ומסמכים אותן אספנו מן הספרים ומן העיתונות שנדפסו במשך השנים. - אחת המטרות העיקריות בהצעת כל הני סיפורים כדי שיכירו וידעו דרי ארה"ב בימינו הטעם למה החליטו גאוני וצדיקי זמנינו לצאת בחרב וכידון נגד אכילת בשר כלל ובכרוזא קרי בחיל שכל החס על נפשו ונפשות ביתו ירחיק עצמו וזרעו אחריו מכל מין בשר בהמה כי אש הוא עד אבדון תאכל. פוק חזי הני גדולי הדור שדרו פה בארה"ב במאות השנים האחרונות לא מצאה ידיהם חיל להעמיד הכשרות על בסיסו, התמוטטו והכריזו כי בארה"ב לא יכנס תיקון לעולם בענין כשרות בשר, ופוק חזי האיך דברי חז"ל אין חוזרות ריקם. קי"ל בשולחן ערוך דאכילת איסור מטמטם הלב ומוליד טבע רע וזאת אפילו בתינוקות שאין עושיין ח"ו במתכוון כי אין יודעין הנעשה עמהם. ולא זו בלבד אלא אפילו אם מינקת שלהם אכלה מאכלות אסורות משפיע עליהם לרע, ועל כן תבין למה ירדו כל הדורות שלהם שאול תחתית, לא נשאר מזמן ההוא רק אחד מני אלפי אלפים, והשאר נשתמדו ויצאו מתוך קהל ישראל. נשאו נשים נכריות ויתערבו בגוים ויעבדו עצביהם הכל מטעם זה. - וכי יהיה לך חידוש אם אחר כל הנ"ל יחליטו גאוני זמנינו שהרוצה להבטיח קיום לדורותיו ישליך בשר הבהמה ממנו והלאה לא יראה ולא ימצא בבית ישראל לא בתוך הבית ולא אצל שמחות ושאר הזדמנות. כלה גרש יגרש אותו ואז יראה זרע כשר ממשיכי שושילתא דדהבא לתפארת בית ישראל זרעא חייא וקיימא די לא יפסוק עד ביאת בן דוד ועד בכלל.

פרק ראשון

א. מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל הג"ר יעקב יוסף זצ"ל

כבר לפני יותר ממאה שנים כאשר הגאון הצדיק רבי יעקב יאסעף זצ"ל שהיה רב הכולל הגיע לאמריקה, בשליחות החפץ חיים זי"ע, הוא מצא שם הזנחה גדולה בכל תחומי היהדות, בחלק הגדול זה היה ניכר בשטח הכשרות, הצבור

היהודי אז היה מאוד מצומצם, והיהודים שגרו במקום לא היו בני תורה כלל. הוא ניסה בכוחות על אנושיים להקים מערכת כשרות טובה, אבל בגלל התנאים ששררו אז הוא היה מאוד מוגבל ולא יכול בשום אופן לבנות מערכת כשרות על פי מדרגתו. המצב נמשך כך במשך עשרות שנים, הסיבות לכך היו שונות, וביניהם העובדה שאותם הפושעי ישראל, חוטאים ומחטיאים את הרבים, שהיו בעצמם ממדריגה נחותה ביותר, עמי הארצים פשוטים הכתירו עצמם בשם "רבנים" או "ראבאיים" או בשפה האמריקאית "אישיות מכובדת" וכך הוא נהיה "רב המכשיר" וביד רחבה חילק הכשרים לכל דכפין, ברור לאחר שגם "שילמו ביד רחבה" ללא כל מאמץ.

כפי שידוע, יהדות ארצות הברית בחלקו הגדול היה מורכב אז מיהודים פשוטים שברחו מאירופה, הללו לא היו חסידים ואנשי מעשה, וזאת מאחר ואותם החסידים ואנשי מעשה שרצו לנסוע לארצות הברית התייעצו עם האדמוריים והרבנים שהללו הציעו להם שלא לעשות זאת. ולכן במצב כזה נאלץ הרב הכולל הגר"י יוסף לבנות את התשתית של בנין הכשרות - מאמץ רב ודמים תרתי משמע הוא נאלץ להכניס עד שמישהו עזר לו להעמיד בשביל אלו שבאמת רצו כשרות אמיתית כמו שהיה בעבר באירופה, אבל כל מה שהוא עשה היה זה רק חלק קטן ממה שהוא היה צריך לעשות. - רשמים מאותה "היסטוריה" יכולים למצוא בשבועון "דאס אידישע ליכט" שיצא לאור בארצות הברית לפני שמונים שנה על ידי החזן הנודע הרב החסיד רבי יוסף רוזנבלט ז"ל שרצה מאוד להרים את קרן התורה והיהדות, שם היכן שהוא השקיע את כל פרנסתו עד שהוא קיבל שבץ לב ונפטר מן העולם.

ב. הרבנים בראש האשמה

להקוראים שעדיין לא יודעים מי הוא זה הרב פייוויל מענדעלאוויטש זצ"ל, ראוי ליתן סקירה קצרה: הרב הגאון רבי שרגא פייוויל מנדלוביץ זצ"ל כותב באחד מאותן החוברות בענין אותה בעיה ברשימה תחת הכותרת "הניתוח החשוב" הוא פותח בעובדה שהוא קרא בשבוע האחרון הודעה של מספר רבנים שהתאספו והחליטו להודיע שהיות וחנויות לממכר "פילעיי" תולים על המוצרים תיות "כשר" על בשר טריפה כאילו הן כשרות, הם מזהירים את הצבור שיזהרו, הם גם מזהירים את בתי החרושת לנקניק, שלא ימכרו נבילות וטריפות, והודיע כי העירו להם ש-90 אחוז מתוצרת הנקניק הינן טריפה. ועל כך כותב בעל הרשימה: "אני שואל את אותם רבנים, איזה יהודים הינם מזהירים: שישמרו ולא יקנו טריפות? בשביל אותם היהודים שפרקו מעל

עצמם עול של יהדות ולא איכפת להם לאכול טרף? הללו מסתפקים בכך שכתוב על חלון החנות "כשר"! לדעתי לאותם היהודים כלל לא תעזור אזהרה, לא הם ישמעו לקול האזהרה של הרבנים, והרבנים אינם זקוקים לדאוג להם "הלציטהו לרשע וימות", והרבנים לא יהיו יותר אחראים לדבר, ולכן כשרוצים להזהיר חייבים לעשות זאת למען היהודים האחרים המחפשים רק כשר, אלא הם לא נזהרים מספיק, אבל אותם היהודים לא יכנסו בשום אופן לקנות בשר כשר במקום שהם בעצמם אינם מכירים את הקצב שהינו איש נאמן, או שתולה אצלו שלט מרב שהוא נותן השגחה על אותו חנות.

הדברים שהוא כותב בהמשך ממש מבהילים: ... עתה ניצבת בפנינו בשאלה, ממה אתם מזהירים את הצבור? הלא עליכם להזהיר נגד אותם רבנים הנותנים שלטים לאטליזים? האם אינכם יודעים שאת רוב הטרפות המופצות בארצות הברית הינם ב"הכשר" של רבנים או של כאלו המכנים את עצמם "רבנים"? ואם כן מדוע אינם מקימים קול זעקה נגדם? - אתם פונים ומבקשים גם שבתי החרושת לנקניק שלא ימכרו חמץ, האם הינכם תובעים מ"קוזאק" יושר!!! מדוע אינם תובעים מהרבנים שהללו לא יזרקו את ההכשרים מימין לשמאל? מדוע הינכם לא מרימים קול זעקה אחת ולתמיד ומפרסמים את שמותיהם של אותם הרבנים שהמלה "כשר" הינו אצלם כל כך זול שהינם כותבים ונותנים הכשרים על כל דבר אסור? אתם בודאי תשיבו כי הדבר כרוך במריבות וקטטות, אבל היכן המסירות הנפש ששמר על היהדות בכל הזמנים...?

עוד כותב שם הרב מגדלוביץ זצ"ל: ... בשום זמן ובשום מדינה לא הגיע בקלות ענין שמירת היהדות, רק מנהיגנו הגדולים הצדיקים הגדולים הללו מסרו את נפשם וכך הצליחו לקיים את ה"ובערת הרע מקרבך" כי "כל מצוה שנתנו נפשם עליה נתקיימה בידם", אבל כאן לדאבוננו, איננו רואים מסירות נפש הקטנה ביותר של הרבנים, והאמת היא שהוא פרוץ מרובה על העומד חוץ מקבוצה קטנה של רבנים שהוא מיעוט קטן, ואולי מיעוט שבמיעוט, וכל היתר הרבנים - וביניהם רבנים גדולי תורה - אף אחד מהם אינו חוסך את עטו מלתת הכשרים כמה שרק בא להם. - כשאני קורא את אותן הכתבות עומדים לי דמעות בעינים כשאני רואה איך שההיסטוריה חוזרת על עצמה, ואיך שארץ הזהב (אמריקה "הקדושה") מסוגלת לעזור את עיני החכמים ולסלף את דברי הצדיקים, כוחו של "הדוד סעם" יכול בעוונותינו הרבים לסחוף לצדו את אותן היהודים עד שהם יכולים לומר על האסור מותר... - [כאן אנו נפגשים בנקודה יקרה מאד, אשר מעולם היתה נגע מספחת לעם היהדות בארה"ב, ובעונותינו

הרבים עדיין השטן מרקד בינינו: הרבנים שצריכים להיות עיני העדה מדריכה ומנהיגיהם, מוליכין את הכלל ישראל שולל תחת מסוה הרבנות, וכשאנו מדגישים "רבנים" כולן בכלל! הן הפחותין וגם היראים! הא כיצד? הפחותין שבהם עושין מרבנות קרדום לחפור אחר זהב וכסף, זורקין הכשרים לכל המבקש עד שבין יום ולילה יצמחו כמן הארץ עשירות חנויות מוכרי בשר כשר למהדרין מן המהדרין לאורכה ולרוחבה של רחבי המדינה, והכל לצבור הון תועפות, והמצב הגיע עד כדי כך שהרבנים משוקעים ראשן ורובן ברדיפה אחר בצע כסף עד שאין מוכן לזוז אצבע קטנה אם לא בעד בצע כסף. זאת אומרת אין בין הרבנים ובעלי הבתים ולא כלום. הללו והללו עסקם במסחר "ביזנעס" ומסך המבדיל ביניהם שבו בפרק שהבעה"ב מסתחרים בדרך היתר הרבנים מובילין לשוק למכור את כל הקדוש לנו כמו כשרות, שבת, צניעות ושאר גופי תורה דאחר שלהוטין לגרוף הון חונפין לבעלי בתים ואין מוכיחין על שום דבר ומתקיים "כסף וזהב מטהר ממזרים" רח"ל.

עוד ממשיך הרב מנדלוביץ זצ"ל וכותב: ... ומהיכן מצאו אותם הרבנים היתר לעשות מן התורה קרדום לחפור בה, ולהתמכר כל כך לכסף, לא מבקש מהם ללכת בשיטת הרמב"ם ולא לקחת כלל כסף בעבודת הרבנות. הרבנים יכולים להתפרנס היטב מההכנסות שיש להם מעריכת סידור קידושין וגיטין, בריתות, הספדים, הקמת מצבות וכדומה והם יכולים להתפרנס מזה בכבוד שיוכלו לעבוד לטובת היהדות ללא פניות, אבל כאן בארצות הברית, הרבנים אינם מוכנים לזוז ממקומם כל עוד לא שילמו להם, ואין לדבר כלל על הכשרים שאינם נותנים ללא תשלום, בכך אף אחד אינו מוכן לעשות שלא על מנת לקבל פרס, אבל ישנם רבנים שקורים להם לדבר למען תלמוד תורה, למען ישיבה, הללו מתנים מראש כמה ישלמו... - אוי לאותה בושה! הכותב ממשיך ומנתח את המצב באותן הזמנים, הוא מביא את כוונותיהם של אותם הרבנים, הוא מבכה את העובדה שבראשם של אותם הרבנים אין כלל עולה על הדעת להרביץ תורה ויראה, ומה שכבר כן עשו בכיון זה עשו זאת רק כאלו אנשים בעלי בתים שיש להם מסירות נפש כפי שהדבר בא לידי ביטוי באותה רשימה.

ג. הרבנים משתחיים לעגל הזהב

... ומעט הישיבות שיש לנו כאן, עובדים בשבילים בעלי בתים ממש במסירות נפש, ולא די שאינם דוחפים את הבעלי בתים, ולא די בכך שהרבנים אינם המנהיגים שיצליחו למשוך את הבעלי בתים, קשה מאוד לבעלי בתים לעניין

את הרבנים בענינים כאלו, כי לא מונח בענינים הללו תשלום כספי, כאשר מדברים עם רב שישא נאום למען ישיבה הם עונים בחצי פה ואז מבינים שצריכים לשלם. שומו שמים! איך כל דבר שקדוש בעיני הרבנים? האם אין להם כלל אידיאלים? מנהיגים הצריכים להראות דוגמא לעם, שיתמכרו כל כך לעגל הזהב? ואז מה יענו איזובי הקיר"? - בהמשך הרשימה שואל בעל המאמר: "האם אינם יודעים שבהתנהגותם הינם מבזים את כבוד הרבנות"? הוא ממשיך ושואל האם האזנים שלהם חרשות והלב שלהם כל כך אטום שאינם מסוגלים לשמוע את הבת קול המכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה?"

יותר מאוחר מתלונן בעל המאמר: "אדרבה, שהרבנים יסתובבו בין העם וישמעו היטב איך שאחד מדבר לשני ומה דעתם על הרבנים, ומי אשם בכך אם לא אותם הרבנים עצמם ההופכים הכל למען ביוזעס, המודדים כל דבר גדול וקדוש על פי כמות הכסף שקיבלו, ועוד יותר האם אינם אותם הרבנים סוחרים ממולחים העוסקים במסחר המולכלך ביותר? בעל המאמר מאריך מאוד בענין זה ומסיים, ולאחר כל זאת עוד יש טענות לרבנים מדוע אין שומעים ומזלזלים בהם!!! - כשקוראים את אותה רשימה נשאלת השאלה האם מה שקורה היום בארצות אין המצב דומה גם בזמנינו היום? בזמננו במשך 60 שנה למרות שכבר הגיעו לארצות הברית אלפי יהודים יראים ושלמים, חסידים ואנשי מעשה, וישנם כבר עשרות ישיבות וראשי ישיבות מרביצי תורה, צדיקים קדושי עליון חסידי ואנשי מעשה, כאלה שאינם מכורים לעגל הזהב. אדרבא, הללו מרביצי תורה וחסידות עם יראת שמים באופן מיוחד, אבל לדאבונינו בעוונותינו הרבים השליטה אינה אצלם, כי אותם אלו המכורים לכסף רצו להיות בעלי הבתים ומנהיגי עולם התורה והחסידות ומצאו דרך חדשה איך להשתלט על הכל בכח הזרוע, בטרור חזק ואוי לאותו אחד שיעמוד מנגד אותם בעלי המסחר, אותן האנשים השחורים מוכנים לקצר אחד את ימי השני לא בשם המפורש אלא פשוטו כמשמעו - על ידי שהם מוציאים את האקדח מן הכיס של הבעקישע או מתחת לשטריימעל... - הרב מנדלוביץ ז"ל מסיים את רשימתו בדברים כדלהלן:

ז. רבנים צבועים

כל מה שכתבתי לעיל, אינו חדש, כל הרבנים הישרים יודעים זאת, ולאחרונה ביום ראשון יצא לי לשמוע איך שרבנים אמיתיים דיברו נגד הרבנים וזעקו נגד

אותו סוג של רבנים ואמרו: חייבים להוריד אחת ולתמיד את המסוה מעל פניהם, כן רבותי! זה היה יכול להיות הדבר הטוב ביותר, אבל עירוב פרשיות יש כאן, קורה תוהו ובוהו בעולם, אין יודעים מי מותר להם להיות אלו ששורידו את המסיכה מעל פני אותם הרבנים, ומי הם אותם הרבנים שמעל פניהם חייבים להוריד את המסוה, מה שקורה שיתכן מאוד שדוקא אותו אחד שעומד וזועק שיש להוריד את המסוה מעל פני אותם הרבנים, דוקא ממנו שעומד ומעמיד פנים כאילו הוא מלא יראת שמים צריכים להוריד את המסוה, איזה רב הוא מי שאומר אמת ומי הוא המעמיד פנים, מי הוא דובר אמת ומי הוא צבוע? ולכן רבותי, אם כבוד התורה חשוב ויקר לכם, אם אתם רוצים להרבות כבוד ישראל והכבוד העצמי שלכם שלדאבוננו ירד לתחתית השפלות, ואז תכניסו סדר לענין, תבררו את הפסולת מתוך האוכל, עוד פעם ועוד פעם, אל תפחדו מאף אחד ושישאר רק "ועוד בה עשיריה" אבל שיהיה "זרע קודש מצבתה" ואף אחד, שיהיה הגדול ביותר בתורה, אם הוא מחלל שם שמים, הוא חייב להישאר מחוץ למחנה, ואז כבוד התורה וממילא יחד עם זאת כבוד הרבנות יקבל את הברק הנכון ואותם היהודים שיראת השמים נוגע ללבכם ישמרו עליכם, ובכל דבר שבקדושה יסייעו בידכם ויוכלו הרבה לסייע בעניני חיזוק התורה והיהדות, מה שעתה לדאבוננו ירדה עשר מעלות אחורנית, וכבר הגיע הזמן של כי עת לחננה כי בא מועד...! - [נמצא דמה ששכיחים כהיום רבנים המתכבדים לדרוש בהספידא או בשאר הזדמנות ודורש בהתלהבות על שפלות הדור בו בזמן שהוא המסייע ביותר גדול על ידי נתינת הכשרים לבשר מפוקפק או חלב גמור או בנתינת חיזוק לאותן מנהיגים העומדים מתחת המסחר הענקי של מכירת בשר ספק נבילות וטריפות וודאי חלב לכל המדינה. כל זה כבר היה לעולמים במדינת הזוהר שלנו וההיסטוריה חוזרת על עצמה].

במלים אלו סיים הרב מנדלוביץ את דבריו, ועתה אני שואל אתכם רבותי: האם חסר עוד משהו שצריכים להוסיף על הנעשה בזמנינו? האם בדורנו לא עשינו את אותו דבר? החילול השם הגדול וכמו כן העובדה שלא הרפורמים או הקונסרבטיבים נוהגים כך, אלא כאלו הרוצים להוכיח כי הינם הממשיכים החזקים והטובים ביותר מן האורתודוקסיה, ועוד כאשר מחוגם הודיעו ומחו בענין אותו איסור דאורייתא באותו עונש כרת רח"ל, שהסתובבו אצלם במשך שלשים שנה והכשילו רבבות מישראל באכילת נבלות וטרפות ובאותו חטא חמור, ואותם ה"רע-בנים" יש להם את העוז לקום ולהעזי פנים במצח נחושה בעינים ואומרים על חלב דאורייתא שהוא לא חלב, בדיוק כאילו היו

אומרים על יום שהוא לילה... - עד כאן ציטטנו את דבריו של הרב ר' פייוויל מגדלוביץ במה שאירע לפני שמונים שנה, עתה נקפוץ קצת אחורנית ונראה מה קרה לפני מאה שנה מחוץ לניו יורק.

שואה # 13 לפני 83 שנה

המלחמה הגדולה בהירחון די שוחטים שטימע, [קול השוחטים] בשנת תרצ"ב - תרצ"ו מלחמת השוחטים נגד הבוטשערס מאכילי הטריפות בארצות הברית.

הועתק והוכנס לאינטרנט 9/13/32
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א
בית הרוויץ רדאקטור

185 JULY
RABBI S. L. HURWITZ, Editor.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
13281211
ASTOR, LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS
1841

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTOR, LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS
N. Y.

שנת ה'תש"ם שטיממע
SCHOCHTIM SHTIMME

מאגזין לבעד ושורנאל. ארויסגעגעבען ביי די אמורה שוחטי עופות דגוי יארק דבתי
Monthly Magazine, published by the Poultry Schochtim Union of Greater New York
Affiliated with the American Federation of Labor, Local 440

229 East Broadway, New York, N. Y. Telephone: ORchard 4-1938 - 4602

VOL. I. No. 1. MARCH, 1932. כ"ה ני יארק אדר שני תרצ"ב

עדיפאריעלס:
א. אונזער צייטונג
ב. רבנים און שוחטים
ג. די אידישע צויטונגס אין נעפארט
ד. עורת תורה
די מצוה פון שחיטה ביי אידען - הרב שפריוו ליב הרוויץ
וועס איז א שטיממע? (פעליעטע) - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
שחיטה אין שוחטים צמאל און היינט - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
פרשנים אין ארץ ישראל - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
הכל שוחטין ואתרים רואין אותן - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
באגרימנג
אין אונזער אייגען ווינקעל

ה ש ו ט ר
מרכו רוחני - הרב שפריוו ליב הרוויץ
הלכות שחיטה ובריקה - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
אות ברית - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
מעשה כשרות שנתגלה - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
מכתבי ברכה ועוד - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
כפרים חדשים - הרב רפאל מרדכי באוישאנסקי
מדערת

Subscription Price, \$3.00 a year.

מספר אייבען 3 דאלאר א יאר

Application for Entry as Second Class Matter is Pending.

שואה # 14 לפני 80 שנה

המלחמה הגדולה של הגדולי ישראל בווארשא לפני פרוץ מלחמת הראשונה. (בשנת תרצ"ב תרצ"ז). כל העיר ווארשא אכלו בשר סוסים וחמורים וכל הרבנים יצאו בקול קוראת חזקים ולא יכלו לעצור את אכילת סוסים חמורים וגמלים [ראה באריכות בקובץ ספרי ניקור 9 כרכים - וכך יצאו חלק גדול מכלל ישראל מדת ישראל].

שואה # 15 - תש"ד לפני 70 שנה

הרה"ק האלקי כ"ק מרן האדמו"ר רבי אהרן רקח מבעלזא ז"ע: פי כל כחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחזו הספינים כדבעי, השחזו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

שואה # 16 לפני 53 שנה

המלחמה הגדולה של רבינו הגדול רבי אליעזר זילבער זצ"ל בארצות הברית. (בשנת תשכ"ב יצא נגד כל השחיתות ואופני השחיתות שכל הבשר נבילות וטריפות - וכך יצאו מדת ישראל מיליוני יהודים).

הרב אליעזר סילבר נולד כ"ג בשבט תרמ"א נפטר ט' בשבט תשכ"ח, היה נשיא אגודת הרבנים של ארצות הברית וקנדה ובין הרבנים האורתודוקסים המובילים של יהדות אמריקה. התפרסם בפעולות ההצלה שלו במלחמת העולם השנייה, מילא תפקידים רבניים שונים בניו יורק, פנסילבניה, מסצ'וסטס ואוהיו.

דא גזירה דאורייתא דגזור רבנן קמאי, ראשונים כמלאכים, גאונים וצדיקי הדור שלפנינו זיע"א

אלול תש"כ

לכבוד הרה"ג שליט"א

באתי לעורר בזה כי היות ואני רב בברוקלין, ובאו לפני ג' שוחטים וסיפרו

לי איך שהולך מעשה השחיטה, ששוחטים שחיטה תלוי' דהיינו ששמים שרשרת על רגלי הבהמות ותולים אותם וכו', וכידוע יצאו נגד השחיטה הזאת הגאונים הצדיקים הרידב"ז זצ"ל שהי' מומחה גדול בשחיטה, ואח"כ עורר ג"כ על השחיטה הזאת הגאון רבי אליעזר סילבער שליט"א, ראש אגודת הרבנים, על כן באתי בזה לעורר את הרבנים שיצאו חוצ נגד השחיטה הזאת כי שמעתי שמהשחיטה הזאת קונים בשר כל האנשים החרדים יוצאי אונגארין, שניצלו מהשואה, וכפי שסיפר לי השוחט עוברים בשחיטה הזאת על כל החמש ה' שחיטה, והשוחטים מפני פרנסתם נעשים כעבר ושנה ונעשה להם כהיתר, וממילא מקלו יגיד לו כמבואר בשו"ע יו"ד סי' י"ז עיי"ש.

עוד סיפר לי איך שהשוחטים בלבלו להרבנים המכשירים שאמרו להם כי הרב סילבער אינו יודע מה שהוא מדבר, והשחיטה הזאת כאן בארצות הברית הרבה יותר טובה מיוראפ, כי לא מפחדים מהבהמות כלל.

אמנם זה אמת שאינם מפחדים מהבהמות, אך אמנם אמת, אינם מפחדים גם שיצטרכו ליתן דו"ח על כל שחיטה ששחטו, ולאחר מאה ועשרים שנה, יבואו כל הבהמות ויטענו למה עשיתם אותי טריפה, וכו'.

אוי לאותה בושא שרבנים שניצלו מיוראפ יתמכרו עבור בצע כסף, וע"ז מובא כבר בספרים הקדושים קדשי קדשים שחיטתן בצפון, שאפילו אלו שהם קדושים שוחטים אותם היצר הרע בצפון (כסף, צפון מזהב יאתה). ואפ"ל יותר קדשי קדשים אלו שיצאו מדייטשלאנד שנהרגו קדושים למליונים על קידוש השם, ואלו נשאר שיוכלו לבנות הכלל ישראל להחזירו לכבתחילה, לא די זה שלא תקנו, אלא שקלקלו, שנותנים ליהודים שניצלו משארית הפליטה ספיקי נבילות וטריפות רח"ל.

וע"כ אני מתחנן אליכם נא ונא לראות לתקן שישחטו כמו ששחטו לפני כמה שנים שחיטה מונחת, ולפלא גדול עלי, הלא אתם חסידי צאנז זצ"ל, וע"כ אתם לא אוכלים מצות מכונה, שחדש אסור מן התורה, ואיך התרתם לשחוט באופן החדש?

אחד הרבנים

הרב ר' אליעזר סילווער ז"ל - מעורר נגד השחיטה תלוי

(נדפס בירחון המאור בחודש טבת תשי"ט, שנה עשירית, חוברת ג' [פט]).

וז"ל בהמאור שם במכתב שכתב מוהר"א זילבער שליט"א להרב הגאון הצדיק מוה"ר חנני' י"ט ליפא דייטש שליט"א:

הגאון האדיר מוהר"א זילבער שליט"א אב"ד סינסינטי כותב לו בנד"ז: לידי"נ הרב הגאון המוכתר בש"ט, עסקן נפלא להטבת מצב הטהרה במדינה ולכלה הקוצים מן כרמי ישראל, ירא וחרד בכל דרכיו מוה"ר חנני' יו"ט ליפא דייטש שליט"א, אב"ד דק"ק העלמע וכו'...

על השחיטה התלוי

ו. אודיעו טעמי ונימוקי על פקפוקי נגד שחיטה תלוי' שהתנהגו ברוב העירות ובתי המטבחים במדינה בשנים האחרונות, ושכבר אסר באיסור גמור הרידב"ז מסלוצק וצפת לפני חמשים שנה כשהי' פה בדענווער. וכן אסרתי אני אח"ז בראותי שהנכרי המחזיק הראש של השורים והגסות התלויות מנענע את הרעש בעת השחיטה פעמים רבות, ובפרט כשהבהמה מתאמצת להטות ראשה אל הצד מהפכה בידיו בעת השחיטה ודוחק הראש על הסכין, ונמצא כמו מסייע ממש בשחיטה, וכמו ישראל ונכרי שוחטים יחד, הנכרי מוליך הראש על הסכין, והשוחט מוליך נגדו הסכין על הצואר. מלבד שלפעמים דוחק הוא הנכרי את הראש על הסכין. וכזה ראיתי הרבה פעמים ואסרתי שחיטה תלוי'.

ובס"ד בעירות שהייתי ובבתי המטבחים שהיו תחת פקודתי השחיטה הי' על האר כשמונחת הבהמה וכה נהגו עד לפני שנים כל בתי מטבחים הגדולים בנוי יורק ושיקאגו, בוסטון וכו', ורק אחרי מות הרבנים זקני הת"ח ונמסרה השחיטה לפיקוח הצעירים תקנו ממוני בתי המטבחים אחד אחד מבלי שאלם את הרבנים הזקנים, ואני על משמרת אעמודה שספק נבלה יש בכמה מהם.

בברכה הננו שלו,

אליעזר זילבער

בהרה"ג ר' בונם צמח זצ"ל, הרב לאגה"ק

פה סינסינעטי, ראש נשיאות אגוה"ר דארה"ב

נ.ב.

ראה בספר חן טוב מהרה"ג השו"ב ר' אהרן צבי פרידמאן שנדפס בשנת תרל"ה, שמה שהנהיגו שמה חידוש בשחיטה אשר עדיין לא נראה ולא נשמע

בכל תפוצות ישראל, שלפענ"ד אסור לשחוט כן והשוחט על זה הדרך מאכיל טריפות לישראל בלתי ספק, וכל אשר יראת ה' נוגע בלבבו ישמר ויזהר שלא לאכול מבשר זבח הלזה כי פיגול הוא לא ירצה ולא יטמא נפשו בתועבה הלזה. ומעיד על עצמו אף שזה יותר מל"ג שנים שעומד ומשמש בעבודת הקדש בשחיטה, אומר שאי אפשר בשום אופן לשום אומן לשחוט בדרך הזה ושאי"א לירא ה' לעשות הרעה הגדולה הזאת לחטוא ולהחטיא הרבים יעו"ש שמביא ששתים רעות עושים שמה.

א. שנוהגין בנוא יארק בשחיטת בהמות הגסות, שקושרים בחבל שני הרגליים האחוריים, והחבל נקשר להחבל הקבוע בגלגל מלמעלה בבית המטבחיים, וסובבים את הגלגל והחבל עולה עם הגלגל, ומושך את הבהמה בשני רגלי' עד שאינה יכולה לעמוד על רגלי' הקדמיים, ונופלת לאר ומונחת על צדי', ורגלי' הקדמיים אינם אסורים כלל, ויכולה לנענע ולפרכס אותם כרצונה, ומשרתי הטבחים תופסים ראשה בחזקה ומעמידים את הראש על שתי קרניו באר עד שאינה יכולה לנענע ולפרכס עם הראש והצואר מתוח, ובא השוחט במהירות בבהלה ובפחד גדול לשוחטה יען כי ירא שלא ילקה על ידי הרגליים הקדמיים של הבהמה שאינם אסורים.

בשאר מדינות או עיירות קושרים הד' רגלים כדי שלא תוכל לפרכס ולנענע גם בהם כן נהגו אבותינו ואבות אבותינו ששחטו על דרך זה אשר הפילו הבהמה על האר ומחזיקין בראשה ושוחטין אותה.

ב. מתאונן בדבר שנתחדש שם מאיזה טבחים להעלות בגלגל כל הבהמה עד שתלוי' ברגלי' האחוריים באויר וראשה ורגלי' הקדמיים סמוך לאר, ומגיעים מלמטה עד נגד הצואר וחותרך מלמטה למעלה ומשרתי הטבחים אוחזים השור בשתי קרניו, ובא השוחט ומכניס סכיניו מלמטה נגד הצואר וחותרך מלמטה למעלה, ומשרתי הטבחים דוחקים את הראש עם הצואר על הסכין, והשוחט שוחט נגדם, והשוחט אין לו מקום לעמוד אלא בצד הבהמה, כי ירא ונבהל מרגלי הבהמה הקדמיים אשר אינם אסורים, שמא תפרכס הבהמה בהם.

וזה ידוע אשר כל דבר התלוי בוודאי מתנענע, כי אינו נסמך על שום דבר, ובפרט שמשרתי הטבחים עוזרים עוד לדחוק הצואר על הסכין אז בוודאי מתנענע, ואף אם ינענע רק קצת, תהי' שהי' ודרסה.

וזה ראיתי בעיני שכולם הם אשמים באשם תלוי, ואף שתהי' רק כהרף עין ראוי לחוש כמו שביארנו, וכי יכול לומר כל שוחט שאינו נבהל כשהשור

מתחיל לפרכס ברגליו, ואף אם השוחט יבהל רק קצת, כדרך כל הירא לנפשו, ומשרתי הטבחים כאשר מתחיל לפרכס דוחקין עוד יותר והיא דרסה וודאית בלי שום ספק.

מלבד כל זאת הרי אנו אוסרין לשחוט מלמטה למעלה אף באין דוחקין הצוואר על הסכין ובנד"ד דוחקין בחוזק הצוואר על הסכין ואסורה משום דרסה וודאית (ויש לעורר עוד דהוי כשוחטין ישראל ועכו"ם מסייע לו), וראוי לגזור על אותן השוחטים שלא יזידון ולא יעשו עוד התועבה הזאת, וכל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה עתיד ליתן את הדין. אל תאמינו לדברי השוחטים באופן זה שאומרים שהיא שחיטה יפה, רעה היא בעיני אלקים ואדם וחוטאים בנפשותם האומרים כן וכו' וכו' יעו"ש רח"ל.

שואה # 17 - תש"ח - תשע"ה נמשך למעלה מ- 60 שנה

הרבנים המכשירים בארצינו הקדושה הביאו ומביאים כל הזמן שואה חדשה רח"ל

הם אשמים על כל הנושרים בארצנו הקדושה יותר ממיליון נושרים - עשרות אלפים יתומים ואלמנות / אתם הרוצחים שאין כמותכם בעולם / רבותי הכל טריפה ממש תפסיקו לאכול מכל הטריפות האלו! / רבותי הגיע זמן גאולתכם תצאו כולכם למלחמה נגד רבני הערב רב שמכשילים את עם ישראל עם השחיטות הגדולת והטריפות!!!

כל הנזכר לעיל כתבנו לפני כ-40 שנה בארצות הברית, ועכשיו נכתוב על המצב בארצינו הקדושה. הכשרות של השחיטות כאן בארץ פי 200 אחוזים יותר גרוע מארצות הברית, למשל בארצות הברית יצאו 12 רבנים נגד השחיטה המהירה שמי ששוחט יותר משש מאות עופות לשעה כשהגוי אוחז את העוף, והשוחט רק אוחז את הראש לשחיטה, וזה אסרו כל הרבנים הגדולים וגם נתפרסם בשו"ת.

זאת אומרת אם בשחיטה הזאת (קעפעל שחיטה), מותר לשחוט רק 600 עופות לשעה, [וזה רק לשוחט הכי הטוב המומחה ורק בדעיכד גדול ובה"מ יכולים אולי להכשיר את זה], אז בלקיחת העוף ביד היה אסור לשחוט יותר מ-250 מכסימום לשעה, והאמת כאן בארץ שוחטים 900-1200 לשעה, כשהשוחט אוחז לבד את כל העוף ביד.

כאן בארץ השוחט אוחז את כל העוף ביד במקום שהגוי יאחז את זה, וממילא היד נהיה כבר כמו אבן, ואין שום הרגשה לא לסכין ולא לשחיטה, ושוחט נבילות וטריפות [ספר רנו ליעקב הרידב"ז] [שכתב ספר על ירושלמי] בהקדמה של חיבורו על התורה, ראה למעלה מה שכתב הרידב"ז באריכות.

שואה # 18 - תש"ל לפני 45 שנה

המלחמה הגדולה של 50 שנה נגד המאכילי נבילות ופריפות חלב ודם בארצות הברית תחת רבנים חרדים, וכמעט שהרגו כמה פעמים את המעוררים, עד שרובם יצאו מהדת אפילו שהולכים עם שטריימלעך אבל לא שומרים שבת וכו'.

הסבר - אכילת חלב מביא את האדם לכפור באלוקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו.

ובנוסף לזה נביא גביית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מנין והאכיל אותם חלב הכליות שהיא איסור כרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמובא בספר תורת הקנאות לרבינו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צילום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל:

טופס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא בי דינא כחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהו"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשוננו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפורסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קודם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם כסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב כזו הנוסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהו"ר משה גלאנטי אומר, מתחילה לא הייתי מבזה לשבתי צבי ימח שמו וזכרו, אף

על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהיינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

א. המלחמה הגדולה של הגאון הקדוש כ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א במלחמתו על פירצת הניקור בארצות הברית. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

ב. המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש האדמו"ר מקלויזנבורג זצוקלה"ה, במלחמתו נגד המאכילי נבילות וטריפות חלב ודם, בדרשתו הגדולה ביי"ג מדות של רחמים. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג) - דרוש ומאמר ברית שלש עשרה - מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן יקותיאל יהודה הלברשטאם שליט"א [זצוקלה"ה] אבדק"ק צאנו - אשר בשר צדק בקהל רב - ביום י"ג מדות שנת תש"נ לפ"ק. - דרשה וקול קורא מהגאון הצדיק הקדוש והטהור כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג זצוקלה"ה שיצא בקול חוצב להבות אש נגד הרבנים המכשירים המכשילים שמאכילים נבילות וטריפות חלב ודם להכלל ישראל, רחמנא ליצלן. מקובץ ספרי ניקור חלק י"ב. - מהגה"צ רבי שלום יהודה גראס, כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

ג. המלחמה הגדולה של כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א במלחמתו נגד המאכילי טריפות בארצות הברית.

ד. המלחמה הגדולה של הגאון הרב יהודה שייך שליט"א במלחמתו נגד המאכיל טריפות הגדול הרב ווייסמאנדעל, שמכר את עצמו עבור בצע כסף למשפחת רובאשקין מהמאכילי טריפות הגדולים ביותר בארצות הברית, ונגד הרב היינימאן.

בס"ד

קול קורא

מה טיבו של הרב משה היינימאן? האם הוא באמת תלמיד חכם? האם יש לו ידיעה בשחיטות ובדיקות? ומדוע שחיתתו הוא בגדר ספק נבילות וטריפות? כידוע שיסוד היסודות של רב המכשיר על שחיטות עופות הוא לדעת ישר והפוך את כל ההלכות של שחיטה ובדיקות למיניהם המובאים בשו"ע יו"ד חלק א', כי תפקידו של רב המכשיר הוא לפסוק שאלות המזדמנות אם הן טריפה ונבילה או כשר. וההוראה במקצועות אלו הוא מן העבודות הקשות

שבקודש, וזאת מפני ההלכות הרבות והמסופעות ופרטי הדינים לאלפיהם הכרוכות בה. ובזמן התלמוד כבר היו ממנים מורי הוראה מיוחדים בתחומי הלכה זו של טריפות (עיין במסכת חולין דף נ"ה ע"ב).

ובאמת לפני פרסום "פרשת הטריפות" של הרב היינימאן חשבנו בתמימות, שהרב היינימאן הוא ת"ח מופלג בתורה ובמיוחד בתחומי שחיטות ובדיקות, – אמנם לאחר בירורים וחקירות ודרישות נודע לנו שאין לו יד ורגל בעניני הלכה בכלל ובשחיטות ובדיקות בפרט. בכדי לתת לכם לקוראים קצת מושג על גודל ידיעתו בענינים אלו, אספר לכם כמה עובדות ששמענו ע"י גביית עדות מאחד המשגיחים הקרובים ביותר להרב משה היינימאן.

סיפור א. בשחיטת "פאלס גליל" עובד משגיח בשם הרב נתן גאלדבערגער, וכל השאלות המזדמנות מביאים אליו, והוא פוסק מה כשר ומה טריפה. ומכיון שהר"נ גאלדבערגער בודק כל שאלה ביסודיות, וממילא הגיע לכמות של טריפות, כמו בבני מעיים או בבוקא דאטמא וכדומה.

פעם אחת החסיר הרב גאלדבערגער מעבודתו ובמקומו הי' שם הרב משה היינימאן והביאו אליו את כל השאלות, – וממש במהירות נפלאה הסתכל פה ושם ומיד פסק מה כשר ומה טריף, ובמשך ג' שעות של שחיטה היו לו 11 טריפות, בו בזמן שאצל הרב גאלדבערגער היו בדרך כלל בג' שעות שחיטה בערך 52 טריפות, וב4 שעות שוחטים יותר מ25.000 עופות. והי' שם משגיח שראה את הנ"ל ושאל את הרב היינימאן, הרב גאלדבערגער הי' מטריף הרבה שאלות שהרב היינימאן הכשיר?

והמשגיח הזה לקח כמה עופות שהרב היינימאן הכשיר, והראה אותם להרב היינימאן, ואמר לו איך הכשרת אותם? הנה רואים בבירור בבני מעיים שהם ניקבו וניקב הבני מעיים – טריפה. השיב לו הרב היינימאן, לא אתה ולא הרב גאלדבערגער מבינים בהלכות אלו (והוא פלא: אם כן, איך הרב היינימאן סומך על המשגיחים שלו מתי שהוא לא נמצא שם?).

כשהרב גאלדבערגער חזר לעבודתו, כהרגילו, בא אליו המנהל של "פאלס גליל", מר ברעסקי, וצעק עליו, מה אתה מטריף לי כ"כ הרבה עופות. הרב היינימאן הי' פה במקומך, ולא הטריף אלא שליש מהמספר שאתה מטריף, – ומאז הרב גאלדבערגער נמצא בפחד תמידי מחשש שיאבד פרנסתו, וד"ל.

וחייב אני להוסיף פה עוד, כידוע המעשה של רב אחד באירופה שכל עוף הי' זורק לכלב, ושאלו אותו מדוע אתה זורק כל העופות לכלבים? והשיב להם, –

כי כתיב בתורה לכלב תשליכון אותו - לכן יש לי סימן, אם הכלב אוכל את העוף, הרי הסימן שהוא נבילה, ואם לאו הרי הוא כשר.

והרב היינימאן זה גם לכלב לא משליך העופות לבדוק אם כשר אם לאו - אלא תוך כדי מרוצת הלייץ הוא מוריד עופות כרצונו הטוב, וזורק לטריפה או לכשר, ועוד ההיפך, עופות שצריך להכשירם הוא מטריף, ושצריך להטריף הוא מכשיר, - האם אין די כסף לבעלי בתים של "פאלס" לקנות להרב היינימאן איזה "כלב" גדול... מלומד לפסוק בהלכות טריפות.

סיפור ב'. בשחיטת "פאלס גליל" עובד משגיח ששמו הרב בלאו שליט"א, שעובד בשביל הרב משה היינימאן. לפי גביית העדות שקבלנו, הרב בלאו הוא ירא שמים מרבים, וכשהתחיל לפני שנה בערך, שמע הצעקות של השוחטים שאינם יכולים לעבוד במהירות כזאת ולהכשיל יהודים בנבילות וטריפות. הרב בלאו שמאוד כאב לו הענין, בירר את המצב והגיע למסקנה, שאכן נכשלים בנבילות וטריפות. הלך להרב משה היינימאן ואמר לו, שהמצב לא טוב וצריך לתקן את המכשלה. השיב לו הרב היינימאן שאין שום מכשלה, והוא בעצמו אוכל מהעופות בלי שום חשש וספק, ואין עוד שחיטה כשירה ומהודרת כמו של הרב היינימאן. הרב בלאו המשיך בעבודתו כרגיל ולא התווכח יותר עם הרב היינימאן - כמה ימים אחרי סיפור זה, אמר הרב בלאו שליט"א לאדם אחד, שאיננו מבין איך כל העולם גולם קונה את העופות של "גליל", והלוואי אם הייתי יכול להקים קול זעקה מקצה העולם ועד קצהו ולהודיע שאסור לאכול מעופות אלו - אבל מפחד אני מטירורזים, לכן אין לי ברירה אלא לשתוק.

סיפור ג': בדעטרויט יש רב אחד חשוב שמשרת שם בתפקיד חשוב מאוד בהרבצת תורה ובכשרות (רב זה הוא מידידי הקרובים, למדנו יחד כמה שנים בלייקוואוד). פעם אחת נפגש רב זה עם הרב משה היינימאן ושאל אותו בתמימות, שיבאר לו מה בדיוק צריך לבדוק בבני מעיים. והרב היינימאן השיב לו שצריך לחפש אם זה קרוע, והמשיך לשאול אותו, האם אין עוד שאלות בבני מעיים, והשיב לו - לאו. ורב זה הלך לדרכו - אחרי שבוע פגש אותי באיזה שמחה וסיפר לי את כל הסיפור.

סיפור ד': פעם א' הי' סיפור שכמה עשרות עופות נבילות עברו בלייץ של השחיטה ונתערבו בשאר העופות, והשוחטים שאלו את הרב היינימאן מהו הדין, האם אפשר להתיר מטעם נתערב בנוצתה המבואר בסי' ק"א סעיף ג'

וז"ל המחבר, תרנגולת בנוצתה שנתערבה באחרות בטלה (מכיון שהוא עדיין עם הנוצות) שהרי אינה ראויה להתכבד לפני האורחים כמות שהוא וכו' עיי"ש עוד... השיב להם הרב היינימאן ברוב גאונותו - בוודאי העופות מותרים, כי רוב הנוצות של העופות הרי הם כשרים ובמילא בטיל ברובא וכו'... ועוד הוסיף סברות כהנה וכהנה... השוחטים שעמדו שם התגלגלו מצחוק גדול רם ונשא, - עם הארצות כזו עוד לא שמעו מעולם אפילו משיסטער. ואיך יתכן שהרב היינימאן שהוא הרב המכשיר שלנו לא ידע מה זה דין נתערב בנוצתה, אפילו הפועל שנוסע כל יום לעבודתו הוואקמען ושומע את השיעור של דף היומי יש לו כבר מושג בדין זה - סיפר זה מוכיח יותר מכל מי ומה הוא הרב הבליעל הזה...

רבתי! הרב משה היינימאן הוא עם הארץ גמור!

הלכה מפורשת היא שניקב הבני מעיים הוא טריפה, והלא בבני מעיים צריך לבדוק במקום ה"גבעול" ששם מאוד שכיח שיהי' קצת נפוח ושיהי' נקב תחת הנפיחה, והרבה טריפות יש כל יום בכל השחיטות בבני מעיים, כמו בעמפייר או בוויינלאנד וכו'... ומה עם ה"סניא דיב"י" שצריך לבדוק (אמנם זה לא מצוי) אבל להלכה חייבים לבדוק אותו.

בטוח אני כ"כ שהרב היינימאן אינו יודע מה זה "גבעול" ומה זה "סניא דיב"י", אולי הוא חושב שזהו שם של איזה בנק... ואדרבה, אם קרוע הבני מעיים אין להטריף, כי אנו תולים דלפעמים נקרע במשמוש ידא דטבחא - ואם נקרע מחיים אין העוף יכול כלל לחיות, ואיך לא יחרד אדם בליעל זה מלהאכיל טריפות בישראל?

בוא וראה מדת חרדתם של חכמינו ז"ל. בגמרא (סנהדרין דף ז' ובהוריות דף ג') מובא, שרב אשי, כאשר הביאו לפניו שאלה בעניני טריפות הי' מאסף סביבו את כל הבקיאים בהלכות אלו כדי לשאת ולתת בנידון, וכך הסביר את מעשהו, "כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא", פירוש, שתגיע אלינו נסורת קטנה מן הקורה, וכוונתו, שאם יטעו המשיבים בתשובתם, יתחלק העונש בין כולם ולא יהי' המשא הכבד טעון עליו בלבד.

ובמסכת חולין דף מ"ח ע"ב מובא, "אין אומרים בטריפות זו דומה לזו", כלומר, בדיני טריפות אין אפשרות לעשות היקשים והשוואות, אלא צריך לברר כל פרט ופרט לגופו, ולא זו בלבד, אלא קביעת הכשרות או הטריפות מחייבת שלהרב יהי' יכולת להבחין ולהתמצות בדיוק במצבו של האבר הנידון ולקבוע

לאיזה הגדרה הלכתית שייכת שאלה זו. ואם הרב היינימאן אינו יודע בכלל איזה שאלה צריך לבדוק בבני מעיים, איך הוא אינו מפחד מיום הדין הקרב ובא - הרי הוא גדול המאכילי טריפות בישראל.

גמרא מפורשת שהרב היינימאן הוא עם הארץ גמור

קיים אצלנו מושג של "תלמיד חכם", איך אנו מגדירים אדם מסויים בשם "תלמיד חכם"? מקורו הוא במסכת חולין (דף מ"ד ע"ב) אמר רב חסדא, איזהו תלמיד חכם? - זה הרואה טריפה לעצמו. ומסביר הר"ן: הרואה טריפה לעצמו, שהגיע לכלל כך שידוע לפרש איזו כשירה ואיזו טריפה. וראוי הוא לסמוך על עצמו ואינו צריך להוראת אחרים, עיין גם ברש"י שם.

ובדף צ"ה ע"ב מובא שרבי יוחנן לא הי' מוכן לקבל עליו את מרותו הרוחנית של שמואל, אלא לאחר ששמואל שיגר לו תכריך גדול של כתבים שהיו בו בירוים בספקי טריפות, אז התרשם ר' יוחנן מגדלותו של שמואל וקיבלו עליו כרבו ואמר: יש לי רב בכבל, עיי"ש.

ומי שלא יתעצל ויקרא עוד פעם בעיון את 3 הסיפורים שכתבתי לעיל, יראה ויבין במציאות שהרב היינימאן הוא עם הארץ גמור, עכ"פ בודאי בהלכות שחיטות ובדיקות, ובאמת הוא פלא גדול שיש עוד קהילות מועטות שעדיין סומכים על ההכשרים שלו.

אני יכול להבטיחכם נאמנה, - שבעהזשי"ת לא נשקוט אפילו לרגע אחד - ונזעזע עולם ומלואו ונמשיך ביתר עז לפרסם את מעלליו של הרב היינימאן עד שיתוקנו כל המכשולים.

פניה נרגשת להרב בעלסקי והרב גענעק ראשי מחלקת הכשרות של "א-יו" עד עתה לא ידענו מה היה לכם ומדוע אתם שותקים? הרי הפלענט של "פאלס גליל" נמצא בעיקר תחת השגחתכם, ואיך לא שומעים מכם שום קול תרועה שאתם תקחו את כל הענין בחוזק ובתקיפות ולהסיר כל המכשולים הקיימים שם?

הגענו למסקנה, שהיות ואתם סמכתם כל התקופה על הרב היינימאן שבודאי הכשרות ב"פאלס" טוב מאוד ואין שום מכשול, כמו שקיים דבר זה גם בארגוני כשרות אחרים שאחד סומך על השני - והראיה שאפילו "התאחדות הרבנים" גם סומכים בהרבה דברים על הרב היינימאן.

אבל כעת שהתגלה פרצופו האמיתי של הרב היינימאן קבל עולם ומלואו והחזיר גילה את טלפיו, אין אתם רשאים לסמוך יותר עליו בשום ענין לגבי

השחיטה והבדיקות ב"פאלס", וחייבים אותם תיכף ומיד לתקן את כל המכשולות.

אין לנו שום ספק בכך, שחו ממה שאתם חייבים, אתם גם מסוגלים לתקן הכל במהירות, להעמיד שם רב מכשיר הבקי בכל סדרי השחיטות והבדיקות ולקבוע סדרים חדשים על מהלך השחיטה וכדומה. מדוע יגרע "פאלס" מ"אמפיר" וכדומה?

האם אבדתם את כוחכם הגדול בביצור חומת הכשרות?

האם אתם רוצים לחזור למדריגה שהייתם לפני עשרות שנים? ב"ה כהיום הכשרות של ה"א-יו" מקובל אפילו על אנשים החרדים ביותר!

האם הרב היינימאן יהי' עליכם בעל הבית ויקבע לכם את סדרי השחיטה ב"פאלס"?

אנא הזהרו על כבודכם שלא יתדרדר עד התהום!

ואגב אורחא: ידוע לנו שזה כמה שבועות, רבנים ואנשים שונים מתקשרים יום יום לטלפון של הרב גנעק ומבקשים את הרב גנעק שליט"א בכדי לברר מה קרה בשחיטת "פאלס גליל", ואין קול ואין עונה! מדוע הוא מתעלם מכל הפניות והטלפונים אליו - האם כוח הציבור אינו חשוב כ"כ בעיניו בכדי שיזכה לקבל איזה תשובה ברורה על כל העניין?

לנו ידוע, שכוח הציבור הוא חזק מאוד ממש עד אין לשער, ולטובתכם ראוי שתתחשבו בכוח הרבים, למען ייטב לנו ולכם. אנו מצפים לראות במהרה מה יהיו הפעולות של הרב בעלסקי והרב גנעק שליט"א, בכדי לתקן כל המכשולות ב"פאלס גליל".

אין לכם כלל מה לחשוש ולפחד מהרב היינימאן, כי עומדים אנו לפרסם בקרוב עובדות יותר חמורות מכל העובדות ששמעתם עד עתה, שיקויים הכתוב וינועו אמות הסיפים ויתנוודו מוסדות תבל. ואם יוודע לנו שהרב היינימאן מעכב בעדכם לתקן את המכשולות ב"פאלס גליל" - אז תיכף ומיד נגביר המלחמה בתקיפות רבה, ונפרסם בעולם כולו את כל העובדות הנוראות על הרב היינימאן.

אנו פונים לכל הבני תורה החרדים לדבר ד' ולתורתו ולכבוד שמו יתברך, - הרי כל השנים חינוכו אותנו לדבר אחד שהוא יסוד החיים, - אמת - אנא אל תעשו ח"ו שקר בנפשיכם, והאמת יהי' נר לרגליכם, ובלי פחד ומורא, שכל

אחד יכריז בבית המדרש שלו ולהתרות את הבוטשער סטארס לא להכניס ח"ו עופות משחיטת "פאלס" ואלו הנקראים "גליל" עד שיתוקנו כל המכשולים הנזכרים במכתב המצורף.

ובזכות זה ירחם הקב"ה עלינו ועל כל ישראל, ואני מעתיר בתפילה, שלכל הרבנים ואני בתוכם שנכשלו באכילת חזיר ל"ע, יהי לנו מחילה סליחה וכפרה, ושנוכה להינצל ממאכלות אסורות עד עולם.

ט"ו מנחם אב תשנ"ב לפ"ק
החותם בצער,
הרב ישראל חיים פעלדמאן

מכתב גלוי לסטאר קיי - הרב משה היינימאן

ועד הכשרות דבאלטימור סטאר קיי - יצא לאור על ידי הרב יהודה שיינ חושדים כי שאני החתום מטה הפצתי את מודעות הקול קורא שהתפרסמו לאחרונה במדינות אמריקע נגד השחיטה של "גליל פאלס" בהשגחת הסטאר קיי של הרב היינימאן, בקול קורא אלו מובאים עובדות שכלל אינם נעימים לחיך של הסטאר קיי.

מודעות קול קורא אלו מטילים ספק גדול על עצם ההשגחה הכללית של סטאר קיי בכל מקום שהם.

מטבע הדברים, מחוייב אני להשיב על החשדות שסטאר קיי מחשידים אותי, ובהמשך אשיב אי"ה על כך, אבל בתחילת דבריי הנני רוצה להבהיר בצורה ברורה, מדוע הסטאר קיי מחשידים דווקא אותי בזה ולא אדם אחר, יש טעם בדבר, ובשורות הבאות אסביר הכל על צד הטוב ביותר.

מלפני 9 חודשים בערך בקרתי בשחיטת "וויינלאנד", זה הי' אחד מהביקורים הרבים שאני מבקר בשחיטה זו. בביקורי זה נלווה אלי הרה"ג ר' הלל וויינבערגער שליט"א מ"מאונט קיסקא" מגדולי הפוסקים של התאחדות הרבנים. - כשישבנו יחד באפיס של בית השחיטה בוויינלאנד, נכנס לאפיס ר' שמואל היינימאן, ואמר להר"ר הלל שליט"א, הנה בדקתי עתה כמה מאות עופות לערך ולא מצאתי שום הגרמה (שהוא נבילה ודאי). ענה לו הר"ר הלל שליט"א, מדוע שיהי' הגרמות, הרי השוחטים פה מובחרים ביותר...

אחרי שיחה זו באפיס, הלכתי יחד עם הרב ש. היינימאן לבית חרושת סמוך ונראה לוויינלאנד. בבית חרושת זו מייצרים תוצרת שאינו עומד תחת השגחתו,

ועשיתי שם בדיקה ומצאתי שכל התוצרת שם מודבק בעטיפות של ההכשר של הסטאר קיי, - הרב ש. היינמאן פנה לבעל הבית, ואמר לו מדוע אתם משתמשים בחותם ההכשר שלנו על התוצרת הזו, הרי אין אנו נותנים הכשר במקום הזה?

רק לאחר כ- 4 שבועות ראיתי בעיתון ג'ואיש פרעס מודעות פרסומת מ-"סטאר קיי", שמודיעים שבית חרושת הנ"ל השתמש בהכשר של סטאר קיי ללא רשות.

באותו מעמד פניתי בשאלה להרב היינמאן, האם הוא מסכים שאני יבוא עמו לבקר בבית השחיטה "גליל פאלס" בהשגחת הסטאר קיי? ענה לי תיכף ומיד, בודאי מדוע לא, תבוא בשמחה רבה, ובזמן שאני אלך לבית השחיטה אודיעך ותבוא יחד אתי. משך כמה שבועות פניתי אליו מספר פעמים ושאלתי, מתי כבר נלך לשחיטה? ובכל פעם ענה לי כשאלך לשחיטה אני כבר אקרא לך.

כשראיתי שהוא מתחמק ממני, פניתי לכמה ממכירי מבית השחיטה "פאלס גליל", ושאלתי אותם אם הרב ש. היינמאן הי' שם במשך השבועות האחרונים, וספרתי להם את כל הענין, מתוך התשובה שקבלתי מהם הבנתי שאף פעם לא עלה בדעתו של הרב היינמאן לקחת אותי לראות שם את כל עניני השחיטה.

ועל הנעשה בדיוק ל"ע בבית השחיטה "פאלס גליל", אכתוב אי"ה בגילוי דעת השני שאני מתכוונן לפרסם, ובגילוי דעת זה אני רוצה לכתוב בעיקר על כל מה שהתרחש סביב הפרשה של דגי הטונה בהכשר של הסטאר קיי.

ר"ח אדר שנה זו, קרה מקרה כדלהלן:

אחת מנשי אברכי הכולל דישיבת לייקואוד, קנתה בגראסערי, באקס גדול של קופסאות "טונה" של "טונה דלייט". שהי' עליהם עטיפה עם חותמת של השגחת הסטאר קיי. וכשפתחה קופסא, נדהמה לראות, שהדג אינו דג, אלא לפי הסימנים הוא דג טמא, מיד התקשרה אל הרב ש. היינמאן (שהוא מתגורר בלייקואוד) וסיפרה לו את כל הענין בתמימות. והוא השיב בודאי 001% אחוז טונה על אחריותו המלאה, ויש שם בבית החרושת משגיח תמידי, ובודאי הדג הזה הוא דג טונה, ואם הדג אינו מוצא חן בעיניך, תחזירי את הדגים לגראסערי.

אחר הדברים האלה, פנתה אשה זו לאשתי, בידעה שאני מתעסק בעניני כשרות והשגחה, וביקשה אם באפשרותי לברר איזה סוג דג יש בקופסא של "טונה

דלייט", כי בתפקידי מבקר אני הרבה בבתי חרושת של דגי טונה ויש לי ידיעה בזה, ואולי אני אדע איזה סוג דג יש בקופסא זו. עובדא זאת התרחש ביום רביעי בשבוע. ואשתי ענתה לאשה הנ"ל, שאבוא לביתי רק ביום ששי ערב שבת קודש, ותשתדל לבקש ממני שמיד אטפל בענין, ובאמת ביום ששי לקחתי את הדג הנ"ל והלכתי ל-4 בתי חרושת שמוכרים דגים ושאלתי 7 מומחים מה עם הדג הזה, וכולם ענו פה אחד, שדג זה שמו "קללעם" והוא דג טמא אחד משרצי המים. - חיש מהר התקשרתי בטלפון ללוס אנג'לס לאחד ממשגיחי הכשרות של סטאר קיי שהוא המשגיח על הדגי טונה, וספרתי לו את כל הסיפור, וענה לי המשגיח שהוא בעצמו לא היה שם בבית החרושת בעת שעשו את הקופסאות האלו, ובודאי היה שם משגיח אחר.

אחרי כל הנ"ל, קבלתי טלפון מהרב אוסיינא שהוא הממונה על כל הייצור של ה"טונה דלייט", והוא הבטיח לי בנאמנות שיברר את כל מה שקרה עם ה"טונה".

מספר דקות לפני הדלקת נרות ש"ק. קבלתי עוד טלפון מהרב שומאן שהוא המנהל כללי של סטאר קיי, - והוא ביקש ממני שאלך להודיע לכל הגראסעריס שלא ימכרו את הדג ה"טונה דלייט" עד להודעה חדשה, והיות שכבר היה מאוחר מאוד, וכל הגראסעריס היו סגורים, לכן פרסמתי מהר כמה מודעות, שהציבור יזהר לא להשתמש ב"טונה דלייט"

קוד מספר עד להודעה חדשה. וגם הודיעו לי מהאפיס של סטאר קיי, שאשה זו יכולה להחזיר את כל הבקאקס לקארליפונוייע ותקבל את כספה בחזרה - על זה עניתי להם, זה אמנם יפה מצידכם שאתם רוצים לשלם לאשה את כספה, - אבל אני מעונין שכל הבאקס ישאר פה אצלנו ובכדי שיהיה לי הוכחה ברורה שסטאר קיי מוכרים דגים טמאים...

כידוע, בבאלטימור יש גראסעריס שפותחים את שעריהם לקונים גם במוצאי שבת. ובאמת, במוצאי שבת בשעה 7.45 שעה ורבע אחרי יציאת השבת, התקשרתי בטלפון לחנות בבאלטימור הנקרא סעווען מייל מארקעט לברר אם בעל החנות קיבל איזה הודעה שיפסיק למכור את הדג ה"טונה דלייט" - וקבלתי ממנו תשובה שלא קיבל שום הודעה בענין.

והדברים מתמיהים מאוד! - בעירנו ליקוואד שכל החנויות סגורים במוצאי שבת, הזדרזו להודיע מספר דקות לפני שבת שלא ימכרו יותר את הדג "טונה דלייט" ואעפ"י שלא היה שייך כלל מי שימכור במוצש"ק דג זה. -

ובבאלטימור ששם פתוחים החנויות גם במוצאי שבת, לא הודיעו כלל לבעלי החנויות שיפסיקו למכור דג זה???

קבלתי עוד טלפון מהרב אוסיינאש ביום ראשון יבוא לליקוואד לראות מקרוב איך קרה המכשול הזה - באמת הוא בא והסתובב בחנויות, אבל עד היום הזה עדיין לא בא אלי לברר הענין וגם לא לאשה שקנתה דגים אלו, שאצלה יכול לראות בעיניו את הדגים הטמאים בהכשר של הסטאר קיי.

לאחר כמה שבועות בא הרב ש. היינימאן לאשה הזאת, וביקשה שתתן לו את הדגים האלו, אבל אשה זאת התנהגה בחכמה יתירה ולא נתנה לו את כל הקופסא, אלא חתיכת "קלעם" מהקופסא.

במשך כל התקופה ניסיתי להתקשר שוב ושוב עם אנשי הסטאר קיי. שיראו לסדר את הענין ולהוריד המכשול, ולא קבלתי שום תשובה מהם, והם מתעלמים לחלוטין מכל הענין, ואפילו עדיין לא הודיעו לחנות הזו בבאלטימור שיפסיקו למכור את הדג "טונה דלייט"...

לאחרי כל זאת, הגעתי להחלטה, שכוונתם של הסטאר קיי היתה רק להשקיט את הסערה שהיתה בלייקוואד ושישתתק שם הענין, לכן הודיעו תיכף ומיד בלייקוואד שיפסיקו מלמכור דג זה, אבל בשאר מקומות באמריקע, לא נתנו שום הוראה בענין, וכאילו שלא קרה שום דבר, ואין מטריד אותם כלל וכלל שאוכלים דגים טמאים ל"ע.

החלטתי לכתוב גילוי דעת על כל הענין בכוונה להעבירו לעיתונים שיפרסמו זאת, ולפני ששלחתי את הגילוי דעת לעיתון, שלחתי לסטאר קיי שיקראו את הגילוי דעת ואולי יש להם מה לענות על כל הנ"ל, ואולי יתקנו את המכשול, ויותר מזה היתה כוונתי להפעיל עליהם לח כבד שיתקנו את המכשול, ואמנם דברתי עם העיתון שעדיין לא ידפיסו את הגילוי דעת בכדי לתת איזה זמן לסטאר קיי שיתקנו את הענין.

שבעון אחרי שהתגלה המכשול הזה, נסעתי לבאלטימור לאפיס של הסטאר קיי והכנתי תכנית מרצוני עבור הסטאר קיי שלא יהי עוד פעם מכשול כזה, קראו לי לאפיס של הרב ד"ר פאלק שהוא הנשיא של האפיס של הסטאר קיי והרב שומאן גם היה באפיס, באותו מעמד הם היו מאוד מרוגזים עלי, וטענו כי עקב כל המהומה שנוצר סביב ה"טונה דלייט", עלול להתמוטט כל הביזנעס של "טונה דלייט"...

שאלה הראשונה ששאלו אותי, האם לקחתי את הדג הזה מהקופסא לבדיקה במעבדה לכימיקאי, שהכימיקאי יקבע אם הדג הזה כשר או טמא - עניתי להם - לא - ומיד שאלתי אותם בחזרה האם אתם כן הבאתם דג זה למעבדה לכימיקאי?.. והוספתי להם שעל פי הלכה בדגים צריכים לשאול מומחים מיוחדים לדגים, ולא למעבדה.

בתוך הדברים, שאלתי אותם האם באותו בית חרושת שמייצרים את ה"טונה דלייט" מייצרים גם דגים טמאים, הם ענו לי, בשום אופן לאו. והוסיפו, שלהם יש דרכים לבדוק ולהחליט שבית חרושת זה אינו מייצר דגים טמאים ואנו ערבים ואחראים בדבר ב-100% אחוז שאינם מייצרים שם דגים טמאים.

אחרי מה ששמעתי מהם הוצאתי מאמתחתי דזקאמענט שקוראים לו קאמפאני פראפילל מהבית החרושת שבמדינת "תאיילנמד" ששם מייצרים את ה"טונה דלייט" ובדוקאמענט כתוב בבירור שהם מייצרים גם בייבי קלעמס.

הרב פאלק והרב שומאן נדהמו, וביקשו קאפי מהדוקומענט. (אתמהה! היתכן שלרבנים אלו לא יהיה דאקאמענט כזה ויצטרכו לבקש זאת ממני) ונתתי להם.

אחרי כל זאת הודו לי, שהבית חרושת שעושים את הקופסאות, הם בעצמם מזמינים את העטיפות של הקופסא "לעיבעל" והם מחזיקים את העטיפות אצלניהם ועושים בהם כרצונם, מיד שאלתי אותם איזה ביקורת יש על העטיפות האלו? - ולא ענו לי כלום.

ועוד שאלתי אותם!

שעל הקופסאות יש תאריך 09.113, ובקשתי מהם שיענו לי מה משמעות התאריך הנ"ל, תאריך אירופאי או תאריך אמריקאי? הרב שומאן ענה לי, שאין לו מוסג כלל בענין זה. (אתמהה! מי שממנה על כשרות לא יידע מה משמעותו של התאריך הנ"ל?).

והרב שומאן שואל אותי, מה הוא הנפקא מינה איזה תאריך הוא? עניתי לו כך. אם זה תאריך אמריקאי, משמעותו הוא, שבשלו את הדגים ביום ששי וארזו אותם בקופסאות ביום שבת קודש (כי הדגים לא אורזים אותם רק כשהם כבר מקוררים) ואם זה לפי תאריך אירופאי, משמעותו, שבשלו את הדגים ביום ש"ק וארזו אותם ביום ראשון.

אם כן וברצוני לדעת, מי הוא זה המשגיח תמידי שעושה את הבישול (שיהי' בישול ישראל) בשבת קודש, וגם על זה לא ענו לי כלום.

ועוד שאלתי אותם!

ברצוני לראות את הדין וחשבון (ריפארט) של המשגיח, כי בדין וחשבון הזה ניתן לראות את הזמנים שהמשגיח מבקר בבית החרושת וגם צריך להיות בדו"ח מספרי הקוד של הקופסאות שהמשגיח היה בכישולם ובאריזתם. ולא רצו להראות לי את הדין וחשבון בשום פנים ואופן.

לאור כל זאת פניתי בדברים להרב ד"ר פאלק ולהרב שומאן ואמרתי להם, שכנראה אין לכם שום דין וחשבון, ושאלו אותי מנין לך שאין לנו דו"ח, - עניתי להם, שגם לי יש את המהלכים הסודיים שאני בודק כל דבר, ואיני מעוניין לגלות את הסודות שלי.

ועוד שאלתי אותם!

האם יש לכם להראות לי איזה "דף עבודה" שמקבל כל משגיח כשיוצא לתפקידו, שידע מה עליו לעשות משך כל זמן ההשגחה? - על זה הם הראו לי איזה דף, אבל לא נתנו לי בשום אופן לקרות בו מה כתוב שם.

באותו הזדמנות הסברתי להם עוד פרט חשוב, שהיות שאתם מייצרים דגים טונה גם לאנשי אר ישראל. וכידוע באר ישראל אין אוכלים אך ורק בישול בשיטת הבית יוסף ולא כשיטת הרמ"א (הכוונה, דלפי הבית יוסף אינו מועיל שישראל זורק ע לתוך האש שייקרא בישול ישראל), והנה נתברר לי שד"ר פאלק והרב שומאן אין להם מספיק ידיעה כלל בכל התהליך של סדר הבישול, למשל בזמנינו אין מבשלים באש ממש, אלא בהסקה (סטים) ויש בזה כל מיני חלוקים מה מותר ומה אסור לגבי בישול ישראל וכדומה, ואם כן איך יוכלו לסדר שיהי' בישול עפ"י בית יוסף - אבל לאחר שהסברתי להם איך עובד בזמנינו סדר הבישול, הבטיחו לי נאמנה שיסדרו שיהי' בישול בית יוסף.

בתאריך י"ב אדר שלחתי גילוי דעת שניה לעיתון "יתד נאמן" שיפרסמו כל מה שהתרחש עם הדגים הטמאים, וגם הפעם שלחתי קאפי לאפיס של סטאר קיי. מערכת העיתון התקשרה לסטאר קיי, ושאלו אותם האם יש להם איזה תשובה בדבר הזה, ולא ענו כלום לעיתון, אחרי זמן מה שלחו האפיס של הסטאר קיי הבהרה לעיתון "יתד נאמן" ובו הם מודיעים, שכל קופסא "טונה" שיש לו מכסה כפול ויש בו מספר הקוד הנ"ל, יש בו חשש, ומי שיש לו קפסא כזאת, יתקשר לאפיס של הסטאר קיי לברר הדבר.

במשך שבועיים ימים לא עשו שום פעולה לפרסם הדבר שלא יאכלו דג זה, אלא לאחר מסע ממושך של לחצים שהפעלתי עליהם וגם אימתי עליהם שאפרסם את הענין בכל העיתונים או אז, בקושי שלחו איזה מודעה לא ברורה

לעיתון "יתד נאמן". ועכשיו הם טוענים שאחד חפש להאשים את הסטאר קיי, והכניס דג טמא לקופסא של הסטאר קיי... (אתמהה! מי הכניס דג טמא זה, אשה כשירה זו מליקוואוד?) מטרתם היא להטיל את האשמה על מי שלא יהי', רק לא על הסטאר קיי.

באותו מעמד שהייתי באפיס של סטאר קיי בבאלטימור יחד עם הרב שומאן וד"ר פאלק, שאלתי אותם, מדוע הרב שמואל היינימאן לא לקח אותי יחד איתו לבית השחיטה "פאלס גליל" כפי, שהבטיח לי, הם ענו לי - שהם בעצמם נתנו פקודה והוראה להרב היינימאן לא להכניס אותי בשום אופן לבית השחיטה של "גליל פאלס" וגם לשום בית חרושת שהם נותנים הכשר, כי אינם רוצים שהגרובלער הזה יבקר שם, וגם איננו רוצים שתראה בבית השחיטה את כל הקולות והדיעבד שעושים שם ולבסוף אני אפרסם זאת ברחובות קרי'ה, אלו הם הדברים שאמרו לי בפירושי. [בתוך הדברים אמר לי הרב שומאן שרוצה לספר לי סיפור:

פעם אחת, הרב משה היינימאן ביקר בשחיטה יחד עם עוד איזה אדם, ואדם זה ראה עוף שאינו נמלח כראוי, והראה את העוף להרב משה היינימאן - ענה לו הרב מ. היינימאן, שזה כשר בדיעבד, והלך אדם זה ופרסם בדיעבד. עד כאן הסיפור, והוסיף הרב שומאן, שזו חוצפה גדולה מאדם זה שהוא חולק על פסק דינו של הרב משה היינימאן.

על זה עניתי לו שטעות היא בידך, הוא אינו חולק כלל על הרב היינימאן. אלא פשוט, הוא קונה עופות של גליל, ואינו רוצה לקנות עופות דיעבד, אלא כשרים גלאט כשר לכתחילה.

אחרי שלא ננו לי רשות להיכנס לבית השחיטה של "גליל פאלס" התחלתי לחקור היטיב אחרי כל מה שמתרחש בבית השחיטה של "גליל", אבל את כל מה שנודע לי, אכתוב אי"ה בגילוי דעת שיתפרסם בקרוב.

נסעתי לבאלטימור ופגשתי שם את הרב שהוא המנהל של ועד הכשרות דבאלטימור וגם פגשתי את הרב משה היינימאן ודברנו יחד על ענינים שונים. ובגילוי דעת זה אציין רק מה שדברנו אודות הדגי טונה.

שאלתי את הרב משה היינימאן, אם בית החרושת של הקופסאות מזמינים בעצמם את העטיפות עם חותמות של ההכשר והם מחזיקים זאת אצלם? - אם כך איזה ביקורת יש לך על העטיפות שלא ידביקו אותם על קופסאות של דגים טמאים - הרב מ. היינימאן ענה לי, שאינו יודע לי להשיב. והוא צריך לשאול

את המשגיחים - לזה אמרתי לו, היתכן! האדם היחיד שהוא אחראי ומסדר את כל התכניות והמהלכים של ההשגחה בבית החרושת, הוא אך ורק הרב משה היינימאן בכבודו ובעצמו, ואם הרב היינימאן לא יודע, מנין ידע המשגיח? - (רבי לא שנה חייא מנין)...

והרב משה היינימאן לא ענה לי על זה כלום!

עוד שאלתי את הרב היינימאן:

האם אתם סומכים על הבית חרושת שיפחדו מלהשתמש בעטיפות של סטאר קיי - ענה לי - כן. בוודאי זה אחד מהבטחונות שלי שהבית חרושת לא ישתמש בעטיפות שלי.

"כשר גרעם" היוצא על ידי ועד הכשרות של דעטרויט, ושם כתוב שסטאר קיי אינו אחראי על כמה סוגי "טונה" כי אינם יכולים לאשר שהי' שם משגיח בעת שייצרו את הטונה האלו.

ואלו הם ה"טונה": (ונמצא אצלי עוד קוד שאינו כתוב בפרסומת ושגם "קוד" זה אינם מאשרים) משמעות פרסומת זו, כוונתו, שהבית חרושת הנ"ל משתמש בעטיפות של סטאר קיי ללא ידיעתכם, ובינתיים מצאו רק את המספרים האלו, ובהחלט יכול להיות שיש עוד מספרי "קוד" שאינם כלל בהשגחה - כל זה אמרתי להרב משה היינימאן.

פליאה הוא ממני ואינו משיג זאת בהשכלי, שהסטאר קיי אינו יכול לאשר אם היה שם משגיח או לאו - מה שכן ניתן להבין בשכל הישר - שלא היה משגיח כלל. והבית חרושת עשו את הקופסאות בלי משגיח - זה ניתן להבין. אבל זה שהרב משה היינימאן אינו יכול לאשר כלל אם הי' משגיח שם או לאו, "זה אומר שאין לו שום ביקורת כלל על כל הנעשה בבית החרושת" ואיפה האחריות בדבר? הרב משה היינימאן נותן הכשר על דגים ואינו יודע מה נעשה שם אם היה משגיח או לאו?

עוד שאלתי את הרב משה היינימאן, במודעה שהסטאר קיי פרסמו בעיתון "יתד נאמן" אמרו שם כך. שמי שיש לו קפוסא עם מכסה כפול יש בו חשש ויתקשר לאפיס של הסטאר קיי לברר אם זה כשר או לאו? שאלתי אותו מה הוא הענין של מכסה כפול? האם הכוונה שבקופסא כזאת יש הדג הטמא "קלעס" או שזה סתם קופסא משונה מכל הקופסאות הרגילים.

על זה ענה לי, שהסימן של מכסה כפול מראה, שזה תוצרת של בית חרושת אחר, וזה היה הסיבה שבתוך הקופסא של האשה היה הדג הטמא "קלעמס", כי זה היה מבית חרושת אחר...

באותו מעמד היה לי באמתחתי 2 קופסאות של "טונה דלייט" מהבאקס שאשה זו מלייקוואד קנתה שם בגראסערי, ומיד בדקתי את הקופסאות ולא היה עליהם שום מכסה כפול.

הרב מ. היינמאן נדהם!

הוא אמר שזה סימן שהדג הטמא קלעס הוא מבית חרושת אחר, וכאן הוא רואה ממש שההיפך הוא הנכון. ואם כן. חזרה השאלה מאיפה הגיעו הדגים הטמאים לקופסא זו?

ועד שאלתי את הרב משה היינמאן, האם לדעתך, אברך בן תורה אם ימצא שאלה בדגים אלו, הוא יתקשר לסטאר קיי? - אברך בן תורה זה בודאי יזרוק את כל הקופסא לגארביטש, א"כ מה פשר כל המודעה המוזרה הזאת? - אז ענה לי שהמודעה הזאת לא היתה מכוונת לבני תורה אלא לאנשים פשוטים. על זה שאלתי אותו. האם אדם פשוט יבזבז 2 דולר בשביל טלפון לברר אם קופסא של 97 סענט כשר? על זה לא ענה לי כלום!

ועוד שאלתי את הרב משה היינמאן, האם המשגיח עומד שם עד אחרי שגומרים להדביק את העטיפות על הקופסאות?

על זה ענה לי. שבודאי המשגיח עומד שם עד הסוף. על זה עניתי לו, שדברתי עם אחד מהמשגיחים שלו בשם והוא אמר לי, שהוא לא נמצא שם כל הזמן עד הדבקת העטיפות, אלא בשעת הבישול, ורק הוא הולך לבקר שם אחרי שבועיים כשמדביקים העטיפות.

והמשכתי לשאול אותו. אם המשגיח לא נמצא שם כל הזמן העטיפה. והרי אתה אמרת בעצמך שמספרי הקוד אין ידועים לך, אם כן איך אתה יודע מה עושים שם, ואיך אתה נותן הכשר על ה"טונה דלייט"?

- על זה ענה לי הרב משה היינמאן. שבמדינת טאווייאן עומד המשגיח עד הסוף. ושאלתי הכי במדינת תאילנד יש תורה אחרת מאשר בטאווייאן? ולא ענה לי כלום ע"ז!

לסיכום העניין:

על כל השאלות ששאלתי את הרב משה היינמאן, לא קבלתי שום תשובה ממנו, וצריך לדעת בצורה הברורה ביותר, שאדם ששואלים אותו שאלות - והוא לא עונה - זה לא אומר שהוא אינו רוצה לענות, אלא שאין לו מה לענות ואין לו שום תשובה בדבר הזה...

ודרך אגב, שאלתי איזה רב חשוב מ"ועד הכשרות דבאלטימור", האם הסטאר קיי שייך באמת ל"ועד רבנים", או שזה שייך רק להרב משה היינימאן, כי תחת ידי יש מסמך קאפי ושם מופיע שהבעל הבית היחידי של סטאר קיי הוא מקס היינימאן (אינדובודאל) והוא מקס היינימאן קורא לעצמו גם ועד הכשרות דבאלטימור וסטאר קיי. אצל הרב הזה זה היה חידוש גדול. הוא חשב שבודאי הועד הכשרות והסטאר קיי הוא ארגון של הרבה רבנים. והנני רוצה לסיים, שאני אחראי על הכל מה שכתבתי עד כאן.

ועל מה שחשדו אותי שאני פרסמתי את מודעות הקול קורא - איני אחראי למודעות קול קורא, כי איני יודע מי הם האנשים האלו שכתבו את מודעות הקול קורא. - אני אחראי אך ורק על מה שאני כתבתי, כי כל מה שאני כותב ומפרסם אני חותם את שמי המלא.

ובאמת הגיע כבר הזמן. שמי שרוצה לאכול גלאט כשר באמת שלא ימהר, ויעצר במחשבתו לרגע, ויברר אצל אנשים מוסמכים מה הם אומרים על הכשר זה וכדומה.

החותם יהודה שיין

פירסט עוועניו, לעקוואוד ניו ג'ערסי, 10780.

פאסט באקס 271 טלפון 6408 - 463 - 809

פאקס נאמבער 7776 - 509 - 809

ה. קול קורא שיצא בלונדון

אכן נודע הדבר!

וועד העסקנים החרדים דקהילות החרדיות בלונדון

שאלות גלויות להרב פאדווא שליט"א בענין השחיטה הנדרשת ע"י

חברת "צער בעלי חיים"

היות והרב פאדווא כתב במכתבו שמי שרוצה להעיר בעניני השחיטה יבא אליו וישמע דבריו, ע"כ יצאנו באלו שאלות גלויות לעיני כל, אולי יודה על האמת.

א. לפי מה שסיפרו השוחטים, רואים שמה שכותב הרב פאדווא בענין השחיטה בלונדון הוא היפך האמת.

ב. איך התיר לשחוט בבאקס, בטענה שרבינו הקדוש מסאטמאר זצלה"ה ביקר בבית המטבחים, ועל סמך זה הוא מתיר שחיטה זו, הרי ידוע שרביה"ק מסאטמאר מעולם לא ביקר בבית המטבחים בארה"ב ולא נתן הכשר על שום בשר שהוא.

ואמרו ז"ל מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, וגם את זה רוצים להכחיש???

ג. כתה"ר כותב במכתבו וז"ל: ואם יש ביד מי שהוא דבר מה להעיר בזה יבא אלי ואשמע את דבריו.

ד. שאלתנו: אם אמת הדבר שכת"ר רוצה לשמוע מה יש בפי הבריות, למה כשהשוי"ם שלו אומרים וכותבים כי בשחיטה הזאת עוברים על כל הה' הלכות שחיטה, האם אין זה די להפסיק השחיטה הזאת, כשרוצים לשמוע?

ה. אם רבני כדתיא זועקים וכותבים הרבה מכתבים בכתב ידם וחותרים ומבקשים בתחנונים שלא להכניס "הבאקס הפען" לשנות משחיטה הנהוגה עד היום הזה, מפני שבשחיטה הזאת יאכילו נבילות וטריפות במלוא מובן המלה, למה אינו משים לב לזה?

האם לזאת יקרא רוצה לשמוע?

ו. כולם יודעים ומודים שאופן השחיטה בבאקס ופען הוא נבילות וטריפות, ורק כתה"ר היחידי העומד על כך בתוקף (נגד כל הרבנים והשוחטים, חוץ משוי"ב אחד שלו, שותפו של עמלק) להאכיל לישראל נו"ט.

ז. אנו שואלים: עד מתי תאכילו את עם ישראל בלונדון בנבילות וטריפות???

והנה אחז"ל במשנה אבות והוי דן את כל האדם לכף זכות.

והזכות היחידי שיכולים ללמד על מעכת"ר בהיתר הזה הוא רק, שכתה"ר מקבל טובת הנאה גדולה מאוד לו ולבניו ולחנתנו שזה מאפיל הדעת הנכון, לראות ולהבחין האמת. ומפני זה צועק יאכלו ענווים וישבעו, ואינו משים לב לדברי הרבנים הגאונים והצדיקים מכל העולם שכותבים לו בתחנונים שלא יהפוך השחיטה לנבילות וטריפות.

תודה לא-ל שלא אלמן ישראל, ועוד נמצאים רבנים חרדים בלונדון, שעדיין אינם משוחדים ומוחים נגד חילול שם שמים שלא להכשל באכילת איסורים, ושלא לחדש דברים חדשים, שבזה יעברו על ה' הלכות שחיטה, שהוא הלכה למשה מסיני.

איך יכולים לסמוך על רב שהוא מכשיל הרבים בנבילות וטריפות בשאט נפש במזיד?

האם זה נקרא רב?

אחבנ"י צריכים לדעת אחת ולתמיד כי לא אנשי "הצער בעלי חיים" אשמים, כלל וכלל לא. רק הרב פאדווא אשם בזה, בההיתר שהוא נותן על השחיטה הזו.

סוף דבר: אחר שישבנו (רבנים מנהיגי קהילות ועסקנים) יומם ולילה באנו למסקנה:

1. שכל איש אשר רגליו עמדו על הר סיני, ואשר בוער בקרבו עדיין ניצוץ של יראת שמים, יפריש עצמו ובני ביתו מאכילת הבשר "כדתיא" אשר כל כשרותו אינו אלא סילוף וזיוף, וסמיית עיניים, כאשר כל הרבנים חוץ מהרב פאדווא מודים וצועקים על אי כשרותה.

אין לנו ברירה אחרת, אך ורק להפרד מקהילת "כדתיא" ולעשות קהלה עצמאית

2. אין לנו ברירה אחרת, אך ורק להפרד מקהילת "כדתיא" ולעשות קהלה עצמאית מרבנים ובעלי בתים החרדים לדבר ה' ותורתו הקדושה. זאת תהי' תחילת ההצלה, וזה עוד יציץ ויפרח פירות ופרי פירות, ויחיש הגו"צ בב"א.

כמו כן בארץ צריכים החרדים לדבר ה' להתארגן ולעשות שחיטות קטנות עם מומחים שמבינים בשחיטה.

עֲשׂוּת רַבָּנִים יִרְאִים, גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ בְּקוֹל קוֹרְאִים נֶגֶד הַבָּשָׂר, וְכָל הַמְכַשְׂרִים בְּטָלִים וּמְבַטְלִים נֶגְדָם.

ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש זוכים להיטהר מטמטום של מאכלות אסורות כי הזוהר הקדוש מטהר כמו מקוה [הצה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע] וזוכים להידבק בקדושת האבות הקדושים, ומבחינים (ויקרא יא מז) לְהַבְדִּיל בֵּין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר וּבֵין הַחַיָּה הַנְּאָכֶלֶת וּבֵין הַחַיָּה אֲשֶׁר לֹא תֹאכֵל, והלב בוער בקדושה לאבינו שבשמים, ורואים נחת דקדושה מכל הצאצאים.

וּבְזָכוֹת שְׁמִירַת הַכְּשָׁרוֹת יִרְאֵנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת יְשׁוּעָתוֹ וְיִצְוֶה לָנוּ אֶת בְּרַכְּתוֹ הַטּוֹבָה, וְיִזְכֹּר לָנוּ בְרִית רֵאשׁוֹנִים לְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ יָמִים כְּקֶדֶם וּלְהָשִׁיב שָׁבוֹת צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

דרשת האדמו"ר מהאלמין בענין שחיטה וכשרות ברדיו 2000 - עם סיפור חלום
וגילוי עצום של בעלת תשובה:

Read more: <http://www.ha-zohar.info/?p=39592#ixzz3Pq75jW8>

<http://www.ha-zohar.info/?p=39592>

האזינו לדרשת האדמו"ר מהאלמין שליט"א ברדיו - ואשה שקיבלה על עצמה
תשובה אמיתית ולומדת זוהר הקדוש רק שבועיים מספרת על חלום וגילוי
עצום עם הרשב"י ואלהיו הנביא ומסר על הגאולה - זכתה בזכות הפצת
הזוהר הקדוש:

<https://www.youtube.com/watch?v=ka4JQw-3xVk>

דרשה ברדיו 2000 האדמו"ר מהאלמין - עם סיפור החלום של בעלת תשובה:

new.zohar-1.com/audio/1.mp3

תם ולא נשלם! ש.ל.ב.ע.

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
דין תורה
חלק ט"ו

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק ט"ז

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

ספר סודות הכשרות

שאלות ותשובות על כשרות המאכלים, גלויים גדולים
שלא שמעתם מעולם

שאלה 9

כבוד האדמו"ר שליט"א אנו כאן ברדיו עולמי וצריך לקיים מצות "הוכח תוכיח", על מה הכי צריך לזעק ולהתריע?

ויהי אחרי מות משה עבד ה'

ואיתא במסכת תמורה (דף ט"ז א'): אמר רב יהודה אמר רב בשעה שנפטר משה רבינו לגן עדן אמר לו ליהושע שאל ממני כל ספקות שיש לך, אמר לו רבי, כלום הנחתיה שעה אחת והלכתי למקום אחר, לא כך כתבת בי ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל, מיד תשש פחו של יהושע ונשתכחו ממנו שלש מאות הלכות, ונולדו לו שבע מאות ספקות, ועמדו כל ישראל להרגו, אמר לו הקדוש ברוך הוא לומר לך אי אפשר, לך וטורדן במלחמה, שנאמר ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' וגו'.

במתניתין תנא, אלף ושבע מאות קלין וחמורין וגזרות שוות ודקדוקי סופרים נשתכחו בימי אכלו של משה אמר רבי אבהו אף על פי כן החזירן עתניאל בן קנז מתוך פלפולו שנאמר וילכדה עתניאל בן קנז, אחי כלב.

אנו אומרים בתפלת מוסף דראש חודש: "ואין אגחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. מפני היד שנשתלחה

זביחה עירובין מקוואות, כלומר בתיקון אלו הדברים "תצעד ארץ", ופירש רש"י לגרש שבעה אומות, ומה כתוב אחריו פסוק י"ג: "וצאת לישע עמך לישע את משיחך" וביאר המלבים שם: כי אז יתגלה המלח המשיח וילחם מלחמות ה', וה' יושעהו, עכ"ל. לומדים מכאן שכאשר יתקנו זאת תיכף יצלח ויושיע מלך המשיח.

1. יש לרמוז דהצדיק הדור נשמת משה מוכיח את ישראל ומצילים ממאכלות אסורות - "ויהי אחרי מות משה עבד ה'", כאשר נסתלק הצדיק המוכיח מיד חס ושלום נכשלים ולא יודעים הלכות שחיטה וניקור. והוה תפקידו של כל רב בישראל לצוות ולהוכיח על זה כמו שאמרו הבעל שם טוב על הפסוק "בזעם תצעד ארץ באף תדוש גוים" (בחבקוק ג' י"ב), בזע"ם ראשי תיבות

במקדשך" "הי"ד" ה' של הי"ד מרמז על ה' הלכות שחיטה, "יד" מרמז על י"ב בדיקות הסכין, וב' כסוים עפר למעלה ועפר למטה, (ביצה דף ז' ע"ב), דאמר רבי זירא אמר רב השוחט צריך שיתן עפר למטה ועפר למעלה שנאמר וּשְׁפַךְ אֶת דָּמוֹ וְכִסְהוּ בַעֲפָר עֶפְרוֹ לֹא נֹאמַר אֲלָא בַעֲפָר מִלְמַד שֶׁהַשּׁוֹחֵט צָרִיךְ שִׁיתֵן עֶפְרוֹ לְמִטָּה וְעֶפְרוֹ לְמַעְלָה, וְעַיִן מִטָּה אֶפְרַיִם, וְכֵמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּסֵפֶר "וּבְחֵי צֶדֶק" על מה דאיתא במסכת תמורה (דף ט"ז א'): שבימי אבלו של משה נשתכחו ג' אלפים הלכות, ושחיטה וניקור הם גם כן מג' אלפים שנשתכחו, ומפני זה יש בהם כל כך הרבה ספיקי הלכות לכן אנו מוצאים בחז"ל ובשו"ת כל כך הרבה שאלות בענינים אלו. לכן אמר מפני היד, שעל ידי שעברו על הלכות אלו, נשתלחה במקדשך. - ועל פי דברי הספר "זבחי צדק" שכתב, שמההלכות שנשכחו הם שחיטה וניקור, ולכן יש כל כך הרבה שאלות ותשובות על הלכות אלו, אפשר לפרש למה רצו להרוג אותו [את יהושע בן נון], מפני ששאלו אותו על שחיטה וניקור ולא רצה להתיר להם, על כן רצו להרוג אותו, כמו שכתוב בבשר תאוה שבני ישראל צעקו אל משה מי יאכילנו בשר² ואחר כך מתו במיתה משנה רח"ל.

וכבר פרש החיד"א זי"ע כי "מחה אמת"ה" גימטריה "זה הזמן" (בספרו "חדרי בטו"), ולפי זה יש לרמז שהזמן רצה למחות את עם ישראל על ידי הסעודה שלו שהאכיל את עם ישראל מאכלות אסורות, וכידוע דברי הזוה"ק בפרשת משפטים לא תבשל גדי בחלב אמו, שנבוכדנצר הרשע אכל בשר בחלב, כי ידע שרק בכח של בשר בחלב בייחד נכרא הכח להחריב את בית המקדש רח"ל, ואומר הזוה"ק כי השלחן לבד נעשה מרפכה לסטרא אחרא. אנחנו כעת שבוע לפני חג הפורים וההכנה לקבלת ימי הפורים הקדושים. צריכים לדעת מה מלמד אותנו חג הפורים?

אמרו חז"ל במסכת חלין (דף קלט ב'): משה מן התורה מנין, שנאמר: "בשגם³ הוא בשר", הזמן מן התורה מנין, שנאמר: "הזמן העץ", אסתר מן התורה מנין, שנאמר: "ואנכי הסתר אסתיר", מרדכי מן התורה מנין דכתיב: "מזרור"

בעם מכה רבה מאד, וגם ויסעו מהר יי', והם שלש פורעניות וזה שכתוב והיית לנו לעינים והוא לענין יראת השם, שיאמרו ישראל יתרו שהוא גר ירא את יי' וכל שכן אנחנו בני אברהם יצחק ויעקב:
3. יש כאן רמז: "בשגם" גימטריה משה, - הוא בשר, כלומר שהוא המהות שלו זה לתקן את ענין הבשר, כשרות המאכלים.

2. ראה באריכות בספר "מי יאכילנו בשר" (8) ספר תולדות יצחק (במדבר פרק י' פסוק כט)
הפיכת הנוני, לומר שהעולם הפוך, שיתרו שהוא מהאומות העולם נתגיר ונעשה יהודי כשר, וכל כך עד שישראל בקשו ממנו שילך עמהם, וישראל בני אברהם יצחק ויעקב מתאוננים רע באוני יי', ומתאונים תאוה בזכים ואומרים מי יאכילנו בשר, ואף יי' חרה בעם ויך

ומתרגמין "מירא דכיא"⁴. - וברש"י פ"ש: בשגם הוא - בשגם בגימטריא כמו משה, וכתיב שם, והיו ימיו מאה ועשרים שנה, וכך היו ימי חיי משה, כלומר עתיד לבא בשגם משה, מן הנולדים וכן ימיו: מנין - למעשה הזמן: הזמן העץ - תלה על העץ: למעשה אסתר - הסתר אסתר, בימי אסתר יהיה הסתר פנים ומצאוהו צרות רבות ורעות: מנין - לגדלת מרדכי: מר דרור - וקרי ליה ראש לבשמים לצדיקים ואנשי כנסת הגדולה: [שהצדיקים נקראו בשמים והדסים]. - ובספר אמרי שי, הביא את דברי חז"ל השואלים: הזמן מן התורה מנין? היכן מרומז בכל התורה הענין של הזמן? ועל כך השיבו שהוא מרומז בפסוק "הזמן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת". ושואל: מה השיכות של הפסוק בפ"ש בראשית לענין של הזמן? - ומבאר: רואים לפעמים איך שיהודי מאבד את צלם האלוקות שלו, הוא נהיה מושחת עד כדי כך שהוא מוכן להכחיד את אחריו, ומהיכן נובע השחתה כזו אצל יהודי? זה קורה מכך שאין אוכלים כשר, שהוא מטמטם את הלב, כפי שהרמב"ם פותב שהאוכל נהיה דם, והדם זורם ללב ומטמטם אותו עד שהוא הופך אותו ל"הזן" יהודי, פי הוא אכל דבר ש"צויתך לבלתי אכל ממנו", ע"כ. וזה היה עצת הזמן להכשילם במאכלות כדי שיוכל לשלוט עליהם ח"ו, כמו שעשה נבוכדנאצר מלך בבל שכל הסעודות הייתה בשר בחלב וגבינה עם בשר⁵ (וזהו פתבג המלך, ב"ג ראשי תבות ב"ש ג'בינה), כדי להיות שלחנו המלך רמז לשלחן שר הטמא של הסטרא אחרא, להאחזו למעלה בסוד גדי בחלב אמו⁶, כמו שפרש הזוהר למעלה ולגרם אחיזה לחיצונים ולהחריב את בית המקדש, ולזה מרחים לתקן את ענין המאכלות כדי לזכות לבנין בית המקדש בב"א. [כמבאר בזהר הקדוש פ"ש משפטים (דף קכ"ה ע"א וע"ב)]. - רואים מכאן שלאכול אוכל שאינו כשר גורם לרעה הגדולה

ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר. ואפלו אינו אסור מפרש בתורה אלא מהכמינו ז"ל. ענינו שלאחר מותו בא הממנה על חבט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרטו נבקעת ויוצא פ"שנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו

וכבר אמרתי בדרשה מה שמעתי בשם הרה"ק האלקי רבי אהרן רקח מפעלז ז"ע: פי כל פחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והנה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים פדבעי, השחיתו

4. שמרדכי ואסתר הן הפועלים ומשה פועל העליון, כמבואר במדרש אסתר רבה (ענף יוסף בשם הגר"א ב"ק צ"ב ע"ב).

5. וכן כתב הגר"א פ"ו סימן פ"ו בהגהותיו ב' פעמים שמצא על ענין בשר בחלב את הזהר הזה

6. וידוע שהישמעאלים שבשכנותינו אוכלים בשר בחלב, וזה נחשב אצלם למטעמים. ומי יודע אם לא זה מה שנתן להם את כוחם להרע רח"ל, ועל כן מוטל עלינו להתחזק מאוד בהרת המאכלים כדי להגביר כח הקדושה "וגבר ישראל".

7. וידוע הענין שבחבט הקבר על האוכל מאכלות אסורות: קתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע פי מי שלא היה מודקק במאכלים בעולם הזה

ביותר. - ולכן אומרים ארור הזמן אשר בקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכח לגזור על היהודים גזירות קשות (מגלה י"ב).

לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים

וכתוב ב"ח (או"ח סי' תר"ע) וז"ל"ק, בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על פן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתייה של איסור ושמחה ומשתה של איסור⁸, וכשעשו תשובה עינו נפשותם כמו שאמרה אסתר: "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים". לפיכך קבעום למשתה ויום טוב לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים ברוך מרדכי היהודי כי בזכותו היהודים נצלו מגזירתו של הזמן, שהוא נזהר והזהיר שיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולזה הוא יושב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אכל שאינו כשר. ואמרו חז"ל שאכלה רק זרעונים, כדי להזהר במאכלות. ורק בזכות זה ששמרו ממאכלות אסורות - ניצלו היהודים, ולכן קראו להם "יהודי", ששום אוכל שאינו כשר לא נכנס לפיהם.

שאלה 10

מה אומר הזוהר הקדוש על אסור אכילה, ומה החרבן שיכול לצאת מכך חס ושלום?

האוכל מאכלות אסורות יוצא מרשות הקדושה

בזוהר הקדוש כתוב (ויקרא מא:) זה שאוכל מאכלות אסורות דנים אותו ל-120 שנה כאדם מכווער, כי הקב"ה מגעיל אותו בעולם הזה ובעולם הבא. - עוד

מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם פי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, פי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוחן הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חנה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). ו. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ז. אוי להם ואוי לנפשם פי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, פי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ח. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוחן הטמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).

את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה כוחו לשחט מיליוני יהודים רח"ל.

וכן הכשילו עשרות אלפי יהודים עשרות שנים בנבלות וטרפות - בעיר קראקא קשה הנה הרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" הגאון הקדוש המקבל רבי נתן נטע שפירא זצוק"ל אב בית דין קראקא - מארע מסעיר שהתרחש בתקופת הגאון הצדיק ר' נתן נטע שפירא זצ"ל בעל "מגלה עמקות" זצ"ל, והרב הקדוש בעל "מגלה עמקות" נתן תקון גדול להפעלי תשובה

8. וכמה נוראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף

כתוב שם (מב.) כל זה שאדם סובל בעולם הבא כל זה בגלל שהוא לא היה זהיר במאכלות אסורות עכ"ל, כי זה נורא בכדי להעלות על הדעת את חומר האיסורים של המאכלות האסורות. - עוד כתוב שם (מא:) שעל ידי אכילת המאכלות האסורות צלו נמשך לסטרא אחרא רחמנא ליצלן והוא הופך להיות מגעיל, ושורה עליו רוח טומאה, והוא יודע שאין לו יותר חלק באלוקי ישראל, ואוי להם כי אף פעם לא יצליחו להגיע לחלקו של הקב"ה חס ושלום. - עוד כתוב שם (מב.) כשהוא אוכל מאכלות אסורות הוא יוצא מרשות הקדושה ונכנס רחמנא ליצלן לרשות הטומאה עכ"ל, והפונה לכך היא שכל התורה והמצוות שלו מופנים לסטרא אחרא כפי שכתוב על כך באריכות בספרים הקדושים.

הגאון הקדוש רבי הילל קאלאמייער זי"ע מביא בספרו עת לעשות (ח"א שא"ה צב מערכת מאכלות אסורות) העבירה של המאכלות אסורות חמור מאוד, חוץ מזה שעוברים על לא תעשה בכל כזית, וחייבים במלקות, והוא נקרא רשע, הוא גם גורם לעצמו רעה גדולה ואסון גדול, כי גופו מפוטם באיסור, כי האוכל שאינו נקי נותן לו את הכח, ובדרך זו נשמתו מסתאבת. - ועבירה גוררת עבירה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמיתית ליראה ולאהוב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות. - ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הכשרות, וישנם אחרים שאצלם הבית מנוהל על פי כללי הכשרות, אך העבירה היא קלה מאוד בעיניהם, וכשהם נוסעים באניה או ברכבת הם מקילים לעצמם ואוכלים מפל הבא ליד, וממילא לבם מטמטם. - כשהם יגיעו לעת צרה והם יצטקו להשם יתברך אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת נבלות וטרפות עליהם אומר השם יתברך - לא עמי אתם אתם אינכם שייכים לי עכ"ל.

שבועים אָלף איש כפרו בתחית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כלם רח"ל

יודוע שעל ידי השוחטים הקלים שהאכילו בשר פגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבאר בשאלות ותשובות "דברי חיים" (יורה דעה חלק א' סימן ז') שאין עברה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהלות בארץ לע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטרפות על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצבים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה

אָפְרִים" (פְּרֻשֵׁת עֵקֶב מִכְתָּב מֵהֶרְמֵב"ם וצ"ל) שְׁשִׁבְעִים אֶלֶף אִישׁ כָּפְרוּ בַתְּחִית הַמֵּתִים בְּגִלְל שְׁאֲכָלוּ וְנִתְפָּטְמוּ בְּמֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיֵּצְאוּ מֵהַדֵּת וּבָא עֲלֵיהֶם מִלֶּךְ וְהִרְג אֶת כָּלָם רַח"ל. וַיְדוּעַ שְׁמֵעֲרַמַת הַסֵּמ"ך מ"ם שְׁלֹא לַפְתּוֹת כָּל יָחִיד וְיָחִיד, רַק מֵעֶמֶד שׁוֹחֲטִים וְרַבָּנִים בְּכָל מְקוֹם מִסְטָרָא דִּילִיָּה וְעַל יְדֵי זֶה הִכָּל בְּרֻשְׁתּוֹ.⁹

– הֶרְמֵב"ם כּוֹתֵב (כְּפִי שְׁזָה מוּבָא בְּסִפְר הַקְּדוּשׁ דְּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם פְּרֻשֵׁת עֵקֶב ד"ה "וּמִלְתָּם" וּבְצִפְנַת פִּעְנַח פְּרֻשֵׁת יִתְרוֹ ס"ד ד"ה שְׁמֵעֲתִי בְּשֵׁם הֶרֶב שְׁלֵהֶם) שְׁזָה שְׁאִינוּ נִזְהָר מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ נִמְשָׁךְ לְטוּמְאָה וְהוּא מְגִיעַ עַל יְדֵי כֶּף חֲלִילָה לְכַפִּירָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְהוּא אֵינוֹ מְקַבֵּל מוּסַר מִחֲכָמֵי הַדּוֹר, וְהוּא מְבִיא עַל עֲצָמוֹ אֲסוּנוֹת עַכְל"ק.

דָּבַר הַזֶּה הַחֲרִיב אֶת בֵּיתֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה עֲדִין בְּגִלוֹת בְּעוֹנוּנֵינוּ

אֲחִים יְקָרִים – בְּעֵנִין חוֹמַת הַכְּשָׁרוֹת, כִּידוּעַ לְכָל כְּמָה קֶשֶׁה הַדְּבָר לְהִיּוֹת זֶהִיר מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת, וְכְמָה חֲמוּר הָאִיסוּר שֶׁל מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּאֲכִילָה אֲסוּרָה, ה"י.

אָנוּ אוֹמְרִים בַּתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם אֶת שִׁירַת הַיָּם: "וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ" – הַיָּד מְרֻמָּז: ה' הַלְכוֹת שְׁחִיטָה, יד י"ב בְּדִיקוֹת וְכִסּוּי בְּעֶפְר לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, (בִּיצֵה דף 101) מְרֻמָּז שְׁעַל יְדֵי שִׁיִּשְׂרָאֵל הָיוּ נִזְהָרִים בְּמִצְרַיִם שְׁלֹא יֵאָכְלוּ טְרֵפוֹת, כְּמִבּוֹאֵר בְּמִדְרַשׁ, נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. – וְתַחֲלַת הַנֶּס הָיָה עַל יְדֵי מֶשֶׁה רַבֵּינוּ ע"ה, שֶׁנִּשְׁתַּרְבְּבָה יְדָה שֶׁל בְּתִיָּה, זֶה מְרֻמָּז ב"הַיָּד הַגְּדוֹלָה" שֶׁהַיָּד נִעְשָׂה גְדוֹלָה, וּמֶשֶׁה רַבֵּינוּ לֹא נִכְשַׁל בְּמֵאֲכָל אֲסוּר שְׁאֶפִּילוּ הַחֶלֶב שֶׁל גּוֹיָה לֹא בָּא בַתּוֹךְ פִּיו רַק חוּץ לְפִיו וּמִפְּנֵי זֶה נִתְכּוּהָ כְּמוֹ שְׁאָמַר הַחִיד"א זי"ע. וְעַל יְדֵי זֶה שְׁלֹא נִכְשְׁלוּ יְכָלוּ לְהַגִּיעַ ל"וַיִּרְאוּ הָעַם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְה' וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ", כִּי אִם ח"ו נִטְמְאוּ עַל יְדֵי מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה כְּזֹאת. וְזֶהוּ "וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ" שֶׁבְּקִדּוּשְׁתּוֹ שֶׁנִּזְהָר מִמִּנְקוּתוֹ מִמֵּאֲכָל אֲסוּר, הַמְּשִׁיךְ אֶת הָאֲמוּנָה עַל כָּלִל יִשְׂרָאֵל.

כָּתַב בְּסִפְר "בְּרִית מִטָּה מֶשֶׁה" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח בְּדֶף הָאֲחֲרוֹן וּזל"ק: וְעַכְשָׁו שְׁאִיתְרַע חֲזַקְתָּם רֵאִינוּ לְמַפְרַע שְׁדָבָר זֶה הַחֲרִיב אֶת בֵּיתֵנוּ אֲשֶׁר עֲדִין לֹא נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת עֲדִין בְּעוֹנוּנֵינוּ, וְכֹאֲשֶׁר נִמְצָא כְּמָה קְלָקוּלִים אֲשֶׁר אֵין לְהַעֲלוֹת עַל הַסֵּפֶר כִּי קָצַר הִירְיעָה מִלְּהַשְׁתַּרְע, וְכו'. וּבִפְרָט בַּשְּׁחִיטַת הַכִּבְשִׁים מִחַמַּת צִמְרוֹ קָרוֹב הַדְּבָר לְפִשְׁעַ וּלְקָלְקַל וּמִחַמַּת שֵׁישׁ לָהֶם לְשַׁחוּט הַרְבֵּה אֵינָם

9. ובספר "אהבת חיים" מהצדיק חכם מנחם מנשה יעודה פתיה זי"ע שגזירות נוראות התרגשו לבוא זי"ע פרשת שמיני הביא את דברי הצדיק הקדוש חכם מחמת אכילת טריפות רח"ל.

מִדְקָדְקִים כָּל כֶּף וּמְמַהֲרִים לְשַׁחוּט וְקָרוֹב לְוֹדָאֵי שְׁמַאֲכִילִין נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת פֶּאֶשֶׁר נִתְבָּרַר וּמִי שִׁיְהִיָּה מוֹתְמָה בְּדָבָר וְלוֹמַר מָה גָבַר בְּגוֹבְרִין וּמָה יוֹם מִיּוֹמִים וְיִקַּל בְּדָבָר הַזֶּה בְּוֹדָאֵי מְנַהֵג אַבוֹתֵיהֶם בְּיָדָם שְׁשׁוּחֲטִים אֶת דְּבָרֵיהֶם לֵאמֹר מִי יִתֵּן לָנוּ לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר וְאֵל תִּקְרִי וַיִּשְׁטַחוּ (במדבר יא לב) אֶלֶּא וַיִּשְׁחָטוּ, שֶׁהִיָּה נִתְחַיְבוּ שׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּלִיָּה עַל שֶׁבִקְשׁוּ לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר תֵּאָוָה הֵינּוּ בֶּשֶׂר נִחְיָרָה וְאַבוֹתֵינוּ חָטְאוּ וְאֵינָם וְאַנְחָנוּ אִם נַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם לֹא טוֹבִים לִהְיוֹת נִלְכָּדִים בְּעוֹנָם ח"ו וְאִי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְאִי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה¹⁰: וְאֵין לָנוּ פֶּה לְדַבֵּר וּמִי יוּכַל לְהַגִּיד וְלִסְפֹּר מָה שֶׁעָבַר עָלֵינוּ עַד כֹּה שֶׁגָּרַמּוּ לָנוּ הַשְׁוֹחֲטִים כְּמָה רַעוֹת וְלֹא יָדְעוּ שֶׁשְׁחָטוּ לְעַצְמָם בְּסִפִּין פְּגוּמָה כְּמוֹ כֵּן יְהִיָּה מִיתְתָם בְּכֻלָּל נְבִלָה וּטְרָפָה לְכָל הוּא הַקְּלָפָה רַח"ל תִּשְׁלִיךְ אוֹתָם, וּמְכַרְח לְהִיּוֹת מְגֻלְגֵל בְּכָלֵב וְכו' עֵי"ש בְּאַרְיִכוֹת גְּדוּל.

שאלה 11

האם החטא של מאכלות אסורות כל כף גדול שמעכב את ביאת המשיח?

הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן אֲדַלְעוּ זי"ע בְּמַלְחַמְתּוֹ הַגְּדוֹלָה לְהַבִּיא מְשִׁיחַ

יְדוּעַ מָה שֶׁכָּתַב בְּסִפְרֵי דְרָךְ הַנֶּשֶׁר שֶׁהַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן אֲדַלְעוּ¹¹ [מָה שֶׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זי"ע, רֵאָה בְּסִפְרֵי דְגַל מַחְנֶה אֶפְרַיִם (פְּרֶשֶׁת עֶקֶב), וְעוֹד בְּשָׂר סִפְרֵי תַלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב שֶׁכָּתְבוּ: שֶׁעָקַר עֵכוֹב בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ שֶׁאֵינּוּ בָּא הוּא בְּגֻלָּל הַשְּׁחִיטָה שְׁמַאֲכִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּנְבִילוֹת וּטְרָפוֹת וְאִם יִתְקַנוּ זֹאת יָבֵא תִּכְף

10. הפסוק הזה יראה כל אחד לרבנים המכשירים באכילת נבילות וטריפות אדם עשק בדם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו. (ספר משלי פרק כח ז).

ברש"י משלי פרק כח פסוק יז וז"ל: אדם עשוק בדם נפש - (שיש עליו עושק דם) הוא המחטיא את חבריו ואבדה נפשו על ידו. עד בור ינוס - עד יום מותו ינוס לעזרה שיתכפר לו. ואל יתמכו בו - משמים להספיק בידו לשוב שלא יהא הוא בגן עדן ותלמידו בגיהנם כך נדרש במסכת יומא. (ראה חק לישראל יום שני פרשת בהר) ובמלבי"ם על משלי פרק כח פסוק יז, וז"ל: - חלק באור הענין: אדם עשק בדם נפש - האדם העשוק מאת הנגיד הסכל הלז, הוא עשוק בדם נפש - שאינו עושק הממון לכד כי גם שופך דם נפשו, וגם אם ירצה לנוס מחמת הרשע, עד בור ינוס ואין תומך בו - כי הכל יראים מלתמוך בידו כי התחייב מיתה להנגיד

מפני עשרו, כמו נבות היזרעאלי שנהרג כדי שירשנו אחאב. ספר שערי תשובה - שער ראשון אות נ: העיקר העשרים להשיב רבים מעון כאשר תשיג ידו, שנאמר (יחזקאל יח, ל): שובו והשיבו מכל פשעיכם - למדנו כי זה מעיקרי התשובה. ונאמר (ויקרא יט, ז): הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא - למדנו כי אם לא יוכיחנו יענש על חטאיו. ודוד עליו השלום אמר במזמור התשובה (תהלים נא, טו): אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו. 11. מהגאון הקדוש המקובל האלוף רבי נתן אדלער כהן צדק זצ"ל אב"ד באסקאוויץ ופראנקפורט דמיין יצ"ו בעל מחבר משנת רבי נתן הגהות ופירושים על ששה סדרי משנה, וספר תורת אמת אגדה וחיזושי הלכה על התורה ושאלות ותשובות על ד"ח ש"ע

ומיד ממש], אמר "למה משיח לא בא בשנת הכתר" שהיה כידוע שנת הגאולה, שהצדיקים הקדושים אמרו אז שמשח בנדאי יבא, בגלל השחיטה שמאכילים את ישראל בנבילות וטרפות רח"ל. - ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו זו"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסל השוחטים דפראנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבה תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברח. ובס' ברפת אברהם כתב: וזה היה סוד ירדת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תבות: זביחה ערובין מקואות.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שומע במתיבתא דרקייע ש"מקוה" ש'חיטה וע'רונו הם יסודי הדת שהעולם עומד עליהם

שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה היו יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העקרי שראש ומנהיג הדור צריך להשגיח עליו. - יש מהם אמרו שהעקר הוא להשגיח על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים השייכים לזה כי חס ושלום מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. - ויש שאמרו ערובין הוא העקר כי הלכות שבת פהררים התלויים בשערה (חגיגה דף י' עמוד א') והאסור חמור מאד. - ויש אמרו מקנה היא העקר להשגיח שהמקנה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלום בלי כשרות קשה לו מאד להתגבר על הרע ורמנא ליצלן. - ואחר זה אמר להם מרן הרב ישראל בעל שם טוב זכרונו לברכה בזה הלשון, תיתי לי כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרקייע¹² איזה מהם עקר ואמרו כמר וכמר. - והסימן הוא במקרא (חבקוק ג')

ראה ותקן. הדבר הזה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר היה נשמע תפלתם זה ימים רבים. ועל הירושלמי: דע אילו היה עמם בבית המדרש לא מצאו ידיהם, ועוד הרי חזר בו ואמר קודם תקנת עזרא נשנית משנה זו, הדבר זה גורם אריכות הגלות כי אם היתה תפלת ישראל כתיקונה כבר ה' נשמע תפלתם זה ימים רבים, אך סבלות הגלות ולימוד התורה ומעשים טובים הם העומדים לישראל. אם יטרוו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל: ואחר זה השיבו לו עוד בזה הלשון: שמענו

12. תשובה מן השמים על גודל ענין הטבילה: ובתשובות שהשיבו מן השמים לקדוש אחד מרבני קמאי הרב החסיד רבינו יעקב הלוי ממרויש ומקרבלי זללה"ה אשר שאל על ידי התבודדות ותפלה והזכרת שמות הקדושים על ענין טבילת בעל קרי, והשיבו לו מן השמים בזה הלשון: "ועבדתם את ה' אלקיכם" הוי אומר זו תפלה, אפשר טמא ומקריב קרבן, ואם תאמר שארי טומאות, אינו דומה טומאה היוצא מאונס לטומאה היוצאת מדעת, אינה דומה טומאה הבאה מחוץ, לטומאה היוצאת מגופו, ועזרא כשתקן, ברוח הקדוש

בזע"ם תצעד ארץ¹³ ראשי תבות "זביקה¹⁴, - "ערובין¹⁵, -

יו"ד ק"א וא"ו ק"א, רשות הרבים נחש אשת זנונים, סם דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהו כללא דשבעין אומין, ואיהו חללה זונה, ובעלה חלול שבת איהו, ובגין דא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים חייב סקילה. - ערוב איהו עמודא דאמצעיאתא, וביה מטלטלין מבית לבית, דאינון שכינה עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר את שבתותי תשמרו ומקדשי תיראו, דא מקדש יו"ד אות שבת, (דא בריח) דצריך לנטרא ליה בבת זוגיה, דאיהו קדושה דיליה, ברכה דיליה, דעלה אתמר ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו, ויברך דא ברכה, ויקדש דא קדושה, ולגבי תרווייהו הוו נפקי קדמאי לקדמות כלה, והוו אמרי תרי זמני באי כלה באי כלה, בההוא זמנא קול חתן וקול כלה. עד כאן לשוננו.

הצדיק הקדוש רבי שלמה זלמן עהרנרייך זי"ע משאמלויא (בעל שאלות ותשובות דרשות לחם שלמה): וכן יתאמר כל אחד ואחד במסירתו נפש שלא יפרינו חס ושולם העירוב שעשינו ברוך השם על צד היותר טוב, והארכתי בביאור הטובה הרבה של העירוב וכוונתו לעשות מרשות הרבים רשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כמבואר בספרים הקדושים, והוספתי דרש"י ז"ל כתב בפרשת וירא כי שם אלקים הוא לשון רבים, עיין שם בפסוק ויהי כאשר התענו אותי אלוקים, ושם הו"ה ברוך הוא הוא לשון יחיד, (וחזן מזה שם הו"ה הוא רשות היחיד רחבו ד' אותיות גבוה עשרה במילוי יו"ד אותיות, עיין במעשה רוקח מסכת שבת), וכשעשוי עירוב נעשה מרשות הרבים רשות היחיד ונתהפך מדין לרחמים, משם אלוקים להו"ה ברוך הוא, ונמתק הדין לרחמים, וזכות זה עומד לנו להשמר מכל יגון וצרה, ויתרומם קרנינו בפרנסה טובה, ונוכה להושע בדבר ישועה ורחמים במהרה בימינו אמן. (דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע). - ובספר הקדוש אוהב ישראל (פרשת מסעי) וזה לשון קדשו: ולזה תיקן שלמה המנ"ה נטילת ידים לכל דבר שבקדושה לאכילה שהוא במקום קרבן בעת הזאת, ולשאר דברים שבקדושה ובפרט בלילה בעת השנינה אז הוא עיקר זמן אחיזה להם רחמנא ליצלן בהידיים שהם התפשטות הכוחות. אמנם כשנותנים על הידיים מים שהם בחי' חסדים בזה מסירים אחיזתן. גם מי"ם הוא מספר ט' יודי"ן משמות הק"ע"ב, ס"ג, מ"ה, ב"ן. ועל ידי המים מחזירים ומדביקים הכוחות לשורשן הרמה בקודש. וזהו שאו ידיכם קודש (תהלים קלד, ב) היינו להעלותן לבחי' קודש וכני"ל. וזהו גם כן סוד רום ידיהו נשא (חבקוק ג, י) כי ר"ם הוא גם כן בחי' חכמה קדישא. - ובוה נתבאר סוד נטילת ידים והוא נקרא בבחינת אבידה מדעת. כי בריאת העולמות היה על דעת זה למען יתעצם איש הישראלי כל ימיו בעבודת ה' ולעבוד אותו באמת בעודו בחיים חיותו ולהעלות אלו

מאחורי הפרגוד לטהר כל ישראל יחד אי אפשר, אך אם יטהרו שליחי ציבור בכל מקום ימהרו את ביאת הגואל, ובכל מקום מוגש לשמי ומנחה טהורה אבא אליך וברכתך. - אחרי ראותי כל אלה שאלתי ליל ג' י"ט כסלו אם התשובה הנזכר לעיל באו אל פי מאת ה' והדברים נאצלו מרוח הקודש יש בהם תועלת או טוב להסתירם ולהעלימם. ועל זה השיבו לו: תדע כי באמת המה דברי ה' ודברים עתיקים וימן אמון והיום יום בשורה והכינו עד אור התיקון, ואחר שעה השיבו לו עוד בזה הלשון: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמוע אל הכהן (רצה לומר, עורא הכהן) העומד לשרת שם ומת האיש ההוא, והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך, עד כאן לשון התשובה. (שאלות ותשובות מן השמים, סימן ה', הובא ברבי"ז סוף פ"ה).

13. (ספר חבקוק פרק ג' פסוק י"ב) בְּזַעַם תִּצְעַד אֶרֶץ בְּאֵף תִּדְוֹשׁ גּוֹיִם. ראה רש"י בחבקוק (פרק ג' פסוק י"ב) וזה לשונו: "בזעם תצעד ארץ": - לגרש שבעה עכו"ם. ובמצודות דוד שם פירוש: תצעד ארץ - רמסת יושבי הארץ.

14. ידוע דרשות הרבים הוא מעלמא דפירודא הסטרא אחרא, ורשות היחיד הוא רשות הבורא עולם סטרא דקדושה כנסת ישראל, (ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א'), דרשות לחם שלמה לשמחת תורה דרוש ע'), והסטרא אחרא הוא המלאך המות, הוא הסמ"ך מ"ם, ואין לו זמן לעבוד בייטעיל ונעשה חכם ונעשה האלסטעילער, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבינים בכל מקום מסיטרא דיליה שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבינים בכל מקום מסיטרא דיליה ועל ידי זה הכל ברשתו, רח"ל. - וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה המאכיל לרבים טובים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש. ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתוב הדברי חיים בשו"ת (יו"ד חלק א' סי' 1) כותב שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיין שם באריכות)

15. ראה בתיקוני זהר (דף ס"ט עמוד א') וזה לשונו: בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תורה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטיוו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגוונא דא צריך בר נש נטיוו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות הרבים, רשות היחיד איהו שכנינתא, רחבו ד' אינון יק"ם, וגבהו עשרה

”מקנה¹⁶, כל אלה הם יסוד הארץ. עפ”ל. (ספר ברכות אברהם פרשת ואתחנן, בית אהרן בליקוטים, וכן הוא בכעל שם טוב עה”ת פרשת יתרו).

אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. ולזה עיר של רבים צריכה שיוור. כדי שלא תשתכח תורת רה”ר. כדפירש”י. והיינו כי רה”ר הוא מקום שיש אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. וסוד העירוב הוא לקשר ולייחד הקדושה. לבל יהיה אחיזה לחיצונים רחמנא ליצלן. אמנם עם כל זה צריך לישראל מקום בחוץ לעירוב לאחיזתם. ולזה צריכים שיוור לעירוב. אמנם כשישנו חמשים דיוורין א”צ שיוור. כי הנה כל רצועה שבא”י מרמזת לארץ חפץ החיים ארץ הקדושה סוד המלוכה הק’. וכמו שיש בעלמא דבינה סוד ה’ עילאה בסוד ה’ אותיות מנצפ”ך. וכ”א כלול מעשר והם חמשים שערי בינה, והוא בסוד חג השבועות הזה סוד שערי הנו”ן כידוע לודעי חן. ככה ישנו חמשים שערים בסוד המלוכה הק’ סוד ה’ התאה. וצריך לייחדם ולקשרם ויאגדו אלה באלה. אלו הנו”ן. באלו הנו”ן. לבל יהיה אחיות החיצונים רחמנא ליצלן בהמלוכה הק’ חס ושלוש רק שיהיה מלכותו בכל משלה ולסוד זה צריך שיוור לעירוב כעיר חדשה שהיתה ביהודה שהיה בה נו”ן דיוורין. כדי שיהיה מקום להשראת הק’ נ’ שערי בינה העליונים הקדושים והבן זה, עד כאן לשונו. (וראה עוד באר מים חיים פרשת יתרו, ועיין עוד סודו של שבת שורש ב’ ענף א’ בענין זה).

16. ראה בספר הקדוש באר מים חיים פרשת בהעלותך (פרק ח):

צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם בערב שבת קודש בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור להתבייש במר נפש ממעשה החול ולבוא לבחינת תשב כנזכר. בא הרחיצה במים חמין להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב. ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חכמינו וזכרנו לברכה בגפ”ת. ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר”י ז”ל. שהם המים המטהרים מכל טומאה לטהר את הגוף מכל מיני טומאות במים שהנדה טובלת בהן. והכל רמז על טבילת הלב במי הדעת שהוא העיקר כמו שאיתא ברמב”ם ז”ל (בסוף הלכות מקואות) כאשר הארכנו בזה בחיבורנו סידורו של שבת (שורש הראשון ענף ג’). אבל טבילת החמין הוא חיוב יותר כי כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר כנאמר. ובזה הנער בא אל המלך מלכו של עולם לקבל אור קדושת ה’ ועולה לבחינת קדם

הכוחות ויקבל שכר נצחי על זה מהאל הטוב והמטיב בחסדו. והעירוב הוא סוד אבידה שלא מדעת. כי נשמתו של אדם הראשון נחצבה מאתו עילאה וזיהרא קדישא, וכאשר בא לידו אותו מעשה האכילה מעץ הדעת טוב ורע אז כל הנשמות נתערבו בטוב ורע כי באדם הראשון היו כלולים נשמות ישראל כולם. וכן כשהאדם הולך אחר תאוות לבו ותוקף תשוקת חומרו ובא לידי חטאים רחמנא ליצלן אז על ידי זה מערב גם כן טוב ברע חס ושלוש. וזהו בבחינת אבידה שלא מדעת ע”ד (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. גם כי לא על דעת כן ברא הבורא ברוך הוא וברוך שמו את העולם כי אם לעבדו ולבחור רק בטוב סלה ולבל יהיה שום אחיזה להחיצונים על ידי מעשה בני אדם רחמנא ליצלן כי מפשעיהם לכל חטאתם רצה לומר על ידי המחשבות רעות רצה לומר שמביאים לזה יש אחיזה להחיצונים רחמנא ליצלן בהכוחות שבאו מעולם המחשבה וצריך להעלותו למקורן ולשורשן לעולם המחשבה שהוא בסוד שם ע”ב הק’ הוא הו”ה במילוי יוד”ן

ולזה תיקן שלמה המע”ה בחכמתו הנפלאה עירובין לשבת קודש והמוציא חוץ לעירוב הוא מוציא מרשות לרשות אחר. כי מבפנים לעירוב הוא רשות הקדושה והטוב, וחוץ להעירוב הוא רשות סט”א רחמנא ליצלן. ועל ידי העירוב יופרד ויתפרש אחיזתן לגמרי וישאר אך אחיזתן נמשך מבחי’ יד השמאלי בחי’ גבור”ה שהוא מספר רי”ו. וסוד עירוי”ב הוא ע”ב רי”ו. ועי”ז נכלל השמאל בהימין כי שם הק’ ע”ב הו”ה במילוי יוד”ן הוא מקור ושורש החסד עליון. גם רי”ו אותיות ישנו בהשם הקדוש והנורא שם ע”ב המפורש היוצא מפסוקי (שמות ד, יט כא) ”ויסע ויבא ויט” והבן זה. - ואז בימי שלמה המלך עליו השלום נשאר כולו טוב וחסד מוזכר על ידי חכמתו ועבודתו הקודש ואז היתה הסיירה קדישא במילואה וטובה ולזה אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה (דח”ב ב’ ט, כ) וכמבואר למעלה בפרשת פינחס. ועל ידי התיקון שעשה בזה בחכמתו והעלה הכל לשורשו לבחינת קודש”ש על ידי זה נעשה שמחה וחדוה ותענוג בכל העולמות להמשיך כל חדו וכל טיבו לכל העולמות ולהכניס” לעילא ותתא. ולזה יצתה בת קול ואמרה בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני והבן זה. - ובספר אוהב ישראל (לחג השבועות): וזה לשון קדשו: יש לומר, כי סוד העירוב הוא סוד יחוד וקישור עלמין עילאין בעלמין תתאין בסוד יחוד הו”ה אדנ”י. לבל יהיה

שאלה 12

כבוד הרב אמר בשם מלאך ה' הצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע שספין השוחטים הפגום גם בשואה שחיתות היהודים רח"ל, האם אפשר לבאר ולהאריך בדבר החשוב הזה?

באותו המקום שהיה השחיתות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה

והדברים מבהילים ביותר, למי שמתבונן היטב, בדפי ההיסטוריה שעבר עמינו בעת מלחמת השואה, שבאותם הרפכות שהובילו את הבהמות הלא כשרים, להאכיל את כלל ישראל פגולים, כעבור עשרות שנים – הובילו בהם את אחינו בני ישראל, למחנה ההשמדה 'אשוויץ', ובאותו המקום שהיה השחיתות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה¹⁷ וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה פיתוב 'הובלת בהמות', וזה היה הכתוב מאותם שנים, (ואנו רואים כאן ממש מדה כנגד מדה) ה"י.

"וסוד ה' ליראי", בסוהי חזק שתכף תבוא לפה תקח אתך הפתבים הידועים לך ממורנו הק' נ"ע פי נחוצים הם לי. תתקן דו"ש באהבה נאמנה. ישראל בעל שם טוב מטלוסט. עד כאן.

וכן ידוע שהאחים הקדושים רבי ר' אלימלך ורבי זושא זי"ע נדדו בגלות ממקום למקום לתקן את ישראל עד שהגיעו לאושפיץ זו אושפיץ, ושם הסמיך מ"ם לא נתנם לעבור, וחזרו חזרה. רואים מכאן עד כמה גדולה האחיזה של הסטרא אחרא בעון מאכלות אסורות, עד שגדולי הצדיקים הקדושים כדוגמת מרן הבעל שם טוב, רבי אלימלך ורבי זושא, ורבי נתן אדלער והדברי חיים מצאנז זי"ע לא עלתה בידם לתקן את הקולקול הנורא ובלי התיקון נזרה הגזירה רח"ל וכל האבידה הנורא של יותר משה מיליון יהודים קרתה בגלל זה, ועוד רואים בזמנינו כמה רח"ל יתומים ואלמנות וגזירות נוראות ומשונות, וכל זה בגלל החטא הנורא של מאכלות אסורות. ותודה להשם יתברך שזיכה על ידינו לעשות 400 ספרים על עניני כשרות ומאכלות אסורות, על שחיטה ניקור חלב ודם, שהם כנגד 400 מחנה עשו דקליפה כנודע. ואפשר לפרש דהא דמורכי הצדיק לבש "שק", כדי לתקן את ענין ה"ל, "שק" גימטריה 400 [ראה באריכות בראשית חכמה].

קדמתה למעלה מכל בחינות עולם הזה למקום התשובה הנקרא עולם הבא והוא שבת קודש הרומו ליום שכולו שבת בחינת עולם הבא. ואז הקדם מכפר ומכסה על האחור וזדונות נעשין זכויות. (באר מים חיים פרשת בהעלותך - פרק ח).

ראה עוד תיקוני זהר (דף ס' עמוד א'), ריעא מהימנא (השמטות דף רס"ד עמוד ב'), ריעא מהימנא (כמדבר פרשת פנחס דף רמ"ב עמוד א'), תיקוני זהר (דף כ' עמוד א'), תיקוני זהר (דף ס"ו עמוד ב').

17. הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מפליה חס ושלוש. הבעל שם טוב הקדוש ר'א הנוצרה הנוראה של אושוויץ ונסה לבטלו.

מכתב שפנתב הצדיק הקדוש מורנו ורבינו רבי ישראל בעל שם טוב זי"ע לחברו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט זי"ע [בן גילו הצדיק נקטר] - כך כתב בכמה מקתבים מהבעש"ט זי"ע אלו].

באגרת הקדוש [דף קעב] (ג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס בספר "התמים" - יצא לאור בארשא י"ב לחדש תמוז שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק טי"ת אושפיץ, לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט.

למען (למען שמו) תקף לבוא פי רואה אני דברים לא טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק סוד,

והגאון הצדיק המקובל המיחד שבדורנו פאר הדור והדרו הרב עובדיה יוסף זיע"א, אמר כי כל האנשים שניספו בשואה היו גלגולים, [עוד שמעתי משמו שהם היו מדורו של מרדכי הצדיק ואכלו שם בסעודה לכן נאספו כעת רח"ל מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע, וזה היה התקון שלהם] (ורבים יצאו נגד דיבורו של אותו צדיק) ואני הקטן אביא ראיה לדבריו, שכידוע שאותו רשע 'היטלר' ימח שמו וזכרו, היה מקפיד בכל יום ויום שיהרגו דווקא עשרת אלפים איש לא פחות ולא יותר, [כך כתוב באנציקלופדיה - החשבון בדיוק לפי בתי הגז, וכמה שלא היה לו מקום בבתי הגז היה חופר בור גדול והכניס לשם לערך 1600 יהודים וכסה אותם, ויש כמה אנשים שזכו להינצל ולהשאיר בחיים ספרו את זה] וזהו מרומז כנגד עשרת אלפים שקלים ששקל המן הרשע - לאחשוורוש, שגם אז נתחייבו כלֵיה מאותו סיבה - שנהנו מסעודתו של אותו רשע, כמו שאיתא בגמרא מגלה (יב): "מפני מה נתחייבו שונאיין של ישראל שבאותו הדור כלֵיה? אמר להם: אמרו אתם! - אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" ע"כ. - עוד ידוע מענין משפט נירנברג שבדיוק נשפטו ונתלו עשרה נאצים ימ"ש, והם כנגד עשרת בני המן והם בעצמם גם אמרו כן, (ובהמשך נדבר מזה בהרחבה).

איתא בגמרא מגלה (ד' ע"ב): "חייב אדם לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי". והענין הוא שעל ידי שישתה יין, יזכה לצאת מגשמיות הדעת, ולהכניס לרוחניות הדעת - הדעת האמתית ויתפאר להלן.

כתוב בספר קב הישר (פרק קב): בשר בגימטריה מנין השנים שחיו האבות אברהם יצחק ויעקב ביחד עולה תק"ב בגימטריה בשר¹⁸ שהם בקדושה,

תק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. והוה הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תק"ב, וקל להבין. [ויש להוסיף דקליפת עמלק הוא נקרא "כלב" ומדתו חצוף ועז פנים, וחשב המילים "כלב עז פנים וחצוף" בגימטריה עם ד' תיבות 503 = בשר עם הכולל 503, שכאשר חס ושולמו נכשלים בבשר טרף, זה כוח עמלק. ובזה נרמז גם דברי המשנה (סוף סוטה), פני הדור כפני הכלב, ולתקן זאת מוכרחים להינצל ולהזהיר את הרבים על הכשרות].

והנה זה ידוע, ש'ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, ט), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ כמנין "אל אחר" (שמות לד, ד), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדושה הוא "רוח הוי"

18. והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" באל"ף, ולכן "נרגן מפריד אלוף" (משלי טז, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עיין ש"ה ח"א, מאמר בית דוד, דף טז), והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית שהן ראשי תיבות "שמע". והנה ידוע (עיין זוהר חלק א', דף קס"ז עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י', דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחומר, וחומר הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדום, ותיבות "אדום", "ישמעאל" הן גימטריא תק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק ק"פ שנים, יעקב קמ"ז שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז צרפם יחד יהיו

כנגד הקלפה שכתוב בפסוק (שמות כב ל) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, ועין עץ חיים שער מ"ט פ"ו). - ומאידך גיסא "ארור המן" גימטריה 502-וכן "ברוך מרדכי", גימטריה 502 בגימטריא תק"ב, שהוא סך "בשר", הינו שעל ידי אכילת בשר אפשר לעלות לבחינה הנשגבה של "ברוך מרדכי", ואפשר חלילה לרדת לשאול תחתית - "ארור המן". ומפני זה אנו רואים היום שכל כף הרבה בחורים ואברכים יוצאים לתרבות רעה רח"ל, כמבואר באגרא דפרקא (אות קכ"א, ועוד, ע"ש). - באור הדברים שעל ידי אכילת בשר כשר ומקודש, זוכים לעלות מעלה מעלה, ולתקן את כל הנצוצות, בחינת "ברוך מרדכי", ואם חלילה אוכלים בשר טרפה מקלקלים הכל, עד שמגיעים לבחינת "ארור המן". - ועל ידי ששיתים ומתבסמים ביין ביום הפורים, מגלים מי הוא האיש אשר זוכה לאכול מאכלות כשרים, ומי הוא שחלילה נכשל במאכלות אסורים ובפיגולים, בסוד "נכנס יין יצא סוד", כי לפעמים נראה על אדם מסים שהוא נזהר ממאכלות אסורות ועל ידי ששיתה יין הבאיש ריחו ונודע שהוא אינו נזהר ממאכלות אסורות ומגאל את נפשו בפיגולים. וזה הענין שחייב אדם לבסומי בפורי' עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, והדברים נפלאים¹⁹.

שופטים יא, כט). והנה כנגד שתי קליפות שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, שהוא יתגבר על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג, יז): "ככור שורו הדר לו". והנה איתא בזוהר (עין חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', וזוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יד, כט), ו"צפע" גימטריא "עמלק" ר"מ, עין גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא בספר תורה במי עפץ (עין גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתונו, ובוהו אנו מכניעין הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין הספר תורה במי עפצין. ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור שהן שלש קליפות הראשונות שבשבעים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"ב, ד) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקח בצרעת.

שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה ציותה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, ובוהו היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה.

19. ועוד אפשר לפרש: חייב איניש לבסומי עד דלא, כלומר שיקיים בעצמו את הלאו דלא תגורו מפני איש, וזה אפשר על ידי יין כמו שאמרו בגמרא (בבא בתרא), פחד קשה יין מפיגו, [אפשר עוד לפרש יינה של תורה מפיגו, שזה תורת הסוד שהלומד זוה"ק מקבל יראת שמים ואומץ ועזות דקדושה], ואז, ידע בין ארור המן

הנה בזהר הקדוש מזכר 172 פעמים²⁰ שלפני ביאת המשיח, צריכים להזהר מהערב רב ואין עוד ענין אחד שמזכר כל כף הרבה פעמים בזהר הקדוש, ומתלמידי הבעש"ט הקדוש ידוע שבטיקבא דמשיחא רוב הרבנים יהיו מערב רב, ה"י. ומפני זה בא משה רבינו בגלגול פעם אחת לחמשים שנה. ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ו ע"ב) "מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" ובאר בספר מצא חן במדבר: כמו שאפשר לפרש לשבת, שהתגיירו ונדבקו בקדושה, גם אפשר לפרש לגנאי, שגם בתוך לומדי התורה חדרו ונכנסו עמלקים, ה"י.

ובפסוקים (במדבר פרק כה) 'ויהיו המתים במגפה וכו' פניחם בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי" הינו שפניחם מסר את נפשו על מנת לעצר את המגפה. - ומקשים המפרשים מדוע דוקא על ידי פניחם נעצר המגפה, והבאור בכך הוא שהרבש"ע ראה איך שכלל ישראל עובר עברות וכל הנשיאים שתקו ולא מחו, ופניחם מסר את נפשו בקנאו את קנאתי, זה גרם נחת רוח להקב"ה ועל ידי כך עצר את המגפה. מוכח מכאן שיש מצבים בכלל ישראל שכל הנשיאים שותקים ואינם מוחים, מכל מקום צריך לקום ולמסר את הנפש, ולעורר קול זעקה ומחאה על הפירצות שיש בדור.

ידוע המעשה שהבעש"ט הקדוש נסע לגרמניה, וראה שיש גזרה נוראה על היהודים, וקרא לתלמידו שיבוא ביחד עמו לבטל את הגזרה, משום טובים השנים מן האחד, וראו הגזרה על המקום שנקרא אושפיצין ששם היה אחר כך למחנה ההשמדה 'אושויץ'²¹. וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה כתוב 'הובלת בשר', וזה היה הכתוב מאותם שנים, ה"י. - ובספר דרשות הגר"ש שווייצער שליט"א מביא מהצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע, שאמר: כל כוחו של הרשע הגרמני ימח שמו בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחזו הספינים כדבעי, השחזו את החרב של הבעל דבר, שהוא שר של עמלק, ועל ידי זה היה בכוחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל.

21. וכידוע האחים הקדושים רבי אלימלך ורבי ר' זושא זי"ע הלכו וטיהרו את כל מקומות היהודים עד שהגיעו לאושוויץ, ושם נגלה עליהם השטן רח"ל ואיים עליהם שאם לא יחדלו מכאן - אז יהפוך את כל העולם לחסידים שלהם, ומוזה פחדו שהחסידים שלהם יהיו שליחים של הסמ"מ מ"ם, ומי יודע מי באמת חסיד של אמת.

לברוך מרדכי, שיש הנראה כמרדכי ובאמת הוא ארוך המן, ויש הנראה כהמן ובאמת הוא ברוך מרדכי, ועל ידי היין לא ירא מפני איש ויאמר את האמת, (מח"ב) 20. 172 גימטריה - עקב לרמוז שהם המציקים בזמן העקב, והם מעכבים הגאולה, ואם זוכים ל' - כלומר יאת ה' זוכים לתתן אמת ליעקב - ומגלים את כל האמת מי שייך לערב רב ומי הוא מצדיקי האמת.

עוד מסופר על הצדיק הנ"ל: שִׁבְשֹׁנוֹת הַשׁוֹאָה הַתַּחֲנִנוּ אֵלָיו כְּמָה אֲנָשִׁים וּבִקְשׁוּ שְׂיִתְאֲמֵץ לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה הַנּוֹרָאָה, וְאָמַר שְׁכַל הַצָּרָה בָּאָה בְּגַלְל הַשְּׁחִיטָה הַטְּרָפָה, וְהִרְשָׁע הַגְּרָמְנִי הוּא קִלְפַת עֲמֶלֶק בְּעֶצְמוֹ²², וְכִמּו שְׁבַמְלַחֲמַת עֲמֶלֶק כְּתוּב (שְׁמוֹת פָּרָק יז ט-יא) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל יְהוֹשֻׁעַ בְּחָר לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הֶלְחֵם בְּעֲמֶלֶק מִחָר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי. וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהֶלְחֵם בְּעֲמֶלֶק וּמֹשֶׁה אֶהְרֵן וְחֹר עֲלֵיו רֹאשׁ הַגְּבָעָה. וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל וְכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגִבְרַת עֲמֶלֶק. וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֲבָן וַיִּשְׂיִמוּ תַּחְתּוֹ וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאֶהְרֵן וְחֹר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד בֹּא הַשָּׁמֶשׁ. וְהָיוּ שָׁם ג' צַדִּיקִים: מֹשֶׁה וְאֶהְרֵן וְחֹר שֶׁהִתְפַּלְּלוּ וְנִלְחַמוּ מִלְחָמָה רוּחַנִית כִּף גַם הַיּוֹם צָרִיף ג' צַדִּיקִים כְּדִי לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה, וְחִפְשׂוּ וּמְצְאוּ רַק עוֹד אֶחָד [נִכְד הַחַת"ם סוֹפֵר], וְלֹא נִמְצָא הַצַּדִּיק הַשְּׁלִישִׁי. וְלִכֵּן לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ.

שאלה 13

האם אפשר לסמוך על ההכשרים בדרנו בעניים עצומות?

ובדרנו אנו גם כן ראינו מעשה כזה, באחד מההכשרים שחשבו שהם הטובים ביותר, וזהו העדה החרדית, ואפילו הרבנות אסרה את הבשר מאותו הכשר וכו', אמרה התורה: (ויקרא פרק ד' כ"ב): אֲשֶׁר נָשִׂיא יִחְטָא וְעָשָׂה אֶחָת מִכָּל מִצְוֹת ה' אֱלֹקָיו אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ בְּשִׁגְגָה וְאִשָּׁם, ואמרו בגמרא אשר מלשון אשרי, שאשרי הדור שהנשיא שלו מביא קרבן על חטאיו ומודה ברבים על טעויותיו, לכן כל אחד צריך להתגבר על טבעו ולא יבוש מפני המלעיגים עליו, ואם נכשלו רבים בגללו יתוודה ויודה על טעותו, ושב ורפא לו. על כן אני מוכרח לומר את האמת ברבים, ואני כותב את שם, מפני שבעבר לפני יותר מארבעים שנה הדפסתי ופרסמתי את הכשרות שלהם בתוף ספרי נפש ישעיה חלק א-ב, והספר הזה נדפס כחצי מיליון עותקים, וסמכו עלי שזה הכשר טוב, מחויב אני לומר את האמת, ולוואי ואזכה לתקן את המכשול אשר נגרם על ידי. ואני מוכן להוכיח ולהסביר לכל גדול בישראל שרוצה לתקן באמת.

22. ומסופר על הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי שלמן מוצפי ז"ע, שהיה עושה תפילות ותיקונים ויחודים אצל קברי צדיקים כדי לבטל את הגזירה הנוראה ופעם אחת כאשר הרבה להתפלל ולכוון בקבר רחל אימנו, הראו לו מן השמים נחש בעל כמה ראשים שרצה להורגו, וכששאל את אחד המקובלים הגדולים אמר לו שהרשע ימ"ש הוא קליפה מאוד קשה, ושלא יסתכן בנפשו.

22. ומסופר על הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי שלמן מוצפי ז"ע, שהיה עושה תפילות ותיקונים ויחודים אצל קברי צדיקים כדי לבטל את הגזירה הנוראה ופעם אחת כאשר הרבה להתפלל ולכוון בקבר רחל אימנו, הראו לו מן השמים נחש בעל כמה ראשים שרצה להורגו, וכששאל את אחד המקובלים הגדולים אמר לו שהרשע ימ"ש הוא קליפה מאוד קשה, ושלא יסתכן בנפשו.

נודע לי כעת, [ועוד נודע לי הרבה דברים שאין הנייר יכול לסובלם] כאשר הרב הגאון רבי דוד שווימער שליט"א רב ומו"ץ בשכונת בית ישראל בירושלים, שפירסם מכתב בחמש עמודים את המכשולים הנוראים מה שיש בהשחיטה של העדה החרדית בירושלים, ואיימו עליו להרוג אותו [וכן רצו להרוג את הגה"צ רבי משה שטרנבוך כשאמר על הכריסים שהם טריפה והיה מודעות גדולות בכל ירושלים עיה"ק, ובתוך שעתיים לא נראה אפילו מודעה אחת כי הם הורידו את זה תיכף, והכל נשלט על ידי שותפם של עמלק - ועל טריפות של הכרסים, ידוע לכל השוחטים שכבר 8 שנים יש הבעיה הזאת של נקיבת הכרסים] אם לא יכתוב מכתב חדש שהכל כשר, ולבסוף בגלל שעמד על דעתו ולא רצה בפרסומים של שקר, [והם פרסמו פרסומים שאין הדעת של ירא שמים סובלתן] העבירו אותו ממשמרתו. זאת אומרת שמשלמים לו כסף רק אם יגיד שהכל כשר!!! וכשרות כזה שייכת רק לעמלק ושותפיו כמו שהמשנה אומרת טוב שבטבחים שותפו של עמלק. (קידושין פ"ב). ומי שרוצה להבין באמת את כל הבעיות של השחיטה כיום יעיין בארבע מאות ספרים שכתבתי על הכשרות, ויתבהר הכל.

וְאֶסְפֵּר עִתָּהּ מַעֲשֵׂה מִבְּהֵיל שֶׁהָיָה עִמִּי בַּעַת שֶׁהוּתִי בְּגִלוֹת אַמְרִיקָה, הָיִיתִי שָׁם אֶצֶל רוֹפֵא מְמַחָה, וְלֵאחֶר שִׁיַּצְאֲתִי מִשָּׁם הִזְמַנְתִּי מוֹנִית, וְאָמְרוּ לִי שִׁיבֹא עוֹד חֲצִי שָׁעָה, וְהִגַּם שִׁיִּרְדוּ גְשָׁמִים עִזִּים חֲשִׁבְתִּי בְּדַעְתִּי לִילֵךְ בְּרִגְלִי מֵהַלֵּךְ שֶׁל עֶשֶׂר דְּקוֹת, וּבְאִמְצַע הַדֶּרֶךְ פָּגַשְׁתִּי יְהוּדִי, וְשׁוֹחֲחֵנוּ שָׁעָה וְחֲצִי בְּגֶשֶׁם הַשּׁוֹטֵף שִׁירָד, וְסֵפֶר לִי שֶׁשְׁלִיחִים מֵהַמְּדִינָה בָּאוּ לָרֵב בִּיעֶסֶטְרַצְקִי מִצֶּפֶת זְצ"ל, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁהֵם לֹא יְכוּלִים לְתַפֵּס אֶת הַהֶבְרָחוֹת שֶׁל הַבָּשָׂר, וְאוּלַי הֶרְבֵּנִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם חֲכָמָה יוֹדְעִים אֵיךְ לַעֲשׂוֹת זֹאת, וְאָמְרוּ לוֹ שֶׁבָּשָׂר עִם חוֹתְמַת שֶׁל הַהֶכְשָׁרִים הַמְּהֻדָּרִים מְגִיעִים מֵהָעֶרְבִים, וְזֶה יוֹצֵר שְׁנֵי בְּעִוֹת רְצִינָיִים, אֶחָד שֶׁהֵם מְאֻכִּילִים אֶת הַבְּהֵמוֹת אוֹכֵל שְׂאִינוּ בְּרִיא וְאֵין הַשְּׂגָחָה וְויִטְרָאנִית עַל הָאוֹכֵל, וְיֵשׁ בְּעִיָּה עִם הַבְּרִיאוֹת. וְעוֹד בְּעִיָּה שֶׁהֵם אֵינָם מְשַׁלְּמִים אֶת הַמַּסִּים, וְיֵשׁ לָהֶם 300 תִּיקִים פְּלִילִים שֶׁתַּפְּסוּ בָּשָׂר עִם הַכֶּשֶׁר שֶׁמְגִיעַ מֵהָעֶרְבִים, וְסֵפֶר אוֹתוֹ יְהוּדִי מְאֻמְעֵרִיקָא שֶׁלְקָחוּ אוֹתוֹ וְלָמְדוּ אֵתוֹ בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים דְּרָכֵי בִּילוֹשׁ אֵיךְ לְגַלוֹת מִי מְגַנִּיב אֶת הַבָּשָׂר מֵהָעֶרְבִים וְהַבְּטִיחוּ לוֹ סֵךְ גָּדוֹל כִּחְצִי מִלִּיּוֹן דוֹלָר תְּשֻׁלוֹם עֲבוּר זֶה. וְלֵאחֶר מִכֵּן הִגִּיעַ לְיַד רֵאמְלָה וְרָאָה שֶׁם בְּאִיזָה מְקוֹם סוּדִי תַת קַרְקַעִי מִפְּעַל גְּדוֹל שֶׁהָיָה שָׁם הַמּוֹן מְדַפֵּים מְסוּדָרִים, כָּל מִדָּף עִם סוּג הַכֶּשֶׁר שׁוֹנָה, עִם פְּלוּמְבוֹת שֶׁל כָּל סוּגֵי הַהֶכְשָׁרִים, וּפְקִידִים מְקַבְּלִים טְלֶפוֹנִים: "אֲנַחְנוּ צְרִיכִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת קִילוֹ

בְּשׂוֹר עִם הַכֶּשֶׁר פְּלוֹנִי, וְלוֹקָחִים בְּשׂוֹר פְּגוּלִים וְשָׁמִים עֲלֵיהֶם הַפְּלוּמְבוֹת שֶׁל ... וּמְשׁוּקִים אֶת זֶה, וְלִקַּח עִמּוֹ כְּעֶשֶׂר שְׁקִיּוֹת, וּכְשָׁבָא לְהִרְאוֹת אֶת זֶה לְאַחֲרָאִים, נִכְנַס לְמִשְׁרָד שֶׁלָּהֶם וְהֵנִיחַ אֶת הַשְּׁקִיּוֹת בַּחוּץ, וְלִקַּח עִמּוֹ כְּמָה דְגַמְאוֹת לְהִרְאוֹת לָהֶם, וּכְשִׁיצָא לְקַחַת אֶת שְׂאֵר הַשְּׁקִיּוֹת בַּחֲזָרָה רָאָה שֶׁהֵם נִעְלְמוּ, וְאָמַר גַּם כָּאֵן יֵשׁ גְּנָבִים? וְהִגִּיעַ אֵלָיו אֶחָד מֵהָאַחֲרָאִים שֶׁל תַּעֲשִׂית הַבְּשׂוֹר הַטָּרָף, וְהִרִים אֶקְדַּח קָרוּב לְרֵאשׁוֹ וְאָמַר לוֹ, אִם אֵינְךָ עוֹזֵב אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְּמַךְ בְּרֵאשָׁךְ, וּבִרְחַח לַחוּץ לְאַרְץ.

וּכְבָר יְדוּעַ שְׁבַעַתוֹנִים כְּבָר פְּרָסְמוּ בְּעֶרְךָ 2000 מְקָרִים אֵיךְ שִׁתְּפִסּוּ טְרַפּוֹת עִם הַכֶּשֶׁרִים מְהֵרִים. – וְאֶחָד שָׁאל אוֹתִי פַעַם לְגַבֵּי הַכֶּשֶׁר שֶׁל הָרֵב ... הֵאֵם זֶה טוֹב וּמְהֵרָה, אִזְ סִפְרָתִי לוֹ שִׁפְעָם פְּגֻשְׁתִּי יְהוּדִי מִבֵּית שְׁמֵשׁ שְׁעוֹבֵד בְּמַפְעֵל גְּדוֹל שֶׁל בְּשׂוֹר, וְסִפֵּר לִי שִׁבְאוֹתוֹ מִפְּעַל מַגִּיעַ קוֹנְטֵינֵרִים שֶׁל בְּשׂוֹר, עִם כָּל מִינֵי הַכֶּשֶׁרִים גְּלָאֵט וְאֵינוֹ גְּלָאֵט, וְגַם בְּשׂוֹר בְּלֵי הַכֶּשֶׁר וְגַם בְּשׂוֹר שְׁעָבֵר אֶת הַתְּאָרִיף – וְגַם הִרְבָּה פְּעָמִים הִפְרִיזְעוּ עַל הָאֲנִיָּה נִתְקַלְקַל וּמִמִּילָא הַבְּשׂוֹר כְּבָר מִסְרִיחַ וּכְשִׁמְגִיעַ הוֹטְרִינֵר לְבִדּוֹק אֶת אֵיכוֹת הַבְּשׂוֹר, אִם הוּא מוֹצֵא בְּשׂוֹר מְקַלְקֵל הוּא שׁוֹפֵף עַל זֶה דִּיּוֹ מִיְחַד זׁוֹרֵק אֶת זֶה לְאַשְׁפָּה בַּחוּץ, וְלֵאחֲרַי שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לוֹקָחִים בַּחֲזָרָה אֶת הַבְּשׂוֹר וּמְשַׁפְּרִים אֶת זֶה עִם חוֹמְרִים כִּימִיִּים, וְעוֹשִׂים מְזֵה אֶכָּל מִיְחַד ״דְּלִישְׁעַס״, וּמְשׁוּקִים אֶת זֶה לְאִיזָה בֵּית אַבוֹת. ה״י. – וְעוֹד מַעֲשֶׂה מְבַהִיל הָיָה עִמִּי, שֶׁהִלְכְתִּי לְהִיכָל שְׁלֵמָה לְפָנַי 15 שָׁנָה לְדְרוֹשׁ לָהֶם עַל כְּשָׁרוֹת, וְלֵאחֲרַי הִדְרָשָׁה שְׁאֵלְתִּי אוֹתָם כְּמָה מְנַקְרִים טוֹבִים (שִׁיּוּדֵעִים הִלְכוֹת נִקּוֹר בְּכָל פְּרִטְיָה), יֵשׁ לָכֶם, וְאָמְרוּ לִי שָׁנִים, וְשְׁאֵלְתִּי אוֹתָם וְכְמָה מְנַקְרִים אֶתֶם צְרִיכִים, וְעָנּוּ לִי בְּעֶרְךָ 500, וְנִקְוֶה זֶה בְּכַרְתָּ, ה״י.

הַרְבַּ מוֹרִיד חֶלֶב דְּאוֹרִיִּיתָא בְּהַתְּנַדְבוֹת

בְּבֵית שְׁמֵשׁ גָּר רַב שְׁכִיּוֹם הוּא בְּעֶרְךָ בֶּן שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְהָיָה גָּר בַּחִיפָּה בְּעֶרְךָ חֲמֵשִׁים שָׁנָה. לְפָנַי חֲמֵשִׁים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה בַּחִיפָּה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוֹ לְמַדְתִּי אֲצִלוֹ, הוּא הָיָה מֵהַרְבָּנִים הַגְּדוֹלִים בַּחִיפָּה בְּאוֹתוֹ זְמַן.

לְפָנַי שְׁלוֹשׁ שָׁנִים, בְּעֶרְךָ, פְּגֻשְׁתִּי אוֹתוֹ בְּבֵית שְׁמֵשׁ, שְׁאֵלְתִּי לְשִׁלוּמוֹ וְסִפְרָתִי לוֹ עַל הָעֲבוּדָה שְׁלִי, עַל הַסְּפָרִים שְׁאֵנִי מוֹצִיא לְאוֹר וְכְדוּמָה, תּוֹף כְּדִי דְבוּר הַגְּעָנוּ גַם לְנוֹשָׂא הַכְּשָׁרוֹת, שְׁאֵלְתִּי אוֹתוֹ מַה יֵּשׁ לוֹ לומר עַל ״נִקְוֶה״, וְכֵן סִפֵּר לִי, שְׁכַשְׁהָיָה רַב בַּחִיפָּה הֵלֵךְ כָּל שְׁבוּעַ לְכְמָה אֶטְלִיזִים וְהוֹרִיד חֶלֶב דְּאוֹרִיִּיתָא מֵהַבְּהֵמוֹת, אֵךְ הַחֶלֶב שֶׁמְדַרְבְּנָן לֹא הוֹרִיד כִּי לֹא הָיָה לוֹ פְּנָאֵי לְכָךְ, שְׁאֵלְתִּי הֵאֵם עָשָׂה כֵּךְ בְּכָל הָאֶטְלִיזִים, אָמַר, לֹא. שְׁאֵלְתִּי, מַה עִם שְׂאֵר הָאֶטְלִיזִים אָמַר

לי, מי שיכול ויודע נקור שיוריד, הוא עצמו עשה זאת בהתנדבות ולא יכל להגיע לכלם.

אכילת חלב מביא את האדם לכפר באלקי ישראל כמו שראינו אצל שבתי צבי ימח שמו וזכרו

ובנוסף לזה נביא גבית עדות מבית דין הגדול שבירושלים - איך ששבתי צבי לקח מגין והאכיל אותם חלב הפליות שהיא אסור פרת ועשה על זה הברכה ברוך אתה ד' אלקינו מלך העולם מתיר אסורים, כמו שמוכא בספר תורת הקנאות לרבנו יעקב מעמדין זצ"ל והיא קבוצת מאמרים וכתבים נגד שבתי צבי ומתי סודו, נדפס באמסטערדאם תקי"ב. ונדפס בדפוס צלום בירושלים תשל"א ע"י הוצאת מקור, וז"ל: טפס קבלת עדות בירושלים תוב"ב: במותב תלתא פי דינא פחדא הוינא, ואתא לקדמנא החכם הכולל מהור"ר משה חביב איש ספרדי והעיד בתורת עדות (בלשוננו), וז"ל בלה"ק: אני מעיד שמפרסם הדבר בין תלמידי חכמים בירושלים וחברון, ששבתי צבי תר"ו קדם שהמיר דתו, האכיל חלב כליות לעשרה מישראל, גם צוה להם להקריב פסח בחוץ לארץ והאכילם בסדר אכילת פסח, גם עשה ברכה על אכילת חלב בזו הנסחא, ברוך אתה ה' מתיר אסורים, וגם שמעתי דבר זה מאדם אחד בעל תורה גדול שעשה גם כן דבר זה ואחר כך עשה תשובה, גם שמעתי שבשנת תכ"ה גילה שבתי צבי על עצמו שהוא משיח בן דוד..... עוד שמעתי מהחכם הכולל הרב אברהם יצחקי אב"ד ור"מ דספרדים בעיה"ק ירושלים תוב"ב, ששמע מרבו הגדול החכם הכולל מהור"ר משה גלאנטי אומר, מתחלה לא הייתי מבזה לשבתאי צבי ימח שמו וזכרו, אף על פי שלא הייתי מאמין בו, רק אחר שראיתי כתב יד של שבתי צבי ימח שמו וזכרו שכתב לכאן לאחד שהיה מאמין בו, וחתם את עצמו אני הוי"ה אלקיכם שבתי צבי, דהינו שכתב שם הקדוש ככתיבתו, אחר זה אני מחרים אותו בכל יום ויום.

שאלה 14

יש בארץ ישראל רבנות הראשית, מה התפקיד שלהם. הרי יש לנו הכשרים מהדרים?

הרבנות הראשית מפרסמת ומגלה ש-30 שנה אכלו בשר מהעורבים

הרבנות מגלה על אטלזי בחיפה שלערך 30 שנה קנו הבשר מהעורבים בערך לפני 25 שנה הגיע איש אחד לרבנות וספר שראה משאית עומדת בגבול

ומעבירה בשר מהערבים, הוא המשיך לעקב אחר הנעשה וראה שמולכים את הבשר הנ"ל לאטליז כשר בחיפה. - הרבנות חקרו את הדבר ואכן גילו כי כבר שלוש שנים שנה עושים כן, לכן כתבו בעתון את המעשה הנורא שהתגלתה ועל כלם להכשיר את הכלים ולעשות תשובה. - ולאחר שגמרתי את הדרשה כמעט כלם קבלו על עצמם לא לאכול יותר בשר בהמה. - ומי יודע מה באמת הוא אוכל, וממש צריכים משגיחים יראי שמים באמת מהשחיטה ועד להובלה ובחנות עצמה - וכולי האי ואולי.

זכות גדול להם שאומרים את האמת - מתי נזכה שהרבנים החרדים יאמרו את האמת.

הרב לנדה שליט"א אומר בדרשה וכתב במכתבים לכל ארץ ישראל שיודעו שאין דבר כזה בשר בהמה כשירה,

ואפילו הבשר עוף שלו אומר, שאינו נותן הכשר רק מה שבא ישר מהאיטליז שלו, שהערבים יש להם כל מיני חותמות ואפילו בחותמת שלו.

שני ספורים מהרב לנדה שליט"א וזצ"ל. יום שלם - בית אבות ובית חתנה

רב מארץ ישראל בודק 21 בתי שחיטה וכלם נבלות וטרפות

לפני 26 שנים, הייתי אצל רופא לפתוח קול בארצות הברית, שם פגשתי תלמיד של ר' משה פיינשטיין וצ"ל, ר' ראובן פלובין (עוועניו 12, רחוב 43) התלמיד הזה היה המנקה במונסי. בדרך של תלמידי חכמים דברנו בנושאי למוד, תוך כדי דבור הגענו לנושא השחיטה, ספרתי לו על הספרים שהוצאתי לאור ואמר לי "כן, אני מכיר טוב את הספרים האלו והשתמשתי עם זה הרבה", ואמר לי: תדע לך שבאמריקה עוד לא נמצא אטליז שהקצב שם מכיר ויודע הלכות נקור. - עוד ספר לי שעכשו הוא מגיע מהמקוה של רחמסטריווקא ופגש שם רב מארץ ישראל ששלחו אותו הרבנים מהרבנות לאמריקה לבדוק את הכבד ששולחים משם לארץ ישראל, כי עכשו נודע להם כי עד עתה אכלו כבד בלי נקור²³. ואמר לי שהלך עם

הגאון רבי מרדכי מלאכי שליט"א ולפני הרב הגאון רבי ברוך מייזליש שליט"א ואחרי אישורם פהתימת ידם יתנו הבד"צ הסמיכה שלהם.
דייכם הק' הדל שבין ישראל ולמן ברוזל.
יחון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמער שנת תרצ"ו, בעת ששמש ברבנות כ"ק אדמו"ר גה"ק רבנו יואל

23. אחד מן המסמכים שיצא לאור: מסמן 671 מצב הנקור בארצות הברית: יהודים יקרים משיח צדקנו מחפה לנו שנהזור בתשובה ויבוא אלינו במהרה בית דין צדק מירושלים החליט שכל אלו שרוצים לקבל סמיכה על נקור בתור מנקה ממחה שאפשר לסמוך עליו, עליהם לעמוד לבחינה לפני הרבנים הגאונים הרב

הרב 23 מפעלים ששוחטים שם בשר ומתוכם 21 היו ממש נבלות וטרפות. אמרתי לו: בבקשה ממך תסדר לי פגישה עם אותו רב! אמר לי אין צורך בכך, לך עכשו למקנה שם תפגש אותו, עשיתי כף והלכתי למקנה, ומיד כשהגעתי לשם ראיתי והבנתי מי הוא הרב שהגיע מארץ ישראל, שאלתי אותו: האתה הרב מארץ ישראל מעיר פלוני? אמר לי כן! נתתי לו שלום והוא החזיר לי שלום, שאלתי אותו: האם ראית את חבורי שחברתי על השחיטה ששלחתי לעירך? אמר לי: אכן אני מכיר את כל הספרים ולמדתי הרבה מתוכם. אמרתי לו: אני רוצה להמשיך לדבר אתך בנושא הזה, אמר לי בסדר! נכנסנו לבית המדרש וישבנו שם כשעה, ממש עד קרוב לזמן הדלקת נרות, היות והייתי קדם לכן אצל רופא לפתוח הקול היה בידי מכשיר הקלטה וכך יכלתי להקליט את כל השיחה. - וכך ספר לי הרב: "הלכתי יחד עם הגאון טיבורט שטרן שליט"א [וצ"ל], מחבר שו"ת השב"ט, היינו ב-23 בתי שחיטה וראינו ש-21 מהם נבלות וטרפות. - אמרתי לו ספר נא לי מה היה המכשול בכל ה-21 מפעלים עד כדי כך שאמרת שהם נבלות וטרפות האם כי שוחט אחד שוחט 60 בהמות בשעה אחת? אמר לי מה אכפת לי כמה שוחטים בשעה אחת, אני רציתי לראות חלפים כשרים חפשותי ולא מצאתי ב-21 בתי השחיטה חלף אחד כשר לרפואה! כמו כן ספר לי: מצאתי איזה שוחט מחשובי הקנאים מחסידי קהלת סאטמר הקדושה ונתן לי לבדוק את הסכין, אמרתי לו: יש כאן פגמות! ענה לי השוחט עם כל החצפה: "ציוני משגע ימח שמו, לך לארץ ישראל!!! לא

להסיר המכשלה הזאת מקרב ישראל. עוד צריך להזהיר על מה שקרוב להפסד כמה ששכיח שבהריאות מן הדקות נשאר שם מהחצר הפכד שקורין פלעקין ויש שם ב' קרומים וקרום א' שלצד הפכד אסור ממש חלב הקרב המנח עליו ובכל יבולין לבוא לידי מכשול בזה, מחמת פי שכיחא מילתא ולא פולא עלמא דיני גמירי, על כן חוב על המשגיחין לקום מאחורי חזקה על חבר שאינו מוציא מתחת ידו דבר שאינו מתקן.

גם בענין הפכד הלכו הנקרא וייסע לעבער שמבאר בספרי הנקור שלא לבשולו מחמת חוטי הדם המרבין בה פי אם לנקרו תחלה ואחר כך לצלותו דאם נשאר איזה חוטי דם, נורא משאב שאב ואחר כך מי שרוצה לבשלו הרשות בידו, והנה הרבה טבחים מוכרין זאת בשם גראשיץ או פרעזיל בלי שום נקור ובדלתי הודעה להבחין בין צלי לבשול, על כן גם בזה החיוב על המשגיחים שיתנו עיניהם עיני פקיהא להשגיח על זה.

מסאטמער וצ"ללה"ה. והופיע על ידי הרה"ג מוה"ר שמואל שווארץ וצ"ל בן בנו של הקול אריה וצ"ל, והיה בן בית אצל רבנו הקדוש מסאטמער ז"ע ולא עשה שום דבר קטן או גדול כעירי בלתי הסכמת רבנו וצ"ל לקט שנת ר' גליון ב' ששנ"ה: לאפרושי מאיסורא סימן י"ט: להתודע ולהגלות להעומדים על הפקודים להשגיח בעניני נקור כי השמנניית שעל הפכד הוא אסור מדין חלב גמור דמלבד מה שמבאר בספרי נקור: דבאותו צד שהמרה תלויה בה חלב הדבוק שם הוא חלב של היתר שבקביה שאסור, עוד נדרש ונצמד שם מחלב שעל בית הכסות שהוא השמלה שקורין פרוסה שאסור ונעושה ברת ר"ל. ונעו כי הכותב דבר עם איזה משגיחים ולא חלו ולא הרגישו שיש שום אסור בשמנניית הפכד אפילו משעם האי ומילתא דשכיחא שהנשים לוקחות מהדקות הראה והפכד מחבר כמות שהוא ולא כולי עלמא דיני גמירי, על כן צריך לעורר ולהזהיר על זה

נבהלתי ועניתי לו דוקא אני חסיד בריסק ואיני לוקח כסף מהמדינה הציניתי אז מה תגיד עכשו על החלף הפגום? ענה לי שוב פעם: "ציוני ימח שמו כי אתה גר בארץ ישראל!!! המשכתי ללכת לשוחט נוסף וגם הוא הגיב באפן דומה. שאלתי אותו מדוע הגעת מארץ ישראל דוקא עכשו? ענה לי: כל הלשונות והכבדים אנחנו מקבלים מאמריקה וסמכנו שזה פשוט כי הם גם תמכו בנו (נתנו לנו כסף), אך עכשו שיצא הקול בעיר [שהיה מפרסם בעתון כנ"ל] שהכבוד אינו מנקר שלחו אותי לתקן את ענין הנקור של הכבוד ועכשו שפכר באתי לתקן את הכבוד בדקתי גם את השחיטות ומצאתי שהרבה מהם נבלות וטרפות.

עוד ספר לי כי הוא גם רב וגם שוחט, וכשהוא הולך לשחוט 6 בהמות, עומדים 4-5 אנשים שוחטים ומשגיחים וכאן שוחטים 60 בהמות לשעה ויש רק 4 אנשים: 1. שוחט, 2. בודק פנים, 3. בודק חוץ, 4. פלאמבירער [השם את החותמות]. - יש עוד הרבה לספר, אך אכמ"ל.

כי משמש בעשרה לשונות

הרב שלום רובין היה ראש ועד הכשרות באמריקה מטעם ממשלת אמריקה. והוא שלח לי מכתב שם כותב כך: לפי כמות הלשונות ששולחים צריך לכל בהמה להיות 10 לשונות, וצריך לי מסמך בו רשום כמות הלשונות ששלחו. - בדרך צחות אמר: ידוע מחכמינו זכרונם לברכה "כי משמש בד' לשונות" ואלו באמריקה, "קוה" (פרה) משמש בעשרה לשונות... ואני מוסיף, כאן בארץ ישראל "קוה" משמש ב-27 לשונות... כשרואים כמה כותבים בעתונות על הסרת הכשרים מחנייות שתפסו שהבשר שלהם בא מהערבים בשר שחור. ולדאבוננו זה מה שאנחנו אוכלים, האם זה חדוש שכל יום באים מכתבים מועד הרבנים על יתומים ואלמנות? רח"ל.

מסמן 571

ברוך מרדכי מיזליש שליט"א

הרב מיזליש הוא מנקר ראשי בפ"ת חתן הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם חיים נאה זצ"ל בעמ"ח ספרי שיעורי תורה קצות השלחן ועוד.

ב"ה, בחג הפסח שנת ה' תשמ"ג לפ"ג נודמן לי לחוג את חג המצות בארצה בב בעיר ברוקלין נוא יארק.

ביום א' דחווה"מ ביקרתי בק"ק קרית קאשוי אשר בבעדפארד היללס נוא יארק אצל הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר רפאל בלום שליט"א אבדק"ק קאשוי יע"א, והראה לי הגה"צ אבדק"ק קאשוי שליט"א הרבה חתיכות בשר שקנו באיטליזים חרדיים שבוויליאמסבורג ובארא פארק ועוד בחזקת מנוקר נמלח והודח ומוכן לאכילה, ונשתוממתי על המחזה הנורא שנתגלה לעיני וכמעט לא ראיתי כהנה בכל הארצות שביקרתי למען הדרוש והחיקור במצב הניקור, וגם במקומות שמצאתי הזנחה מרובה בענין ניקור החלב ככולם לא היה המצב ירוד בענין הניקור כזה, והיות שמצאתי חלבים שונים על אותן החתיכות, על כן אפרטם כאן אחת לאחת מה שראיתי בעיני אז ביום א' דחווה"מ פסח תשמ"ג בקרית קאשוי:

מצאתי על הבשר שנמכר מוכן לאכילה:

א. הרבה חלב על דיקע טענדערליין מחלב הכליות ממש שאסור מן התורה ועונשו בכרת רח"ל, וגם מחלב הקרב היה מונח עליו. ב. ראיתי כמה חתיכות גדולות הנקרא בספרי ניקור (ובא"י) טריפה קאלנער והיה עליו ומתחתיו חלב שאסור מן התורה. ג. מצאתי הבשר שבין צלע י"ב לי"ג שלא היה מנוקר והיה שם חלב. ה. מצאתי קצה הצלע הי"ג (הסחוס). ו. מצאתי סחוסי החוזה (מכמה חתיכות) שלא הוסר כראוי. ז. מצאתי שנשאר קצת מהקרומ ששל היתרת (לצד הכבד). ח. נשאר קרום הכסלים שהוא מחמש קרומים המוזכר בחז"ל. ט. חלב שעל השפונדר (שתחת הקרום). י. חלב שעל הריפאלע מצאתי עליו בשפע. יא. חוטי דכפלי שבין הצלעות. יב. סחוסים של צלעות י"א י"ב (בלי ניקור). יג. חלב הקרב שבין הריפאלע לבין היתרת (עיין אורחות חיים). יד. שומן שעל הצלעות בכל השטח שתחת הטרפשו. טו. מצאתי שלא הוסר הקרום העב היוצא מבשר האדום (הריפאלע).

היוצא מכל הנ"ל כי הדברים מזעזעים עד מאוד בראותי הצד השובה שבהם כי הקצבים שעסקו בניקור חתיכות בשר שהראו לפני אינם בקיאים בהלכות ואומנות הניקור כדבעי, ומה שעושים הוא להוריד הקרום לבד כל אשר יעלה על המזלג (וגם בזה מניחים שיריים), אבל חלב הכסלים והכרס ועוד ועוד לא מנקרים כמעט, וגם חלב הכליות משאירים וכן כל הנ"ל.

אנא עוררו נא! התעוררו נא! חוסו ורחמו על אחיכם בני ישראל והצילו אותם הצלת הנפש והגוף החזירו את עטרת קדושת ישראל ליושנה, והעצה לזה לעשות מיד תיקון גדול בהעמדת מנקרים ומשגיחים יראי השם שיהיו בקיאים הדק היטב בכל הלכות ומלאכת ואומנות הניקור בדרך המקובל דור אחר דור.

ומה מאוד יכאב הלב בראותי אנשים חרדים מדקדקים בקלה כבחמורה ומתרחקים מצ"ט שערי היתר שלא לפגוע בשער אחד של איסור נכשלים בשגגה בלי יודעים באיסור חלב החמור מאוד. - תקותי חזקה שתעשו כל מה שביכולתכם לעשות להעמיד מצב מעמד הניקור על כנה הראשון כמו שנהגו בימים הקדמונים שהוא הוא הדרך המקובל דור אחד דור עד לראשונים והאמוראים והתנאים עד משה רבע"ה שקיבל כן מסיני בלי שינוי כל דהוא. - זכות הצלת הרבים ממאכלות אסורות בפרט איסור חלב החמור (שעונשו בכרת רח"ל) יעמוד לכם שתוכלו להוציא את הדבר מכח אל הפועל להעמיד הדת על תילה ותשרה שכינה במעשי ידיכם ותזכו לכל הבטחות והיעודים המוזכר במדרשים לשופטי העם ומנהיגיו אתם זורעים זרע זרעים עד עולם כמבואר בר"ח שעה"ק פי"ב בשם מהר"י אבוהב זצ"ל, ובזכות פרישת ממאכלות אסורות נזכר כולנו במהרה לגאולה האמיתית בכיאת משיח צדקינו בב"א. הכו"ח מתוך צער ובטחון.

ברוך מרדכי מייזליש

מנקר ראשי בפ"ת חתן הגאון הצדיק המפורסם מוהר"ר אברהם חיים נאה זצ"ל בעמ"ח ספרי שיעורי תורה קצות השלחן ועוד. קבלתי קבלה על ניקור חלקי אחורי והקדמי והפנים עוד לפני ארבעים וחמש שנים מאת המנקרים המומחים הרב ר' ראובן קלפוס בן הגה"צ ר' צבי קלפוס זצ"ל ומהרב ר' אברהם בן ציון מייזליש זצ"ל שהם למדו וקבלו קבלתם מראשי המנקרים הצדיקים הר"ר ברוך ברוורמן זצ"ל ומאת הרב הצדיק הר"ר אלטער מנדלסון זצ"ל בשנת תרפ"ג בירושלים עיה"ק שהם שימשו בתור ראשי המנקרים עוד בזמנם של הגה"ק מרן רבי שמואל סלנט זי"ע והגאון הקדוש רשכבה"ג מרן רבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל.

"להשבית עצת ה'מן עמלק אשר קרף בדרך" בגימטריא (2689) כמנין "אמר רבא מיחייב איניש לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור ה'מן לברוך מרדכי" עם האותיות (57) ועם הכולל (1)

מכתב שקבלתי ממחותני ה'קר הגה"צ רבי משה אליעזר פאפער שליט"א

שאלה 15

האם יתכן שיהודים יראי שמים אוכלים חלב שאסורו כרת דאורייתא רח"ל?

התורה הקדושה אומרת לנו מי יאכילנו בשר

"מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה. לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני. ואם ככה את עשה

לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי" (במדבר פרק יא יג-טו)

סודות חדשים שנתגלו - הבית ישראל זי"ע מציל את אחינו בני ישראל בארצות הברית מאכילת חלב דאורייתא

מכתב שנתקבל מהגה"צ רבי משה אליעזר פאפער שליט"א רב ואב"ד בית מדרש סעליש טשארטקוב בני ברק.

דברים המובאים להלן נכתבים במהירות כדי לקיים דברי הצדיק מחותני כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א בכריאות גופא ונהורא מעליא בס"ד ונחת לרוב מפל יוצאי חלציו, כולם אהובים וכלם ברורים בלי עין הרע וכו'.

משה אליעזר פאפער,

רב ואב"ד בית מדרש סעליש טשארטקוב, בני ברק

העליתי עד כאן ענינים השיכים למחבר הרב הגאון מרדכי גבריאל מלאכי זצ"ל.

מקדמא דנא ימים טובא עברו כחמש עשרה שנים ויותר בעת למדו שעורים בסדרם עם דיוק הדין והלכה למעשה, הלכה למשה מסיני, ומעשה רב איש מפי איש עד משה רבנו עליו השלום.

כידוע מדברי הרמ"א בהלכות טרפות, וזה לשונו: "ודברים אלו אי אפשר ללמד דרך הכתב על ידי למוד אלא לפי נסיון המעשה שהיא על ידי למוד איש מפי איש בראייה ממש", עד כאן מתוך דברי לשונו הקדוש.

מענין לענין באותו ענין ספר לי רב הגאון הנ"ל כמה פעמים וכן הנה המעשה ממש כלשונו: כמה שבועות לפני פסח קבלתי הודעה שהצדיק הקדוש הבית ישראל זצ"ל"ה קורא לי, נסעתי לירושלים עיר הקדש וקבל אותי בחביבות, ואחרי דרישת שלום, אמר לי בתקיפות: אתה יודע באמריקה אוכלים יהודים יראים חלב שהיא דאורייתא רח"ל, ומבקש אני אותך שתסע לשם ותתקן את הענין על צד היותר טוב. אמרת, רבי, הרי פסח בא, ומשמש אני כרב בתל אביב ואלפי אנשים באים אלי למכור חמץ. אמר לי, למכור חמץ יש הרבה רבנים שיכולים, אבל תקון חלב דאורייתא ה' ירחם, רק אתה יכול. על פן עזבתי הכל ונסעתי כדברי קדשו, וכן הנה שכל ארצות הברית אכלו חלב ולא ידעו בין ימינם לשמאלם, וברוך ה' ידוע והתפרסם בכל ארצות הברית התקונים שתקנתי בענין הניקור של חלב דאורייתא. ויודוע שעשרות אלפים יהודים שומרי תורה ומצוות הפסיקו לאכול בשר בהמה, וגם הגאונים

הצדיקים יצאו במחאה נגד מאכילי החלב - וידוע שפ"ק מרן אדמו"ר מקלויזנבורג אסר לכל חסידיו לאכול בשר בהמה, והאדמו"ר מקאשוי ז"ע, אמר שלא יהיה בשר כשר עד ביאת המשיח, ובמכתבו לכל חסידיו כתב לא לאכול לאכול בשר בהמה, ולהבחל"ח האדמו"ר מוויזניץ מאנסי גם אמר לחסידיו לא לאכול בשר בהמה, ועוד כשלישים צדיקים עוררו על זה, ורצו להרוג את כולם כידוע, ונדפס בספר קול השוחטים ו' חלקים באריכות].

מכתב לכ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א

ב"ה יום ד' לסדר "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" חודש אדר תש"נ לפ"ק ברוקלין גוא יארק.

אל מקור החכמה והתבונה, אב לחכמה ואם לבינה, עובר בעמק הלכה המצויינה, חלציו כגבור מזויינה, רבא דעמא מדברא דאומתא, ה"ה האשל הגדול אדיר בלבנון, בצל שדי יתלונן, הרב הגאון האמיתי רשכבה"ג מופת הדור המפורסם בכל קצווי ארץ מאיר לארץ ולדרים, בחבוריו היקרים, כבוד קדושת שמו תפארתו מו"ה רפאל בלום אבדק"ק קאשוי שליט"א והגליל.

אחרי השתחואה מול הדרת גאונו וקדושו הרהבתי בנפשי עוז לבוא ולהציע מול הדרת גאונו שליט"א את אשר עם לבבי.

אני כותב את המכתב בלשון אידיש, [כאן מובא תרגום ללשון הקודש] כמו שדברתי אתכם בטלפון, ובזה אוכל לקיים שני מאמרים.

א. כל שיש "בידו" למחות וכו'.

ב. מאמר הנביא "קרא בגרון אל תחשך כשופר הרים קולך" וכו'.

האמת, בשעה שאני הולך לקיים את מאמר הנביא - עובד הבעל דבר וגורם כל מיני עניינים שלא אוכל לדבר, ואיני יכול בכלל לדבר, כמו שבכמה חודשים האחרונים איני יכול כלל לדבר ל"ע. [ואני צריך ללכת לרופא של פיתוח קול] וכשהקב"ה עוזר לי, ואני יכול כבר לדבר ב"ה, איני יכול לדבר אתכם בטלפון, היות שהתקשרתי כבר הרבה פעמים ולא ענו לי, וחשבתי שאולי מן השמים מעכבים אותי שלא אוכל לדבר בטלפון, כדי שאכתוב זאת ואז זה ישאר לדורות.

הענין שאני כותב עכשיו, זה נוגע אך ורק לכ"ק הקאשוי רב שליט"א, ולילדיו ולנכדיו שיחיו.

איני הולך לכתוב עכשיו ממצב השחיטה, בגלל שהדבר ידוע מזמן שמצב השחיטה כבר אינו כשהיה, ממש בחינת פשיטת הרגל. רק ברצוני לכתוב רק מעניין העופות שהקאשוי רב שליט"א בכבודו ובעצמו וילדיו ונכדיו אוכלים זאת שנה אחר שנה, ואין פוצה פה ומצפצף.

כבר דברתי כמה פעמים עם הילדים שליט"א, ועם עוד כמה אנשים מהעיר קאשוי, בענין מצב השחיטה.

מופיע כמה פעמים בש"ס ובשו"ע – שכל דבר שהוא מותר בדיעבד הינו אסור לכתחילה, (עיין נדה דף ח' או ט', שר"ע אור"ח ה' חוה"מ, אולי תקי"ז, או תקי"ח, סימן נ"א, וסי' רנ"ו או רנ"ח בב"י, וביו"ד דרכי משה סימן ע' או ע"א, [אין הזמן מספיק לציין בדיוק המקורות] דהיכא דרגיל לעשות כן, הוי דיעבד דינו כלכתחילה, ואסור.

ובדיוק השבוע נזדמן לי לשמוע ווארט מהרה"ג ר' משה פיינשטיין זצ"ל, שהלך לבית השחיטה בסקרענטען והיו שם עמו כמה מתלמידיו, והיה שם כמה שאלות להלכה בענייני השחיטה, ותלמיד אחד ראה שמשליכים את הבשר שהיה בו שאלות, ואמר לר' משה – הרי זה כשר בדיעבד, ומדוע משליכים את זה, וענה לו ר' משה מי רוצה להיות יהודי בדיעבד?

השמלה חדשה (בסימן א') מביא את הגמרא בחולין (כח ע"א): "רבי אומר 'וזבחת כאשר צויתך' (דברים י"ב כא) וכו'". [ועיין סוף מס' חולין].

ובמטה אשר (שם סעיף ב') בא"ד וז"ל: יש מקומות מבלי משים, ואין תוכחה, וכו' עוד שם בשם פרי תואר, ומה גם כי ירבו עליו הזבחים, קים לי בגויה דלא רמי נפשיה למעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו ה' וכו'.

איני רוצה למנות את כל הבעיות שעלולים לקרות בשעה ששוחטים מהר, אפילו אם שוחטים רק 400 עופות לשעה, וכל שכן כאשר שוחטים 600 עופות לשעה ויותר, רק ברצוני לומר שהלוואי שהשחיטה תהיה כשירה בדיעבד בצירוף של שעת הדחק והפסד מרובה, ואם זה היה כשר בדיעבד לא הייתי כותב את כל המכתב הזה, אבל יש מצבים שבוודאי מתעוררים שאלות מדיני חמשה הלכות שחיטה, שעוברים בשאט נפש עליהם בגלל שיקולים של פרנסה, והרי יש לנו את הכלל של ר' זירא כיון שעבר ושנה נעשית לו כהיתר, ובחובתי לכתוב זאת כדי שירד ממני האחריות של "כל שיש בידו למחות" שמונח על גבי, ועל ידי המכתב הזה זרקתי את האחריות על גבו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שדבריו נשמעים בכל העולם, ואני את נפשי הצלתי.

והדבר ברור אצלי כשמש, שכ"ק הקאשוי רב שליט"א עם ילדיו שיחיו, שהם מדקדקים בכל עניין, ושכל מצווה תהיה בכל דקדוקיה ופרטיה, בפרט בהלכה למשה מסיני כמו תפילין, ומי מדבר מאתרוג שמביאים לכם כל כך הרבה אתרוגים כדי לבחור את המהודר, ויש זמן לכל ענין, אבל כשזה מגיע לשחיטה אזי יושב הבעל דבר, ואינו נותן לעשות דבר, לבעל דבר יש את הפטנטים שלו איך להפיל את האדם - בטענה שהרי אני בעצמי עומד בשעת השחיטה ובודק, מה אני יכול לעשות יותר מזה, זה הרי לדאבונינו רחוק מלהיות מספיק, ויש רק עצה אחת שלא להיכשל, כמו שהמחבר בעל "שמירה טובה" כותב: שאין מי שיודע מהנעשה בבית השחיטה למעט מהשוחט עצמו, שהוא שוחט הרבה שנים עם הרבה ניסיון.

והדבר ברור אצלי שאם אחד מילדי הקאשוי רב היה מקיים מאמר חז"ל "תלמיד חכם צריך שילמוד כתב שחיטה ומילה" והיה שוחט בעצמו, כל העיר קאשוי לא היו מכניסים בשר אפילו בשר עוף. חוץ אם היו מקימים בית שחיטה מהודרת כמו שצריך, עם כל ההלכות.

איני רוצה להאריך יתר על המידה, וכשיבוא הזמן אי"ה אני אסביר לכ"ק פנים בפנים.

ויש בידי עצה קלה לבני קאשוי שליט"א, אפשר לקנות בית שחיטה לא רחוק מהעיר, ואפשר לקבל זאת מאד בזול, וכל אחד שרוצה לאכול משחיטה כשירה ישלם \$2000.

הגמרא אומרת שלביאת המשיח יזכו אחד בעיר ושניים במשפחה, וידוע מהספרים הקדושים שעניין השחיטה הוא אחד מהגורמים הגדולים ביותר שמעכבים את הגאולה, ואיך אנו רוצים לקבל פני משיח צדקינו עם שחיטה

כזו? (ראה בספר דרך הנשר, ברית מטה משה על הגש"פ ועוד).

וידוע שהבעלזער רב זי"ע אמר בביהמ"ד מאה שערים, בשנת תש"ד פרשת ויקרא, אחרי שכלל ישראל עברו את החורבן הגדול לדאבונינו (השואה), צריכים לחנך את הילדים ולהכין את הדור לקראת ביאת משיח צדקינו, שלא נתבייש בעת שיגיע, ולכן כתוב ויקרא בא' זעירא, שצריך לחנך את הילדים הקטנים.

ואמר שני עניינים שצריכים להקפיד עליהם, טהרת המשפחה, וכשרות, אלו היסודות שצריכים להתאמץ עבורם.

איזה פנים יש לנו אם כזה שחיטה? שעל ידי כך אנו שוחטים את ילדינו, וכי עם כאלו פנים אנו יכולים לילך לקבל פני משיח צדקינו? וכי לזה התכוונו רבותינו הקדושים? זה מה שהכניסו לנו רבותינו?

החת"ס הקדוש לימד אותנו "חדש אסור מן התורה", וכי השחיטה ששוחטים את העוף והגוי אוחו את העוף בשעת השחיטה, אינו דבר חדש? והמהירות, ששוחטים כל כך הרבה עופות במעט זמן, אינו חדש? הרי כתוב בתורה כאשר ציוויתך!!!

אין בידינו עצה איך להתמודד עם זה, רק לעשות כמו שזקנינו היו עושים! - לאחוז את העוף ביד, ולשחוט במעומד ובזריזות, והשוחט צריך שיהיה לו גיבוי מספיק למה שהוא עושה.

אני מסכים לבוא אליכם ולסייע בידכם להקים בית שחיטה מהודר כמו שראינו אצל הדורות הקודמים.

וה' יהיה בעזר כבוד תורתו הרמה להציל את כל היושבים תחת דגלו מכל מכשול, ובפרט בענין אכילה כמבואר ברמב"ן וברמב"ם ז"ל, וצריך האדם להיות נזהר מאוד מאכילת איסור או ספק איסור.

ומאוד אנכי לכ"ק ולכל ביתו שמחת פורים, ונוצה לשמוע מהרה בשורות טובות ומנחמות ציון וירושלים ואומר בזה שלום ידידו אוהבו הנאמן.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו

נ.ב. שלחתי מכתב נחוץ בענין פקוח נפשות לפני כמה שבועות, גם כן שלחתי אחר כך פאקס הסבר על התשובה ועדיין לא קבלתי תשובה על זה.
הנ"ל

שאלה 16

מנין לרב כל כך הרבה אמן, ואיך לא מפחד מהכנופיות המסכנים שעליהם אמרו חז"ל טוב שבטבחים שתפז של עמלק?

ומובא בספר "אהבת חיים" להמקובל הצדיק הנסתר²⁴ רבי חכם מנשה זי"ע בפרשת "שמני" שהביא בשם אהרן הצדיקים - שמי ששומר את עצמו ממאכלות אסורות מוכרח שיעשה לו נס למעלה מדרך הטבע. - ולעניות דעתי

24. הערה המקובלת האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע - אמר עליו - שהוא ראש הל"ו צדיקים נסתרים - ובזמן השואה הנוראה גילו לכמה צדיקים מהשמים - שחכם מנחם מנשה זי"ע [עם עוד כמה צדיקים] בתפילתו המיוחדות וגו על ארץ ישראל שלא יגיע לשם השואה ה"י. והלכו אליו רבי יהודה צדקה זי"ע (ראש ישיבת פורת יוסף) ועוד גאונים עד שהצרך להספים - ובתנאי שלא יגלו. ומכאן רואים עד כמה גדול כוחו בשמים.

24. הערה המקובלת האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע - אמר עליו - שהוא ראש הל"ו צדיקים נסתרים - ובזמן השואה הנוראה גילו לכמה צדיקים מהשמים - שחכם מנחם מנשה זי"ע [עם עוד כמה צדיקים] בתפילתו

זה ברור שזוהי מדה כנגד מדה שִׁכְּפָה אֶת יִצְרוֹ מִלְּאֹכֵל כְּדֶרֶךְ הַטֹּבֵעַ כֶּף הַשֵּׁי"ת מְכֹפֵף הַטֹּבֵעַ בְּפָנָיו.

אָמַרְנוּ לְמַעַלְהָ אַרְוֵר הֶמֶן בְּגִימְטְרִיָּה בְּרוּךְ מְרֻדְכִי וּבְגִימְטְרִיָּה בִּשְׁוֹר גִּימְטְרִיָּה שְׁנוּתֵיהֶם שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים תַּק"ב - [502].

וּבַזֶּה אֶפְשָׁר לִפְרֹשׁ דְּבָרֵי הַשׁו"ע (אוֹרַח חַיִּים סִימָן תְּרַצ"ב): **חַיֵּב אֵינִי שׁ לִבְסוּמֵי בְּפוּרִיָּא עַד דְּלֹא יִדַע בֵּין אַרְוֵר הֶמֶן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי: הִגָּה וַיֵּשׁ אוֹמְרִים דְּאֵין צָרִיךְ לְהַשְׁתַּכַּר כֹּל כֶּף אֲלֵא שִׁישְׁתָּה יוֹתֵר מִלְּמוּדוֹ (כַּל בּו) וַיִּישֵׁן, וּמִתּוֹךְ שִׁישֵׁן אֵינּוּ יוֹדֵעַ בֵּין אַרְוֵר הֶמֶן לְבְרוּךְ מְרֻדְכִי (מַהֲר"ל).** - שְׁעַל יְדֵי שְׁתִּיית הַיַּיִן מִתְגַּלָּה הַדַּעַת הָאֲמֵתִי כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַז"ל נִכְנַס יַיִן יֵצֵא סוּד, וְאִזּוּ רּוֹאִים הָאֲמֵת לְאֲמֵתוֹ וְזוֹכִים לְקַיִם וְלֹא יבוֹשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים עָלָיו, וּמְגַלִּים הָאֲמֵת, מִי הוּא הַהֶמֶן הָאֲמֵתִי וּמִי הֵם שְׁלוֹחֵיו אֲנָשֵׁי הָעָרֵב רַב וְזֶה נֶחֱוֹץ שָׂאֵם לֹא מְגַלִּים אֶת הַהֶמֶן ח"ו הַקְּב"ה שׁוֹלַח הֶמֶן חִיצוּנֵי רַח"ל כְּדִגְמַת הָאֵינִי שֶׁאָמַר עַל עֵצְמוֹ שֶׁהוּא הֶמֶן הָאֲמֵתִי. וְעוֹד עַל יְדֵי שְׁתִּיית יַיִן שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהוּא הַזּוֹהָר הַקְּדוּשׁ זוֹכִים לוֹמַר אֶת הָאֲמֵת בְּלֹא מוֹרָא כְּדָאֲמְרוּ בַּזּוֹהָר פְּרַשְׁתַּת תַּזְרִיעַ (מ"ו ע"א): אָמַר לוֹן הֵהוּא בַּר נֶשׁ, בְּקִיטְרָא דְעֵיטָא חַד אֶתִּיתוֹן גְּבָאֵי, וְדֹאֵי לֹאוֹ אַתּוֹן אֲלֵא מֵאֵינּוֹן דְּדִיּוֹרִיָּהוֹן בְּבֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי דְלֵא דְחָלִין מְכָלֵא [בֵּיאוּר]: אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ הָאִישׁ, בְּקִישׁוֹר שֶׁל עֵצָה אַחַת בְּאֵתֶם אֵלֵי, וְדֹאֵי אֵינְכֶם אֲלֵא מֵאוֹתָם שְׁדִיּוֹרָם בְּבֵית רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, שְׁלֵא פּוֹחָדִים מֵהַכֹּל]. אֵי בְּנֵי דְאַתְרֵין אַבְתְּרָאֵי יְקִטְרָגוֹ כְּכוּ, אֵיךְ מִלֵּיכּוֹ בְּאַתְגִּלְיָא. [בֵּיאוּר: אִם בְּנֵי שְׁבָאִים אַחֲרֵי יִתְקוּטְטוּ עִמְכֶם עַל שְׁבוֹזִיתָם אוֹתִי, אֵיךְ הִיָּה דְבְּרִיכֶם בְּגְלוּי וְלֹא נִתְתֶם לְבִבְכֶם לִירָא מִבְּנֵי שְׁהֶם חֲתָמִים גְּדוּלִים?] אָמְרוּ לֵיהּ אוֹרִייתָא הִכִּי הוּא, דְּכַתִּיב, (מִשְׁלֵי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אַמְרִיָּה תֹאמֵר. וּמָה אֵי בְּמִלֵּי דְאוֹרִייתָא אָנְן דְּחָלֵי מְקַמְךָ, הָא נִשְׁתַּכַּח בְּכִסּוּפָא קָמֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְאוֹרִייתָא בְּעֵי צַחוּתָא. [בֵּיאוּר: אָמְרוּ לוֹ, הַתּוֹרָה כֶּף הִיא, שְׁכַתוּב (מִשְׁלֵי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אַמְרִיָּה תֹאמֵר. וּמָה אִם בְּדְבָרֵי תּוֹרָה אָנוּ פּוֹחָדִים מִפְּנֵיךְ, הִרִי נִמְצָא בְּבוֹשָׁה לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהַתּוֹרָה צְרִיכָה צַחוּת, כְּלוּמַר שֶׁהִיָּה אָדָם תּוֹכּוֹ כְּכּוּר וְלֹא יִחְנִיף לְשׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם מְלַדְבַּר אֶת אֲמַת הַתּוֹרָה בְּגְלוּי]. וְכֹל לּוֹמְדֵי הַזּוֹהָר הֵם נִמְצָאִים בְּבֵית מְדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי וּמְקַבְּלִים יְרֵאת שָׁמַיִם וְלֹא יִחְנִיף לְשׁוּם אָדָם בְּעוֹלָם וְאוֹמְרִים אֶת הָאֲמֵת, וּמִי שְׂרָגְלִיו עָמְדוּ עַל הַר סִינִי וְלֹא פָּחְדוּ מִפְּנֵי הָאֵשׁ הַגְּדוּלָּה²⁵ גַּם הַיּוֹם מוֹכֵנִים לְמָסוֹר נְפָשָׁם עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ

ובגלל זה הזוה"ק מביא ומזהיר אותנו 172 פעמים [בגמטריה עק"ב, וכמובא בעץ חיים שבעקבתא דמשיחא יפְּשְׁלוּ בְּחֵלֶב בְּאַחֲוֵיִים שֶׁהוּא אֶסוּר פְּרַת, "עקב" עקבתא דמשיחא, ועוד שדרפם לנשף בעקב], להתרחק מן הערב רב, שאומרים על בשר חלב שהוא בשר כשר.

ובספר אור המאיר מרחיב לבאר, את פונתו של אחשורוש הרשע, (שמות מגלת אסתר) וז"ל: "משתה שבעת ימים - כלומר משתה כזה שיש להם אחיזה בז' הפכים, ועל פן נתחכם לבל תהיה להם ארוכה למחלתם, ונתייעץ להחטיאם במאכלות אסורות ויין נסך פנודע" ע"כ. ומדויק בלשונו שעל מאכלות אסורות אין "ארוכה למחלתם" הי."

שאלה 17

מה דעת הרב, האם כולם יזכו לקבל פני משיח צדקינו, והאם יש לנו מה לעשות כדי, כן לזכות?

האמוראים הקדושים על ימי הגאולה, והסתרת פנים

כתב הספורנו: "אוי מי יחיה משומו קל" (במדבר כ"ד כ"ג) - כענין שאמרו חכמינו, זכרונום לברכה (בסנהדרין צ"ח ע"ב): אמרו האמוראים הקדושים: "ייתי ולא אחמיניה" - כלומר יבוא המשיח בדור שיבוא ואין אנו חפצים להמצא באותו דור, על אף שנפסיד מלראותו, וכבר פרשתי שלא היו הקדושים האלו יראים מיסורי הגוף, אלא ראו ברוח קדשם בלבול המוחות והסמיות עינים, שיהיה

נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה. [הביאור מהפירוש מתוק מדבש]. וממשיך ואומר הגה"צ הרב פתיה זי"ע: ונראה לי בבאור פנתו כי בתחלה פשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתיצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "יבא העם ויגעו ויעמדו מרחק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקימו בטורא דסיני", כלומר לא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים להקמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק, פן הם עושים גם עתה שניסים ועומדים מרחוק להקמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

האמת אינו דהו קיימי בטורא דסיני. וזה לשונו: חפמינ עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתפלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שידעים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתידי לבוא הם תמידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות

בְּעֵקֶב אֲדַמְשִׁיחָא, וְלִרְבִּי קְדִישְׁתָּם יְדַעוּ, שְׁלֵא יְהִיָּה בְּהֵם כַּח לְסַבֵּל זֹאת, וְזֶה שְׁאָמַר הַכֶּתוּב: "אִי מִי יַחֲיָה מְשֻׁמוּ קַל" – וַיִּלְצָרְהָ! לְאֵלוּ שְׁיַחֲיוּ בְּדוֹר הַזֶּה... אֵלֹהֵי שְׁיַחֲיוּ בְּדוֹר בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ – וַיִּלְהֵם! מִפְּנֵי שְׁלֵא תְהִיָּה לָהֶם אֶף זְכוּת לְהַגְאֵל רַק מְשֻׁם כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

עוֹד אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ: "מִי יַחֲיָה מְשֻׁמוּ קַל" עַל דְּרָךְ שְׁכַתֵּב הַסְּפוּרָנוּ, שֶׁהוּא כְּעִנְיָן שְׁאָמְרוּ "יִיְתִי וְלֹא אַחְמִינִיָּה" – שְׁרָאוּ שְׁפִלוּת הַמַּצֵּב שֶׁל הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן, וְאִם כֵּן בְּאִיזוֹ זְכוּת יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִים? וְעַל זֶה מְתַרְץ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב: "וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא" כִּי גְדוֹל הוּא יִתְבָּרַךְ, בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ... וְכִמוּ שְׁנֵאמַר: (ישעיה פרק מח יא) "לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה כִּי אֵיךְ יִחַל וְכִבּוּדֵי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן".

כְּמוֹ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כֵּן בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ, רַק זֶה שְׁיִרְאֵת ה' בְּלִבּוֹ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֵּין הַזּוֹכִים

אֵיתָא בְּפִרוּשׁ הַרַב"ד דְּמַסְסַת עֲדִיּוֹת, וּמִבְּאָר גַּם כֵּן בְּמִדְרָשׁ: גַּם לְעֵתִיד תְּהִיָּה מַכַּת חֶשֶׁךְ כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם, וְיִהְיֶה אֲנָשִׁים שְׂאִינָם רְאוּיִים לְרֵאוּת בְּגִדְלֵי הַטּוֹבָה וְגַם יוֹלִיכוּ אֶת יִשְׂרָאֵל שְׁנִית בְּמִדְבָר הַזֶּה, וְיִהְיֶה שֵׁם הַבְּרוּר, וּמִי שְׂאִינוּ רְאוּי – יִדְחָה חֲלִילָה. עַל כֵּן עַל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל לְחַשֵּׁב בְּנַפְשׁוֹ בְּאִיזָה מַצֵּב הוּא עוֹמֵד, כִּי הָרִי בְּאֵמַת כָּל אֶחָד מֵלֹא הוּא בְּעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ אִיזוֹ תְּנוּעָה חֲשׂוּבָה יוֹתֵר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכָל אֶחָד צָרִיךְ לִירֹא, מִי יוֹדֵעַ הָאֵם יִזְכֶּה הוּא וְיִהְיֶה בֵּין הַהוֹלְכִין, כְּשִׁיעֲזוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתְהִיָּה הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה, וְיִלְכוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, וְכָל הַנְּחָמוֹת הַמְּפֹרָשׁוֹת בְּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבְדַבְרֵי חֻקְמֵינוּ, זְכוּרֵם לְבִרְכָה, תְּתַקְיָמְנָה, וְיִקַּבֵּל עַל עֲצָמוֹ לְעַבּוֹד אֶת ה' בִּירְאָה וּלְהַרְבּוֹת בְּמִצְוֹת, וּיִרְחֵם עָלָיו ה', שְׁיִזְכֶּה לְהִיּוֹת בֵּין הַזּוֹכִים, מֵאוֹתָן אֵלֹהֵי שְׁיִזְכוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, וְיִתְקַן הַכֹּל לְעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה עוֹד קִדְּם הַגְּאוּלָּה. (חד"ת תשט"ז, עמוד ק"ג).

מִשֶּׁה רָבֵנוּ בָּא בְּגִלְגוּל אַחַת לְחַמְשִׁים שָׁנָה, כְּדִי שְׁלֵא יִטְעוּ הָעָרֹב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל

בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ זוֹהַר חַי בְּרַאשִׁית (עַל הַזּוֹהַר בְּדָף כ"ה ע"א בְּדִפֵּי הַסֵּפֶר ד' צ"ו) מֵהַגְּאוּן הַקְּדוּשׁ מִקְמֵאֲרָנָא זי"ע, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "שֶׁהָעָרֹב רַב הָיָה חֵלֶק הָרַע שֶׁל מִשֶּׁה, [וּבִכְתָבֵי הָאֲר"י שֶׁעַר הַפְּסוּקִים כְּתוּב, דְּמִשֶּׁה רָבֵנוּ ע"ה אַחוּז בְּדַעַת דְּקְדוּשָׁה וְכַנְגָדָם הָעָרֹב רַב בְּדַעַת דְּקַלִּיפָה, וְלִכֵּן חָשַׁב שִׁיכוּל לְתַקְנָם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְקְדוּשָׁה] וּמִשֶּׁה רָצָה לְתַקְנָם... וּמִשֶּׁה עֲצָמוֹ יָקוּם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְיִתְגַּלְגַּל גַּם בְּיָמֵים אֵלֹהֵי

דְּרָא בְּתַרְאָה בֵּין עַרְב רַב... וְעַתָּה רַוב הַדּוֹר וְרַאשִׁים שְׁלֵהֶם הֵם עַרְב רַב, וּמַשָּׂה בְּאֵ עֵבֶבּוֹר וּבְגִלְגּוֹל – אַחַת לַחֲמָשִׁים שָׁנָה, שְׁלֹא יִטְעוּ רַאשֵׁי עַרְב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל לְדִרְכִים שׁוֹנוֹת... עַד כִּאֵן לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשָׁה. (מִבְּאֵר כֵּן בּוֹהַר הַקְּדוּשָׁה פְּרָשַׁת נֹשֵׂא דְהַרְאשִׁים בְּכָל אֶתְר וְאֶתְר יִהְיוּ מִהַעֲרַב רַב וּתְמַלֵּא הָעָרְץ חֶמֶס מִפְּנֵיהֶם, וְשֶׁם מִהַזֶּהֱרַר הַקְּדוּשָׁה פְּרָשַׁת תַּצֵּא דְבִסּוּף הַגְּלוּת יִשְׁלֹטוּן עַל יִשְׂרָאֵל רַמַּאִים וְרַיְנֵי שְׁקַר וְעַרְב רַב עֵין שָׁם).

וְעַתָּה רַוב הַדּוֹר עִם הָרַאשִׁים שְׁלֵהֶם מִהַעֲרַב רַב, וְשְׁלֹא יִטְעוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדִרְכִים מְקַלְקְלוֹת, הַזֶּהֱרַר מִן הַיּוֹעֵצָה לְפִי דְרַכּוֹ, שְׁתִּלָּךְ בְּדִרְךְ הַחֲדָשָׁה לְבִזּוֹת אֶת כָּל הַתְּפִלָּה וְהַמְצׁוֹת בְּסִכְלִיּוֹת שֶׁל כִּסִּיל בַּחֲשָׁךְ הַלֵּךְ, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַטְּמָא וְהָאָרוֹר, שֶׁהִטְעָה אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּדִרְכִים מְרוֹרוֹת כְּלַעֲנָה, וְכֵן בְּכָל דּוֹר, וְלִזְהָ הַיּוֹצֵר לְהַתְגַּלְגַּל מִשָּׁה רַבְּנּוֹ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר כְּמוֹ מֶרֶן הָאֶרֶץ וְרַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שָׁם טוֹב וְכֵן בְּכָל דּוֹר צְדִיקָא, שְׁלֹא יִטְעוּ עַרְב רַב עִם רַאשִׁים שְׁלֵהֶם אֶת יִשְׂרָאֵל וְכָל זֶה מִבְּאֵר (בְּלִקוּטֵי תוֹרָה לְהָאֶרֶץ ז"ל פְּרָשַׁת וְאַתְחַנּוּ) לְמַעַיִן בְּעֵינַיִם מְאִירוֹת, עַד כִּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (זוֹהַר חֵי בְּרַאשִׁית ד' ק"ג).

אִיתָא בְּמִדְרַשׁ תְּנַחְמוּמָא (פְּרָשַׁת בְּחֻקְתֵי סִימָן ג): "רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, אִם אֵין עוֹשֵׁי תְשׁוּבָה מַעֲצָמֵן, הַקִּבֵּה מַעֲמִיד עֲלֵיהֶם מִלְךְ רַע²⁶, שְׁגֹזְרוֹתָיו קָשׁוֹת

במזרח התיכון. יהודי בבל נושאים עימם צלקת קשה מה"פארהוד", אותם פרתות אנטישמיות בחג השבועות 1941, שבהם טבחו הערבים ביהודי בגדאד ושללו את ממזנם, בזמן נסיון ההפיכה הנאצי בעיראק. מסתבר שכל ההוראות למה שקרה באותה התקופה יצאו מאיראן, ולאחר שהמרד דוכא, נמלטו מתכנניו - לאירן. התחקיר המקיף של שופרניז, מגלה פרטים רבים נוספים על זהותה של אירן של היום, ומזכיר לנו שלמעשה המשטר הידידותי באירן (שחוסל ב-1979 ע"י המהפכה של חומיני, שהחזירה את אירן לשורשיה האנטישמיים) הוקם רק לאחר שהבריטים פלשו לאירן והקימו את המשטר הזה.

התחקיר גם מזכיר את שלושת דיוויזיות האס-אס הנאציות המוסלמיות של המופתי של ירושלים (שנמלט לאירן, ולאחר מכן לברלין) שנודעו לשמצה בשל מעשיהם הזוועתיים נגד יהודים בתקופת השואה, בעיקר באזור בוסניה. מתוך 30,000 הרוצחים המוסלמים שהיו בדיוויזיות אלה, היו יחידות שלמות של נאצים-איראניים, שגויסו בגלוי באיראן. כפי שאפשר לראות, אכן נושא השואה כלל אינו חדש לאיראנים...

ההערצה המדהימה של האיראנים לנאצים, הביאה אותם לתלות שלטים ברחבי השווקים של טהרן,

26. תחקיר מיוחד של שופרניז מגלה פרטים חדשים-ישנים אודות שורשי האנטישמיות האירנית. מסתבר, שאיראן היתה בעלת הברית הקרובה ביותר להיטלר בתקופת מלחמת העולם השנייה, ואזרחיה ממש סגדו לצורך היהודים אדולף היטלר ימח שמו. האיראנים של אז ניסו לעשות את הכל כדי לשכנע את הנאצים להשמיד גם את היהודים שבארץ ישראל. השואה, מסתבר בכלל לא זרה לאיראנים...

התחקיר המעניין של שופרניז, שמזכיר לנו שלא רק האירנים רצו לשלוח אותנו לאלאסקה, אלה גם "ידידינו" מהמערב (אמנם בתור "עבדים", אלא שהבעיה היתה שאלאסקה לא הסכימה שגייעו אליה יהודים, למרות שהיה מדובר בפליטים מגרמניה הנאצית).

לא זו בלבד, אלא שמסתבר גם שעצם שינוי שמה ההיסטורי של "פרס" ל"איראן" הגיע בהשראת הנאצים ותאוריית הגזע הנאצית הידועה לשמצה. ע"פ ספרו של ההסטוריון האמריקאי אדווין בלאק, השאה הפרסי בתקופת הנאצים, רזה שאח פאהלאבי, כל כך התלהב מתאוריית הגזע, ומעליונות הגזע הארי, שהוא ראה את הפרסים משתייכים אליו, ולכן שינה את שמה של פרס ל"איראן", שם שמשמעותו בפרסית אינו אלא: "הגזע הארי".

אירן של אז היתה המוקד של כל הפעילות הנאצית

כהמן²⁷, ומשתעבד בהן, ומתוך כך עושין תשובה, שנאמר (ישעיהו ט): "כי יבא כנהר צר רוח ה' נוססה בו באותה שעה ובא לציון גואל", ע"כ.

ובדורינו אנו העמיד לנו הקב"ה את מלך פרס - 'איראן', ימח שמו ושם זרעו ורופה לכלותינו. [ושמו 'המן'²⁸ כך אמר לְבַד שֶהוּא נָכְדוּ - וגם שמו באִירָנִית

בצחיה האיש בפשטות: "את ישראל צריך למחוק מעל המפה". אם בתחילה היה מי שחשב שמדובר בפליטת פה מביכה של פוליטיקאי טירון, בא מחמוד אחמדינג'אד והראה לכולם שהוא מתכוון בדיוק למה שאמר. בחדשים האחרונים חוזר נשיא אירן ומשמיע שוב ושוב את הגיגיו האנטישמיים קבל עם ועולם. לדידו השואה אינה אלא מיתוס היהודים כדו מלבם, מדינת ישראל עתידה להשמד בנשק גרעיני אירני במסגרת מלחמת התרבויות הקרבה ובאה בין העולם המערבי לבין האימפריה האסלאמית שיעודה הוא "לשלוט בכל פסגות ההרים של העולם" כלשונו של השליט מטהרן ואילו את היהודים - יש להניח שכונתו למעטים שישרדו את האפוקליפסה האירנית המתוכננת - יש לשלוח למקום אחר. לאן בדיוק? לנשיא האירני יש שפע של הצעות מקוריות. מבחינתו את היהודים אפשר לשלוח לגרמניה, לאוסטריה, לקנדה ואולי לארה"ב. נכון לשבוע שעבר הצעתו העדכנית של הפרסי המזוקן היא לשלוח את היהודים דוקא ל...אלסקה.

27. ועיין מהרש"א בחידושי אגדות יומא (פ"ו ע"א) על הפסוק כי אנכי בעלתי וגו', שכולם יחזרו בתשובה על ידי שיעמיד הקב"ה מלך כהמן ומחזירן למוטב, עיי"ש.

28. בשיעור המוקלט פרשת וארא, של כבוד הרב שמעון דהן שליט"א, הוא אמר בין שאר הדברים, כשהזכיר את נשיא אירן, ששמו עולה בגימטריה כשמו של הצורך העמלקי מפרס העתיקה, המן הרשע.

האמת היא שהיה קשה לי קצת להבין לפי איזה חשבון הגיע כבוד הרב לגימטריה הזו, אבל בס"ד נראה לי שיייתכן שהבנתי את החישוב הנכון

שמו של נשיא איראן, כפי שאנחנו מכירים אותו הוא מחמוד אחמדינג'אד. אבל מסתבר שזה לא בדיוק השם שלו...

השם של נשיא איראן נכתב כך בפרסית: , האות המסומנת באדום היא האות שגורמת את הבלבול בהגיית שמו של הנשיא הפרסי. השפה הפרסית אמנם משתמשת מזה מאות שנים באלף בית הערבי, אך ההגייה של האותיות בפרסית שונה מהגייתם בערבית. הגיית האות "ח" באלף בית הערבי, נעשית על ידי הפרסים כהגיית האות "חא". רק הגיית האות ח'א' (כמו כי רפייה) הערבית נהגית

בתקופת השואה ומלחמת העולם השנייה, שבהם מצהירים מוסלמים השיעיים האנטישמיים של אירן: "בשמיים א-ללה הוא אדונכם, אבל על הארץ: אדולף היטלר (ימ"ש)".

אגב, מבדיקה מהירה שביצעתי באינטרנט גיליתי ברשימת המפלגות הפאשיסטיות בעולם, שבאיראן היו 3 מפלגות נאציות (אפשר לראות את הכיתוב "Nazi" ליד שמותן), ששתיים מהן על פי הנאמר עדיין פעילות. תשוו את הדגל של "המפלגה הנאצינל סוציאליסטית של איראן" עם הדגל של הנאצים...

ועל זה נאמר, "מה שהיה - הוא שיהיה, ומה שנעשה - הוא שיעשה" (קהלת א. ט). **מגילת אסתר מגלה לנו, ששורשי עמלק השונא ההיסטורי לעם ישראל, נמצאים דווקא בפרס. כזכור, המן העמלקי היה פרסי, וגם אחשוורוש הפרסי עפ"י חז"ל רצה לא פחות מהמן לחסל את כל היהודים בעולם** (ר' משל התל והחרץ בגמרא מגילה י"ד ע"א. כמו כן חז"ל מספרים שכשאמר לאסתר המלכה "עד חצי המלכות" הוא התכוון עד לבקשת המשך בניית בית המקדש, שהפרסים הורו להפסיק את בנייתו באותה תקופה, משום שאחשוורוש היה מוכן לעשות הכל - חוץ מזה).

אמנם עשרת בניו של המן נתלו, אך זרעו של המן לא חוסל (וכמו שזרע עמלק ממשיך להתקיים עד ביאת גואל צדק), וכמו ש"מבני בניו של המן למדו תורה בבני ברק" (מסכת סנהדרין דף צ"ו ע"ב), כך גם צאצאים אחרים שלו, מן הסתם, המשיכו להתקיים. חז"ל מספרים במדרשים השונים על מגילת אסתר, שרבים מהעמלקים שבאותה תקופה הסתירו את שנתאם ליהודים ועשו את עצמם כאוהבי היהודים (כמדומני שזה מובא בדברי חז"ל על רובים מעמי הארץ מתייהדים), אך נשארו בסתר אנטישמים עוד יותר, ומן הסתם הרימו את ראשם בהמשך הדרך.

אגב, מעניין לציין שבקובץ "ירנן יעקב" היתה בעבר התייחסות לנשיא איראן הנוכחי אחמדי-נז'אד כאותו המן שחז"ל אומרים שעתיד לקום באחרית הימים, אם עם-ישראל לא יעשה תשובה. הגרעין האירני: נשיא אירן אחמדינג'אד אלסקה אקספרס: הרעיון שנתן נשיא אירן השבוע להגלות את היהודים ל... אלסקה אינו חדש. הוא הוצע בימי השואה דווקא כ...וושניגטון. לזכותו של נשיא אירן יאמר שהוא אינו נוהג לשמור דברים בבוטן. בנאום חגיגי שנשא במסגרת ועידה שנערכה בטהרן בחדש אוקטובר תחת הכותרת "עולם ללא ציונות"

כך] על כן צריכים אנחנו להתחזק ביותר בענין הכשרות, ולהזהר ממאכלות אסורות בכל צד שהוא.

שמעתי מהרה"ג ר' אשר קרויז שליט"א: מעשה שהיה אצל הבית אהרן מקארלין זצוק"ל, שאחד ממקורביו עשה לו טובה מסויימת, ומצד חיוב הכרת הטוב, אמר לו הבית אהרן - שיבקש ממנו איזה בקשה וישתדל לפעול עבורו, ואמר לו שחפץ הוא שהבית אהרן יפעל עבורו - שלא יכשל במאכלות אסורות. נאנח הבית אהרן אנחה עמוקה ואמר לו שזה דבר קשה מדאי לפעול עבורו. [ובאמת כל אחד צריך להתפלל ולבכות על זה, ואם אין אני לי מי לי] ובזכות זה של אכילת כשר נזכה להנצל מפל צרה חס ושלום ובמהרה נזכה לגאולה שלימה אמן.

http://www.israel613.com/books/ACHILAT_BASSAR_HALACHA1-H.pdf

אהמד, זה מזכיר מאוד את שם משפחתו של המון, כמתואר במגילה: "המון בן המדתא האגגי" (אסתר ג). תיבות אדו"ם ישמעאל"ל הן גי' תק"ב [502] בש"ר הוא גם כן גימטריא תק"ב [502] והנה ידוע (עיין זוהר ח"א דף קס"ו - ותיקוני זוהר בסופו תיקון י' דף קמ"ו) שמכח חטא אדם הראשון גברו ב' קליפות שור חמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל ושור הוא קליפת אדום, ותיבות אדו"ם ישמעאל"ל הן גי' תק"ב [502] כמנין השנים שהיו האבות חיים בעוה"ז, כי אברהם היה חי קע"ה [175] שנים, יצחק ק"פ [180] שנים, יעקב קמ"ז [147] שנים, קע"ה וק"פ וקמ"ז צרפם יחד יהיו תק"ב [502] שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (ראה בעץ חיים שער מ"ט פרק ו') בש"ר בשדה טריפה לא תאכלו (שמות כב, ל) כי בש"רהוא גם כן גימטריא תק"ב [502] וק"ל. (ספר קב הישר - פרק קב).

כמו בערבית. מי שרוצה פרטים נוספים להגיה הפונטית הפרסית יוכל לבדוק באינציקלופדיה. אגב, האות היא תוספת פרסית לא"ב הערבי, והיא נהגית כ-ז, כמו J בצרפתית. לכן הפרטים הוגים את שמו של הנשיא האיראני בתור "מהמוד אהמדי נז'אד" כעת אפשר לראות ששמו הפרטי של הנשיא האירני, כפי שהאירנים הוגים אותו, כפי שהוריו קראו לו כשנולד, שונה מכפי שהוא נכתב בתקשורת. אם כן שמו הפרטי של הנשיא האירני הוא "מהמוד", תשאירו את ה"מה" ההתחלתיים, ו'ד'='י, תוסיפו את ה-מ' השניה ותקבלו 50 כלומר נ', והנה מצאתם ש"מהמוד" הוא בדיוק המון... אגב, קראתי לפני מספר חודשים חידוש של מישוה, לגבי השם השני של הגמד האירני: "אהמדי". למעשה השם "אהמדי נז'אד" משמעותו הוא נצר למשפחת

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ז תשכ"ח מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק ט"ז

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק ט"ז

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
ג' תשרי תשע"ז

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

כשרות השחיטה בישראל כהלכתה

חלק ג'

מלחמה לה' בעמלק מדור דור מלחמת הצדיקים עם רבני הערב רב (העמלקים) - בשדי כשרות השחיטה, בד' מאות שנים האחרונים [לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

בית דין: למה לא הפסקת לאכול בשר בהמה ועוף כשראית את המכתב של הרב שווימער שסמכת עליו 20 שנה!

אבישי בן לאה: קראתי ולא רציתי להאמין, כי איך יכול להיות שכל הצדיקים שותקים, ולא שמעתי מעוד רבנים שיזהירו אותנו לא לאכול בשר!!! ועוד האם אפשר בכלל לחיות בלי בשר? הלא כתוב בתורה הקדושה מי יאכילנו בשר?

בית דין: האם לא שמעת גם כן שהגה"צ הרב לנדא שליט"א והגה"צ רבי אמנון יצחק אמרו שאין בשר כשר בעולם? הלא שמעת את הדרשות שלו ולמה אכלת הלאה?

אבישי בן לאה: אם יש לי מאות רבנים שלא אומרים כלום ונותנים הכשרים על הכל, מה הייתי צריך להחמיר יותר? הלא ראיתי שהרבנים הגדולים גם כן אכלו, ואף פעם לא שמעתי מהם מילה אחת שהבשר טרף? תקחו אותם לגיהנום ולא אותי?

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת! ותסחוב איתך את כל הרבנים שלא אמרו לך לא לאכול וסמכת עליהם!!!

החותמת והפתילים של הגאון הצדיק רבי דוד שווימער שמסר נפשו על הכשרות

דוד שווימער - רב ומו"ץ שכונת בית ישראל רחוב לייב דין 15 פניה"ק ירושלים
תובב"א טלפון 02-5377510

בס"ד, יום שני ה' שבט תשע"א

למעכ"ת הדר"ג הגאונים חברי הביד"ץ שליט"א דפה עיה"ק ירושלים תובב"א,
אחדשה"ט בכבוד הראוי.

במענה לשאלה שנשאלתי היום במושב בית דין דפה עיה"ק ירושלים, אודות מה שאמרו בשמי שהעופות הנשחטים במפעל "הידורים" שבהשגחת הביד"ץ, יש לחשוש שאינם כשרים, ומה הם הנימוקים לחשש זה, הנני להבהיר כדלהלן:

חשש זה מתבסס על שלושה נימוקים עיקריים שהם:

א. שלטון הפחד שמשליט מנהל המפעל החדש אלעזר ויס על השובי"ם, עד שנתונים הם בלחץ אימתני ובאיום תמידי לפטר אותם ממשרתם אם לא יספיקו די העבודה ומחמת איום זה גם יראים להטריף עוף שאינו כשר.

ב. האיום התמידי המרחף על השובי"ם והמשגיחים ע"י הנהלת ועד השחיטה ויראים לסור מהוראתם, הנוגדת לעתים כל דעת ודין תורה ולעתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. תחת שיסורו השובי"ם והמשגיחים להוראת הרבנים. באיום "שלא יקבלו משכורת" ו"נראה מי בעל הבית כאן" גם עירובם התמידי בעניינים הלכתיים בשעה שאין תפקידם אלא בניהולו הכספי של וועד השחיטה, משרה אורית אימה בין השובי"ם ומשגיחי הכשרות היראים לדווח לרבנים על מכשולים.

ג. חשש כבד מלהעניק כשרות לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, וביותר לאחד הידוע כאינו נאמן, שהוא בעל מפעל "הידורים" וגופי הכשרות בארץ הקודש, שהכשירו הבשר והעופות במפעלים שתחת בעלותו כבר התנערו ממנו, לאחר שנכחו ברמאותו וזיפיו, (וקלא דלא פסיק שגם וועד הכשרות של עדתינו נוכחו בדגים ששיווק בהשגחת הביד"ץ שהם דגים טמאים).

ויוסבר: אין מן הצורך להכביר במילים, על שלטון הפחד האימתני שמשליט מנהל המפעל אלעזר ויס על השוחטים, הנתונים בלחץ נוראי של הספק העבודה, עד שמן הנמנע שמן עבודה מהירה כזאת לא תצא תקלה תחת ידם, כי הדברים הידועים בין השוחטים, וניתן בניקל לברר אצלם הדבר. ואסביר דברי במקצת: (1) במקום השחיטה ששוחטים העופות, התקין המנהל, עין אלקטרוני המפקח על עבודת השוחטים, ואם משתהים במקצת בעבודתם, מיד מתקשר טלפונית לאחד מן הממונים (ובכוונה תחילה אני נמנע מלנקוב בשמו, כדי שלא לפגוע בכבודו, לפי שגם הוא נתון תחת לחץ נורא זה), כדי ללחוץ עליו לזרוז בעבודתו. (2) אחד מן השוחטים הוותיקים והמפורסמים, מהמיוחדים והמובחרים שבין השוחטים של עדתינו, נפסל בהוראה מפורשת של אחד מהממונים שם (בתיאום עם מנהל המפעל) (3) [ובמידת הצורך אף אנקוב בשמו, ויהיה ניתן לבידור] מלשמש כשוחט

במפעל החדש, לפי שעבודתו נעשית במתינות ובישוב הדעת, שלא כפי הקצב הדרוש במפעל החדש, וכדבריו של הממונה שאין ביכולתו של שוחט זה "לערוף ראשים". (3) אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה הורה, מטעמים מסחריים, לשוחטים במפעל החדש, בתיאום עם מנהל המפעל, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שנתקנה מאז ומקדם ומטעמים הלכתיים, שלא לשחוט יותר מעשר אלף עופות ביום. וזאת לאחר שהממונה האחראי עוזב כבר את שערי המפעל ו"מעיפים אותו הביתה", כלשונו של מנהל המפעל, בתיאום עם אחד מחברי הנהלת ועד השחיטה. (4) תמוהה העובדה מאד, מה שהעידו השוחטים בפני שמאז שהחלו לשחוט במפעל החדש כמעט ולא נפסל סכין אחרי השחיטה, ואילו במפעל הישן הם מעשים בכל יום שנפסלים סכינים כמה פעמים ביום, ופוסלים כל העופות שנשחטו בהם, מאז הבדיקה האחרונה שנמצאת מהודרת. (5) מוזר מאד שביום שלמחרת שיוורד גשם נפסלים במפעל הישן הרבה עופות מחמת פגימת הסכינים (הנגרמים עקב לכלוך העופות) [בתחילת שבוע זה, שהיה לאחר הגשם של יום השבת, נפסלו כמה וכמה סכינים כמו כן לפני כשבועיים נפסלו במפעל הישן 3000 (שלשת אלפים) עופות ביום אחד, מחמת פגימת הסכינים], ואילו במפעל החדש לא נפסל אפילו סכין אחד [כפי עדות השוחטים, ובמידת האפשר אף אנקוב בשמם וניתן לבירור]. (6) תמהים אנו על העובדה שלפני כמה שבועות, סיפק משק אחד עופות הודו לשני המפעלים, גם במפעל הישן וגם למפעל החדש [כעדות המשגיח, שבמקרה הצורך אנקוב את שמו] ובעוד שבמפעל הישן נפסל כל תוצרת של אותו היום, והופסקה השחיטה לשם כך, מחמת ספיקות שנתגלו בבני מעיים, שנבעו מחומר הזרקה מוגבר שהזריקו בעופות, ואילו במפעל החדש נשחט הכל והוכשר ללא שום ספיקות ושאלות. (7) זאת ועוד אנו תמהים, היתכן שבמפעל הישן מובאים מידי יום ביומו כמה שאלות על שתי מרוח, ואילו במפעל החדש לא היה מעולם שאלה כזו. (8) גם מבקשים אנו לברר כמה פעמים נשאלה שאלה על עוף או קורקבן, האם כל זאת אינו אומר דרשני. וכל זאת עקב הלחץ האימתני והפחד התמידי שנתונים בהם השוחטים והבודקים.

וכאן נשאלת השאלה, האם אין בכל הנימוקים אלו לעורר חשש על כשרות השחיטה במפעל החדש.

ומכאן לסעיף השני על האיום התמידי המרחף על השוכי"ם והמשגיחים על ידי הנהלת וועד השחיטה, שאם יאמרו דבר שאינו כרצונם, או יפעלו שלא כהוראתם יפוטרו מיד מעבודתם, גם אם הוראתם נוגדת, לעתים, כל דעת ודין

תורה, ולעתים הוא היפך מהשגחה על כשרות הבשר והעופות. היתכן כזאת בישראל שיהיו השובי"ם והמשגיחים נתונים ללחץ חיצוני שייראו מלומר את האמת ולדווח לרבנים הממונים על כל מכשול. (1) האם בהוראת אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח שלא לנסוע להשגיח בעת העמסה שלא יהיה בהם חשש נפולות, דבר הנוגד כל דעת ודין. המשגיח אף הוזהר שלא יגלה לרב הממונה שאינו נוסע, אלא אדרבה, המשגיח הוזהר לומר בפני הרב, שאכן השגיח על כך. [ובמידת האפשר אנקוב בשמו]. והמשגיח דיווח על הוראה זו למשגיח הממונה עליו, ומשום שדיווח המשגיח הממונה, אודות המכשול לרבנים, פוטר ממשרתו, אתמהה. (2) שלא להתייחס לכך מה שניתנה ההוראה על ידי אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה למשגיח המיועד לכך שאין צורך לנסוע להשגיח בצרכניית "אושר עד" על הבשר והעופות הנמכרים שם. (3) בהוראתו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה [שאנקוב את שמו במידת הצורך] ניתנה הוראה לשוחטים שבמפעל החדש, לעבור על תקנת וועד השחיטה, שהורה ראש צוות השחיטה לשוחטים שלא לעבוד יותר משש שעות ביום, כתקנת וועד השחיטה זה מכבר, וזאת כמובן מטעמים הלכתיים, השוחטים ששאלו אודות תקנת וועד השחיטה, נענו באיום שאם לא יעשו כן "נראה מי בעל הבית כאן". (4) עירובם התמידי בעניינים ההלכתיים בכשרות העופות והבשר, בעת שאין תפקידם אלא בניהול הכספי של וועד השחיטה, משרה אורת אימה בין השובי"ם ומשגיחי הכשרות, ויראים לדווח לרבנים על מכשולים. ואף משתמשים באיומים כלפי רבנים ומוצי"ם שיפוטרו ממשרתם אם לא ימלאו אחרי דרישותיהם, ויהינו להביע דעתם דעת תורה [כפי שנוכח גם מעכ"ת שליט"א לשמוע בעת הדיון בבית הדין באיומיו של אחד מחברי הנהלת וועד השחיטה]. ואטו כי רוכלא ניזול ונימני כל המקרים בהם איימו על השוחטים, הבודקים והמשגיחים, כי אם יאמרו דבר שלא כרצון חברי הנהלת וועד השחיטה, או יעשו שלא כרצונם יפוטרו ממשרתם "ונראה מי בעל הבית כאן", ו"מי נותן המשכורת". ועומדים הם תחת איום תמידי שלא לפצות פה שלא כרצון חברי הנהלת וועד השחיטה. והדברים ניתנים לבירור אצל השובי"ם והמשגיחים [כשלא יעמדו תחת איום פיטורין, ולא ייראו לומר את האמת]. (4) גם לא שמעו בקולו של מרן הגאב"ד שליט"א שהורה להם לפרסם הודעה מיוחדת בחנויות המוכרות בשר טרי ללא בלומבס. (5) לא זו בלבד אלא שבתקופה אחרונה מייחדים לעבודה אחראית זו, כשחיטה, וממנים כשוחטים לשחיטה המהודרת של עדתינו, אברכים צעירים אשר רבים מהם אינם יודעים

העבודה כראוי, ומן הנמנע שיעשו עבודתם כראוי. במקום אשר עד עתה ידוע היה כי לא ניתנה עבודה זו אלא למבוגרים, יראים ושלמים, הבקיאים היטב במלאכתם. ומתקנת וועד השחיטה שלא למנות שוחטים שהם למטה מגיל שלושים.

האם אין בכל האמור לעיל לעורר חשש, ויותר מזה, על כשרות העופות והבשר הנשחטים במפעל החדש.

ומכאן שהתאמת החשש הכבד מלהעניק הכשר לאחד שאינו שומר תורה ומצוות, שהיה אחד מאבני היסוד בכשרות העופות והבשר, שהעמידם הגאון הגדול מורנו רבי מאיר ברנדסדורפר זצוק"ל, שמסר נפשו עשרות בשנים להעמיד השחיטה המהודרת של עדתינו על מכונה, המפורסמת בכל העולם בהידורה. ונימוקיו עימו: 1) בעוד שאצל יהודי כשר שהוא שומר תורה ומצוות, מפקחים בארבע עיניים שלא יבוא לידי מכשול בעת חולשתו כשיתגבר עליו יצרו, הרי אצל אחד שאינו שומר תורה ומצוות מן הנמנע מלהשגיח כל העת שלא יבוא לידי רמאות, והיה מנמק לומר שדי בכך שמשגיח הכשרות הממונה על הבלומבס יסיח דעתו לרגע אחת, כדי להביא בלומבס למקום אחר, ומיד יקח אחד מהפועלים גלגל שלם של בלומבס המונה כחמש מאות אלף בלומבס, ויעשה בהם כאוות נפשו. להאכיל נבילות וטריפות ברבבות עופות. [באומרו שמבחינה מסחרית כדאי לו לבעל המפעל לשכור פועל מיוחד שיהיה מיועד עבור זה, להמתין להסחת דעתו של המשגיח לרגע אחת ביום, כדאי לקחת גלגל בלומבס, וכך יעלה בידו להכשיר הרבה עופות שפוסלים בשחיטה המהודרת של עדתינו, ואף גרוע מזה רח"ל]. 2) ביותר לאחד כזה שכל מגמתו הוא לשבור את מחירי השוק, ולעיתים הוא מוכר למטה ממחיר הקרן [ולאחר שיעלה בידו להיות המפעל הבלעדי שתחת ההשגחה, יעלה את המחירים] בוודאי יחפש כל הדרכים לרמות ולזייף כדי שעל ידי זה יהיה בידו להוריד המחירים. [לא לחינם כמעט נשחטו לאחרונה במפעל החדש עופות הודו, שלא אושרו על ידי המשגיח הממונה על הזריקות, עד להתערבותו של המשגיח הממונה על הזריקות שזעק ככרוכיא למנוע שחיטה זו, בעוד שמתחילה היה הוא צריך לאשר המשלוח, וללא אישורו אין להביא כלל עופות אלו למפעל]. 3) גם הנהלת וועד השחיטה עצמה ידעה מתונים אלו, ולשם כך העמידו פנים ברמאות, עד לפני כחצי שנה, שהמפעל החדש נתונה תחת בעלותו של שומר תורה ומצוות, גם כשכבר נודע לכולם מי הוא בעל המפעל האמיתי. 4) תמוהה העובדה מאוד, שבעוד שבמפעל הישן שתחת ההשגחה,

שמורים הבלומבס והוואלגראמעס בכספת הנעול במנעול כבד, הרי שבמפעל החדש מונחים הבלומבס והוואלגראמעס, שהם יסוד הכשרות המעידה על כשרות הבשר, בארגז של גבס הנעול במנעול פשוט, ומובן לכל שבניקל יעלה ביד כל אחד המעוניין בזה, להוציא משם בלומבס וואלגראמעס כאוות נפשו. (5) מה עוד שכל זה מדובר באחד, כאמור לעיל, שגופי הכשרות השונים בארץ התנערו ממנו עקב רמאותו וזיפו התמידי [שמכיון שחלק גדול מהעופות והבשר בארץ נתונים תחת בעלותו, קל בידו לנייד עופות ובשר מכאן לכאן והדברים מובנים לכל]. (6) ביותר שיש קלא דלא פסיק, שוועד הכשרות של עדתינו החרדית נוכחו, כאמור, שהדגים ששיווק בחותמת הביד"ץ הם דגים טמאים. והיאך ניתן לסמוך עוד על מידת אמינותו על כשרות הבשר והעופות.

נ.ב. כאמור מסיבות הנימנות לעיל בסעיף ב, 4, נמנעתי מלנקוב בשמות האנשים בדברים האמורים כאן, אך במידת הצורך, ובמידת האפשר, ובהסכמת האנשים, במידה ולא יהיו נתונים תחת איומים, אף אנקוב בשמותם באופן שיהיה ניתן לברר כל העובדות הנ"ל לאשורם ולאמיתותן.

לאור כל האמור לעיל, מובן מאליו, שללא דיון ובירור מעמיק כדי לתקן כל המכשולות, ולהחזיר סדרי כשרות השחיטה המהודרת על כנם, כפי שהתקינו לעשות בחיים חיותו של מורי ורבי הגאון הקדוש, צדיק האמת רבינו מאיר ברנדסדורפר זצוקלה"ה, נמנע ממנו על פי דין ודעת תורה, לכתוב מכתב התנצלות או תמיכה.

ואנכי את נפשי הצלתי לאחר מסירת הדברים והנימוקים למעכ"ת שליט"א

הכותב וחותם בצער ודמע

בראות נבלע את הקודש

בכבוד הראוי

נ.ב. אף שבודאי אין מקום להשיב לדברי הבלע של אותו הדיוט הקופץ בראש, שמינה את עצמו ליו"ר עדתינו הקדושה ודינו מבואר בשולחן ערוך יורה דעה בסימן רמ"ג. אך מחמת משנה זהירות שלא יתפרסם המכתב במקומות שאינם רצויים ואינם ראויים, מתבקש מעכ"ת הדר"ג שליט"א לגנוז המכתב מעיני רואים, ואף מעיני היוצאים והנכנסים המשמשים בקודש.

יום שלישי ו' שבט תשע"א לאחר שכבר נכתב המכתב אמש, הובא לידיעתי היום על ידי אחד הבודקים החשובים של עדתינו, שבמפעל החדש מתקיים היום שחיטת עופות, בעוד שבמפעל הישן לא מתקיים שחיטה כי העופות

מודלקות בשוק, ועל פי הוראתו של רב וועד השחיטה, נמנעים לשחוט עופות כאלו, כדי שלא לבוא לידי חשש טריפה. ואילו במפעל החדש שוחטים עופות מודלקות אלו, והרופא הויטרנרי חותך מקום הדלקת עד למטה, באופן הנמנע לראות את הדלקת, ולבדוק אם הדלקת מגיעה עד צומת הגידין. ובודאי שבאופן זה יש חשש כבד של טריפה על העופות. והבודק שהודיע לי עובדה זו בטלפון, ביקש שלא לומר עובדה זו בשמו, מחשש פן יכולע לו ויפטר ממשמרתו. [ובמידת הצורך והאפשר אנקוב בשמו בפני חברי הביד"ץ, והדבר יהיה ניתן לבירור].

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ז

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק י"ז

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

על שמירת הברית

[לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

דין תורה בבית דין של מעלה על שמירת הברית

הראש ישיבה הגדול והמפורסם הלך לעולמו, ועשו לו לווייה גדולה והספדים מרובים, כמה צדיק היה וכמה תורה למד ולימד. אבל האמת התגלה בבית דין של מעלה.

הוא מוצב לפני בית הדין:

בית דין: אתה הוא הראש ישיבה הגדול והמפורסם פלוני בן פלוני?

ראש ישיבה: אני.

בית דין: האם דאגת לקיים הפסק של השולחן הערוך להשיא הבחורים קודם גיל 20?

ראש ישיבה: לא. זה מוקדם מדי.

בית הדין: אתה מאושם על כל הפגמי הברית של הבחורים, למה לא עוררת את הבחורים לשמור על העיניים ועל הברית קודש?

ראש ישיבה: לא מדברים על הנושא הזה אצלנו בישיבה!

בית הדין: אתה היית צריך להוכיח ולמחות, ועל זה אתה נתפס כמו שכתוב בזוהר הקדוש. הזוהר הקדוש מתריע על זה שכל רב צריך להוכיח על זה: * (זהו

סופר זצ"ל בספרו בההיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין המצוות תוכחה מחאה וערבות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הס"מ, ואח"כ יהיה בכיה לדורות. [אני אמרתי פעם למשיגיח שלנו, שאמר ואמרתי לו בשבירת לב מה

* ועל כל אחד להוכיח את חבירו ולא לחכות לרבנים: והנה נביא מהלכות תוכחה: הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה של ואהבת לרעך כמוך ולקיים מצוות הוכח תוכיח את עמיתך, ברמ"א יו"ד ס"ט של"ד נפסק להלכה שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות, נתפס באותו עוון ע"ש. כמו שביארתי מש"ס ופוסקים להלכה. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבת ציון, וזל"ק: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ונוסיף להעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים

שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפס בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז'). וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עוון. (רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מה).

מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:). הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה, (זהר הקדוש, חלק א, דף כ"ג), ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה, מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:). מי שהיה בידו למחות ולא מיחה, הגם שלמד ולומד ושומר ועשה, הרי זה בכלל אורו ונקרא רשע. למד אדם ולימד, ושומר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל אורו אשר לא יקים וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות ומיחה, הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה). תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונטורים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק ט). אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור, וכן הוא אומר והכרתי ממך צדיק ורשע, צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים). כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב. יען שאהרן לא מיחה במשה (כמי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ויסקף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, ומפני שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (ת"ד שבת נ"ה, מדרש תנחומא, חקת, ראה עוד ילקוט שמעוני במדבר, דברים, משלי, כתבי הרמ"ע מפאנו ספר יונת אלם פמ"ה, של"ה פ' עקב). קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם. (תנחומא בלק יט). כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידיו. (ילקוט שופטים סח).

שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחרינו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוהב זצ"ל). מי שלא מיחה בעוברי עבירה, אע"ג ששב הרשע לבסוף מרשעו אעפ"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה (כמו שכן בימינו) אבל השב המחבה גם

נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי: אתה לא יודע! אני שואל אותך, מה אני לא יודע??? וענה לי: כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים משגיחים ומוכיחים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!! - ולא להיות לא רב ולא משגיח ולא מעורר את הרבים ומחזיר בתשובה. - ואם כל אחד ילמד ספר הזוהר הקדוש, יהיו מלאי ביראת שמים ויראת חטא.

וזה מה שאנו בהושענות: הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים. להנה הנביא ישעיה אומר (נו, י) גוי נתתי למכים ולחיי למורטים. אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאחבניי מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוסר נפשו להשם יתברך. וזה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים, פירש ע"י רשעי ישראל ח"ו - הערב רב, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אמות העולם שעושים כן לישראל. וזהו ההמשקה הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך, עד כדי שפיכת דמם ממש רח"ל, וזהו מה שאנו אומרים "בדמין חיי" שרק על ידי המלחמה נגד הערב רב שצריך לזה מסירת ממש, בדמין חיי על ידי זה יהיה הגאולה. כידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זי"ע על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ם הוא ז'ביחה ע'ירובין מ'קאות, והכוונה בזה, שעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים, וכי כשיש דין למטה, אין דין למעלה כמשאחא"ל, והאפשר לומר בזה בזע"ם ר"ת ז'זהר ע'רב רב מ'קאות, ובהיאור בזע"ם שיסוד הדת, זה לימוד הזוהר כמו שכתבו 1300 רבנים צדיקים קדושים וטהורים, שרבני הערב רב הם נגד הזוהר. ומ' זה רמז ל-מ'וכיח, שצריכים לצאת במלחמת חרמה נגד כל אלו שהם נגד הזוהר הקדוש. כמו שארו חז"ל בשבת (נה:). על זה נענשו אנשי פילגש בגבעה, אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבדי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם: בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל. ראה מש"כ החינוך בענין חיוב המחאה. מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושים כן. (תוהר מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו). הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל

לשונו פרשת שמות): וְלִמְדָנוּ שְׁאִין קְנָאָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זולָת קְנָאת הַבְּרִית, שְׁהוּא בְרִית שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וְסוּד הָאֱמוּנָה. מֵה כְּתוּב, וַיַּחַל הָעַם לְזַנוֹת אֶל בְּנוֹת מִזְרָא, מִיָּד, וַיַּחַר אֶף ה' בְּיִשְׂרָאֵל. רָאשֵׁי הָעַם, שְׂיֹדְעִים זֶה וְאֵינָם מוֹחִים בָּהֶם, נִעְנְשׂוּ תַחֲלָה, שְׁכַתוּב, קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעַם וְהוֹקַע אוֹתָם לַה' נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם. רַבֵּי אַבָּא אָמַר, מֵהוּ, נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם, הֵינּוּ נֶגְדַּי הַבְּרִית שְׁנִקְרָא שָׁמַיִם, וְעַלְיוּ נֶאֱמַר כִּי שָׁמַיִם וּמַגֵּן ה' אֱלֹקִים, שָׁמַיִם וּמַגֵּן, זֶהוּ בְרִית הַקְּדוֹשׁ, מֵה הַשָּׁמַיִם זוֹרַח וּמֵאִיר עַל הָעוֹלָם אֶף בְּרִית הַקְּדוֹשׁ זוֹרַח וּמֵאִיר גּוּפוֹ שֶׁל אָדָם. וְנִקְרָא מַגֵּן מֵה הַמַּגֵּן הוּא לְהִגֵּן עַל הָאָדָם, אֶף בְּרִית הַקְּדוֹשׁ מַגִּין עַל הָאָדָם. וּמִי שְׂשׁוּמֵר אוֹתוֹ אֵין לוֹ נֶזֶק בְּעוֹלָם שְׂיֹכֵל לְקָרֵב אֵלָיו. וְזֶהוּ נֶגְדַּי הַשָּׁמַיִם, רָאשֵׁי הָעַם נִתְפָּסִים בְּכָל דוֹר וְדוֹר בְּשִׁבִיל חֲטָא הַזֶּה, אִם יוֹדְעִים וְאֵינָם מְקַנְאִים אוֹתָם, מִשׁוּם שְׂחֹב זֶה מוּטָל עֲלֵיהֶם לְקַנְאוֹת, בְּשִׁבִיל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית הַזֶּה, אֶת כָּל מִי שְׂמִבִּיא קְדֻשָּׁה זו בְּרִשׁוֹת אַחֵר, עַלְיוּ כְּתוּב, לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֵרִים עַל פְּנֵי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנֹכִי ה' אֱלֹקֶיךָ אֵל קָנָא, וְהִכָּל קְנָאָה אַחַת, וְעַל כֵּן נִדְחַתָּה הַשְּׂכִינָה מִפְּנֵיו, מִי שְׂמִשְׁקֵר בְּבְרִית הַקְּדוֹשׁ הִתְחַוָּם בְּכִשְׁרוֹ שֶׁל אָדָם, הוּא כְּאֵלוֹ מִשְׁקֵר בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, כִּי מִי שְׂמִשְׁקֵר בְּחֻתָּם הַמְּלֶךְ שְׁהוּא בְּרִית הַקְּדוֹשׁ מִשְׁקֵר בְּמֶלֶךְ עֲצָמוֹ, וְעַל כֵּן אֵין לוֹ חֵלֶק בְּאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל, אִם לֹא בְּכַח תְּשׁוּבָה תְּמִידִית.

ידוע גודל חיוב שמירת הברית העיניים והמחשבה

ראש ישיבה: "וכי מה בכך שאני מהרהר, הרי אין בכך כלום, וכי יש אדם שאין בו מחשבות? והעיקר שאני שומר על בריתי לבל אכשל".

של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשו' נוב"י (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מ"ש רז"ל בשבת (נד:) "בידו" למחות וכו', דוקא "בידו" והיינו לכתוב בידם. [הנהגה גמ' דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דייק בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות דנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפיהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "בידו" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והיי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו', עכ"ל.

להעבר שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וסי' יד ימין ח"ב דף יג) ויש שכתבו בסתם דאינו נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב). כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם (שבת נד:). עי' שו"ת מהר"ם שירק או"ח סי' ש"ג והלאה הרבה פרטים בדיני חובת מחאה. יג) ובסיום הפרק נפרש מאמר חז"ל (שבת נד:) "כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פי' הגה"ק ר' חיים פלאגי בס' שו"ת חקקי לב (יר"ד סי' מ"ג) וז"ל: "כל זה כתבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שכתבתי לא יגונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה

בית דין: כבר אמרו על זאת חז"ל "הרהורי עבירה קשים מעבירה", וכל המביא עצמו לידי הרהור אין מביאין אותו במחיצתו של הקב"ה, וכבר אמרו רבותינו כי כמעט אין זה בר המציאות שיהרהר האדם ולא יגיע בסופו של דבר לידי ז"ל רח"ל כנאמר "ונשמרת מכל דבר רע" - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה, וכן אמרו חז"ל "עין רואה ולב חומד וכלי מעשה גורמים".

והנה ע"י שפוגם בבריתו ומוציא זרעו לבטלה רח"ל הריהו גורם להורדת הקליפות מחדש, ואינן מגיעות למקומם וגורם לנשמה שתהיה משוטטת בעולם ולא תוכל לבוא על תיקונה.

וזהו צער השמים וצער כל העולמות, וכתוב בזוהר הקדוש ובשאר ספרים שבגלל זה העוון אין משיח צדקינו בא, וזה גורם לעיכוב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף. והמוציא שז"ל לא די בכך שמוריד הנשמות מחדש בקליפות, אלא אף מרחיקן ומדיחן למקומות חשוכים ונדחים, ועל ידי כך גורם להרבות השפע לכוחות הטומאה והחיצונים רח"ל ולדחיית ניצוצי הקדושה.

עיקר התיקון תלוי ביסוד לתקנו, ובו תלה גם כן ביאת משיחנו באלף

הששי ועיכוב הגאולה (אור הגנוז)

ולא לחינם נקראת מצוה זו יסוד, כי זהו יסוד הצלחתו וקיומו של עם ישראל ועל זאת אמרו רבותינו ז"ל הכל תלוי במזל - במוציא זרעו לבטלה, וביחוד בזמננו אנו צריך האדם להיזהר בזאת יותר לא לפגום בבריתו כלל, כי עתה אנחנו באלף השישי שהוא כנגד היסוד, ועיקר הגאולה וביאת משיח צדקינו תלויה בשמירת הברית כמובא בתיקונים ובזוהר הקדוש שעיקר הגאולה תלוי בתיקון הברית, ובזכות שימצא בדור אחדים מישראל הקדושים שבכל אלו בחציפות ועזות והפקרות מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות והשרוצות רח"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל קודשא בריך הוא בהם, ובזכותם יצמח הגואל במהרה, בדור אחדים מישראל הקדושים שבכל אלו בחציפות ועזות והפקרות מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות והשרוצות רח"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל קודשא בריך הוא בהם ובזכותם יצמח הגואל במהרה.

ראש ישיבה: העיקר הוא לימוד התורה, ומה זה חשוב אם שומרים על העיניים וכו'.

בית דין : דע כי אמרו חז"ל: אבר קטן יש באדם משביעו רעב, מרעיבו שבע. (סוכה נב ב). כתב בנועם אלימלך: והיינו גם אם הוא רעב, שאינו כל כך למדן שיוכל לעסוק בתורה תמיד אף על פי כן יכול להיות שבע, אם שומר את האבר שהוא ברית המעור וברית הלשון והעינים מהסתכל בנשים, שבע רעב רמז ההיפוך מזה, אם אינו שומר הברית ומטמא עצמו חס וחלילה בניאופים וטומאות שונות מוציא זרע לבטלה בהסתכלות בנשים ושאר דברים וכדומה אשר על ידיהם יטמא את בשרו ברית הקודש מה זה מועיל אם היא שבע בתורה - אף על פי כן היא רעב ממנו כי יבלענו הקליפות על ידו. וצריך האדם להתאמץ מאוד ולשמור את נפשו על ידי בשרו שלא יטמא את בשרו.

ראש ישיבה: מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידין.

בית דין: על דאורייתא לא אומרים כך. עכשיו תקבל את העונש הגיהנם וחיבוט הקבר הנורא על כל הפגמים של הבחורים החוסים בצילך.

ראש ישיבה: מי מעיד?

מיד באו אלפי מחנות מחנות של מזיקים שנבראו מכל הפגמים של הבחוריים. והתחלו להכות אותן מרות. "רשע, בגללך נבראנו!"

ראש ישיבה: מה עשיתי, לא ידעת! "

בית דין: בגלגול הבא תדאג להוכיח ולמחות בבחורים ולחתן אותם בגיל 18, עכשיו תסבול בגיהנם לכפר."

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ח

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק י"ח

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

כשרות השחיטה בישראל כהלכתה

חלק ג'

מלחמה לה' בעמלק מדור דור מלחמת הצדיקים עם רבני הערב רב (העמלקים) - בשדי כשרות השחיטה, בד' מאות שנים האחרונים [לפי בקשת השואל את השאלה נכתוב השם האמיתי שלו]

בית דין: למה לא הפסקת לאכול בשר בהמה ועוף בהכשר הרבנות הראשית לישראל כשראית את הקול קורא הזה!

אבישי בן לאה: באמת קראתי ולא רציתי להאמין, כי אני סומך עליהם בסגירת עינים! מה אני צריך לחשוש על הרבנות הראשית לישראל בארצינו הקדושה והטהורה שמסרתי נפשי בצבא להציל את עם ישראל!

בית דין: אבל הלא ראית את הבעיות מה שהולך וידעת כי רוב הרבנים הם ערב רב, ולמה האמנת להם?

אבישי בן לאה: ראיתי, אבל סמכתי עליהם, וכי לא נאכל בשר? האם אני במדרגת פרוש? או האם אני במרוקו? ב"ה שיש לנו כסף לקנות אוכל, וכפי מה שאני אוכל יש לי יותר כוח, ובכלל האם אפשר בכלל לחיות בלי בשר?

בית דין: האם לא שמעת שהגה"צ הרב לנדא שליט"א והגה"צ רבי אמנון יצחק אמרו שאין בשר כשר בעולם? הלא שמעת את הדרשות שלו ולמה אכלת הלאה?

אבישי בן לאה: אני סמכתי על הרבנים הצדיקים ואם לא עשיתי טוב תשפטו אותם ולא אותי שמסרתי נפשי למען המדינה!!! תקחו אותם לגיהנום ולא אותי?

בית דין: לא מקובל בבית דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת! ותסחוב איתך את כל הרבנים שלא אמרו לך לא לאכול וסמכת עליהם!!!

רצוף כאן קול קורא שיצא נגד כשרות הרבנות וכמעט כל הבדצ"ם הולכים אחריהם ועבור בצע כסף מתירים לנו כל האיסורים שבתורה ועוד כותבים על זה כשר למהדרין מן המהדרין - כשרות רבנות:

גליון א'

נתפרסם לאלפים ורבבות

פעמים רבות אנו שומעים מכל מיני 'בקיאים בכשרות', על מוצר פלוני או אלמוני 'כשר, בכשרות רגילה בלבד', כאילו שמעיקר ההלכה יכול אדם לסמוך על כשרות זו, וליהנות ממוצר זה לכתחילה, אלא שהמהדרין שהם השרידים אשר ה' קורא, פשוט 'מחמירים', ואין זה מן הדין אלא חסידות בעלמא.

אך האמת אינה כן, אלא כל הדברים שהנם בהכשר רבנות הנם בחזקת איסור כמו שהיו, ואם איסורם מן התורה, נשארו אסורים מן התורה, ואם איסורם מדרבנן, נשארו אסורים מדרבנן, וחותרם ההשגחה אינו מעלה ולא מוריד.

והננו לפרטם בס"ד אחת לאחת:

תחילה בעניני הבשרים:

א. קודם כל צריך לדעת שכשמגדלים את העופות, מגדלים עופות במיוחד לשחיטת חלק, ומגדלים עופות במיוחד לשחיטת כשר, וכמו כן מגדלים עופות לטרף, ואינם אותם עופות בגידולם, פירוש העופות שמגדלים לחלק מקבלים תנאים טובים יותר, חימום בחורף, קירור, איורור, מים בשפע, אוכל מיוחד, הקפדה על חיסונים, ועוד.

ועם כל הנ"ל פעמים שהמגדל נכשל, ויוצא ממשק חלק אווזים גבוהים של טריפה, ואז תוצרתו נשלחת על פי רוב לכשר ולא לטרף, ויתבאר בהמשך.

ב. השוחטים בחלק (היינו בבדצי"ם למיניהם) הנם מהרמה היותר גבוהה (והתשלום בהתאם), ואילו ברבנות אפילו שוחט מהרמה האחרונה ללא שום ידיעה, יוכל לשמש כשוחט, ורק בתנאי שיודע לשחוט מהר, ואין צורך כל כך בהכנת סכין ראויה, ופעמים רבות שאין בודק סכינים כלל, אלא השוחטים הנ"ל המקולקלים הם הבודקים זה לזה, ואף גומלים זה את זה, ומעלימים עין, גם כי פעמים רבות אינם מבינים כלל בבדיקת סכין, ולא ידע ואשם.

ג. בבדצי"ם השוחטים שוחטים עשרים או שלושים דקות לכל היותר (תלוי בבדצי"צ), ואחר כך נחים עשרים או שלושים דקות, ואילו ברבנות שוחטים שעה ויותר, ואין בודק סכין באמצע.

וע"כ בחלק, אם תימצא סכין פגומה אחר שחיטה, קל להטריף רק כ-60 או 70 עופות, אבל ברבנות 3000 עופות בין בדיקה לבדיקה, מי שיטריף יכולע לו, וע"כ נמנעים ולא מטריפים.

ד. בבדצי"ם שוחטים בין 10 ל-14 עופות לדקה (כל שוחט), תלוי בבד"צ, ואילו ברבנות עד 25 עופות כל דקה (לשוחט!)

ה. בשחיטת חלק, כאשר תקרה ריעותא או ספק מעבירים את העופות ל'כשר', וזה נכון לכל התהליך מן השחיטה ועד האריזה, כל מקום שתימצא ריעותא או ספק מעבירים לכשר, כך שכל הנקרא 'כשר' הוא בספק טרף.

ו. בחלק בודקים כל עוף ועוף, ריאות, וצומת הגידין, וכשיוצא משק חולה ויש הרבה טרף (דבר המצוי מאוד), מיד מפסיקים את השחיטה לחלק, ומעבירים לשחוט לכשר, דהיינו מפסיקים לבדוק, וביאור הדברים 'סוגרים את העינים' ואז הכל כשר, (כי למה לו לבעל העופות לשלם לבודקים וגם יטריפו לו, ישחט 'כשר' שזה ללא בדיקה 'ואין טרף'), ולפי האמת משק שנבדק והוא בחזקת טרף, אין להכשירו אלא בבדיקת עוף עוף, אלא ש'ברבנות' הכל אפשרי.

ז. בדיקת הריאות וצומת הגידין, נעשית בקצב של 20 עד 35 עופות בדקה (תלוי בבד"צ ובמספר הבודקים) כך שלכל עוף יש רק כ-3 שניות כדי להחליט אם הוא חלק או טרף, וכיון שהבודקים אינם כ"כ תלמידי חכמים (או אינם ת"ח כלל), וע"כ כל עוף שריאותיו יפות, ואין בהם שאלה, עובר לחלק, ועוף שהוא ודאי טרף, מטריפים, וכל מה שבאמצע היינו שיש להסתפק אם הוא כשר, ומן הראוי היה לקחתו אל מורה הוראה שידון בו אם הוא כשר, כמו שהיו עושות אמותינו, אבל כאן למי יש זמן, הכל הולך ל'כשר', פירושו של דבר, כל ספק הרי הוא 'כשר', והאמת שאינו כשר אלא ספק כשר (וספק טרף).

ח. בחלק פותחים את העוף לאורך גבו, וזאת כדי לוודא שלא נשארו בתוכו אברים פנימיים (לב, ריאה, וכיוצא), וכן לוודא שלא נשאר בפנים דם בעין, והעיקר בשביל המליחה שצריך למלוח את העוף מבפנים ומבחוץ כמ"ש בשו"ע יו"ד סי' ס"ט ס"ד, והרמ"א שם אוסר אפילו בדיעבד אם לא מלח מבפנים ומבחוץ.

אבל ברבנות הולכים לכתחילה, על בדיעבד, וכל שבדיעבד כשר, (ואפילו שהוא רק לאיזה מאן דאמר), ברבנות זה לכתחילה, ועל כן לא חוששים לכל הנ"ל, אלא שנשארים העופות סגורים, ופעמים שיש בתוכם ריאות (דבר שלא יכול לקרות בחלק, כיון שצריך לבדוק את הריאות), או שנשאר בתוכו לב, שהדם שבתוכו הוא דם הנפש

שחייבים עליו כרת (כמ"ש בכה"ח יו"ד ריש סימן ע"ב), או נשארם שאריות מן הכבד, או סתם דם בעין, ועל מליחה בפנים כלל אין מה לדבר, כי אינם פותחים אלא פתח קטן בתחתיתו של העוף, וזורקים לתוכו (אם נכנס) כמה גרגירי מלח. זאת ועוד, פעמים רבות שמלח זה אינו יוצא בשטיפה שלאחר המליחה כיון שהעוף סגור, ומלח זה שנתערב בתבשיל צריך ששים כנגדו להתירו (כמ"ש בשו"ע סי' ס"ט ס"ט).

ט. בחלק, יש משגיח שמסתכל על כל עוף ועוף שלא תהיה בו מכה שיש בה צרירות דם, וכל שרואים בו מכה חותכים באותו מקום (כמ"ש בשו"ע סי' ס"ז ס"ד), ויש מקומות שיש משגיח מיוחד שבודק כל עוף ועוף קודם שנכנס אל המליחה, לראות שאין בו מכה של צרירות דם, ועוף שיש בו מכה של צרירות דם, מניחין בצד עד שיחתכו הצרירות.

ואילו ב'כשר' אין מי שמסתכל ע"ז כלל, והכל כמות שהוא נכנס אל המליחה, וזה דבר חמור מאד, מכיון שאם נשאר הצרירות ונתבשל כך צריך שישים כנגד הדם, ולסברת הרמ"א צריך שישים כנגד החתיכה שבה הצרירות, והרי זה אוסר את התבשיל.

וזאת לדעת, כי דבר זה מצוי מאוד, ולפעמים 30 אחוז ויותר, יש הבעיה הזו של צרירות דם, וברבנות אין דורש ואין מבקש, וכמה פעמים שאמרו להרב של ה'כשר' היאך אתה מעלים עין? הרי מי שאסר לאכול נבלה, הוא שאסר לאכול דם, ואיך אתם מזלזלים בשאט נפש? ואין מענה, כך הוא ב'כשר', ובכל מקומות של ה'כשר'.

י. בחלק, יש משגיח או שנים בעת האריזה, לשמור שלא תכנס סחורה אחרת. ובכשר הפועלים עושים מה שלבם חפץ, או יותר נכון מה שבעל הבית (שע"פ רוב אינו שותו"מ) אומר להם לעשות.

יא. כל העופות והבשרים של חלק מסומנים בשתי חותמות (פלומבה או הולוגרמה), מה שנקרא "חותם בתוך חותם" כמ"ש בשו"ע יו"ד סי' קי"ח.

ואילו בכשר, מדבקה ותו לא, הר כתוב בשו"ע דאסור בלא זה? את מי זה מענין!

בשביל דבר אחד מכל האור היה ראוי לאסור "כשר רבנות", ומה גם בהצטרף הכל גם יחד:

והעולה מכל האמור: כי מי שאוכל עוף "כשר", אפשר שנכשל באיסור טריפה, ובאיסור דם, ובכשר שהוחלף, או אולי בכלום גם יחד רח"ל.

ובאיסור חלב

יב. במדריך הכשרות של המועצה הדתית והרבנות הראשית ירושלים לשנת תשע"ד, בעמוד 104 כתוב בזה"ל: "בשר וכבש קדמי קפוא (לא למהדרין) בפיקוח מחלקת הכשרות הארצית המיובא ארצה בצורות שונות (קרטונים, רביעים, וכו') צריך לוודא אם מנוקד כדין" (ההדגש אינו במקור).

ביאור הדברים, שהמוע"ד והרבנות הראשית לירושלים אומרים: שהקונה בשר קפוא בהכשר הרבנות הראשית הארצית, יכול להכשל באיסור כרת של אכילת חלב, ולכן צריך לוודא אם הבשר מנוקד.

וכאן הבן שואל: מי שקונה בשר קפוא רבנות, מנין יודע לבדוק אם הוא מנוקד כדין? ומי הוא היודע להבדיל בין חלב לשומן? ובשו"ע יו"ד סי' ס"ד סכ"א כתב מרן: "טבח שנמצא אחריו חלב כשעורה מעבירין אותו, ואם נמצא אחריו כזית, מכין אותו מכת מרדות ומעבירין אותו", זה בשו"ע, אבל ברבנות הראשית הוא המנקר המעדף, אולי יקודם בדרגה.

אגב, קטע זה מופיע במדריכי הכשרות של המוה"ד ירושלים כבר עשרות שנים, למעט שנת תשס"ז שהושמט מפני מחאת הרה"ר.

ומן הראוי היה להם להשים יד לפה ולא לכתוב זאת, אלא שכנראה הם מפחדים מתביעה כספית, וע"כ הקדימו לכך אליבי, 'אמרנו שצריך לבדוק'.

אבל עדיין איך קורה שבשר בלתי מנוקד יוצא לשוק? התשובה לכך היא שברה"ר הכשרות אינה חובה, אלא המלצה, הכל לצאת יד"ח, אמרנו, ויצאנו יד"ח.

וגם בדגים

יג. הגאון הראש"ל הרב יצחק יוסף שליט"א בספרו הנפלא 'ילקוט יוסף' ח"ט עמוד קס"ז כתב בשם אביו מרן הראש"ל הגאון ר' עובדיה יוסף זצ"ל בעל המחבר שו"ת 'יביע אומר' וש"ס וז"ל: "יש להזהר שלא לסמוך על כל ההכשרים הניתנים לדגי טונה המגיעים מחו"ל בקופסאות שימורים... אחר שנתברר שבין דגי הטונה מתערבים סוג של דגי טונה שאין בהם קשקשים" ע"כ, ושם בהערה כתב עוד "ואחד הרבנים נסע לארה"ב וביקר במפעל ונתברר לו שבמקום שמכנינים את משלוח הטונה עם ההכשר אין יהודים כלל... ובדק ומצא שאכן יש תערובת של דגי טונה עם קשקשים יחד עם דגי טונה בלי קשקשים", (ומה עם איסור בישולי גויים???) ובהשמטות שבסוף הספר עמוד שי"ב

כתב: "הנה הטונה של או יו אינה בהשגחה תמידית, רבני האו יו שולחים איזה אדם שם פעם בחודשיים לבדוק את המפעל", והם סומכים על הגויים שמכניסים רק דג טונה כשר ולא שום דג טמא. "וישנה סוג השגחה אחרת שמהשגיח נמצא בשעת הייצור אולם הם לא מקפידים על בדיקת כל דג בפני עצמו (ומה עושה המשגיח? אולי ישן), ובדיקה זו שייכת גם בהכשרים חסידיים" עכ"ל, ועי"ש עוד דברים מתמיהים.

ועל כל זה הרה"ר חותמת "באישור הרה"ר לישראל" ומלעיטים את אחינו בני ישראל בדגים טמאים ובישולי גויים, והכל "באישור הרה"ר לישראל".

פירושים מיותרים...

כל בעל נפש יעשה בדעת, ויחשוב קודם שמכניס לפי בשר 'כשר'!

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
דין תורה
חלק י"ט

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק י"ט

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל
הזוהר
העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

הצדיק - הגאון הצדיק, האדמו"ר ראש ישיבה וכו' מגיעים לעולם האמת!!! תראו איזה ברוך הבא הוא מקבל!!!

נתרכז כעת רק על שאלות מסוימות שכולל הכל, שאם היה עושה את זה היה יכול לפטור את עצמו מכל שאר השאלות! [כי הזוהר הקדוש מטהר את האדם מכל החטאים]

הפסק דין הגדול והנורא בבית דין של מעלה

מי הם האשמים האמיתיים על כל הרציחות של עם ישראל?

ראשי ישיבות, מנהיגי ישראל, ומחברי ספרים שיש להם השפעה על מאות אלפי ישראל, הרבנים הגדולים, הדרשנים שמדברים על הרדיו, [ויש להם הרבה שומעים], מחזירי בתשובה בלויינים, ומנהיגי תחנות רדיו, מוציאי עלונים, כל אחד נידון לפי מספר אנשים שסרים למשמעתו ושומעים בקולו, ומושפעים מדבריו!!!

הצדיק אבד ואין איש שם על לב נפטר והלך לעולמו

בית דין: "האם אמרת בכל הדרשות שלך שכל אחד צריך ללמוד דקה אחת או שתיים ושלוש ביום זוהר הקדוש?"

נשיא מועצת גדולי התורה, ראש ישיבה הגאון הצדיק, האדמו"ר וכו': הייתי עסוק בלימוד הש"ס בבלי וירושלמי ולגמור 10 פעמים לכל הפחות לפני שאני מניח את העולם הזה לבוא לעולם הבא עם סחורה טובה!!!

דין תורה בבית דין של מעלה על שמירת הברית

הראש ישיבה הגדול והמפורסם הלך לעולמו, ועשו לו לווייה גדולה והספדים מרובים. כמה צדיק היה וכמה תורה למד ולימד. אבל האמת התגלה בבית דין של מעלה.

הוא מוצב לפני בית הדין.

בית דין: אתה הוא הראש ישיבה הגדול והמפורסם פלוני בן פלוני?
ראש ישיבה: אני.

בית דין: האם דאגת לקיים הפסק של השולחן הערוך להשיא הבחורים קודם גיל 20?

ראש ישיבה: לא. זה מוקדם מדי.

בית הדין: אתה מואשם על כל פגמי הברית של הבחורים. למה לא עוררת את הבחורים לשמור על העיניים ועל הברית קודש?

ראש ישיבה: לא מדברים על הנושא הזה אצלנו בישיבה!

בית הדין: אתה היית צריך להוכיח ולמחות, ועל זה אתה נתפס כמו שכתוב בזוהר הקדוש*. (זה לשינו פרשת שמות), וְלַמִּדְנֹה שְׂאִינְ קְנָאָה לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

הרבים ומחזיר בתשובה. - ואם כל אחד ילמד ספר זוהר הקדוש, יהיו מלאי ביראת שמים ויראת חטא.

וזה מה שאנו בהושענות: הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים. דהנה הנביא ישעיה אומר (נו, ו) גוי נתתי למכים ולחיי למורטים. אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאחבננו מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוטר נפשו להשם יתברך. זה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים, פירש ע"י רשעי ישראל ח"ו - הערב רב, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אומות העולם שעושים כן לישראל. והו ההמשך הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך, עד כדי שפיכת דם משם רח"ל, וזהו מה שאנו אומרים "בדמיך חי" שרק על ידי המלחמה נגד הערב רב שצריך לזה מסירת ממש, בדמיך חיי על ידי זה יהיה הגאולה. כידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זו"ע על פסוק בזע"ם תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ם הוא זיביח עירובין מ'קאות, והכוונה בזה, שעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבת, מסירים את חרון אף ה' מישראל ומעוררים רחמי שמים, כי כשיש דין למטה, אין דין למעלה כמשאחז"ל), ואפשר לרמוז בזה בזע"ם ר"ת ז'זהר ערב רב מ'קאות, והביאור בזה: שיסוד הדת, זה לימוד זוהר כמו שכתבו 1300 רבנים צדיקים קדושים וטהורים, שרבני הערב רב הם נגד הזוהר. ומ' זה רמז ל-מ'זוכה, שצריכים לצאת במלחמת חרמה נגד כל אלו שהם נגד הזוהר הקדוש. כמו שאר חז"ל בשבת (נה: -). על זה נעשו אנשי פילגש בגבעה, אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם: בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה

* ועל כל אחד להוכיח את חברו ולא לחכות לרבנים: והנה נביא מהלכות תוכחה:

הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה של ואהבת לרעך כמוך ולקיים מצוות הוכח תוכיח את עמיתך, ברמ"א יו"ד ס"ט של"ד נפסק להלכה שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות, נתפס באותו עוון ע"ש. כמו שביארתי מש"ס ופוסקים להלכה. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"כ ויצא מבית ציון, וז"ל: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"ג (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ונוסיף להעתיק מש"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: או מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטרפיה ושעטנו, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצוויים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכ' עכ"ל.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין המצוות תוכחה מחאה וערבות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הסי"מ, ואח"כ יהיה בכיה לדורות. [אני אמרתי פעם למשגיח שלנו, שאמר ... ואמרת לו בשבירת לב מה נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי: אתה לא יודע? אני שואל אותך, מה אני לא יודע??? וענה לי: כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים משגיחים ומוכיחים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!! - ולא להיות לא רב ולא משגיח ולא מעורר את

זולת קנאת הברית, שהיא ברית של השם הקדוש וסוד האמונה. מה כתוב, ויחל העם לזנות אל פנות מזאב, מיד, ויחר אף ה' בישראל. ראשי העם, שיודעים זה ואינם מוחים בהם, נענשו תחלה, שכתוב, קח את כל ראשי העם והוקע אותם

על שלא מיחו בבני אדם. (תנחומא בלק יט). כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישראל למוטב כל דמים שנשפכין בישראל שנשפין על ידו. (לקוט שופטים סח).

שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרועו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבובי זצ"ל). מי שלא מיחה בעובר עבירה, אע"ג ששב הרשע לבסוף מרשעו אע"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה (כמו שכן בימינו) אבל השב מאהבה גם להערב שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וס' יד ימין ח"ב דף ג) ויש שכתבו בסתם דאינו נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב). כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם (שבת נד:). ע"י שו"ת מהר"ם ש"ק או"ח סי' ש"ג והלאה הרבה פרטים בידינו חובת מחאה. (ג) ובסיום הפרק נפרש מאמר חז"ל (שבת נד:): "כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פי' הגה"ק ר' חיים פלאגי בס' שו"ת חקקי לב (יו"ד סי' מ"ג) וז"ל ק: "כל זה כתבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שהכרח לא יאונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשו' נוב"י (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מ"ש רז"ל בשבת (נד:): "בידו" למחות וכו', דוקא "בידו" והיינו לכתוב בידם. [הנה הגי' בגמ' דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר דיין בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, כל מי שיש בידו למחות זנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפייהם להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "בידו" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להחזיר את העם וכו' עכ"ל"ק.

מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודי של בשר ודם מחיתם עכ"ל. ראה מא"כ החינוך לבנינו חובי המחאה. מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושיין כן. (הנזר מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו). הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פקדו' מהלכות דעות הלכה ז). וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עוון. (רמ"א בורה דעה סימן שלד סעיף מח)

מי שראוה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט): **הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה**, (זהר הקדוש, חלק א, דף כ'), **ענשים ופגעים קשים ומורים למי שאינו מוחה, מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת**. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:). מי שהיה בידו למחות ולא מיחה, הגם שלמד ולומד ושמר ועשה, הרי זה בכלל אורו ונקרא רשע. למד אדם ולימד, ושמר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל אורו אשר לא יקום וגו' - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה למחות למחות ומיחה, הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה). תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק טו). אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקדושי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור, וכן הוא אומר והכרתי ממך צדיק ורשע, צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים). כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב. יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ומפני שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (ת"ד שבת נ"ה, מדרש תנחומא, חקת, ראה עוד ילקוט שמעוני במדבר, דברים, משלי, כתבי הרמ"ע מפאנו ספר ינות אלם פמ"ה, של"ה פ' עקב). קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה

לה' נגד השמש. רבי אבא אמר, מהו, נגד השמש, הינו נגד הברית שנקרא שמש, ועליו נאמר כי שמש ומגן ה' אלקים, שמש ומגן, זהו ברית הקדוש, מה השמש זורח ומאיר על העולם אף ברית הקדוש זורח ומאיר גופו של אדם. ונקרא מגן מה המגן הוא להגן על האדם, אף ברית הקדוש מגין על האדם. ומי ששומר אותו אין לו נזק בעולם שיוכל לקרב אליו. וזהו נגד השמש. ראשי העם נתפסים בכל דור ודור בשביל חטא הזה, אם יודעים ואינם מקנאים אותם. משום שחוב זה מוטל עליהם לקנאות, בשביל הקדוש ברוך הוא בברית הזה, את כל מי שמביא קדשה זו ברשות אחר. עליו כתוב, לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלקיך אל קנא. והכל קנאה אחת, ועל כן נדחתה השכינה מפניו. מי שמשקר בברית הקדוש החתום בבשרו של אדם, הוא כאלו משקר בשם הקדוש, כי מי שמשקר בחותם המלך שהוא ברית הקדוש משקר במלך עצמו, ועל כן אין לו חלק באלקי ישראל, אם לא בכח תשובה תמידית.

בית דין: ידוע גודל חיוב שמירת הברית העיניים והמחשבה. ראש ישיבה: "וכי מה בכך שאני מהרהר, הרי אין בכך כלום, וכי יש אדם שאין בו מחשבות? והעיקר שאני שומר על בריתי לבל אכשל"
 בית דין: כבר אמרו על זאת חז"ל "הרהורי עבירה קשים מעבירה", וכל המביא עצמו לידי הרהור אין מביאין אותו במחיצתו של הקב"ה. וכבר אמרו רבותינו כי כמעט אין זה מן המציאות שיהרהר האדם ולא יגיע בסופו של דבר לידי ז"ל רח"ל כנאמר "ונשמרת מכל דבר רע" - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה.

וכן אמרו חז"ל "עין רואה ולב חומד וכלי מעשה גומרים". והנה ע"י שפוגם בבריתו ומוציא זרעו לבטלה רח"ל הריהו גורם להורדת הקליפות מחדש, ואינן מגיעות למקומם וגורם לנשמה שתהיה משוטטת בעולם ולא תוכל לבוא על תיקונה.

וזהו צער השמים וצער כל העולמות, וכתוב בזוהר הקדוש ובשאר ספרים שבגלל זה העוון אין משיח צדקינו בא, וזה גורם לעיכוב הגאולה כי אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף. והמוציא שז"ל לא די בכך שמוריד הנשמות מחדש בקליפות, אלא אף מרחיקן ומדיחן למקומות חשוכים ונדחים, וע"י כך גורם להרבות השפע לכוחות הטומאה והחיצונים רח"ל ולדחיית ניצוצי הקדושה.

עיקר התיקון תלוי ביסוד לתקנו, ובו תלה גם כן ביאת משיחנו באלף הששי

ועיכוב הגאולה (אור הגנוז), ולא לחינם נקראת מצוה זו יסוד, כי זהו יסוד הצלחתו וקיומו של עם ישראל ועל זאת אמרו רבותינו ז"ל הכל תלוי במזל – שהוא ר"ת במ'וציא ז'רעו ל'בטלה, וביחוד בזמננו אנו צריך האדם להיזהר בזאת יותר לא לפגום בבריתו כלל, כי עתה אנחנו באלף השישי שהוא כנגד היסוד, ועיקר הגאולה וביאת משיח צדקינו תלויה בשמירת הברית כמובא בתיקונים ובוהר שעיקר הגאולה תלוי בתיקון הברית, ובזכות שימצא בדור אחרים מישראל הקדושים שבכל אלו החציפות ועזות והפקרות מוסרים נפשם ושומרים עיניהם מלהסתכל באלו החצופות והשרוצות רח"ל ושומרים נפשם מלפגום הברית יסתכל קודשא בריך הוא בהם ובזכותם יצמח הגואל במהרה. ראש ישיבה: העיקר הוא לימוד התורה, ומה זה חשוב אם שומרים על העיניים וכו'.

בית דין : דע כי אמרו חז"ל: אבר קטן יש באדם משיבועו רעב. מרעיבו שבע. (סוכה נב ב)

כתב בנועם אלימלך: והיינו גם אם הוא רעב, שאינו כל כך למדן שיוכל לעסוק בתורה תמיד אף על פי כן יכול להיות שבע, אם שומר את האבר שהוא ברית המעורר וברית הלשון והעיניים מהסתכל בנשים. שבע רעב רמז ההיפוך מזה, אם אינו שומר הברית ומטמא עצמו חס וחלילה בניאופים וטומאות שונות מוציא זרע לבטלה בהסתכלות בנשים ושאר דברים וכדומה אשר על ידיהם יטמא את בשרו ברית הקודש מה זה מועיל אם היא שבע בתורה – אף על פי כן היא רעב ממנו כי יבלענו הקליפות על ידו. וצריך האדם להתאמץ מאוד ולשמור את נפשו שלא יטמא את בשרו.

ראש ישיבה: מוטב יהיו שוגגים ואל יהיו מזידין.

בית דין: על איסור דאורייתא לא אומרים כך. עכשיו תקבל את העונש בגיהנם וחיבוט הקבר הנורא על כל הפגמים של הבחורים החוסים בצילך.

ראש ישיבה: מי מעיד?

מיד באו אלפי מחנות מחנות של מזיקים שנבראו מכל הפגמים של הבחורים. והתחלו להכות אותו מרות. "רשע, בגללך נבראנו!"

ראש ישיבה: מה עשיתי, לא ידעתי!"

בית דין: "בגלגול הבא תדאג להוכיח ולמחות בבחורים ולחתך אותם בגיל 18, עכשיו תסבול בגיהנם לכפר".

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר
דין תורה
חלק כ

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק ב

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

שמע ישראל!

שנה שמלך המשיח נגלה בו [מה צפוי לקרות בעולם באותה שנה שבה מלך המשיח עתיד להתגלות] כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה [איומי מלחמה ישמעו מכל עבר בתוך המדינות ובין אחת לחברתה]

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה חלק כ

הצדיק - הגאון הצדיק, האדמו"ר ראש ישיבה, אבישי בן לאה וכו' מגיעים לעולם האמת!!!

תראו איזה ברוך הבא הוא מקבל!!!

נתרכז כעת רק על שאלות מסיומות שכולל הכל, שאם היה עושה את זה היה יכול לפטור את עצמו מכל שאר השאלות! [כי הזוהר הקדוש מטהר את כל האדם מכל החטאים]

דין תורה של ראשי ישיבות, מנהיגי ישראל, ומחברי ספרים שיש להם השפעה על מאות אלפי ישראל, כל הרבנים הגדולים הדרשנים שמדברים על הרדיו, [ויש להם הרבה שומעים], מחזירי בתשובה בלוינים, מנהיגי תחנת רדיו, כל המוציאים עלונים, כל אחד נידן לפי כמה אנשים שומעים בקולו, והיה יכול להשפיע עליהם!!!

הצדיק אבד ואין איש שם על לב נפטר והלך לעולמו

בית דין: "האם אמרת בכל הדרשות שלך שכל אחד צריך ללמוד דקה אחת או שתיים ושלוש ביום זוהר הקדוש?"

נשיא מועצת גדולי התורה, ראש ישיבה הגאון הצדיק, האדמו"ר וכו': הייתי עסוק בלימוד הש"ס בבלי וירושלמי ולגמור 10 פעמים לכל הפחות לפני שאני יניח את העולם הזה לבוא לעולם הבא עם סחורה טובה!!!

בית דין: "תשמע בבקשה הדין תורה של אדם פשוט, ותלמד מזה כמה שידונו אותך על המעשים שלא עשיתה כמבואר במסכת שבת דף נ"ה*"

כל מי שיש בידו להחזיר ישראל למוטב ואינו מחזיר כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידו * כבר אמרו חז"ל במדרש ילקוט (שופטים י"ב) כל מי שישפך בידו למחות ואינו מוחה, להחזיר ישראל למוטב וידינו מחזיר, כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידו, שנאמר ואתה בן אדם צופה וכו' ואתה כי הזוהרת

נקים ונרים קול זעקה גדולה ומרה, על הבנים האבודים ועל הנמצאים באם הדרך בפרשת דרכים במצב הטראגי הזה, למה נחשב הכסף וצבירת הון המדומה, בזמן שבגורם הזה המכונה כסף, ממון, אפשר לנצל כדי להעמיד ולעצור את המגיפה האיזומה הזו... כשהמדובר בהצלת נפשות ועולמות רבים אין מסתכלים על חסרון כיס ולא שייך בזה חסרון כיס, ובפרט כשהדבר נוגע להצלת נפשו הוא ונפש בני ביתו שלא יתפס מפאת הערבות שכל ישראל עריבין זה לזה. בני האומה העומדים בפרשת דרכים מחכים ומצפים לנו בכליון עינים, שנבוא אליהם ונגיע אליהם בעוד מועד בטרם החליטו על דרכם בעתיד מחמת חסרון ידיעתם שאינם מכירים את האמא-האומה ואינם יודעים עליה על טובה ודרכיה, האם בעת הזאת נחריש ונשתוק ונשב מנגד בחיבוק ידיים ובאפס מעשה? לא ולא, עלינו לצאת ולהתריע בשק ואפר ברחובות העיר להפסיק את האדישות, להוילד כסף בלי גבול ושיעור להעיר ולעורר לבבות הנרדמות מי בגוף, מי בנפש, ומי בחומר שחס ושלום לא יצא עלינו קיטרוג. ומיד, פן נאחר את המועד!!! כי לא נוכל לומר אני את נפשי הצלתי וכל אחד ירוץ לכרמו ולביתו, כל זמן שלא מיצה כל אחד ואחד כל הדרכים וכל האפשרויות אשר בידו וביכלתו לעשות.

מי שיש בידו למחות נתפס לפי גודל יכלתו למחות איתא במסכת שבת (דף י"ד ע"א): כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם וכו'.

מדוע ראשי העם נענשים תחילה בספר חרדים (דף מט:), כתב דה"ה השותק לצרכי מצוה שהוא בכלל ולא יהיה כך ערות דבר ושם מאחריך. וכל זה אפילו ליחיד וכל שכן הרבנים שאחירותם גדולה של מי שיש בידו למחות, ואמרו חז"ל רישי עמא דיידעו ולא מחו בידייהו אתענשו בקדמיותא.

ההבדל בין מי שמיצר דוואג על אחרים שעוברים על רצונו יתברך לבין מי שאינו מיצר על כך, והנה הטעם לדברי הילקוט הזה יש לומר על פי מה שמביא בספר דבר בעתו מבעל החפץ חיים זצ"ל וז"ל: גם ידע האדם שיש חילוק גדול בין העובר ה' ומקיים מצוותיו בעבור שחפץ באמת בעבודתו ובמצוותיו, ובין מי שעושה הכל רק לקבל שכר בזה ובכא, ויורה על זה הכתוב אשרי איש ירא ה' במצוותיו חפץ מאד, ויורה על זה הכתוב במצוותיו ולא בשכר מצוותיו, וזה שנאמר ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עובד אלקים לאשר לא עבדו, ור"ל אפילו מקיים מצוות ה' אבל רק בשביל עצמו תראה ההיכר ביניהם לעתיד לבא. ובמה יבחן האדם אם הוא עובד אמייתי או כוונתו בעבודתו רק

את הרשע, מלמד שכל ישראל ערביין זה לזה. אם תאמר אותם ע"ב אלף שנהרגו בגבעת בנימין מפני מה נהרגו ה' להם לסנהדרין שהניח משה ויהושע ופנחס עמהם שיקשרו חבלים של ברזל במתניהם ויגבהו את בגדיהם למעשה מארכבותיהם ויחזרו בכל עירותיהם של ישראל יום אחד ללכיש יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון יום אחד לבית אל, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך הארץ בשנה ובשנים בשלשה בד' ובה' עד שיתישבו ישראל בארצם ויתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה בעולם כולו שבראו מסופו ועד סופו והם לא עשו כן אלא כיון שנכנסו ישראל לארצם כל אחד ואחד רץ לכרמו ולזיתו ואמרו שלום עלי נפשי שלא להרבות הטורח. שנו חכמים במשנה הוי ממעט בעסק ועסוק בתורה ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך וכשעשו בגבעת בנימין דברים מכוערים ודברים שאינם ראויים יצא הקב"ה להחריב את כל העולם ונפלו ע"ב אלף. ומי הרג אותם סנהדרי הגדולה שהניח משה ויהושע ופנחס עמהם עכ"ל.

היאך לא יחרדו לבבות הרבנים ובעלי השפעה, ואיך לא תסמר שערות ראשם לדברי הילקוט הזה, שסנהדרי הגדולה על ידי שלא מיחו הרגו ע"ב אלף בגבעת בנימין, וכמה אנו צריכים למחות ולהתריע ולהזהיר את העם בכל הדרשות, להציל את העם לעורר את לב העם לפעול בגוף ובממון בכל מה שאפשר וכל אשר לו יתן בעד הצלת נפש העם, כל הדרכים כשרות וכל התחבולות וטצדקאות מותרות ואין שום דבר שבעולם שיוכל למנוע להציל את העם מדרת שחת.

בא וראה סנהדרי הגדולה על שלא לימדו את העם דרך הארץ בזמן שנכנסו ישראל לארץ, לאחר שנים שאירע העונן בגבעת בנימין ונענשו ישראל על כך, נחשב להם שהם הרגו את אותם ע"ב אלף מישראל שנפלו ותלו הקולר בצווארם, בנידון דידן שהמדובר הוא על החובה הגדולה בהצלת העם ממש - שמספר בנייה הנאבדים מגיע למספר וסך אסטרונומי - מטמטמן וכליון רוחני שזה יותר חמור מההורגו וחמור בהרבה מהעבירה שעברו בגבעת בנימין, אין הדבר נוגע רק לפרט אלא לאומה הישראלית בכללותה הנמצאת בסכנת כליון ונוגע לצפור נפשה של קיום עם ישראל בהווה ומכל שכן בעתיד ככל העם הישראלי הולך ומתדלדל מיום ליום ומשעה לשעה בניה מתנכרים ומתנתקים מול עינינו ורבים חללים הפילה ומפילה בוודאי ובוודאי שלא העת לחשונה. לב מי לא יחרד מיום הדין ומהעונש הנחרץ על העונן הגדול והחמור הזה, כי כל מי שיש בידו למחות ואינו מוחה, להחזיר את העם למוטב ואינו מחזיר, כל דמים שנשפכין בישראל נשפכין על ידו. לעת כזאת שהדמים נשפכין לעינינו, בוודאי שהוא על ידי אלו שסיפק בידם לעשות ואינם עושים, האם נחריש ולא

בית דין: האם ידעת שהשנה זו שנת הגאולה, מה עשית לכבוד זה?

אבישי בן לאה: עסקתי הרבה בש"ס ופוסקים לחדד את השכל!

בית דין: לא ידעת שאתה מעכב את הגאולה ולא יוצאים מהגלות בגללך?

אבישי בן לאה: מה, לא ידעתי, איך יוצאים?

בית דין: בפסוק "ובני ישראל יוצאים", היינו מן הגלות, כנזכר לעיל. "ביד רמה" כתרגומו, בריש גליה, בריש ראשי תיבות: רבי שמעון בן יוחאי. גליה – כשיתגלו ספרי הקודש, ספרי הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא

אבישי בן לאה: טוב לא ידעתי

בית דין: חובה ללמוד זוהר הקדוש ואף לא אחד פטור מכך, אף מי שהעניין הזה וחיבתו אינם ידועים לו שכבר ידוע פירוש של"ה הקדוש, חטאתי כי לא ידעתי, אשר גם העדר הידיעה לחטא נחשב, ובפרט בדורנו זה שפסק האר"י החי הקדוש שמצוה לגלות זו החכמה. ואף באמירה בעלמא זו סגולה היא לכמה וכמה עניינים, ומכל שכן שלימוד התורה צריך להיות גם כן בהבנה והשגה.

למה לא יצאת בקריאה לראשי ישיבות ולכל ישראל ללמוד זוהר?

אבישי בן לאה: מה הייתי אומר?

בית דין: בזה הלשון: אנו יוצאים בקריאה נרגשת לכבוד מעלת גדולי ישראל, רבנים וראשי ישיבות. וכל אחינו בית ישראל, בכלל. המצפים ומיחלים לישועת ה'.

עוררו עוררו מבקשי ה', התבוננו וראו תהפוכות עולם, בזמן שבני ישראל מחפשים עצה ותושיה בגלות המר הזה. וכבר האירו עינינו צדיקי ישראל, שבכוח למוד הזהר הקדוש לקרב הגאולה ברחמים.

וידוע דברי הבעש"ט זיע"א שציווה לאנשיו שלפני כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. וידועים דברי ר' יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקאמרנא (נוצר חסד

כבודו ית' בשאט נפש. ותדע אחי כל כל זה פשוט בעיני ג"כ, שמי שאומר מה לי לדאוג על אחרים לעזור להם אות הוא שכל עבודתו הוא רק בשביל עצמו שיביא טובה לו בזה או בבא ולא בשביל כבוד השי"ת שאילו הי' חושש לכבודו בודאי הי' מתחזק בכל עוז שלא יעבור שום אדם על עבירה.

בשביל הנאה עצמית לקבל שכר ולהנצל מעונש. הבחינה הוא בזה, דמי שהוא עובד אמיתי, תשוקתו שיהיו הכל עובדי ה' ועושי רצונו, כדי שיתגדל כבוד השי"ת, ואם הוא רואה אנשים עוברים על רצון השי"ת הוא מיצר ודואג עד מאוד. לא כן מי שכונתו? יענש בגיהנם, די לו, ועל כן אינו מיצר ודואג כלל שאחרים מחללים שם

מספר אבות פרק ד') וזה לשונו: לו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר, היו לומדין עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים להגות בו, והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו, ויתקיים, עד כאן לשונו. ועוד כתב רבי פנחס מקאריין זי"ע שעל ידי למוד הזהר הקדש נצלים האדם ומשפחתו ממגיפה ושערורות, (אמרי פנחס, שער ו' אות ע"ג). ומובא בויקהל משה שגדול שכר הלמוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות ומי שלא עסק בחכמה האמיתית ולא רצה ללמוד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות לגן עדן דוחין אותה משם בכושה גדולה כמו שאמר בזוהר שיר השירים, והרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזירות מעם ישראל, אלא בלמוד הזהר הקדוש ברצף ללא הפסק.

בכל הדורות הקודמים עוררו הצדיקים את המוני ישראל לעסוק בזהר בנוסף ללמוד נגלות התורה, ובזה נצא ידי חובתינו בהשתדלות להבאת הגאולה כמו שנכתב בספר "דגל מחנה אפרים" (פרשת בשלח): "ובני ישראל יצאים ביד רמה" (שמות יד, ח), ותרגומו: "ובני ישראל נפקין בריש גליה, על דרך דאיתא בזהר הקדוש בספרא דא יפקון מן גלותא, ועיין שם שמבאר עוד יותר כשיתגלה ספר הזהר בדא יפקון מן גלותא" וזהו שמרמז בפסוק "ובני ישראל יוצאים", היינו מן הגלות, כנזכר לעיל. "ביד רמה" כתרגומו, בריש גליה, בריש ראשי תיבות: רבי שמעון בן יוחאי. גליה - כשיתגלו ספרי הקודש, ספרי הזוהר, אז בדא יפקון מן גלותא.

ואיתא בתקוני זהר (תקון מ"ג דף פ"ב.): מאן דגרים דאסתלק קבלה וחקמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמריין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי פאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה פאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים עניותא בעלמא ואורך גלותא.

א) מי שלא נמשך אחר ספרי הזהר וספרי האר"י זכרוננו לברכה,
בהכרח שאינו יכול לסבל את הדבר הקדוש באמת, ובאמת יש לו
בחירה ויש לו כח לשבר את מזגו הרע

מה שאנו רואים, שיש בני אדם שאין דעתם נמשכת אחר ספרים קדושים ונוראים מאד כגון ספרי הזהר וספרי האר"י זכרוננו לברכה וכיוצא, אף על פי שיש בהם חדושים נוראים מאד מאד המאירים עינים ומתוקים כדבש, והם נמשכים דיקא אחר ענינים אחרים כגון חקירות, דע כי זהו מחמת מזגם, פי

מזגם בטבעם הוא מזג רע מן התולדה שנוולדו במזג רע שאינם יכולים לסבל את הדבר הקדוש באמת, ובאמת בודאי יש לו בחירה ויש לו כח לשבר את מזגו הרע, אבל מאחר שנוולד במזג רע כזה, הוא צריך לסבל מרירות גדול לשבר את מזגו וטבעו הרע. ואשרי לאדם שנוולד בקדושה. (ספר שיחות הר"ן מברסלב, מ')

ידוע שלמוד הזהר מסגל מאוד מאד. ורע, שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך. (שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח).

ב) מחמת שאין ספרי הזהר הקדוש באשכנז, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש (גרמניה)

ענה ואמר זה אין אתה יודע שבאשכנז אינם נמצאים ספרי הזהר הקדוש. ואף על פי שנדפסו שם ספרי הזהר הקדוש, עם כל זה אינם מצויים שם רק נמכרו למדינתנו, ומחמת שאין שם ספרי הזהר הקדוש, על כן הם הולכים מלבשים במלבושי דייטש (גרמניה). כי הלבושים הם בחינת מקיפים, ומחמת זה צריכים לרקודק מאד להחזיק המלבושים בנקיות ולכבדם כראוי. ופסק באמצע ולא גלה כלל מה שכות יש למלבושי דייטש למה שאין נמצאים שם ספרי הזהר הקדוש. (חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, תכ"ב).

ג) הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך

הלשון הקדוש של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך, דהינו השבח שמשבח ומפאר את העובד השם, דהינו הלשון הרגיל בזהר לומר זכאה וכו' על כל מצוה ועבודה, ולהפך הצעקה שצועק וי וכו', וי ליה וי לנשמתיה, על הסר מעבודת השם, אלו הלשונות מעוררים מאד את האדם לעבודתו יתברך. (שיחות הר"ן רבינו נחמן מברסלב, ק"ח).

וברעיא מהימנא (בהר דף קיב). מאן דישתדל באורייתא למנדע ליה לקודשא בריך הוא. ובאינון גניזין דיליה, אקרי בן לקודשא בריך הוא, [תרגום ללשון הקודש]: מי שעוסק בתורה (כדי) לדעת את הקדוש ברוך הוא ובאלו הנסתרות שלו, נקרא בן להקדוש ברוך הוא. ובתיקוני זוהר (תיקון ל) מובא דאלו שאינם רוצים ללמוד סודות התורה אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם רח"ל.

וכבר יצאו בקריאה גדולה לכל ישראל בכל העולם כולו, רבנן קשישי וקדישי בארצנו הקדושה מדור שעבר (משנת תרפ"א) ובדורנו אנו (בשנת תשס"ח) שבו וחיזקו להתעורר ולהתחזק בלימוד הזוהר הקדוש ולקבוע שיעורים ברבים, תמידים

כסדרן, שלימוד זה הוא המציל והמגן בגלותנו זו, כמפורש בזוהר הקדוש שכל הגאולה תלויה אך ורק בלימוד תורת הסוד. וכן כתב האור החיים הקדוש זי"ע דאין משה רבינו רוצה לגאול עם של בטלנים - ואלו שאינם לומדים זוהר הקדוש אומר להם הרעיא מהימנא 'עמי ארצות'. וכתבו המקובלים שעיקר נתינת התורה היא ללימוד סודותיה.

על כן אחי, אנא התעוררו נא, ללימוד הזוהר הקדוש, והחי יתן אל ליבו להנהיג לכל הפחות לימוד שעה אחת ביום בלימוד הזוהר הקדוש, ועל זה אמרו חז"ל יש קונה עולמו בשעה אחת, ששקולה כשנה שלימה של לימוד תורת הפשט, כמו שכתב "הכסא מלך" דלימוד הזוהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של לימוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב), וז"ל: "הכסא מלך" (תקון מ"א): כי לימוד הזוהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

אבישי בן לאה: מעניין מאד. חבל שלא עשיתי זאת בחיי! מה יקרה השנה? בית דין:

ילקוט שמעוני (ישעיהו ס'):

אמר רבי יצחק: שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי האומות העולם מתגרים זה בזה. מלך פרס [איראן] מתגרה במלך הערבי [ערב הסעודית] והולך מלך הערבי לאדום [ארה"ב] ליטול עצה מהם. וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם. וכל אומות העולם [הנשארים] מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה. וישראל מתרעשים ומתבהלים, ואומרים להיכן נבוא ונלך? ואומרים להיכן נבוא ונלך? ואומר להם [הקב"ה], בני אל תתייראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. מפני מה אתם מתייראים, הגיע זמן גאולתכם!

ביאור המדרש: אמר רבי יצחק [לפני כאלפיים שנה!] שנה שמלך המשיח נגלה בו [מה צפוי לקרות בעולם באותה שנה שבה מלך המשיח עתיד להתגלות] כל מלכי אומות העולם (1) מתגרים זה בזה [איומי מלחמה ישמעו מכל עבר בתוך המדינות ובין אחת לחברתה].

[א] (2) מלך פרס [נשיא איראן] (4) מתגרה (3) במלך הערבי [מאיים במלחמה נגד מלך ערב הסעודית שהיא היחידה ממדינות ערב שנצמד לה השם "ערב"]

[ב] (5) והולך מלך הערבי לאדום ליטול עצה מהם [והולך מלך ערב הסעודית למדינות המערב ובראשם ארה"ב להתייעצות איך לנהוג כנגד איומי המלחמה האיראנים].

[ג] וחוזר מלך פרס (6) ומחריב את כל העולם [פשוט וברור שאי אפשר להחריב את העולם בנשק קונבנציונאלי אלא הכוונה היא שמחריב את העולם בנשק גרעיני. ("ומחריב את כל העולם" - אין הכוונה כל העולם ממש, אלא הכוונה היא ש"רובו ככולו", כלומר מחריב את רוב מדינות העולם)].

וכל אומות העולם [הכוונה למדינות הנותרות שלא יחרבו, וראה בהמשך שלפי נבואת זכריה (פי"ג), שני שלישי מהעולם יחרב] מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחזו אותם (7) צירים כצירי יולדה [פחד איום ונורא שלא היה כמותו בעבר בעולם יאחזו את כל אומות העולם הנותרים, פן ימותו גם הם במלחמה גרעינית, מאחר ואי אפשר להתגונן כלל בפני פצצות גרעיניות וכן מהקרינה הרדיואקטיבית שתיווצר]. וישראל מתרעשים ומתבהלים [מפני הפחד הנורא שיהיה אז בעולם ושמה יתקוף נשיא איראן (פרס) גם את ישראל] ואומרים להיכן נבוא ונלך [מאחר ולא תהיה אפשרות להישען על שום דבר ולא תהיה שום דרך טבעית להינצל, ועל זמן שכזה נאמר "אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים"] ואומרים להיכן נבוא ונלך [לשון כפולה, להדגיש את חוסר האונים והפחד שיהיו אז] ואומר להם [הקב"ה לעם ישראל] בני אל תתייראו [אין לכם מה לפחד] כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם [הקב"ה מרגיע את ישראל שכל המלחמה שנעשתה הייתה רק לטובתם - כדי להחריב את מלכות אדום הרשעה ולהעביר את הרוע מהעולם שזה יאפשר למלך המשיח להתגלות ולמלוך] מפני מה אתם מתייראים [הקב"ה חוזר ומרגיע שנית את ישראל מפני הפחד הגדול והנורא, כדרך שהפסוק שונה ואומר פעמיים "נחמו נחמו עמי"] הגיע זמן גאולתכם.

ביאורים נוספים

- 1 מתגרים זה בזה - יותר מכל השנים.
- 2 מלך פרס - השם של פרס הוחלף לשם "איראן", אבל עד היום מדברים שם בלשון פרסי ושם שושן הבירה וכו' כידוע.
- 3 מלך הערבי - כידוע שערב הסעודית היתה נקראת "חצי האי ערב", ועד היום מדינתם נקראת "ערב הסעודית" ואין מדינה אחרת שנקראת בשם "ערב" (וכל

ה"ערכים" מקורם מחצי האי ערב הנ"ל, ומשם התפשטו לשאר מדינות המזרח התיכון כמו ירדן, מרוקו, מצרים וכו').

4 מתגרה במלך הערבי - כידוע יש שני זרמים מרכזיים באיסלאם, הסוניים והשיעיים. שתי כיתות אלו הם אויבים זה לזה. איראן היום היא ראש החץ השיעי, וערב הסעודית היא ראש החץ הסוני. היום יש עוינות חזקה ביניהם בגלל שערב הסעודית פוחדת שאיראן תשליט הגמוניה שיעית על העולם הערבי והמוסלמי באמצעות עליונות צבאית וזה על ידי פיתוח כלי נשק גרעיני. לפי זה מובן שיתכן מאד שיפרוץ עימות גלוי בין איראן לסעודיה בזמן הקרוב (וגם בגלל שאלו קיצוניים ואלו מתונים).

5 והולך מלך ערבי לאדום [ארה"ב] ליטול עצה מהם - הראש של אדום היא ארה"ב של ימינו. היום אנחנו בגלות אדום כידוע וארה"ב היא המעצמת-על והראש של תרבות אדום. היות ויש קשרים הדוקים, כלכליים וצבאיים, בין ארה"ב לערב הסעודית, לכן מובן מאליו שאחרי שאיראן תתגרה [תאיים] על ערב הסעודית, היא בוודאי תלך לארה"ב כדי לחפש עצה איך להתגונן.

6 ומחריב את כל העולם - אי אפשר להחריב את "כל העולם" על ידי נשק קונבנציונאלי, זה אפשרי רק על ידי נשק גרעיני (דבר שפותח רק בתקופתנו!) לכן ברור שמדובר כאן על מלחמה גרעינית איומה שלא היה דבר כזה בהסטוריה.

7 צירים כצירי יולדה - פחד "כצירי יולדה" לא קיים לגבי נשק קונבנציונאלי בגלל שישנם דרכים להתמודד אתו, וגם יש אפשרות להחזיר מנה אחת אפיים, כמו בכל המלחמות שהיו עד היום. רק נשק גרעיני מטיל פחד עצום של "צירי יולדה" בגלל שאי אפשר להתגונן בפניו כלל והוא משמיד כליל בשטח נרחב ואפילו מדינות שלמות.

אין כוונת המדרש באומרו "ומחריב את כל העולם" כפשוטו "כל העולם ממש". אלא, רובו ככולו. ניתן להבין את דברי המדרש מתוך הנבואה של זכריה (פרק יג) "והיה בכל הארץ נאום ה' פי שנים בה יכרתו יגועו והשלישית יוותר בה וגו'" כלומר שני שלישי מאוכלוסית העולם ימותו. ורק שלישי ישרא.

כל זה מדובר על כלל אומות העולם כמבואר במפרשים שם. אמנם אצל עם ישראל המצב יכול להיות חמור הרבה יותר אם ח"ו לא יעשו תשובה. בגמרא כתוב (כתובות קיב) "שמואל אמר: צירוף אחר צירוף שנאמר (ישעיה ו) 'ועוד בה עשיריה ושבה והייתה לבער וגו'".

רש"י מפרש שם "כשתשעה החלקים (של עם ישראל) יהיו אבודים ולא נותר כי אם העשירית". פירוש הדבר, שבצירוף [בירור] שיהיה לפני ביאת המשיח, אזי תשעים אחוז מעם ישראל ימותו ח"ו (אם לא יעשו תשובה) ורק עשירית תישאר. וכדי שלא יחשוב הקורא שדברי המדרש כאן רחוקים מהמציאות של ימינו, חשוב להבהיר לציבור הקוראים מה שמופיע פעמים רבות בעיתונות העולמית וגם בעיתונות בארץ, על השקפותיו ודעותיו של מלך פרס (נשיא איראן) בעניין "המהאדי".

לפי דעתו ודעת הכת הקיצונית שהוא מייצג, הדרך להביא את "המהאדי" ("משיח" שיעי שאמור לפי דעתם המשובשת כאילו להשליט את דת האיסלאם על העולם), זה רק על ידי יצירת מצב של תוהו ובהו מקומי ובינלאומי.

לכן אומר נשיא איראן שצריך להבעיר מלחמה אזורית ואחר כך להחריב את העולם המערבי (שלדעתו הוא שורש הרע) באמצעות פצצות גרעיניות.

כידוע, היום ממשלת איראן מורכבת אך ורק מחברי הכת הזאת שמאמינים לגמרי באידאולוגית "המהאדי". מי שמפקפק בכך, מסלקים אותו מהממשלה (ולכן סולק מתפקידו לאחרונה מפקד משמרות המהפכה האיראנים ותחתיו נכנס אחד הנאמן לנשיא איראן אחמדיניג'אד ימ"ש).

ידוע שמאז שנבחר נשיא איראן הנוכחי הצהיר ברבים כמה וכמה פעמים שתכלית ממשלתו היא להחיש את בואו של "המהאדי", ועבור זה יוקצו כל המשאבים הכלכליים והצבאיים. הוא אף אמר בפני עצרת האו"ם (ביום 25 לספטמבר 2007 למניינם) שבקרוב מאוד יפול שלטון המעצמות (המערכיות) ויושמדו. האיום הזה אינו רק אידיולוגיה. לאחרונה התפרסם בעיתונות של ישראל יש מידע מודיעיני מוצק שלאיראן יש כור גרעיני סודי שבו היא מיצרת ראשי נפץ גרעיניים לטילים שלה.

דבר מעניין נוסף שפורסם הרבה בעיתונות העולמית: האסטרולוגים רואים את החורף הזה כ"חורף גרעיני" - אשר בו יחרב העולם המערבי על ידי איראן באמצעות נשק גרעיני (זה תואם בדיוק את דברי המדרש הנ"ל). ולהבדיל, בזמן האחרון יש כמה צדיקים בדורנו שגם מדברים על מלחמה אטומית בחו"ל.

לפי כל זה, ברור שדברי חז"ל "וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם" מאד אקטואליים, ויתכן בהחלט שיתרחשו בקרוב.

וראה קורא יקר, דבר פלא נוסף בדברי חכמי ישראל הקדושים מלפני אלפיים שנה לערך (בילקוט שמעוני, שה"ש פ"ד רמז תתקפח) "אמר רבי ברכיה: בשלוש שעות

עתיד הקב"ה להיפרע מעשו ואלופיו". חכמינו ז"ל אומרים לנו כאן שחורבן מלכות אדום הרשעה תהיה "בשלוש שעות".

מסתבר מאד שהכוונה היא על המלחמה הגרעינית הנזכרת לעיל, שהיא תימשך רק שלוש שעות, ובה תחרב מלכות אדום הרשעה [כמו שכתוב בנבואת עובדיה א יח], שיצאה כידוע מעשיו ואלופיו - היא מלכות רומי, המיוצגת כיום על ידי ארה"ב ומדינות אירופה והמערבית.

אבישי בן לאה: מה יוצא מכל זה?

בית דין:

היוצא לנו מכל הדברים האלו:

נראה ברור שעומדת לפנינו מלחמת עולם שלישית, שלא ידענו כדוגמתה בעבר, אשר תיפתח בגלל נשיא איראן. כפי שראינו בביור, נביאי ישראל וחכמיה חזו אותה ומהותה מלפני אלפי שנים. לפי דבריהם כמבואר לעיל, המלחמה תפתח בשלושה שלבים, אחד אחרי השני:

שלב א' - נשיא איראן מאיים ומתגרה במלך ערב הסעודית.

שלב ב' - מלך ערב הסעודית פונה למדינות המערב (ובראשם ארה"ב) ליטול עצה כיצד להתגונן.

שלב ג' - איראן פותחת במלחמה גרעינית ומחריבה את העולם המערבי.

אבישי בן לאה: מה נוגע זה לכל אחד מישראל?

בית דין:

הנוגע לכל אחד ואחד למעשה מכל זה:

כל אחד נמצא עכשיו בפרשת דרכים ועליו לבחור לאן פניו מועדות ולמי נאמנותו נתונה. עליו לבחור בין הטוב ובין הרע, בין החיים ובין המוות. בין נאמנות מוחלטת לבורא עולם ובין להפקיר את עצמו לסכנת מוות ח"ו (אם ילך בשרירות ליבו ותאוותיו). והנה למי שאין בו דעת להציל את עצמו ומפקיר את עצמו לאבדון אין אנו מדברים ולא אליו דברינו מופנים. וכל מי שלא בוחר לחזור בתשובה שלמה בעת הזאת, הרי הוא נכלל בין אלה האנשים רח"ל.

אבישי בן לאה: מה צריך לעשות כדי להנצל?

בית דין: אמנם כל הרוצה להציל את עצמו, את בני משפחתו, ועוד יהודים מעם ישראל, הרי הדרך בה ילך ויעשה וינצל בעז"ה:

יקבל על עצמו מצוות עשה של תשובה, ויעשה חשבון נפש אמיתי ונוקב אשר כמוהו לא עשה מעולם על כל מעשיו עד עתה, עד כמה שידו מגעת, והוא:

א - ילמוד כל יום דף זוהר היומי, פתח אליהו הנביא זכור לטוב, תיקון ל' תיקון מג תיקון מח ואז יזכה לתחרט על כל עבירה שעבר על רצון ה' (לא תעשה) ועל כך שנמנע מלעשות את מצוות הבורא (מצוות עשה).

ב - יתוודה על כך בבכי ובצער עמוק עד היכן שיוכל. ג - יקבל על עצמו שמעתי ואילך, יהיה נאמן לבורא יתברך, יקיים את כל מצוותיו, וישמור את דרך ה' בכל ליבו ולא ישוב לדרכו הרעה. וכמוכן שאם נכשל ונפל שוב, אז מיד יקום ויתחיל מחדש ויעסוק בתורה ובגמילות חסדים לשם שמים וינצל בעזרה ויזכה לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, כן יהי רצון.

אבישי בן לאה: כמה ישארו בחיים?

בית דין: באזור שנת התש"ע נאמד מספר היהודים בעולם בכ-13,308,800 נפש; 7,739,600 מתוכם חיים בתפוצות ו-5,569,200 מהווים את יהדות ישראל.

זאת אומרת שיש 7 וחצי מיליון יהודים בעולם ו5 וחצי מיליון בארץ. מזעזע! על פי החסד לאברהם ישארו ביום ביאת משיח רק שבעת אלפים איש בארץ ישראל שזה 1/1900 מכלל היהודים בעולם ו-1/795 מהיהודים בארץ ישראל.

ויש מדרש שאומר שישארו חיים רק 1/500.

ויש לשוב בתשובה אמיתית וללמוד הרבה הרבה זוהר - ולהתפלל שיותר מ-10% מהיהודים ישרדו.

אבישי בן לאה: איך צריך להתכונן לקבל פני משיח?

בית דין: יש להכין חליפה מוכנה לקבלת פני משיח.

ובנוסף לזה תעשו משהו להראות לקב"ה שאתם באמת מחכים לו [חיוב לחכות לביאתו בכל יום וכל היום... כמו שאנו אומרים בתפלה 'כי לישועתך קוינו כל היום' תעשו לעצמכם בגד יפה, לבוש מיוחד רק לקבל פני משיח.

כשיגיע הזמן שמשיח מגיע, וכל אחד ירוץ לקבל פניו, אנחנו נלך לארון שלנו, נפתח ויהיה בגד מוכן. לא יהיה חסר כפתור ולא נצטרך להחליט הבגד הזה או הבגד הזה. שהכל יהיה מסודר, שלא פתאום יתגלה כתם או שחסר משהו. שפשוט נלבש ונלך לקבל משיח צדקנו.

וגם שכל אחד יבדוק שהבגד מתאים לקבל משיח, שזה בגד צנוע. לאשה, בגד רחב עם שרוול ארוך, מכופתר עד הצוואר גם מאחור ומהצדדים. שמשיח בא, אי אפשר לרוץ לקבל אותו עם בגד לא מתאים או עם כיסוי ראש לא מתאים. אבישי בן לאה: אשתי חבשה פאה, האם מותר לקבל פני משיח עם פאה, אולי יש פאה מותרת?

בית דין: אסור לקבל משיח עם פאה, אין שום פאה שתהיה מותרת, שום חצאית או שמלה צמודה, שום גרב לא מספיק עבה, שום נעל לא צנועה. בלי איפור, ממש אשה צנועה. הגברים, גם הבגדים שלכם צריכים להיות לא צמודים, רחבים ומכובדים.

להכין את הלבוש הפנימי (על ידי התשובה ולימוד הוזהר) ואת הלבוש החיצוני שיהיה מותאם עם דעת תורתנו הקדושה.

עם ישראל, אלה הבגדים שאנחנו צריכים ללבוש כשאנחנו באים לקבל פניו של משיח. וצריכים גם את הלבוש הפנימי - זה התשובה [זכריה ג, ד ושערי קדושה א, א ע"ש]. להצטער על העבירות שלנו, להצטער עם כאב חזק עד דמעות. ועם שני הדברים האלה, הלבוש החיצוני המתאים והלבוש הפנימי המתאים, אנחנו בעתיד הקרוב נקבל בשמחה את משיח צדקנו.

אבישי בן לאה: מה עוד להתחזק?

בית דין: להתחזק באמונה בטחון ושמחה: ויש עוד דבר חשוב ביותר, שזה היסוד של הקשר של כל יהודי לעולם הבא ולנצח. וזה האמונה והביטחון שהקב"ה הכל יכול. שהוא ברא אותנו ואת כל העולם, ואם אנחנו רעבים - הוא יאכיל אותנו. ואם אנחנו עייפים - הוא יסדר לנו מיטה נוחה, ואם אנחנו צמאים - הוא יביא לנו מים. ואם אנחנו מפחדים - הוא ירגיע אותנו [ראה העיקר הראשון של הי"ג עיקרי האמונה].

וכל מה שאנחנו צריכים - הוא יספק לנו, ואנחנו לא צריכים לא את הבנק, ביטוח לאומי, קופת חולים, צבא, משטרה וכו'. אנחנו לא צריכים שום דבר - רק צריכים את הקב"ה, והוא יטפל בכל הצרכים שלנו.

עם אמונה ובטחון כזה יהיה לנו זכות לקבל את משיח צדקנו ברחמים [הבוטח בה', חסד יסובבנו" (שחר טוב ל"ב וראה מלבי"ם תהילים קכה)].

אבישי בן לאה: האם אנחנו נמצאים בתקופה קשה?

בית דין: אין אדם בעל שכל שיאמר שאין אנו נמצאים בתקופה חמורה מאד:

'למען האמת אין אדם בעל שכל שיאמר שאין אנו נמצאים בתקופה חמורה מאד. אין אדם בעל שכל שהצרות והאימים אינם כאלה קשה שעלולים לשבור את ה"אמונה ובטחון", בוואדי אנחנו מנוסים עכשיו. זה לא משחק זה לא צחוק.

הנסיון עכשיו הוא נסיון האמונה: הגמרא אומרת בסוף מסכת מכות 'בא חבקוק הנביא והעמידן 'את כל התרי"ג מצוות, על מצווה אחת - 'וצדיק באמונתו יחיה' - הוא חי על פי אמונתו. ועל המצווה הזו קיימם כל שאר המצוות. ועכשיו אנחנו מנוסים על פי המצווה הזו, מצוות האמונה. ואתם נשברים מכל אלו, בוואדי נשברים. צריך להתחזק.

מון החזון איש: כל אחד מאיתנו צריך להתחזק בכל יום שלא לטבוע בבוץ

"בדור הזה כל אחד מאיתנו" אמר והצביע על עצמו. נמצאים מוקפים בבוץ ממש, לכלוך ורוחני. וכל אחד מאיתנו יום אחד בלי חיזוק - עלול לטבוע לגמרי בבוץ הזה לעולם. אמר. "כל אחד מאיתנו" ועודני זוכר שעשה בתנועות ידיו תנועה של אדם שיוורד לתוך בוץ. "יום אחד בלי חיזוק"...

אבישי בן לאה: במה יש להתחזק וממה יש להתרחק?

בית דין: להתחזק בלימוד הזוהר במקום לשמוע דברי שטות והבל:

אז במקום להתחזק מהספרים הקדושים ומדברי חז"ל הקדושים (ובפרט ספר הזוהר הקדוש אשר ידוע שמרן החזו"א אמר עליו שלשונו מעורר יותר מכל לשונות חז"ל) **כדי שלא לטבוע בבוץ הזה, להיות כופר בעיקר רח"ל, אז מדליקים רדיו לקבל את הבוץ ולבלוע את זה! מגרה יצרו על עצמו!**

דור המבול סרכו לשמוע תוכחה מנח ולא רצו לעזוב את השקר ולכן אבדו: נח בנה את התיבה במשך 120 שנה. הוא ניסה להזהיר את האנשים מה הולך לקרות, אך הם לא היו מוכנים לעזוב את השקר מאחור, לכן הם זילזלו בנח. הוא אמר להם שיצאו מים רותחים מהתהומות ויציפו את כל העולם, והם אמרו לו: "מה הבעיה? נסתום עם רגלינו את פי התהום".

נח היה מובדל לחלוטין מבני דור ולא זו מבלעדי השי"ת: "את האלקים התהלך נח" מפרש הרמב"ן שהוא לא זו בלי האלקים.

נח היה אחרת לגמרי מבני דורו.

החל מתשעה באב בו החלה מלחמת העולם הראשונה, החל מאותו רגע - החל השלב האחרון.

מלחמת עולם השניה ב תרצ"ט וכל המלחמות שאחריה עד היום בו נפלו מגדלי התאומים - מרכז הסחר העולמי - ליבו של העולם הזה.

תקופה זו באה ללמד את העם היהודי ואת העולם, מהו שקר ומהי האמת.

העולם הזה הוא עולם של שקר וריקנות. האמת היא התקרבות לה'.

אבישי בן לאה: מי ינצל?

בית דין: מי שפורש מהערב רב ולא אוכל נבלות וטרפות שלהם ולא מדבר לשון הרע ואינו חפץ בתאוות שלהם ועוסק בזוהר הקדוש - ינצל מהמבול הנורא שיבוא בקרוב.

אל תגידו "לא ידעתי", אל תאמרו "לא אמרו לי"

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפני זרעו

ספר
דין תורה
חלק כא

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה

חלק בא

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

דין תורה של ראש ישיבה גדול בבית דין של מעלה

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה 21 הסיבה למה ראשי ישיבות לא אומרים ללמוד זוהר, והעונש שלהם:

הנה נפטר הראש ישיבה הגדול ומפורסם בכל רחבי תבל.

הלמדן מספר אחד בארץ.

הוא חושב לעצמו בשעת פטירתו "איזה צדיק אני, סיימתי את כל הש"ס עשרות פעמים, בטח יהיה לי כבוד גדול למעלה וכו' אבל האמת מתגלה בשמים!

פלוני בן פלוני מוצב לפני בית דין של מעלה: "קבעת עיתים לתורה?"
פלוני בן פלוני: "כן בוודאי, בכל יום היה לי קביעות גדולה."

בית דין: "למה לא אמרת לתלמידים ללמוד זוהר?"

פלוני בן פלוני: "חשבתי שאסור עד גיל 40."

בית דין: "שקרן! אין כזה דבר!"

פלוני בן פלוני: "מי אומר?"

בית דין: זו טעות נפוצה אבל האמת היא - שהגמרא הקדושה אומרת; (קדושין ל:) מאי דכתיב "ושננתם" אל תקרי "ושננתם" אלא "ושלשתם". לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד, מי יודע כמה חיי? לא צריכא ליומי! ופירשו התוספות דבכל יום ויום עצמו ישלש.

ולפי זה, הרי חובת כל אחד ללמוד זוהר הקדוש, - כמובטח "עתידיא חכמתא דא לאתגליא לסוף יומיא", ממתני ובאיזה גיל יכול להתחיל, על זה אפשר לשאול את שאלת הגמ' "מי יודע כמה חיי" וממילא חובת כל אחד הלומד תורה, להשלים ה"פרד"ס" בכל יום.

ועל דרך זה ביאר הגאון מהרי"א מזידיטשוב זצ"ל שילמד וימלא כריסו בש"ס ופוסקים בכל יום ויום ואח"כ ילמד תורת הסוד כי להמתין עד שימלא אדם כריסו בש"ס ובפוסקים - מי יודע כמה חיי?

בזוהר ברעיא מהימנא (פרשת פנחס דף רנד.) כתב שמארי קבלה אינון מארי תלמוד ואיתמר עלייהו "ושננתם" ואוקמוהו מארי מתניתין אלא תקרי וישננתם אלא ושלשתם, דאינון שלישי במקרא שלישי במשנה שלישי בתלמוד. דהיינו שחובת לימוד הקבלה הוא בכלל שלישי בתלמוד (ויש אומרים שלימוד הזוהר הוא בגדר "שלישי במקרא"). ובעל כף החיים פסק (בסימן קנ"ה): שבלימוד הזוהר יוצא ידי חובת לימוד הקבלה. ומה שכתבו התוספות שם שבימינו; לא צריכא דהנה יש לנו תלמוד "בבלי" שהוא כלול במקרא ובמשנה. הנה הזוהר הקדוש כלול מכולם יחד!

ונתבעים על הלימוד הזה, וזה מדרש מפורש (מדרש משלי פ"י) ששואלים את האדם "צפית במרכבה?" (שזה תורת הסוד - הזוהר הקדוש) הגר"א אומר ש"אפילו הרשע הגדול שבישראל יתבעו אותו על שלא למד מעשה מרכבה", ואתה? מה איתך?

עכשיו פה זה עולם האמת, מה התירוץ האמיתי?

פלוני בן פלוני בכושה גדולה: כי הייתי בעל גאוה, ולא רציתי שישאלו אותי שאלות, ואיך אני אענה להם? כי באמת אני בור ועם הארץ!

בית דין: אתה היית אחד שרוצה גאוה, רק גאוה, שום דבר לא, הוא רוצה רק גאוה, גאוה גאוה, זה התחיל רק מגאוה. לא תחשוב שהיית ירא שמים, רק גאוה. מאה אחוז!!! וכפי שצעק מרן ראש הישיבה.

פלוני בן פלוני: אפילו שהייתי אברך חשוב, אחשובע"ר יונגערמאן?"

בית דין: "הגאוה - הגרויסע בעל גאוה!!!..."

פלוני בן פלוני: ומה בכך אם הייתי בעל גאוה, מה כל כך גרוע בזה?

בית דין: האם ידעת שבעלי-הגאוה הם מתועבים בעיני השם!!!

שנאמר: "תועבת ה' כל גבה לב" (משלי טז, ה); והוא נמסר ביד יצרו, כי אין עזר השם עמו, אחרי אשר הוא תועבת השם. ואפילו לא נתגאה על שום אדם לא בדבור ולא במעשה, אך בלבו לבד הוא מתגאה, נקרא תועבה, שנאמר: "תועבת ה' כל גבה לב" - אפילו אין לו גבהות אלא בלב נקרא תועבה.

אמרו רבותינו: כל מי שיש בו גסות הרוח, כאלו עובד עבודת-כוכבים. כתיב הכא: "תועבת ה' כל גבה לב", וכתיב התם: "לא תביא תועבה אל ביתך" (דברים ז, כו). ויש אומרים: כאלו בא על עריות, דכתיב: "כי את כל התועבת האל עשו וגו'" (ויקרא יח, כז). ויש אומרים: כאלו בנה במה (סוטה ד, ב).

ואמרו: כל אדם שיש בו גסות הרוח, מתמעט, שנאמר: "רומו מעט ואיננו" (איוב כד, כד); וראוי לגדעו כאשרה, שנאמר: "ורמי הקומה גדועים" (ישעיה י, לג); ואין עפרו ננער, והשכינה מיללת עליו. אמר הקדוש-ברוך-הוא: אין אני והוא יכולים לדור בעולם, שנאמר (תהילים קא, ה): "גבה עינים ורחב לבב אתו לא אוכל" (סוטה ה).

ואמרו: האי מאן דיהיר, אפילו אנשי ביתה לא מתקבל, שנאמר: "גבר יהיר ולא ינוה" (חבוקק ב, ה) - אפילו בנוה שלו (ב"ב צח, א) פלוני בן פלוני: אבל מי אומר שאסור להתגאות, אדרבה - מצווה, זה כבוד התורה!"

איסור הגאווה

בית דין: אסור מן התורה להתגאות שנאמר: "פן תאכל ושבעת ורם לבבך" וכל מקום שנאמר "פן" הוא לא תעשה. ועוד נלמד לזה לאו מדכתיב "השמר לך פן תשכח את ה' אלוהיך". וכל המתגאה בודאי שוכח את ה', שאילו היה זוכרו, היה קובע בנפשו מדת היראה והצניעות והענוה. ועוד, שהוא נלמד בקל וחומר ממלך, שהרי אפילו בו כתיב "ולא ירום לבבו", כל שכן להדיוט. ולכן אמרו חכמינו ז"ל "כל המתגאה כאלו עובד עבודה זרה (מספר חרדים).

חטא הגאווה

מדת הענוה היא תכונה פנימית המבדילה את ישראל מן העמים, וכן מובא בגמ' (חולין פט,): "לא מרובכם מכל העמים חשק ה' בכם" (דברים ז, ז) וגו', אמר להם הקב"ה לישראל: חושקני בכם שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטיין עצמכם לפני.

נתתי גדולה לאברהם אמר לפני: 'ואנכי עפר ואפר' (בראשית, י"ח, כ"ז), למשה ואהרן אמר: ונחנו מה (שמות, ט"ז, ז-ח), לדוד אמר: 'ואנכי תולעת ולא איש' (תהלים, כ"ב, ד), אבל עובדי כוכבים אינן כן נתתי גדולה לנמרוד אמר: 'הבה נבנה לנו עיר' (בראשית, י"א, ד), לפרעה אמר: 'מי ה' (שמות, ה, ב), לסנחריב אמר: 'מי בכל אלהי הארצות' (מלכים-ב, י"ח, ל"ה) וגו', לנבוכדנצר אמר: 'אעלה על במתי עב' (ישעיה, י"ד, י"ד), לחירם מלך צור אמר: 'מושב אלהים ישבתי בלב ימים' (יחזקאל, כ"ח, ב).

לפיכך התורה לא ציינה איסור מפורש לחטא הגאווה משום שאם היתה מצוה מפורשת היה יכול האדם לחשוב בלבו שבאמת הוא אדם גדול וחשוב, אלא

שהוא שפל רוח רק בכדי לקיים את מצות התורה, אך בידוע הוא כי האדם החושב עצמו לגבוה הוא משול לאדם טפש הנמצא על גב פסגת הר ומתרברב בגובהו אשר הוא למעשה גובהו של ההר ולא של האדם עצמו.

לפיכך אף הרמב"ם לא מנה את איסור הגאווה בכלל תרי"ג המצוות, אלא ציין (דעות, פ"ב, ג): "ועוד אמרו: שכל המגביה לבו כפר בעיקר, שנאמר: 'ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך'" (דברים, ח', י"ד). כלומר, הרמב"ם פסק כדברי רב נחמן בגמ': "אזהרה לגסי הרוח מנין? אמר רבא אמר זעירי: 'שמעו והאזינו אל תגבהו' (ירמיה, י"ג, ט"ו). רב נחמן בר יצחק אמר, מהכא: 'ורם לבבך ושכחת', וכתוב: 'השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך'... אמר רבי אילעא: כל מקום שנאמר: 'השמר', 'פן', 'ואל', אינו אלא בלא תעשה" (סוטה, ה).

לעומת זאת הרמב"ן למד את איסור הגאווה מפרשת המלך שנאמר בתורה: "לבלתי סור לבבו מאחיו", נרמז בכאן בתורה איסור הגאות, כי הכתוב ימנע את המלך מגאות ורוממות הלב וכל שכן האחרים שאינן ראויים לכך, כי בראוי להתרומם ולהתגדל יזהירו להיות לבבו שפל ככל אחיו הקטנים ממנו" (דברים, י"ז, כ').

הסמ"ג (ספר מצוות גדול, מאת רבי משה מקוצי) מונה את איסור הגאווה במצות לא תעשה סד': "...אזהרה שלא יתגאו בני ישראל כשהקב"ה משפיע להם טובה ויאמרו: שבירוח שלהם ועמלם הרויחו כל זה ולא יחזיקו טובה להקב"ה מחמת גאונם".

הסמ"ג מאריך בשבח מידת הענוה ובגנות מידת הגאווה, ומסיים שם (מצוה לא תעשה ס"ד): "תוכחת הענוה דרשתי לרבים כך, אבל לחברה על לאו זה ולמנות זה בלאו לא היה דעתי, גם רבינו משה (הרמב"ם) לא חיברו ולא הזכירו בחשבון הלאוין, וכשהגעתי להשלים עד כאן הלאוין אקרא בחלום במראית הלילה הנה שכחת את העיקר: 'השמר לך פן תשכח את ה'".

והתבוננתי עליו בבוקר והנה יסוד גדול הוא ביראת השם, והואלתי לחברו בעזרת 'היב חכמתא לחכימין'. אחרי כן עיינתי בספר פרק קמא דסוטה (דף ה.) וגרסין שם בהדיא 'אזהרה לגסי הרוח מנין? רב נחמן בר יצחק אמר מהכא: 'ורם לבבך ושכחת את ה'" (דברים ח', י"ד), וכתוב: (דברים ח', י"א) 'השמר לך פן תשכח את ה"', וכדר' אבין... דאמר: כל מקום שנאמר 'השמר' 'פן' 'ואל' אינו אלא לא תעשה".

נראה שאין מחלוקת בין הרמב"ם והרמב"ן והסמ"ג בענין חטא הגאווה, אלא ששלושתם מכוונים לשלשת סוגי איסורי הגאווה: הרמב"ם מכוון בדבריו על

איסור הגאווה לאדם המצליח בכל דרכיו והצלחתו אמיתית ומוחשית ונראית לעין כל, על אדם זה נאסר לזקוף את הצלחתו לעצמו אלא למתת השן יברך משום "שכל המגביה לבו כפר בעיקר". לעומת זאת, הרמב"ן מכוון דבריו על איסור הגאווה לאדם שהצלחתו מדומת ולא מציאותית, על אדם זה נאסר להתנשא על זולתו "כי הכתוב ימנע את המלך מגאות ורוממות הלב וכל שכן האחרים שאינן ראויים לכך". הסמ"ג מכוון בדבריו על איסור הגאווה הלאומית של בני ישראל הנובעת משילוב גאוות המצליחנות הכללית, דהיינו, "אזהרה שלא יתגאו בני ישראל כשהקב"ה משפיע להם טובה".

לפיכך נראה כי גם הרמב"ם מסכים לדעת הרמב"ן וסמ"ג שיש איסור דאורייתא בגאווה, אך הרמב"ם לא מנה איסור זה בכלל התרי"ג מצוות משום שהלאו "ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך" כולל את כל התורה, לפיכך הוא "לאו שבכללות" שאינו נמנה במניין המצוות על פי שיטת הרמב"ם בשורש הרביעי שבראש ספר המצוות של הרמב"ם.

הגאווה אסורה אפילו בלב, שנאמר (משלי טז, ה) "תועבת ה' כל גבה לב".

הרמב"ם (הלכות דעות פרק ב, הלכה ג) כותב, כי יש להתרחק מאוד מן הגאווה: "יש דעות שאסור לו לאדם לנהוג בהן בבינונית, אלא יתרחק מן הקצה האחד עד הקצה האחר, והוא גובה לב. שאין דרך הטובה שיהיה אדם ענו בלבד, אלא שיהיה שפל רוח ותהיה רוחו נמוכה למאוד. לפיכך נאמר במשה רבינו: "ענו מאוד", ולא נאמר ענו בלבד, ולפיכך ציוו חכמים: מאוד מאוד הוי שפל רוח".

גנות הגאווה

בגמרא (סוטה ה, א) מובא: "כל אדם שיש בו גסות הרוח (גאוה) אמר הקב"ה: אין אני והוא יכולין לדור בעולם, שנאמר (תהלים קא) גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל, אל תקרי 'אותו' אלא 'איתו' לא אוכל".

מוסבר על עניין זה שהמתגאה "תופס מעצמו" כאילו הוא גדול בעולם, בעוד שה' הוא מלוא כל הארץ כבודו, ואינו יכול לסבול שהאדם מתגאה נגדו.

"ועתה בני דע וראה", כותב הרמב"ן באגרתו, "כי המתגאה בלבו על הבריות, הוא מורד במלכות שמים, כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים, שנאמר: ה' מלך גאות לבש. ובמה יתגאה לב האדם, אם בעושר, ה' מוריש ומעשיר. ואם בכבוד, הלא לאלקים הוא, שנאמר: והעושר והכבוד מלפניך, ואיך יתפאר בכבוד קונו. ואם מתפאר בחכמה, כבר נאמר: מסיר שפה

לנאמנים וטעם זקנים יקח. נמצא הכל שווה לפני המקום. כי באפו משפיל גאים וברצונו מגביה שפלים. לכן השפל עצמך וינשאך המקום”.

ועיין במסילת ישרים פרק יא ופרק כב על מידת הגאווה והענווה, וזה לשונו: הנה כבר דברנו למעלה מגנות הגאווה, ומכללה נשמע שבח הענוה, אך עתה נבאר יותר בדרך עיקר הענוה, ותתבאר הגאווה מאליה. הנה כלל הענוה היות האדם בלתי מחשיב עצמו משום טעם שיהיה, וזה הפך הגאווה ממש, והתולדות הנמשכות מזה תהיינה ההפכיות של תולדות הגאווה. וכשנדקדק נמצא שתלויה במחשבה ובמעשה, כי בתחלה צריך שיהיה האדם עניו במחשבתו, ואחר כך יתנהג בדרכי הענוים, כי אם לא יהיה עניו בדעתו וירצה להיות עניו במעשה, לא יהיה אלא מן הענוים המדומים והרעים שזכרנו למעלה, שהם מכלל הצבועים אשר אין בעולם רע מהם.

ונבאר עתה החלקים האלה, הענוה במחשבה, הוא שיתבונן האדם ויתאמת אצלו אשר אין התלהלה והכבוד ראויים לו, כל שכן ההתנשא על שאר בני מינו, וזה מפני מה שחסר ממנו בהכרח, וגם מפני מה שכבר יש בידו – מפני מה שחסר ממנו פשוט הוא כי אי אפשר לאדם באיזה מדריגה שיהיה מן השלימות שלא יהיו בו חסרונות רבים, או מצד טבעו או מצד משפחתו וקרוביו או מצד מקרים שקרו לו, או מצד מעשיו שאדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, הן כל אלה מומים באדם שאין מניחים לו מקום התנשאות כלל, אפילו יהיה בעל מעלות רבות, כי כבר עניני החסרונות האלה יספיקו להחשיכם.

הנה החכמה היא המביאה יותר את האדם לידי התנשאות וגאווה, לפי שכבר היא מעלה שבאדם עצמו בחלק הנכבד שלו, דהיינו השכל, והנה אין לך חכם שלא יטעה, ושלא יצטרך ללמוד מדברי חביריו, ופעמים רבות אפילו מדברי תלמידיו, אם כן איפוא איך יתנשא בחכמתו, ואמנם מי שהוא בעל שכל ישר, אפילו אם זכה להיות חכם גדול ומופלג, באמת כשיסתכל ויתבונן יראה שאין מקום לגאווה והתנשאות, כי הנה מי שהוא בעל שכל שידע יותר מהאחרים, אינו עושה אלא שבחק טבעו לעשות, כעוף שמגביה לעוף לפי שטבעו בכך, השור מושך בכחו לפי שחוקו הוא כן מי שהוא חכם הוא לפי שטבעו מביאו לזה, ואילו אותו שעכשיו אינו חכם כמוהו היה לו שכל טבעי כמוהו היה מתחכם כמו שנתחכם הוא, אם כן אין כאן להתנשא ולהתגאות אלא אם יש בו חכמה רבה הוא מחויב ללמדה למי שצריך אליה, וכמאמר רבן יוחנן בן זכאי (אבות ב, ח) אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכך נוצרת.

אם עשיר הוא ישמח בחלקו, ועליו הוא לעזור למי שאין לו, אם גבור הוא לעזור לכושלים ולהציל לעשוקים, הא למה זה דומה למשרתי הבית, שכל אחד ממונה על דבר מה, וראוי לו לעמוד במשמרתו לפי פקודתו, להשלים מלאכת הבית וצרכיה, ואין בכאן מקום לגאווה לפי האמת. והנה זה העיון והתבוננות הראוי לכל איש אשר שכלו ישר ולא מתעקש, וכשיתברר זה אצלו, אז יקרא עניו אמתי שבלבו ובקרבו הוא עניו, והוא כענין דוד שאמר למיכל (שמואל ב' ו', כב) והייתי שפל בעיני.

ואמרו זכרונם לברכה (סוטה ה', ב) כמה גדולים נמוכי הרוח, שבזמן שבית המקדש קיים אדם מקריב עולה שכר עולה בידו, מנחה שכר מנחה בידו, אבל מי שדעתו שפלה עליו מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם, שנאמר (תהלים נא, יט) זבחי אלהים רוח נשברה, הרי זה שבח של נמוכי הרוח שהם ענוים בלבם ומחשבתם. וכן אמרו עוד (חולין פט, א) לא מרובכם מכל העמים (דברים ז, ז), אמר להם הקדוש ברוך הוא: בני, אני חושק בכם שאפילו כשאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטין עצמכם לפני, נתתי גדולה לאברהם אמר ואנכי עפר ואפר, נתתי גדולה למשה ואהרן אמרו ונחננו מה, נתתי גדולה לדוד אמר ואנכי תולעת ולא איש, כל זה ממה שאין הלב הישר מניח עצמו להתפתות משום מעלה אשר יבואהו בידעו באמת שכבר לא מפני זה יוצא מידי שפלותו, מצד החסרונות האחרות שאי אפשר שלא יהיו בו. ועוד שאפילו באותם המצות עצמם שהשיג לא הגיע ודאי לתכלית האחרון. ועוד אפילו לא יהיה בו חסרון אחר, אלא היותו בשר ודם ילוד אשה, די לו זה והותר לפחיתות וגריעות, עד שלא יאות לו ההנשא כלל, כי הרי כל מעלה שהוא משיג, אינו אלא חסד אל עליו, שרוצה לחון אותו עם היותו מצד טבעו וחומריותו שפל ונבזה עד מאד, על כן אין לו אלא להודות למי שחננו וליכנע תמיד יותר.

הא למה זה דומה לעני ואביון שמקבל מתנה בחסד שאי אפשר לו שלא יבוש, כי כל מה שירבה החסד שיקבל, כך ירבה הבושת שיבוש כן הדבר הזה בכל אדם שעניו פקוחות לראות את עצמו בהיותו משיג מעלות טובות מאת השם יתברך, וכענין שאמר דוד המלך (תהלים קטז, יב) מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי. וכבר ראינו חסידים גדולים שנענשו על שהחזיקו טובה לעצמם עם כל חסידותם: נחמיה בן חכליה אמרו זכרונם לברכה (סנהדרין צג, ב) מפני מה לא נקרא ספרו על שמו? מפני שהחזיק טובה לעצמו. וכן חזקיה אמר (ישעיה לח, יז) הנה לשלום מר לי מר, לפי שענהו הקדוש ברוך הוא וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי, וכמאמרם זכרונם לברכה (ברכות י', ב) כל

התולה בזכות עצמו תולין לו בזכות אחרים, הרי לך שאין לאדם אפילו להחזיק טובה לעצמו על טובותיו, וכל שכן שלא יתנשא ויגבה בהם.

ואמנם כל זה הוא ממה שראוי להשיב על לבו מי שיהיה כאברהם, כמשה, כאהרן, כדוד, ושאר החסידים שזכרנו, אבל אנחנו יתומי יתומים, אין אנו צריכים לכל זה, כי כבר יש ויש אתנו חסרונות רבות שאין צריך עיון גדול לראות פחיתותנו וכל חכמתנו כאין נחשבת, כי היותר חכם גדול שבינינו אינו כי אם מן תלמידי התלמידים אשר בדורות הראשונים. וזה מה שראוי שנבין ונדע באמת, ולא יזוח עלינו לבנו חנם, אלא נכיר שדעתנו קלה ושכלנו חלש עד מאד, הסכלות רב בנו והטעות גוברת, ואשר נדע אותו אינו אלא מעט מן המעט, אם כן ודאי שאין ראוי לנו ההנשא כלל אלא הבושת והשפלות וזה פשוט.

והנה דברנו עד הנה מענוות המחשבה, ונדבר עתה מענוות המעשה, והיא תתחלק לארבעה חלקים: בהתנהג עצמו בשפלות, בסבול העלבונות, בשנוא הרבנות ובורח מן הכבוד, בחלוק כבוד לכל. האחד הוא בהתנהג בשפלות וזה ראוי שיהיה בדבורו, בהליכתו, בשבתו ובכל תנועותיו, בדבורו, אמרו זכרונם לברכה (יזמא פו, א) לעולם יהיה דבורו של אדם בנחת עם הבריות, ומקרא מלא הוא (קהלת ט, יז) דברי חכמים בנחת נשמעים, צריך שיהיו דבריו דברי כבוד ולא דברי בזיון, וכן הוא אומר (משלי יא, יב) בז לרעהו חסר לב, ואומר (שם יח, ג) בבוא רשע בא גם בז.

בהליכתו, אמרו זכרונם לברכה (סנהדרין פח, ב) שלחו מתם איזהו בן העולם הבא ענוותן ושפל ברך שייף עייל שייף נפיק. ולא ילך בקומה זקופה, ולא בכבדות גדול עקב בצד גודל, אלא כדרך כל הולך לעסקיו, וכן אמרו זכרונם לברכה (ברכות מג, ב) כל ההולך בקומה זקופה כאילו דוחק רגלי השכינה, וכתוב (ישעיה י, לג) ורמי הקומה גדועים. בשבתו, שיהא מקומו בין השפלים, ולא בין הרמים, והוא גם כן מקרא מלא (משלי כה, ו) אל תתהדר לפני מלך ובמקום גדולים אל תעמוד וגו', וכן אמרו זכרונם לברכה בויקרא רבה (א, ה) הרחק ממקומך שניים ושלושה מקומות ושב עד שיאמרו לך עלה ואל תעלה שיאמרו לך רד, ועל כל המקטין עצמו אמרו זכרונם לברכה (בבא מציעא פה, ב) כל מי שמקטין עצמו על דברי תורה בעולם הזה נעשה גדול לעולם הבא, וכנגד זה אמרו (ילקוט שמעוני יחזקאל רמז שסא) הסר המצנפת והרם העטרה (יחזקאל כא, לא) כל מי שהוא גדול בעולם הזה קטן בעולם הבא, ומינה להפך מי שהוא קטן בעולם הזה זמן גדולתו לעולם הבא. ואמרו (סוטה ה, א) לעולם ילמד אדם

מדעת קונו, שהרי הניח הקדוש ברוך הוא כל הרים וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני וזה מפני שפלותו. וכן אמרו (ראש השנה יז, ב) לשארית נחלתו (מיכה ז, יח) למי שמשים עצמו כשירים.

החלק השני הוא סבילת העלכונות, והנה בפירוש אמרו זכרונם לברכה (ראש השנה יז, א; מגילה כח, א) למי נושא עון למי שעובר על פשע, ואמרו עוד (שבת פח, ב; יומא כג, א; גיטין לו, ב) הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עליהם הכתוב אומר (שופטים ה, לא) ואוהביו כצאת השמש בגבורתו. וספרו מגודל ענותו של בכא בן בוטא, זה לשונם (נדרים סו, ב) ההוא בר בכל דסליק לארץ ישראל נסיב אתתא, אמר לה בשילי לי וכו' עד זיל תברי יתהון על רישא דבכא הוה יתיב בכא בן בוטא ודאין דינא, אזלת ותברת יתהון על רישיה, אמר לה מה הדין דעבדת? אמרה לו כך צוני בעלי, אמר עשית רצון בעלך, המקום יוציא ממך שני בנים כבכא בן בוטא. והלל כמו כן ספרו מרוב ענותנותו במסכת שבת (ל, ב) זה לשונם: תנו רבנן לעולם יהא אדם ענותן כהלל וכו'. ורבי אבהו אחרי רוב ענותו מצא שעדיין לא הגיע להיות ראוי לקרא עניו, זה לשונו (סוטה מ, א) אמר רבי אבהו מריש הוה אמינא ענותנא אנא, כיון דחזינא לרבי אבא דעכו דאמר איהו חד טעמא ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד, אמינא לאו ענותנא אנא.

שנאת הרבנות ובריחת הכבוד, משנה ערוכה היא (אבות א, י) אהוב את המלאכה ושנא את הרבנות, ואמרו עוד (אבות ד, ז): הגס לכו בהוראה שוטה רשע וגס רוח, ואמרו (עין עירובין יג, ב) כל הרודף אחר הכבוד, הכבוד בורח ממנו, ואמרו עוד (ילקוט שמעוני משלי רמז תתקמ) אל תצא לריב מהר (משלי כה, ח), לעולם אל תהי רץ אחר השררה למה פן מה תעשה באחריתה, למחר באים ושואלים לך שאלות מה אתה משיבם. עוד שם רבי מנחמא בשם רבי תנחום כל המקבל עליו שררה כדי ליהנות ממנה אינו אלא כנואף הזה שהוא נהנה מגופה של אשה.

עוד שם אמר רבי אבהו אני נקראתי קדוש (רצה לומר הקדוש ברוך הוא), הא אם אין כך כל המדות הללו שיש בי, לא תקבל עליך שררה. ותלמידי רבי יהושע יוכיחו, שהיו מוצרכים מפני עניותם ולא רצו לקבל עליהם שררה, הוא מה שאמרו בפרק כהן משוח (הוריות י, א) כמדומין ששררות אני נותן להם וכו', ואמרו עוד (פסחים פז, ב) אוי לה לרבנות שמקברת את בעליה, ומנלן מיוסף שמפני שהנהיג עצמו ברבנות מת קודם אחיו (ברכות נה, א).

כללו של דבר אין הרבנות אלא משא גדול אשר על שכם הנושא אותו, כי עד שהאדם יחיד ויושב בתוך עמו מובלע בין האנשים אינו נתפס אלא על עצמו,

כיון שנתעלה לרבנות ושררה כבר הוא נתפס על כל מי שתחת ידו וממשלתו, כי עליו להשקיף על כולם ולרעות אותם דעה והשכל ולהישיר מעשיהם ואם לאו ואשמם בראשיכם כתיב אמרו חכמים.

והכבוד אינו אלא הבל הבלים המעביר את האדם על דעתו ועל דעת קונו ומשכחו כל חובתו, ומי שמכירו ודאי שימאס בו וישנאו, והתהלות אשר יהללוהו בני האדם יהיו עליו לטורח, כי בראותו אותם מגדילים הלוליהם על אשר אינו בו באמת אינו אלא מתבושש ומתאנח על שלא די לו רעתו שחסרות ממנו המעלות ההם, אלא שיעמיסו עליו תהלות שקר, למען יכלם יותר.

החלק הרביעי הוא חילוק הכבוד לכל אדם, וכן שנינו (אבות ד, א) איזהו מכובד המכבד את הבריות, ואמרו עוד (פסחים ק"ג, ב) מנין היודע בחבירו שהוא גדול ממנו אפילו דבר אחד שחייב לנהוג בו כבוד וכו', ועוד שנינו (אבות ד, טו) הוי מקדים בשלום כל אדם, ואמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי (ברכות יז, א) שלא הקדים לו אדם שלום מעולם ואפילו גוי בשוק. ובין כדיבור ובין במעשים חייב לנהוג כבוד בחבירו, וכבר ספרו זכרונם לברכה (יבמות סב, ב) מעשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא שמתו על שלא היו נוהגין כבוד זה לזה. וכמו שהבזיון הוא דבר מתיחס אל הרשעים, כדבר הכתוב שזכרנו, בבוא רשע בא גם בוז, כי הכבוד מתיחס אל הצדיקים, כי הכבוד שוכן עמהם ואינו מתפרש מהם, ואומר (ישעיה נ"ד) ונגד זקניו כבוד.

והרי נתבאר חלקי הענוה הראשיים ופרטיהם בכל פרטי המינים המתרחבים והולכים לפי הנושאים, ולפי העתים והמקומות, ישמע חכם ויוסיף לקח. והנה זה ודאי שהענוה מסירה מדרך האדם מכשולות רבים ומקרבת אותו אל טובות רבות, כי העניו יחוש מעט על דברי העולם ולא יקנא בהבליו, ועוד שחברת העניו נאה עד מאד ורוח הבריות נוחה הימנו בהכרח, לא יבוא לידי כעס ולא לידי מריבה אלא הכל בהשקט, הכל במנוחה. אשרי מי שזוכה למדה זו, וכבר אמרו (ירושלמי שבת א, א) מה שעשתה חכמה עטרה לראשה עשתה ענוה עקב לסוליתה, כי כל החכמה כולה לא יערכנה, וזה ברור.

פרק כג' – בדרכי קניית הענוה

שנים הם המרגילים את האדם על הענוה, הרגילות וההתבונן, הרגילות הוא שיהיה האדם מרגיל עצמו מעט מעט בהתנהג בשפלות על הדרך שזכרנו, בישיבת המקומות הפחותים וללכת בסוף החברה, ללבוש בגד צנועים, דהיינו מכובדים אך לא מפוארים, כי בהתרגלו בדרך הזה תכנס ותבוא הענוה בלבו

מעט מעט עד שתקבע בו כראוי. כי הנה בהיות טבע לב האדם לזוח ולהתנשא קשה עליו לעקור מעיקרה הנטיה הטבעית הזאת, אלא אם כן בפעולות החיצונות המסורות בידו ימשיך מעט מעט הדבר בפנימיותו הבלתי מסור לו כל כך, וכענין שביארנו בזריזות, שכל זה נכלל במאמרם זכרונם לברכה (ברכות יז, א) לעולם יהא אדם ערום ביראה, דהיינו שיבקש תחבולות נגד הטבע ונטייתו עד שינצחם.

אך ההתבונן הוא על ענינים שונים, האחד הוא המוזכר בדברי עקביא בן מהללאל (אבות ג, א) דע מאין באת מטיפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. כי באמת כל אלה הם נגדיים לגאווה ועוזרים אל הענוה, כי בהיות האדם מסתכל בפחיתות חומרו וגריעות התחלתו אין לו טעם לינשא כלל אלא ליבוש וליכלם. הא למה זה דומה לרועה חזירים שהגיע למלוך, כל עת אשר יזכור ימיו הראשונים אי אפשר לו שיתגאה. וכשיחשוב כמו כן שבסוף כל גדולותיו ישוב לעפר מאכל לתולעת, כל שכן שיכנע גאונו וישכח שאון גאותו, כי מה טובו ומה גדולתו ואחריתו בושת וכלימה, וכשיחשוב עוד וידמה בלבו רגע הכנסו לפני הבית דין הגדול של צבא מעלה, בעת שיראה עצמו לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא הקדוש והטהור בתכלית הקדושה והטהרה בסוד קדושים משרתי גבורה גבורי כח עושי דברו אשר אין בהם כל מום, והוא עומד לפניהם גרוע, פחות ונבזה מצד עצמו, טמא ומגואל מצד מעשיו. הירים ראש, יהיה לו פתחון פה. וכי ישאלוהו איה איפוא פיך, איה גאונך וכבודך אשר נשאת בעולמך, מה יענה או מה ישיב על תוכחתו, הנה ודאי שלו רגע אחד יצייר האדם בשכלו האמת הזה ציור אמתי וחזק, פרוח תפרח ממנו כל הגאווה ולא תשוב אליו עוד.

השני הוא ענין חילוף תולדות הזמן ורוב תמורותיהם, כי העשיר קל להיות עני, והמושל לעבד, והמכובד לנקלה, ואם הוא יכול כל כך על נקלה לשוב אל המצב הנבזה בעיניו היום, איך יגבה לבו על מצבו אשר אינו בטוח עליו, כמה מיני חולאים יכולים חס וחלילה לבוא על האדם שיצטרך כמו פיו להתחנן למי שיעזור אותו ויסייעהו ויקל לו במקצת. כמה צרות חס וחלילה יכולים לבוא עליו שיצטרך ללכת לשחר פני רבים אשר מאס לפנמים לתת להם שלום למען יהיו לו למושיעים. ודברים אלה אנחנו רואים בעינינו דבר יום ביומו, כדאי הם להסיר מלב האדם גאותו ולהלבישו ענוה ושפלות, וכשיתבונן עוד האדם על חובתו לפניו יתברך, וכמה היא נעזבת ממנו וכמה

הוא מתרשל בה ודאי שיבוש ולא יתגאה, יכלם ולא ירום לבבו, וכן הוא אומר (ירמיה לא, יז) שמוע שמעתי אפרים מתנווד וגו', כי אחרי שובי נחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ירך, בושתי וגם נכלמתי וגו', ועל הכל יתבונן תמיד להכיר חולשת השכל האנושי, ורוב טעותיו וכזביו, שיותר קרוב לו תמיד הטעות מהידיעה האמתית. על כן יירא תמיד מהסכנה הזאת, ויבקש ללמוד תמיד מכל אדם ולשמוע תמיד לעצה פן יכשל, והוא משאמרו זכרונם לברכה (אבות ד, א) איזהו חכם הלומד מכל אדם, וכן הוא אומר (משלי יב, טו) שומע לעצה חכם.

אך מפסידי המדה הזאת הוא הריבוי והשביעה בטובות העולם הזה, וכענין הכתוב שבפירוש אומר (דברים ח, יב; יד) פן תאכל ושבעת וגו' ורם לבבך וגו'. על כן מצאו להם החסידים טוב להיות האדם מענה נפשו לפעמים, למען השפיל יצר הגאווה אשר איננו מתגבר אלא מתוך הרבוי, וכענין שאמרו זכרונם לברכה (ברכות לב, א) אין ארי נוהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר, והנה בראש כל המפסידים הוא הסכלות ומיעוט הידיעה האמתית, כי תראה שאין הגאווה מצויה יותר אלא במי שסכל יותר. ורבותינו זכרונם לברכה אמרו (שבת לג, א; סנהדרין כד, א) סימן לגסות הרוח עניות התורה. וכן אמרו (זהר בלק קצג, ב) סימן דלא ידע כלום שבוחי. ואמרו עוד (בבא מציעא פה, ב) אסתרא בלגינא קיש קיש קריא. עוד אמרו (בראשית רב טז, ג) שאלו לאלני סרק מפני מה קולכם נשמע? אמרו הלואי יהיה קולנו נשמע ונזכר. וכבר ראינו שמה שהיא מובחר שבכל האדם היה עניו מכל האדם.

עוד ממפסידי הענוה הוא ההתחברות או ההשתמש בני אדם חנפים אשר לגנוב לבו בחנפותם למען ייטב להם ישבחוהו וירוממוהו, בהגדיל מה שיש בו מן המעלות עד התכלית, ובהוסיף עליו מה שאין בו כלל, ולפעמים שמה שיש בו הוא ההפך ממה שמשבחין אותו, והנה סוף סוף דעת האדם קלה, וטבעו חלש ומתפתה בנקל, כל שכן בדבר שאיליו הוא נוטה בטבע, על כן בשמעו את הדברים האלה יוצאים מפי שהוא מאמין לו, יכנסו בו כארס ועכס, ונמצא נופל ברשת הגאווה ונשבר, הרי לנו (דברי הימים ב כד) יואש אשר הטיב לעשות כל ימי הורוהו יהודע הכהן רבו, ואחרי מות יהודיע באו עבדיו והתחילו להחניף לו ולהגדיל הילוליו, עד שדימוהו לאלוה, אז שמע המלך אליהם, ותראה זה הדבר בבירור כי רוב השרים והמלכים או כל בעלי היכולת יהיו באיזה מדריגה שיהיו נכשלים הם ונשחתים בעבור חנופת משרתיהם.

על כן מי שענינו בראשו, יותר יזהר ויעיין במעשי מי שרוצה לקנותו לו לחבר

או ליועץ, או לפקיד על ביתו, ממה שיזהר ויעיין במאכלו ובמשתיו, כי המאכל והמשתה יוכל להזיק לגופו בלבד, והחברים או הפקידים יוכלו להשחית נפשו ומאודו וכל כבודו, ודוד המלך עליו השלום אומר (תהלים קא, ו-ז) לא ישב בקרב בייתי עושה רמיה, הולך בדרך תמים הוא ישרתני, ואין טוב לאדם אלא שיבקש לו חבירים תמימים שיאירו עיניו במה שהוא עור בו, ויוכיחוהו באהבתם ונמצאו מצילים אותו מכל רע, כי מה שאין האדם יכול לראות, לפי שאינו רואה חובה לעצמו, הם יראו ויבינו ויזהירוהו ונשמר, ועל זה נאמר (משלי כד, ה) ותשועה ברוב יועץ. עכ"ל.

פלוני בן פלוני: אבל מי אומר שזה כל כך חמור?

בית דין: שורש כל המדות הרעות הוא הגאווה! (ארחות צדיקים).

הגאווה היא גבהות הלב מתאפיינת בשכחת ה'. הוזהרנו עליה בתורה: "השמר לך פן תשכח את ה' אשר הוציאך מארץ מצרים" (דברים ו, יב).

פלוני בן פלוני: מה העונש על הגאווה?

עונשו של הבעל גאווה

בית דין: צא וראה מה אומרים האמוראים על גס הרוח (בעל הגאווה): רב עזירא: "כל אדם שיש בו גסות רוח - לסוף מתמעט". הכוונה - מתנדף אט אט עד שאיננו. רבי אליעזר: "כל אדם שיש בו גסות רוח ראוי לגדעו כאשרה". ועוד אמר: "כל אדם שיש בו גסות רוח אין עפרו ננער" כלומר - לא יקום בתחיית המתים. רב חסדא: כל אדם שיש בו גסות רוח, אמר הקב"ה: "אין אני והוא יכולים לדור בעולם". היינו: גס הרוח יחויב להיכרת ולהיעלם (כל המימרות בסוטה ה, א). כיון שעושה אדם את עצמו כמדבר שהוא מופקר לכל - תורה ניתנה לו במתנה. וכיון שניתנה לו במתנה - נחלו אל, שנאמר וממתנה נחליאל. וכיון שנחלו אל - עולה לגדולה, שנאמר ומנחליאל במות. ואם הגביה עצמו הקב"ה - משפילו שנאמר ומבמות הגיא ולא עוד אלא ששוקעין אותו בקרקע שנאמר ונשקפה על פני הישימון ואם חוזר בו הקב"ה מגביהו (נדרים נה.).

שכל המתגאה אינו נידון אלא באש (ויקרא רבה ז ו)

א"ר לוי נימוס וקלוסים הוא שכל המתגאה אינו נידון אלא באש שנא' "היא העולה על מוקדה".

דור המבול ע"י שנתגאו ואמרו (איוב כא, ז) "מה שדי כי נעבדנו וגו'" לא נדונו אלא באש שנאמר (איוב ו, יז) "בַּעַת יִזְרְבוּ נַצְמָתוֹ".

א"ר יהושע בן לוי זריבתן לחלוטין היתה כד"א (ויקרא כה, ל): "לְצַמִּית לְקוֹנָה".
(איוב ו, יז) "בְּחֶמּוֹ נִדְעָכּוּ מִמְקוֹמָם" - מהו בחומו? ברותחין.

א"ר יוחנן כל טיפה וטיפה שהיה הקדוש ברוך הוא מביא על דור המבול היה מרתיחה בתוך גיהנם הה"ד "בְּחֶמּוֹ נִדְעָכּוּ מִמְקוֹמָם".

סדומיים על ידי שנתגאו ואמרו נשכח את הרגל מבינינו כמה דכתיב (שם כח, ד) "פֶּרֶץ נָחַל מֵעַם גָּר וְגוֹ" - לא נידונו אלא באש (בראשית יט, כד) "ה' המטיר על סדום..."

פרעה הרשע ע"י שנתגאה ואמר (שמות ה, ב) "מי ה' אשר אשמע בקולו" - לא נדון אלא באש (שם ט, כד) "ויהי ברד ואש מתלקחת וגו'".

סיסרא הרשע על ידי שנתגאה ולחץ את ישראל כמה דכתיב (שופטים ד, ג) "והוא לחץ את בני ישראל בחזקה". מהו בחזקה? א"ר יצחק בחירופין ובגידופין. לא נדון אלא באש - (שם ה, כ) הכוכבים ממסלותם נלחמו וגו'".

סנחריב ע"י שנתגאה ואמר (ישעיה לו, כ) "מי בכל אלהי הארצות וגו'" - לא נידון אלא באש - (שם י, טז) "ותחת כבודו יקד יקד וגו'".

נבוכדנצר על ידי שנתגאה ואמר (דניאל ג, ט"ו) "ומן הוא אלה די ישיזיבנכון מן ידי" - לא נידון אלא באש (שם, כב) "קִטְל הַמּוֹן שְׁבִיבָא דִּי נַוְרָא".

מלכות הרשעה על ידי שהיא מחרפת ומגדפת ואומרת (תהלים עג, כה) "מי לי בשמים" - אינה נידונית אלא באש (דניאל ז, יא) "חֲזָה הַגִּוִּית עַד דִּי קְטִילַת חַיּוֹתָא וְהוּבַד גְּשָׁמָה וְיַהֲבִיב לִיקְדַת אָשָׁא".

אבל ישראל שהם נבזין ושפלים בעוה"ז אינם מתנחמין אלא באש שנאמר (זכריה ב, ט) "ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב":

פלוגי בן פלוגי: מה עוד?

בית דין: מתגלגל בדבורה - "ופרנס המתגאה על הציבור מתגלגל בדבורה. ושם הוא בכל עת ובכל רגע ויש לו צער יותר מעונש של גיהנם כי הוא אסור במקום צר כזה בתוך הארס וזהו עונש מחמת גאוה לבד, ואם הוא פועל רע ע"י הגאוה דהיינו שהלכין פני הבאים לפניו בכיושים וכיוצא בו שאר פעולות רעות על זה יש עונשים אחרים מפורשין הן בספרי הקבלה ורחמנא ליצלן מעונשין ההם".

ספר קב הישר - פרק מ

פלוגי בן פלוגי: מה הייתי צריך לעשות כדי להנצל מן הגאוה?

בית דין: ללמוד זוהר, ועל ידי לימוד הזוהר מוריד ממנו את הגאווה, בראותו כמה ה' גדול, וכמה הוא עוד חייב להשם יתברך הגאווה היא הדבר הכי גרוע!

פלוני בן פלוני: ומה עוד?

בית דין: להתפלל לה' להנצל מן הגאווה. וכן כתב ביסוד יוסף להתפלל תמיד: רבש"ע תן בליבי הכנעה וענווה.

פלוני בן פלוני: ומה עוד?

בית דין: החזרה והשינון. לדוגמא ליקח מאמרים בגנות הגאווה הסרוחה, ולחזור עליהם בסדר המוסר. (לקבוע זמן לזה, נראה לפני השינה) ובשבחי הענווה, ולחזור ולשנן בקול עצב, ושפתים דולקות. וכן על זה הדרך בשאר דברים. דהיינו לקחת כעת סדר עבודה של מ' יום, לעבוד מדברים אלו שהם יסודי העבודה.

ושורש תפילה הוא הכנעת הכנעה. שהנפש נכנעת לפני יוצרה, ועומדת לפניו. ורק תלויה בו, ולית לה מגרמיה כלום. ובזה בא לענווה. שרק על ידי ענווה אפשר להתפלל. כי המתגאה אינו חושב שנצרך לאיזה דבר. כי ממנו הכל כביכול ח"ו, ואינו מרגיש שהוא נזקק למשהו.

וכתב בספר שלחן הטהור וזה לשון קודשו: 'זה מתיקוני התשובה המובא בספרים להתנהג בשפלות ולישב בין השפלים.

כי אם האדם מרגיל עצמו להתנהג במידת הגאווה - סוף כל סוף יתרגל בזה, ויהא קשה לו להתפרש, הגם כי בתחילה הוא שלא במתכוין ואינו מרוצה על זה, אבל סוף כל סוף יתרצה ויחפוץ בכבוד, כידוע לבעלי דעת כי זה קליפה קשה רחמנא ליצלן, ואחר כך אם פיחת לו איזה איש מכבודו הרגיל, ויעשה נגד רצונו - יכאב לו עד מאד, ויבא על ידי זה לקנאה ושנאה ופירוד לבבות ולשון הרע.

אבל אם האדם מסכים בחוזה לבכו שאינו חפץ בשום גאווה וכבוד, ורוצה בשפלותו, אף כי עדיין רחוק מזה, כי בלבבו ידמה שמגיע לו כבוד בלי שיעור לפי ערך עבודתו ומעשיו, אבל בהתנהג בענווה בדיבור ומעשה סוף כל סוף תביאהו זה הענווה למאס הגאות ולשנוא השקר, ולבחור רק בשפלות.

ואז הקב"ה ישרה קדושתו עליו, כי "אני ה' שוכן את דכא" (ישעיה כז, טו) וזה מקובל מצדיקים. וכו' הגם כי בעל כרחו בא לו במחשבתו מחשבה של גאות, ומתערב בלבבו שקרים - אבל הוא יודע ומכיר שהוא שקר ואינו חפץ בזה.

וענוהו שלא לשמה כזה חשוב בעיני ה' יתברך, וסוף כל סוף תביאהו זו המידה לשלפות רוח, שיזכה ללב נשבר אשר דורשי ה' זוכה אליה וכו'.

והרוצה להבין עניין זה על בוריו יתמיד לימודו בספר הקדוש כתב יושר דברי אמת, שבנוי על זה וכו' וגם להנצל מגאות אי אפשר בלתי סיעתא דשמיא, ועל כן אין לנו להחזיק טיבותא לנפשנו כלום, ועל כולם רק להודות תמיד לה' הטוב על הטוב אשר גמלנו ואשר יגמול אותנו עד עולם עד כאן לשונו הקדוש.

תועבת ה' כל גבה לב! אף אם ילמד האדם ויתפלל בדביקות גדול ונורא ועצום - אל יגבה ליבו בזה. כי ודאי לא בא למעלת מלאכי צבאות. שהם רועדים ויראים מאימת השם הנכבד והנורא, אלהי מערכות ישראל, אלהים חיים! ובהתלהבות כיקוד אש רינה פוצחים, וששים בהילול הבורא יתברך, ועובדים אותו בכל כוחם. ומה יתגאה אדם להבל דמה? יתוש קדמו בכריאה!

"וישח אדם וישפל איש" - והאדם אין! חייו ונשמתו תלויים ביד יוצרו ובכל רגע יכול לפסוק חיותו ממנו, ויגווע.

אם כן אין להתגאות בכלום. והכבוד- והגדולה - למלך הכבוד! הגאווה באה מחוסר דעת, וזו שטות גדולה להתגאות ולחפש כבוד! כל הבריאה כולה מקורה מהשם - לית ליה מגרמיה כלום (אין לו מעצמו כלום)!

ולענין הכבוד - כתב בליקוטי מוהר"ן הקדוש, וזה לשונו: כי צריך כל אדם למעט בכבוד עצמו ולהרבות בכבוד המקום (עיין תנוד"א פי"ג, מ"ר במדבר פ' ד'). כי מי שרודף אחר הכבוד, אינו זוכה לכבודאלקים, אלא לכבוד של מלכים, שנאמר בו (משלי כ"ה): "כבוד מלכים חקר דבר", והכל חוקרים אחריו ושואלים: מי הוא זה ואיזהו, שחולקים לו כבוד הזה, וחולקים עליו, שאומרים שאינו ראוי לכבוד הזה. אבל מי שבורח מן הכבוד, שממעט בכבוד עצמו ומרבה בכבוד המקום, אזי הוא זוכה לכבוד אלהים, ואז אין בני אדם חוקרים על כבודו אם הוא ראוי אם לאו, ועליו נאמר (שם): "כבוד אלהים הסתר דבר", כי אסור לחקר על הכבוד הזה.

ואי אפשר לזכות לכבוד הזה, אלא על ידי תשובה. ועקר התשובה - כשישמע בזיונו, ידום וישתק..

פלוני בן פלוני: אבל אני יהודי חשוב ומגיע לי הרבה כבוד.

בית דין: יהודי משורש בג' מדות - ביישנות רחמנות וגמילות חסדים. הודאה וידידי. ושפלות וצניעות שתיקה, ועדינות נפש - יחוס וטבעי יהודי. יש להתחזק

כעת במידת השפלות, ענווה, וצניעות. בישנות רחמנות וגמילות חסדים. שאלו מסמימני היהודי. (יבמות עט.) והם יזכו לגאולה. (כמו שכתב באלשיך הקדוש פרשת נצבים, שרק הענווים יזכו למשיח, עיין שם).

על כן יש להתמיד בלימוד וקיום אגרת הרמב"ן ז"ל לפני שחרית, ולפני ערבית. והתבוננות בשפלות עצמו, (כמו שכתב במשנה ברורה סימן פה, עיין שם) וכשיגיע לאיזה מעלה או מצווה וכו' - לא לייחס הדבר אליו, אלא לחשוב שהכל חסדי השם יתברך ורחמיו על כל מעשיו. והתגאה כאילו עובד עבודה זרה. (סוטה ה).

בית דין: עכשיו אתה צריך לסבול בגהינום בשאל תחתיות, ואז תתגלגל בדבורה, ולא תזכה לגאולה ולא תקום לתחיית המתים!

פלוני בן פלוני: אוי ויי איז מיר!

בית דין: באמת אוי ואבוי לך! היית צריך להיות עניו ולומר ללמוד זוהר, עכשיו תקבל את העונש שלך!

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

טל תשבת מפני זרעו

ספר
דין תורה
חלק כב

בזוהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוהר הרקיע

ספר
דין תורה
בבית דין של מעלה
חלק ב

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חודש תשרי תשע"ז

מפעל הזוהר העולמי

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

מכתב מבעלת תשובה - עם הוספות של סודות גדולות שסיפרה ברדיו 2000 ל-40,000 איש

עם הדין תורה בבית דין של מעלה, והרשב"י
ואליהו הנביא מגלים לה סודות, ויודעת לבאר כל
הזוהר הקדוש

מכתב עידוד וחיזוק

מכתב זה התקבל בחודש האחרון (טבת תשנ"ה) לאחר שפרסמנו על המכשלות הרבות
בנושא הכשרות.

בס"ד

אפתח את מכתבי זה באזהרה חמורה! שכן, את דבריי הבאים, אני כותבת מלב
שותת דם, לאחר ימים כמו גם לילות, נטולי שינה וסערת נפש שאין כדוגמתה.
בראשית אומר שאני אוהבת את הקב"ה אהבת נפש לא רגילה, על כך יעיד
בעלי ומכריי הקרובים ביותר.

ואעפ"י כן, אפילו בעבורי הסיפור הזה, אותו אגולל בהמשך, הינו כבד בכמה
וכמה מידות ואף הביאני לחלישות הדעת גדולה ביותר. ימים ולילות ארוכים
עברו עלי עד אשר הצלחתי להתאושש, ולו במעט, מההלם שאחז בי עת
גיליתי את אחד הדברים הנוראיים ביותר, שיכולה לגלות בעלת תשובה
כדוגמתי, ובכלל, כל אדם הירא את השם באמת ובתמים.

אציין שבועיים לפני תחילת המעשה, התחלתי לגרוס בזוהר הקדוש.

תגובת זעם על ערעור מוסכמות

קיבלתי מכתב עם מספר שורות מחץ אשר עתידות לשנות את חיי. בקיצור
נמרץ אספר שבמכתב היה כתוב שהבשרים, הן של עופות ובעיקר של
בהמות, הבאים אל פי, כמו גם אל מיליוני פיות יהודים, הינם טריפות ונבלות
ממש. אעפ"י שהכל בהכשרים המהודרים ביותר!

הבטתי במכתב זה בתדהמה וזעמתי לעצמי, 'מי הוא אותו החצוף ההופך אותי,
כמו גם מיליוני יהודים אחרים, תלמידי חכמים, ראשי קהילות ופשוטי העם
לאוכלי נבלות וטריפות, על בסיס יומיומי?'

יתרה מכך, באותו מכתב היה כתוב שכל אוכלי הבהמות בדורנו עוברים על איסור כרת מדאורייתא. איסור "חלב" צויין שם. "כרת" הוא גם הדין על מי שבא על נידה ר"ל! אתם מבינים!?

לא בזכותי זמן, ומיד כתבתי לאדם החתום על הדברים, כי אני מוחה בכל תוקף, ולא ייתכן שהוא יוציא לעז ודיבה שכזו על כלל האומה. הרי לא ייתכן, שיכול בכלל להיות דבר שכזה, מבלי שתקום צעקה גדולה! ומה גם, הוספתי לכתוב, "דבריך הינם בגדר 'גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה', כמו כן, גורמים הדברים לחלישות הדעת ענקית ושזה פשוט לא יכול להיות אמיתי"!

הנפש מסרבת להאמין להוכחות

כעבור זמן קצר קיבלתי מכתב חוזר. במייל הפנה אותי הכותב לכ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שבדיעבד הסתבר לי שהוציא מאות ספרים בנושא, אך לא לפני ששלח לי חומר בנושא. לטענתו, עם הוכחות חותכות.

בתחילה סירבתי לפתוח שוב את מכתבו ולקרוא את הדברים, שכן הייתי מדי כעושה והמומה מ"השקר הגס". לקח לי יומיים נוספים של חיבוטי נפש קשים מנשוא, עד שהעזתי לפתוח ולקרוא את הכתוב. עלי לציין שאנוכי אדם של אמת. אין ימינה ואין שמאלה, יש רק אמת אחת, והיא זו שהביאתני לפתוח בכל אופן את אותו מכתב.

שמעתי את הרה"ג לנדא שליט"א, במשך כמחצית השעה, על מחדלים נוראיים בענייני הכשרות, ואף הוסיף ואמר שכיום כמעט ולא ניתן למצוא בהמה כשרה, בשום מקום בעולם!! אתם שומעים?! והוא הוסיף ואמר, שגם לא איכפת לו לשלם את המחיר על דבריו.

חומר כתוב בלי סוף שאסף ואיגד האדמו"ר... אני בוחנת את הדברים, ומרגע לרגע, סערת הנפש שלי הולכת וגדלה, הולכת ומתעצמת.

"לא יכול להיות שעובדים על כולנו! אני פשוט מסרבת להאמין לכך! הרי... הרי זה אומר שהפוליטיקה והכסף הם בעצם אלה שמביאים את האוכל אל פי, אל פיות כולם".

הרגשות שמימיים בלתי מובנות שיש אמת בדברים אלו

יחד עם כל המידע הזה, אני נמצאת בהכחשה טוטאלית. ואף יוצרת מחאה פרטית. אני מכניסה בשר אל החמין ומשהו בתוכי זועק "עכשיו כשאת יודעת שזה אסור, את תתני על זה את הדין!"...

"די, די, די" אני משתיקה את אותו הקול. בשבת קודש, משום מה, הבשר, אותו אני כה אוהבת מאז שאני זוכרת את עצמי, מרגיש תפל וחסר טעם. אני, חובבת הבשרים הנלהבת, לוקחת את חתיכת הכבש שבצלחת וזורקת אותה לפח. למחרת, נמשכת מחאתי כאשר אני מכניסה עוף לתנור. אני מתיישבת לאכול. תוך כדי האכילה, לאחר מספר דקות, אני חשה בכאב בטן שהולך וגדל. בראשי אני שומעת קול שזועק: "את לא יכולה לאכול את זה". אני מסיימת לאכול, ובמשך שש שעות תמימות אני חווה התכווצויות ועוויתות נוראיות בקיבה. ופעילות המעיים שלי הולכת וגוברת. כעבור שש שעות עובר הכאב, כאילו לא היה. לא התייחסתי לכך יתר על המידה, עד אשר הדבר חזר על עצמו פעם אחר פעם. הקול בראש זועק "אל תאכלי את זה!" ואני משיבה לו "אבל זה לא יכול להיות! אני פשוט לא מאמינה לדבר הזה!". לאחר מספר פעמים הבנתי שמשמייס מאותתים לי שכעת, משאני יודעת את האמת, מנסים לגרום לי להפסיק.

ממחשבה למעשה

לאחר בירורים החלטנו, אני ובעלי, שאין מנוס ושראשית כל, עלינו להפסיק לאכול בשר בהמה! גזירה לא פשוטה בעליל. שהרי אינני אוכלת בצקים, עוגיות או ממתקים, כי אם בשר וירקות! ואז ביקשנו מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א שיפנה אותנו לשוחט שלו. הרב אמר שמכיוון שהשוחט שלו עושה שחיטות קטנות, הוא איננו יודע האם יוכל לשלוח גם לנו. אמרתי לרב, שאין לנו שמחה בשבת קודש אלא בבשר וביין. ואם לא בשר בהמה, לפחות בשר עוף... הרב נתן לי מספר והוסיף "תאמרי לרב רוט שאני שלחתי אתכם" ובע"ה תקוו לטוב.

מיד יצרנו קשר עם הרב רוט, אשר אחראי על השחיטה לאדמו"ר שליט"א, והוא אכן הסכים לשלוח גם לנו עופות והודו, לאחר שהסברתי שאין לי שום אופציה אחרת. על העופות והעוף, שילמתי פי 4 לערך מהמחיר אותו אני רגילה לשלם בסופר. אומנם אמרנו "לשם יחוד", והרי אנו באים לקיים מצוות עשה מדאורייתא של "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאודך!!!". לא שווה כל הון שבעולם, אם ח"ו נעבור על איסור אחד מדאורייתא, קל וחומר, על איסורים כה נוראיים וחמורים!

חומרות מופרזות או איסורים חמורים

לאחר שיצרנו שוב קשר עם האדמו"ר, הוא הסביר לנו, בעדינות רבה, שבשלב הבא עלינו להכשיר את הכלים הניתנים להכשרה. לגבי כלי החרסיה, ככל

הנראה דינם נחרץ ואין להם תקנה, כי אם להשליכם. אציין שלא מכבר קנינו שני סטים מדהימים ויוקרתיים לכבוד שבת קודש. כל סט בשווי 400 שקלים חדשים סה"כ 800 שקלים חדשים. וזאת בנוסף לכל הצלחות של יום חול, כולם מחרסינה... שלא לדבר על כך שאת הבשרים שבמקרר, עלינו לזרוק, בכדי שלא נכשיל חלילה שום יהודי אחר בנבלות וטריפות.

על אף כל הנתונים הברורים והחדים כתער, אני מחליטה בכל אופן לעשות בירורים משל עצמי. אציין בזאת שאינני פתי המאמין לכל דבר, אלא בעלת תואר שני, ובעלת עסק עצמאי מצליח.

אני יוצרת קשר עם רב חשוב, העומד בראש כוללים, הידוע ללא עוררין כתלמיד חכם עצום וגדול.

שאלת רב

אני שואלת את הרב מספר שאלות נוקבות. בתחילה הרב אומר שלמיטב ידיעתו אין בעיה באופן כללי, ואומנם, שהוא איננו מונח לחלוטין בפרטים, אך מזהיר מלהתקרב לבית מטבחים מסויים, בו רבים וטובים קונים, במחירים מצויינים. הוא אומר שהוא מתריע כבר למעלה משנה שאין לדרוך במקום זה. עוד הוא מוסיף שידוע שישנה בעיה קשה בשחיטה בארץ פלונית, ולכן אסור להתקרב לשחיטה שיוצאת מארץ זו.

הרב מוסיף שכידוע, ישנה פוליטיקה רבה בכל נושא הכשרויות, אך שכדאי שאשוחח עם המשגיח החשוב פלוני אלמוני, שאחראי על כלל השוחטים בארץ ובעולם של בד"ץ מהודר ביותר, בכדי שהוא יעשה לי את ההשלמות, בעניינים עליהם הרב לא ידע להשיב. ניתקתי את השיחה, לא לפני שאמרתי לרב שאתקשר אליו בכדי לומר לו מה שראש המשגיחים אמר.

אם אהיה כנה עם עצמי, כמו גם עם מי שקורא את דבריי אלו, אומר שבתוכי ציפיתי, קיוויתי, ייחלתי, שאסיים את הבירור עם אמירה ברורה שבכלל אין לי מה לדאוג ושהכל בסדר גמור. אולי אף שהאדמו"ר נוהג חומרות, שלי, האדם הפשוט, לא מחוייבות המציאות.

תדהמה פחד ותסכול

מה רבה הייתה תדהמתי, כאשר תוך כדי שיחתי עם ראש המשגיחים, המטייל בכל העולם מטעם אותו ההכשר המהודר, הוא משיב לשאלתי, בעניין אותו בית המטבחים, ממנו הזהיר הרה"ג עימו שוחחתי דקות ספורות קודם לכן, כי אין כל חשש בבית המטבחים הזה, וש אפשר לקנות שם "בשקט". כמובן שלא

סיפרתי לו לפני כן מה הרב אמר לי.

לשאלתי בעניין ההברחות של בני המיעוטים, אמר המשגיח שאכן ישנם זיופים רבים שלא ניתן לעשות בעניין דבר, מעבר למה שעושה המדינה.
 "אז אתה אומר לי שיש מצב ממשי שאנו קונים בשר עם חותמת הבד"ץ
 שבעצם הגיע מעזה!?"

"תראי, הברחות זיופים יש בכל תחום. גם פה. זה לא תלוי בנו...".
 התחלחלתי למשמע הדברים.

בהמשך דבריו החל לספר לי עד כמה הבהמות הנשחטות באותה ארץ פלונית, עליה הזהירני הרב הנ"ל מלהתקרב לכל השחיתות היוצאות ממנה, סטריליות ונבדקות בהקפדה ו"בחומרא דחומרא".

נותרתי המומה! ואז נפלט מפי "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם!".
 המשגיח נאלם דום ושאל: "זה מה שהרב פלוני אמר!?"
 "כן!" השבתי.

"מתי הוא אמר דבר שכזה!?" המשיך לשאול המשגיח ההמום.

"לפני שהתקשרתי אליכם, סיימתי את שיחתי עימו".

"באמת! טוב תשמעי, אשוחח עם הרב ונראה מדוע הוא אמר לכם כאלה דברים"

שאלתי עוד מספר שאלות שבסופן, הדברים שנאמרו הם כדלקמן: אכן ישנן מחלוקות בעניינים מסויימים שבדיני הכשרות. ופוליטיקה רבה מנהלת את התחום המגלגל מיליוני דולרים ויותר כל שנה. ושעקב "חוסר ידיעה מספקת" בדינים מסויימים, נוהגים השוחטים בחומרות יתרות על מנת שלא תצא תקלה...

"חוסר ידיעה מספקת?" אני שואלת בתדהמה.

"כן, ולכן אנו נוהגים חומרות רבות והקפדות גדולות, בכדי שהכל יצא בהידור רב"

"אם יש חוסר ידיעה מספקת, הכיצד ייתכן לעשות שחיטה בהידור רב!?" אני חושבת לעצמי, ללא אומר דבר. ניתקתי את השיחה נדהמת, ובסערת נפש גדולה יותר ממה שהייתי עוד קודם לכן.

צפו ועלו שאלות רבות וגדולות יותר משהיו לפני כן. לאחר דקות ארוכות, בהן ניסיתי לשוב ולהתאושש מהשיחה ההזויה, ניסיתי להתקשר לרב פלוני אשר הפנה אותי אל המשגיח. הוא היה בממתינה....

האמת מתבהרת

התקשרתי לבעלי וגוללתי בפניו את תוכנן של שתי השיחות. אף הוא היה המום לחלוטין. בערב ישבנו על הספה, המומים ונטולי מילים. פשוט בהינו בחלל החדר, כשרק המילים "הזוי", "לא אמיתי" ו"זה לא יכול להיות", מסתננות מפעם לפעם מתוך נפשנו הסוערת.

השיחות הללו, בתוספת החומרים הרבים שהמשיכו להגיע אל תיבת הדואר שלי, הבהירה שלי שהכל אמת לאמיתה. ושמהדל לא נורמאלי בסדר גודלו מתחולל בתוך מטבחינו. אנו אוכלים ומאכילים את בני ביתנו לאורך שנים ארוכות בכל מרעין בישין.

לא פלא שהאדמו"ר מהאלמין שליט"א התבטא לא אחת שבשל עוון נורא ואיום זה, מתחוללות מגיפות נוראיות ר"ל, ואסונות נוראיים בכל פינה ומכל עבר. אנו פשוט מרעילים את גופנו ונשמתנו.

(בקיצור: הדברים שהרב אומר הם דברים שכשהגיעו לידיעתנו היה לנו מאד מאד לא פשוט לקבל אותם - ובהחלט דברים שהם ממש מזעזעים את אמות הסיפים וממש לא פשוט, אבל כשהאמת מגיעה אל מול העיניים, קשה לברוח ממנה.

יש פה הרבה מחדלים

עכשיו - כשהדברים הגיעו לידינו ואנחנו ככה בחנו אותם, אז בתחילה אנחנו קראנו מעט מן הדברים שהאדמו"ר מביא ואמרנו טוב, יכול להיות שהאדמו"ר - באמת מדבר על חומרות - חומרות - כי בכל זאת אנחנו אנשים פשוטים, בעלי תשובה, משתדלים לעבוד את ה' בתמימות.

אבל לצערנו הרב או לשמחתנו הרבה, אני לא יודעת אפילו איך להגדיר את זה, כשאני ואישי שיחיה, כשאנחנו התחלנו לחפור בנושא הזה שבעל כורחנו - כי באמת נדמה היה לנו כאילו כפו עלינו הר כגיגית אף אחד לא רוצה להתעורר למציאות שבה אנחנו מגלים שעובדים על כולנו, שמוכרים אותנו עבור בצע כסף וזה דברים שהם לא נתפסים, בטח ובטח לא כשמדובר על ציבור שאמור להיות אמוץ על המאכלות הכשרות, להכניס לפה, ופתאום אנחנו מגלים שיש פה הרבה מחדלים מאד מאד גדולים.

סתירות בין הרב והמשגיח

זה שבתחילה באמת היה לנו מאד קשה לקבל את הדברים, ודי ניסינו לברוח מהם, אמנם התחלנו לחקור את הענין והתחלנו לדבר עם משגיחים, עם רבנים שמתעסקים מעט - או מי פחות או מי יותר בענייני הכשרות, וככל שיותר בדקנו,

הבנו שלא רק שהאדמו"ר - לא נוהג פה בחומרות- שזה פשוט מזעזע, אבל הלכתחילה לא מתקיים בשום צורה ואופן בעניני הכשרות.

זאת אומרת, אם דיברנו עם רב מאד מאד גדול שהפנה אותנו למשגיח שהוא משגיח על כשרות מאד מאד נחשבת, ואותו משגיח אמר בדיוק הפוך ממה שהרב שהפנה אותנו אליו אמר - זאת אומרת, אם הרב שהפנה אותנו אמר "אל תתקרב לבית מטבחים של פלוני אלמוני, למקום הזה והזה, אז אל תדרכו, הרי כף רגלכם לא תדרך שם, כי אנחנו- מתריעים ומודיעים שיש שמה סכנות ובעיות גדולות", ואותו משגיח שאותו הרב שלח אותנו אליו אומר לנו הכל בסדר, אין שמה מה לחשוש.

אמרנו "אבל איך יכול להיות?" לא אמרנו כמובן שהרב אמר לנו שיש שמה בעיות גדולות. אח"כ שאלנו "מה לגבי ארץ פלונית, הרב אמר 'ארץ פלונית אסור להתקרב לשחיטה מהארץ הזאת'", ואותו משגיח אמר בלי ידיעה כמובן שהרב אמר לנו כמה רגעים קודם לכן שאסור להתקרב לכל השחיטה היוצאת משם, אותו משגיח אמר אין מה לחשוש.

הכל שמה בסדר והפרות שמה זה פרות מרעה והכל מהודר והכל ואז ככה נפלטת זעקה באמת זעקה. אמרתי: "אבל הרב אמר שאסור להתקרב לשם", אז המשגיח אמר "הרב אמר דבר כזה?" אמרתי, "כן. הרב אמר שאסור להתקרב". הוא אמר "מענין למה הרב אמר את זה". ואז כמובן אחר כך כשהתקשרתי חזרה לרב היתה שיחה ממתינה.

לגבי ההברחות אין לנו מה לעשות

עכשיו אני יכולה להגיד שהדברים שהאדמו"ר אומר הם דברים לא פשוטים. לא פשוט להכיל אותם, אבל כידוע אמת היא לא דבר קל, אמת, כשהיא מותחת מול הפנים מה שנקרא "הציץ ונפגע" כשהאמת מגיעה מול העינים - אי אפשר לברוח ממנה.

גם כאשר שמענו את הדברים, ובכל אופן - המשכנו לאכול עוד קצת - כי באמת היה קשה לנו לקבל את הדברים. קיבלנו כאבי בטן.

אבל מעבר לזה מי שבאמת יחקור אחר האמת... אבל ככל שחקרנו יותר ויותר את העניין ככה גילנו עד כמה העסק הזה - סבוך, מסובך, כל כך הרבה פוליטיקה.

אפילו המשגיח הגדול שאיתו דיברתי (של הבדצ"ם) שאלתי אותו "מה אותם עושים לגבי העניין של הברחות" "לגבי ההברחות אין לנו מה לעשות". זה ידוע שיש הברחות, וזיופים יש בכל מקום ופינה, ובזה אין לנו שליטה".

אז אמרתי "יודעים לכתחילה שמגיעים בשר שעשויים להגיע עם חותמות של הבר"ץ למקרים זה בכלל מגיע מג'נין או מעזה או אני לא יודעת מאיפה.. זה פשוט מזעזע, מחשבה מזעזעת."

נחזור לנקודת ההתחלה שבועיים קודם לכן - התחלנו לגרוס זוהר. (וכמובן בלי ידיעה יותר מדי).

חזיון נורא

עוד באותו הלילה, ראיתי חזיון מדהים ומוחשי מאין כמותו. כל מי שאי פעם חווה חזיון שכזה, יודע שאי אפשר להטיל ספק באמיתות הדברים, שכן הם מוחשיים יותר מכל הדמיונות של עלמא דשיקרא (עולם השקר).

אני רואה את כ"ק האדמו"ר שליט"א, הוא הרב הצדיק שלום יהודה גרוס שליט"א, עומד בבית דין של מעלה ואני רואה אותו נלחם על עם ישראל, פשוט נלחם על כל יהודי, אני רואה אותו רץ ממקום למקום. כביכול הוא רץ ליהודי, חוזר לבית דין של מעלה לדיינים. רץ שוב פעם וחוזר שוב פעם ומנסה להציל עוד יהודי ועוד יהודי.

וכל הזמן שואלים את האדמו"ר שאלות והאדמו"ר משיב ועונה ומנסה להסביר "ואיך אני מוציא את יהודי פלוני, ואיך אני מוציא את יהודי אלמוני".

וככה במאמץ מאד גדול מוסר דין וחשבון על כל יהודי ויהודי, שהצליח או לא הצליח כ"ק האדמו"ר לעורר ולהוציא מציפורני הס"א (היצר הרע). אני רואה את האדמו"ר מושך אותי ואת בני ביתי חזק, תוך מאמץ בלתי ישוער ממש מוץ מן התבן, עד אשר אני רואה אותו, כמו שולף אותי כלפי מעלה. לידה!!!

בשלב מסויים אני מרגישה זעזוע אני רואה עצמי נולדת אל עולם האמת. נשמות רבות מהעליונים מגיעות וכמו מנקות אותי מהדם והלכלוך ממש לידה. ומנחמות אותי ואומרות לי "הכל בסדר את במקום בטוח".

שם למעלה שמחים מאוד על הצלחתו של האדמו"ר להוציאני. ואומרים "כל הכבוד, אבל יש לך עוד הרבה עבודה, תמשיך לרצות". תיכף ומיד אומרים לו שעליו להמשיך במסירות נפשו להוציא עוד ועוד נשמות אבודות. אני מביטה

סביבי. מנסה להבין מה קורה פה. אני רואה את האדמו"ר שמח מוסר דין וחשבון בפני בית דין של מעלה.

אני פורצת בבכי (גם בחזיון וגם במציאות).

דברי חיזוק מפי הרשב"י

אני מרגישה כל כך עזובה, וכל כך מוגנת, כל כך עזובה מכל העולם, ומצד שני כי יש לנו את האדמו"ר.

ואני נבהלת כי אני לא מבינה מה קורה פה לאחר מכן, אני רואה דמות מתקרבת אלי. דמות יוצאת מהיכל הבדולח, הדמות הזו מוארת, מלאת אור, מלאה אור ונראית כמלאך השם צבאות.

אני רואה שזה הרשב"י הקדוש. אני יודעת בידיעה ברורה שזה הרשב"י. פשוט אנו רואים לא כמו בתמונה ממש גלימה לבנה מכסה את הדמות הזאת. ורואים את הפנים זקן ממש לבן לבן.

הוא מתקרב עד אלי ואומר לי: "אני יודע שאת עייפה ומותשת. אני יודע שקשה לך, אני יודע שאת מרגישה שכבר נגמר לך הכח להילחם. אני רואה שקשה לך ללכת נגד הזרם, לא להקשיב לכל הרוחות הזרות, אבל רק דעי שהגעתם לסוף, הגענו לקצה. אך דעי שמרגע שהתחלת לקרוא בזוהר הקדוש, ובעיקר מרגע שהתחלת להפיצו, את מוגנת. אני מגן עלייך והזוהר הקדוש מגן עלייך. רק תחזיקי חזק, את ובני ביתך.

תחזיקו חזק באדמו"ר הצדיק (האדמו"ר מהאלמין הרב שלום יהודא גראס שליט"א שה' ישמור אותו) זה אדם קדוש תחזיקו בו חזק, כי רק ככה תגיעו לאמת. ואל תתבלבלו, שכן, הבירור האחרון כבר נמצא בעיצומו. אתם עמודים להיגאל".

האדמו"ר מהאלמין יהיה עבורך שליח טוב

אבל אני אומרת לרשב"י "אבל אנחנו לא יכולים כבר, נגמר לנו הכח" אז הוא אומר "תחזיקו באדמו"ר מהאלמין, הוא אדם קדוש עליון, תחזיקו בו חזק, כי הגיע הזמן."

ואז אני אומרת: "אבל מה אני אעשה אני כבר לא יודעת מה לעשות, אבל קשה לנו אנחנו לא יכולים יותר". אז הוא אומר: "אל תדאגי אני איתך מהיום והלאה, מהרגע שהתחלת לעסוק בזוהר הקדוש, וגם להפיץ זוהר את מוגנת ושמורה מכל הבאות. דעי לך שהולכת להתחיל מלחמה לא פשוטה, אבל

מהמלחמה הזאת אתם תגאלו. ואני אתן לך את האות שהדברים שלי הם דברי אמת – שמהיום והלאה כל מה שאת תקראי בזוהר הקדוש (אני לא זוכרת אם הוא אמר רוב או כל), אני אתן לך את התבונות להבין מה שאת קוראת.”

אמרתי “מה אני אבין זוהר?” אז הרשב”י אמר “אני איתך, רק להחזיק חזק כי הגיע הזמן, אתם בכירור האחרון” אני מביטה ברשב”י שפניו כפני מלאך עליון, ומבקשת להתנחם. לפתע אני רואה דמות אחרת, ורואה מולי פנים לבנות אחרות. לבנה בצורה לא רגילה, דמות מאורת מאד מאד – אליהו הנביא! ואני יודעת בידיעה גמורה שהוא בא לבשר.

הוא מביט בי ומצביע אל עבר בית המקדש ומבקש שאביט.

אני מסתכלת אל כיוון אצבעו של אליהו הנביא ורואה חומות, ואור ענק ומדהים הזורח אי שם על החומות.

והאור הזה קורא ומבשר “ענווים ענווים הגיע זמן גאולתכם.” והקול של אליהו הנביא מתערבב בקול הזה.

ואני מסתכלת ואז אני שומעת את אליהו הנביא אומר “הגיע זמן גאולתכם. ענווים ענווים, הגיע זמן גאולתכם. יש לכם את האדמו”ר מהאלמין תחזיקו בוא. כולם להחזיק חזק.

וכל מה שהאדמו”ר אומר קודש קודשים. הכל מילה במילה. ולא להרפות ולא להתבלבל”. אני מבקשת מהרשב”י שלא יעזוב אותי “אבל כבר די, אני אחד מול כל העולם.

“אין לי כח אנחנו כבר ממש עייפים ותשושים ומותשים, אני רוצה להשאר פה”, ומבקשת מהצדיקים שלמעלה שירחמו עלינו כבר ויזרוזו את המשיח. אמרו לי “את לא יכולה להשאר פה יש לך עבודה יש לך שליחות לגלות את האמת. ותודיעי לכולם שהזמן נגמר אתם הגעתם לסוף. ועכשיו כל מה שנשאר לכם זה להחזיק חזק.”

ואני רואה את האדמו”ר כל הזמן הזה, כאילו רץ ונלחם והולך וחוזר, ומנסה להוציא עוד יהודי ונותן את הדין ועומד בפני בית דין של מעלה. ואני רואה כל כך הרבה מראות שאני המומה.

“וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב”

ואני אומרת “מה, זהו, באמת הגיע הזמן?” ורק קול מהדהד עוד נשמע ברקע “זהו, הגיע הזמן ורק להחזיק חזק. תחזיקו חזק ואל תעזבו! הבירור לא הולך

להיות פשוט אך הזוהר הקדוש מגן על הלומדים אותו ומטהר את ליבם... ואז קול נורא ואיום נשמע: "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב".

וגם נאמר לי שאנחנו עודמים לפני מלחמה מאד מאד קשה, ומי שלא יזכה להתעורר - ה' ירחם. ומראים לי שבעצם קיבלנו כבר את כל הסימנים ואת כל האותות הכל כבר ידוע, כולם מרגישים את זה.

רק מי שירצה לפקוח את העינים ולצעוד אל האמת יכול לקום ולצעוד אל האמת, ומי שירצה לטמון ראשו בחול- יטמון ראשו בחול. אבל זהו נגמר הזמן. בוודאות אני אומרת את זה.

בחזיון זה ראיתי על האדמו"ר ובכלל, עוד דברים גדולים ומופלאים שאסור לי לספרם עד ביאת המשיח!
עד כאן.

ואחרי החזיון הזה, אני רוצה להגיד, שמהרגע הזה בעצם אני יכולה להסביר לאנשים זוהר, אני פשוט מבינה כמעט כל מה שאני קוראת בזוהר. בשבת הסברתי לבעלי זוהר. ואני יכולה להגיד שהגענו לקצה.

בבוקר של יום המחרת אני מקיזה מחלום בו אני רואה עצמי עומדת לטבוע. מרגישה שאני נחנקת. אני עומדת לטבוע אך לפתע מבזיקה בי ידיעה חדה וברורה שאין מה לפחד.

שבעצם נגמר הזמן, שכלו כל הקיצים ושאלנו עוד רגע קט חוזרים למציאות של התאחדות והתייחדות עם קודשא בריך הוא. ואז אני מתמלאת בשמחה!

אני מרגישה שבמציאות שלנו אני פשוט חולמת, אני חיה בתוך חלום, כי פשוט פה זה לא האמת. ובאמת באותו חזיון ראיתי דברים כל כך גדולים שהבהירו לי שהגענו לקצה, וכל מה שנשאר זה להחזיק חזק.

מי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו

לסיום, כאשר התקשרתי לרב בכדי לספר לו את מה שהותר לי לספר, ואת העובדה שראיתיו מטייל בעולמות העליונים ועומד בפני בית דין של מעלה (לפני כן חשבתי שאת כל עלוני האדמו"ר, על דין תורה בבית דין של מעלה שהאדמו"ר מוציא, הוא כותב מתוך הדגמה למתרחש בעליונים עפ"י הספרים הקדושים. לא ידעתי שכל מה שהרב כותב זה ממה שהוא אכן רואה אי שם בגנוי מרומים).

הרב ציחק בענווה ואמר לי: "כעת את מבינה למה צריך למסור נפש?! כעת את מבינה שהגענו לסוף?! צריך לשנס מותניים ולא לבזבז דקה אחת. להפיץ כמה שיותר את עניין הלימוד בזוהר הקדוש, שמציל נפשות רבות. ורק דעי שמי שלא לומד את הזוהר הקדוש לא יוכל לפקוח את עיניו בכדי להבין שהסטרא אחרא השתלטה על מוחו דרך המאכלות האסורות, דרך הנבלות והטרפות. רק מי שלומד זוהר הקדוש יכול להיטהר מכל המאכלות האסורות ולהתעורר אל האמת! ויתרה מכך, את חייבת לכתוב את הדברים ששמעת ושראית תיכף ומיד בכדי שנוכל להפיצם!"

האמת כואבת, מי שירצה לראות אמת, ומי שירצה להמשיך לטמון ראשו בחול - יטמון ראשו בחול.

הגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש

ניתקתי את השיחה, הסתכלתי על המהפכה שסביבי, אמרתי שזכות הרשב"י תעזור לשבת שלי להיות מוכנה, עזבתי הכל והעליתי את הדברים שלפניכם על הכתב. עליי לציין, שאני מאמינה שיצטרך לי עוד זמן רב עד אשר אצליח, אם כלל, לעכל את הדברים ואת חומרת העניין.

אומנם דבר אחד ברור לי וזה שהגענו אל קצה המסלול ומפה והלאה רק הזוהר הקדוש וזכות הרשב"י הקדוש, בע"ה, יוכלו להציל נשמות ישראל מציפורני הסיטרא אחרא (הנמצאת בשלבי גסיסה אחרונים, ועל כן משתוללת בכל כוחה), ולהוציא את יראי השם מהגלות המרה הזאת אל גאולת עולם!

ויהי רצון ונזכה כולנו להתעורר ולהתפקח מהסטרא אחרא שהשתלטה על מוחנו ונזכה כולנו לקבל משיח בן דוד ברחמים גדולים, לבנין בית במקדש ולחיי העולם הבא.

אני ממש לפני כמה ימים התעוררתי מתוך שינה בלילה בקריאה לבעלי "צריך להציל את עם ישראל, צריך להציל את עם ישראל" ראיתי דברים מאד קשים. צריך לשמוח ולרקוד כי הגענו לקצה כי אנחנו ברגעים ענקיים בהיסטוריה, אנחנו ברגעים להם חיכה העולם ששת אלפים שנה.

הגענו לסוף. בעצם אנחנו לא בסוף אנחנו בקצה של הסוף. אנחנו לא בחבלי לידה אנחנו בצירי לידה, בצירי לחץ, אנחנו בסוף. בקצה ממש. בקצה. וכולם מרגישים את זה.

היה לי חזיון נוסף בו ראיתי מאורעות קשים שיהיו ח"ו. ואחר כך שוב ראיתי את רשב"י, ושוב פעם ראיתי את אליהו הנביא. ושוב פעם הם אמרו לי:

"תודיעי לעם שנגמר הזמן, תודיעי לכל מי שרק את יכולה - נגמר הזמן, הגיע הזמן עכשיו, זה הבירור האחרון - לעזוב את סיר הברז!"

הכסף עומד לאבד את ערכו

ואני ראיתי חזיון שבו אמרו לי שאנשים יראי השם הם בבעיה גדולה מאד. כי הם נאחזים באלילי הכסף ואלילי הזהב. כולם סביב - כסף, כסף כסף, וזה עבודה זרה ממש!

כי הם בעצם מייחסים לעבודה - אם אני אקבל יותר פרנסה או פחות פרנסה. העבודה הזאת תתן לי פרנסה. העבודה היא בגדר השתדלות, אבל אסור לנו לשכוח את זה. הפרנסה היא מהשם. הכסף הוא מה' ואם הקב"ה רוצה - יהיה לנו.

וממש ראיתי קטרוג מאד גדול על העניין הזה. שאנשים רצים אחרי כסף, כסף, כסף, כאילו שהם יכולים להשיג יותר בכוחות שלהם, זאת אמרת אנחנו נעשה יותר ונקבל יותר. זה עבודה זרה. ממש ליחס לכסף כוחות נפרדים מהקב"ה.

אבל דעו לכם אנחנו בסוף. אנחנו צריכים לעזוב את אלילי הכסף ואלילי הזהב. ולדעת ש'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד'. והדברים שאנחנו הולכים לראות בתקופה הקרובה הם דברים מאד לא פשוטים. אבל אנחנו צריכים לשמוח בהם. ומי שיהיה באמת ירא ה' לא צריך לדאוג בכלל, הוא מוגן ושמור. רשב"י אמר לי את זה.

תדעו לכם שמי שיחזיק בהקב"ה ולא בשום דבר אחר, כי הכסף עומד לקרוס, "בזמן הקרוב" אמרו לי "הכסף יהיה שווה לנייר טואלט! תודיעי לכולם!"

הקב"ה רוצה שכל מי שצריך להתנקות יתנקה בצורה עדינה.

אני אומרת את זה בודאות שאנחנו צריכים להרפות. כי מי שיחזיק בכסף שלו...???

איך אפשר לומר "אני מחכה למשיח, כשאני אסיים לסגור את העסקה הזאת - יבא המשיח".

איך אני יכול להגיד ש"אני מצפה למשיח" אבל זה אחד מהשאלות ששואלים "ציפית לישועה?"

איך אני יכול להגיד "ציפית לישועה" "אם אני רק מחכה לסגור את העסקה, אם אני רק מחכה לחתן את הילד" זה לא יכול להיות ככה אני רוצה משיח עכשיו!

והעולם הולך להתנקות בזמן המאד מאד קרוב. אני ראיתי את הכל מוכן. ראיתי את בית המקדש עומד לרדת. אפילו נתנו לי את הזכות להכנס לעזרת נשים בבית המקדש. ראיתי מראה - שכל מה שאני אתאר זה רק יקטין את זה. הזהב והשנהב, דברים שאני לא יכולה לתאר אותם אפילו זה עוצמה שאין לה סוף! ואנחנו ממש הגענו לקצה של הקצה, ועכשיו כל מה שנשאר באמת זה רק להחזיק חזק מאד. אנחנו נראה הרבה ערבוביא של אמת ושקר. ומי שבאמת ירצה אמת- הקב"ה יסייע בידו.

חבלי משיח יהיו קלים יותר למי שלומד זוהר

חשוב לי לציין, אחד הדברים החשובים ביותר שאמר לי הרשב"י בחזיון שראיתי -

"דעי לך שמרגע שהתחלת לגרוס זוהר, והתחלת להפיץ זוהר - את שמורה ומוגנת. ותודיעי לכולם - שעכשיו זה הזמן לקרוא זוהר, כי בזכות ההבטחה של הרשב"י שבזכות הזוהר הקדוש נזכה לגאולה ברחמים. אבל כמובן מי שיקרא זוהר ויעסוק בזוהר יזכה שחבלי משיח יהיו לו קלים יותר, הרבה יותר ברחמים, והוא ירגיש את הרחמים של הקב"ה עליו.

צריך להפיץ עכשיו זוהר. המון המון להשקיע בדבר הזה. כבר עבר הכל, למדנו הכל.

רשב"י אמר לי להודיע לכולם לקרוא בזוהר, נשים, גברים, ילדים, זקנים, עמי הארצות, כולם ללא יוצא מן הכלל. כי כבר הגענו לזמן שצריך לזרוק את השכל, ממש בתמימות, ולקיים "כל אשר יורך". אמרתי לבעלי שהוא צריך ללמוד חצי שעה זוהר ביום.

הגאולה בפתח

אבל באמת בידוע ובוודאות אני גם ראיתי את הכל למעלה, הכל מוכן, ראיתי את בית המקדש מוכן לרדת. הראו לי את בית המקדש עומד מוכן לרדת, וראיתי אבנים ענקיות גדולות ועוצמתיים בגודל של בניינים, רבי קומות, שכביכול עומדים מלמעלה ומוכן לרדת למטה כדי לכתוש את הרע ולנקות את הארץ מהטומאה. אבל באמת יהי רצון שיהיה ברחמים.

"בברכה, הרבנית פלונית"

אשריכם ישראל שאתם מקיימים בכ"ל (בגימטריה בהמ"ה) מאדך, וקונים ביוקר בשרכשרה עיקר לא להכשל באכילת טרימותח"ו.

ונזכה בזכות זה ללבש שורת אליה"ו (בגימטריה בהמ"ה) ולביאתב"ן (בגימטריה בהמ"ה) דוד צדקנו במהרה בימינו אמן.

בשר כשר בגימטריה ברית קודש. לומר שהאוכל בשר כשר יועיל לשמירת הברית וכן כתב בליקוטי הלכות: כל מיני טרפות נמשכין מבחינת פגם הברית, ועל כן יש שבעים טרפות כנגד הרע הכולל של שבעים לשון, שכולם משוקעים בתאוה זו מאד, ועל ידי אכילה בכשרות, דהיינו שנשמרין בשלמות מנבלות וטרפות וכו', על ידי זה נכנע הכסילות, וזוכין לתקון הדעת ולתקון הברית ולפרנסה ברוח. (הלכות טרפות, הלכה א', אות א-ב):

זעקת הרשב"י לכל יהודי: "בן אדם מה לך נרדם, אל תירא ואל תחת קום קרא אל אלקיך, את החלק של הזוהר שעלה בגורלך!"

וכבר היה מעשה מעשה נורא שהובא בספר "סניגוריא" שכתב הגה"ח המקובל הצדיק ר' שמעון הורביץ זצוק"ל שהיה (ממייסדי ישיבת שער השמים ביחד עם ר' חיים לייב אויערבאך אביו של הגרש"ז). חיבר ספר זה בעיצומה של השואה. ובו מעורר על חיוב לימוד הזוה"ק ובפרט עכשיו להביא הגאולה ברחמים (וכתב ללמוד שעה ויותר! בכל יום, עיין שם מעמוד 38 והלאה וכתב שם (עמ' 39) בשם החיד"א שבצפת עשו חבורה ללמוד זוהר וחילקו ביניהם.

לימוד זוהר המחולק

וז"ל: "בצפת ת"ו שהיו נוהגין לילך למערת רשב"י זי"ע בכל ל"ג לעומר כמה חכמים ולומדים שם כל ספר הזוהר, ומחלקים אותו לכל אחד מהקוראים חלק אחד, והיה היום שהיה עמהם איש אחד ונתנו לו גם כן חלק אחד מהזוהר עם הקוראים לקרות עמהם, והיה יודע בעצמו שאינו יודע לקרות, והוא כבהמה בצורת אדם, מה עשה אותו האיש קודם שיגיע העת של הלימוד יצא לחוץ מהמערה וילך הלוך ובכה הרבה מאד עד שנפלה עליו תרדמה וישן במקומו, ואז בא אליו רשב"י זי"ע בחלום, ואמר ליה: "מה לך נרדם, אל תירא ואל תחת קום קרא אל אלקיך, החלק שעלה בגורלך" השיבו האיש, "הרי אני כבהמה ואיני יודע כלל לקרות", אמר ליה רשב"י "קום קרא, ואני אסייעך, ותמצא עצמך קורא כגדולי החכמים", וכן היה והקיץ משנתו ומצא עצמו יודע

בטוב, ותמהו עליו כל הרואים אותו שמצאו בו דברים נוראים שלא ידעו בו מקודם עד כאן המעשה, עיי"ש.

והיה מעשה גם בימינו אנו ברבי יוחנן בנאון זצ"ל, שהיה בעל תשובה שאמר לו רבו רבי ניסים פרץ זצ"ל לגרוס בכל יום הרבה זוהר, והיה בוכה בכל יום על שלא לומד ולא יודע את התורה. ורק גרס זוהר בהתמדה בכל יום. ויהי היום ויחלום חלום והנה בחלומו ראה את רשב"י ודיבר עימו. ובבוקר מצא שהיה יודע ומבין את כל לשון הזוהר הקדוש בעל פה.

מעשה נורא עם הרשב"י

וככה מספר רבי יוחנן: לילה אחד למדתי גמרא, סתם, בלילה התעוררתי לקול ההמולה שאני בכפר ערבי, נלחם עם ערבי וערבייה, הם קמים ואני נופל. הם נופלים ואני קם. בסוף נפלו שניהם על הרצפה, ונרדמתי, והתעוררתי בחדר שינה של אשה זקנה עטופה שחורים, השכינה הקדושה, אומרת לי בוא. ואמרתי לה מי את? מוות? אז, (קרבה את אצבעה לפיה) ועשתה ש, ששש! אמרתי: מוות: "שמע ישראל".

אמרה לי: בוא. אמרתי לה: את המוות! אומרת לי: ש, שששש!

לקחה אותי ביד שלה, ואנו טסים למעלה, טסים.

אני רואה את תל-אביב, ממש תל אביב, אורות, בנין דיזנגוף סנטר, עולה עולה עולה, והושלכתי לתוך מערה. ובתוך המערה (אני אז לא ידעתי מי זה רשב"י). על מזרון אחד יושב איש - רשב"י, מזרון שני - שלי.

אני מתיישב, ואנחנו מדברים שעות, ימים, לילות, ואחרי הדיבור נכנסה שמחה ללב, שמחה שמחה.

ופתאום הגיע איזה אברך צעיר ואומר, הגיע זמן ללכת, אז רבי שמעון בר יוחאי אומר לי "לך תגיד שלום לסבא". אני הולך, רואה את סבא יצחק שלי יוצא מהיכלא גדולה (היכל הבדולח), בלי גוף, רק עם ראש, סבא, סבא, והוא אומר: נפתלי? אז אני אומר: אני נפתלי? אני יוחנן!

ואז אומר לי: "יוחנן!" ואז נישק אותי, בירך אותי, ואז פנה לאברך ואמר לו: קח אותו למזנון, תן לו שתי חתיכות.

אמר לו: "רבינו, הוא לא יוכל לאכול חתיכה אחת, איך שתי חתיכות?"

אמר לו: תתן לו.

לוקח שתי חתיכות – הכנסתי לפה. הפה התמלא, ואני אוכל ואוכל ולועס ולועס ולועס את הזוהר, וכל הזוהר נכנס לגוף שלי, ואני מבין את כל הזוהר, ושכחתי להגיד שיום קודם קראתי זוהר, ולא הבנתי אף מילה, לא הבנתי אף מילה, קראתי והזוהר נכנס לתוכי.

ואחרי כמה זמן, אין לי זמן, לא ידוע כמה זמן, האברך הפך להיות גדול, ואמר לי: "הגיע הזמן ללכת. ולקח אותי לסלע, ועל הסלע היה כתוב מלא אותיות.

לקח מטה, ולחץ על האותיות, א', י', כ', ה', נתן מכה ונפתח הסלע.

התעוררתי במיטה, קמתי – הלכתי למקוה, (פעם ראשונה בחיים), טבלתי במקוה התפללתי בניץ, פתחתי [פתח] אליהו, [והבנתי הכל], כאילו אני קורא עברית, ואני קורא עברית לשון הקודש, הכל ברור, לא רק הכל ברור, אלא מבפנים בפנים.

למחרת לאחר תפילת הניץ, [אני] קורא "חוק לישראל" והכל ברור. קראתי זוהר כמו עברית. מאותו היום ידעתי את הזוהר בעל פה.

האדמו"ר מהאלמין: האם גם כל כתבי האריז"ל?

רבי יוחנן: הכל! התלבש בתוך המוחין, העולמות העליונים, העולמות התחתונים.

האדמו"ר מהאלמין שואל: האם גם אדרא? הכל? סיפרא דצניעותא?

רבי יוחנן: הכל, הכל.

האדמו"ר: עם כל הביאורים? זכרת את כל כתבי האר"י?

רבי יוחנן: הכל הכל, בלי לדעת, אף פעם לא למדתי!

האדמו"ר מהאלמין: זה האוכל של הרשב"י, הוא נתן לך אוכל.

מתי זה היה?

רבי יוחנן: בשנת תשס"א-תשס"ב.

מכתב שני תשובה למכתב הראשון

ב"ה, כ"ו טבת תשע"ה

בעלת תשובה יקרה,

כשקראתי את מכתבך, ניכר שהוא נכתב מתוך חרדה גדולה, ודאגה עמוקה לכלל ישראל, מכל הלב והנשמה, של אישה שזועקת מפנימיותה במסר להציל את עם ישראל, או נכון יותר, שכינה שזועקת, הרוצה להציל את בניה, מתחנת

ובוכה "מתי ישובו בנים לגבולם" והיא בינתיים שוכנת בגלות האיומה, ועתה מרגישה, שדווקא בזמנים של עקבתא דמשיחא נופלת עמוק יותר ויותר.

הצלחת להכניס בי זעזוע ופחד מחד ומאידך התנגדות חריפה

וכמו שנאמר, שדברים היוצאים מהלב, נכנסים אל הלב, ולכן הצלחת להעביר בי את הזעזוע הנורא שחשת, אחז בי פחד גדול מחד, אולם התנגדות חריפה מאד מאידך, לא רציתי להאמין להצהרות הנוקשות, והבלתי מתפשרות של האדמו"ר מהאלמין. "כיום אין בישראל בהמה כשרה לאכילה!!", עכשיו כשאנו יודעים זאת, עטרת ראשינו נפלה, זו רעידת אדמה לעם ישראל!!

שאלתי את עצמי, מי הוא כבודו? האדמו"ר יוצא בהצהרות קשות מאד ששופכות אש וגופרית, נגד כל ראשי הרבנים האחראים על השחיטות הגדולות בארץ, האם האדמו"ר שוחט "פרות קדושות"? למה אף רב עד היום לא קם והזהיר אותנו? האם כולם עיוורים? או עושים את עצמם עיוורים, בגלל תאוות ממון? כמו שנאמר "כסף יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים"? למה אף אחד עד היום לא צעק ש"המלך הוא ערום"?

לאן הגענו? האם אנו שוב במהפכת סדום ועמורה? האם האדמו"ר מהאלמין הוא נביא זעם?

הרהרתי בנפשי שישנן 2 אפשרויות:

צריך להיות "משוגע", בשביל לצאת בהצהרה כזו, כי זו הצהרה שהיא ממש בבחינת "פצצת אטום" לכל ענין הכשרות בארץ, ונושא על גבו ונפשו אחריות אינסופית כבדת משקל, ומסכן את חייו, פשוטו כמשמעו.

או שהאדמו"ר הוא מלאך ה' צבא-ות, והוא מסוג הצדיקים ששייכים לא לדורנו, והוא בבחינת סוג של מרכבה לשכינה, כדוגמת פנחס.

אי אפשר לעכל ידיעה כזו! קשה לברר אותה בנפשנו, נפשנו מתמוטטת, אין לנו על מה להישען, אנו מאבדים את האמון בכלל הרבנים, אין כבר ערך לשום הכשר! בשר הוא מאכל שקשור לבסיס הקיומי שלנו, וגם לעונג שבת, כך הורגלנו מילדותינו.

מה הפתרון?

האם נגזר עלינו שלא נאכל בשר? איך נסדר? המשמעות הפשוטה היא שאולי אנו צריכים לשנות לגמרי את דרך חיינו, ונהפוך להיות צמחוניים, או

טבעוניים, או לחילופין נתאמץ מאד ונזמין בהמלצת האדמו"ר בשר רק ממשחטות כשרות וקטנות, ... אבל גם זה לא פתרון... אם כולם יזמינו ממשחטות קטנות.. הם גם יהפכו להמוניות, וגם יהפכו בעול כורכם ללא כשרות, כפי שקורה בדרך כלל, ואני לא מזכירה את הקושי הגדול בענין העלות הגדולה כפי שציינת במכתבך, שעתה עלות הבשר היא עבורך פי 4! ונאלצת להעביר משלוח של בשר ממרכז הארץ לעכו, ולא כל אחד יכול להרשות לעצמו מסירות נפש כזו, ומה יעשו משפחות שאין באפשרותן לעמוד בזה? מה יעשו משפחות מרובות ילדים?

איך נענג את שבת קודש? הרי נאמר שצריך לענג השבת בבשר ויין, ורצוי דווקא בבשר בהמה! וכמובן הס מלהזכיר על כך, שאי אפשר יהיה לאכול בשום מקום בשר, ובכך אין אפשרות להדר במצווה באכילת בשר, לא בשמחות, קרי בחתונות, בריתות, וכו לא בתי מלון... שום דבר!

המלחמה וההתנגדות

ההצהרה של האדמו"ר מהאלמין - יכולה לזעזע את אושיות החברה, אי אפשר להכיל את הדבר, ולכן הבנתי שההתנגדות הגדולה שאחזה בי, הוא רק מצד יצר הרע, לאחר שעיינתי היטב באתר, וראיתי אסמכתאות, וקראתי את עלוני הכשרות הרבים שהפיץ האדמו"ר, וראיתי את מסירות נפשך לדבר, בכך שלקחת יוזמה, וחקרת ביסודיות הדבר, וקראתי על כל פועלו האינסופי של האדמו"ר במלחמתו על שחיטה הכשרה בארה"ב, על מסירות נפשו ממש, שהיה חשוף לאיום על חייו בפועל, כי לצערנו עניין כשרות השחיטה קשור לכסף גדול מאד שמתגלגל, מאחורי תעשייה זו, ולכן המלחמה היא מאד מאד קשה וכמעט בלתי אפשרית, כי היא נוגעת בתאוות ממון, שהיא התאוה הכי קשה שאוחזת באדם והיא הכי קשה להשתחרר ממנה.

ברגע שהבנתי שכל דברי האדמו"ר - אמת לאמיתה! זה היה רגע קשה מנשוא, אין כמו האמת! אבל, מאידך האמת היא גם דין קשה! זה כך ולא אחרת!.. אנו כמו בבית דין של עולם האמת, אין לאן לברוח, אין מאחורי מי ומה להסתתר, נגמרו התירוצים, והבושה והאחריות הם כבדים.

מסירות נפש של האדמו"ר מהאלמין

הרגשתי שהאדמו"ר הוא ממש בדמות פנחס, שמקנא לה' צבאות, ומוכן למסור נפשו, פשוטו כמשמעו, לא מפחד ולא ירא מאף אחד! איזה אומץ אינסופי! לא

מפחד מכל גדולי ישראל, נלחם בהם ללא שום מורא! רק מפחד מיחידו של עולם, ועושה רצונו, ופורש את כנפיו עלינו.

כל ההצהרה הכואבת הזו, מזכירה לי את פועלו של המקובל האלוקי, בעל הסולם, הרב הלוי יהודה אשלג זצוק"ל, שהלך והתחנן 20 שנה לפני מלחמת העולם השנייה, לפני ראשי הישיבות באירופה שילמדו זוהר הקדוש, כי ברוח קודשו, ראה את גזירת השואה האיומה, וידע שהזוהר היא התרופה היחידה לשואה האיומה, אולם אף אחד לא האמין. והנורא מכל קרה.

ועתה, האם ההיסטוריה ח"ו חוזרת? גם האדמו"ר מוסר נפשו במלחמתו נגד רבני הערב רב, שלא מורים ללמוד הזהר, וכנ"ל עתה במלחמה על שחיטה הכשרה.

אם היינו מבינים כמה נורא לאכול את הבשר הלא כשר, שהוא ממש בבחינת מאכל של נבלה וטריפה, ונופל תחת הקטגוריה של ג' קליפות הטמאות, [שהוא מקור נפשם של הגויים], ואנו להבדיל היהודים נפשנו הקדושה היא מקליפת נוגה, שמשמעותה שיש באפשרותנו להעלות את מאכל הבשר לקדושה, בעוד שאם הבשר אינו כשר, אין כלל אפשרות לקדש הבשר, ולהעלות את ניצוצות הקדושה שבו, כי אז הוא אסור, כמו כלוא בתוך ג' הקליפות, דבר המביא לטמטום הלב והמוח וח"ו לכפירה, כמו שידוע הסיפור, על שאלה שנשאל הבעש"ט, שהעידה על אדם עם מחשבת כפירה, והבעש"ט בתשובתו, פסק שיש לבדוק את הסכין השחיטה של השוחט של אותו עיר שבה גר אותו השואל, ולאחר בדיקה התברר, שאכן הסכין היה פגום]. וזה מלמדינו עד להיכן אפשר להתדרדר אם הסכין לא כשר, וזה מגיע עד להרהורי כפירה!!! והדבר הנורא הוא, שאנשים לא מודעים לבעיה, ואם לא מודעים איך יתקנו? ואיסור זה הוא ממש איסור כרת, כך שאי אפשר לתקן פגם זה ע"י תשובה רגילה בזמן תיקון, אלא רק בתשובה מאד מאד גבוהה, הנקראת "תשובה מאהבה", שאז זדונות הופכים לזכויות, שרק יחידי סגולה, (כדוגמת אליעזר בן דורדיא, שקנה את עולמו ברגע, ועשה תשובה מאהבה והפך מרשע גמור לרבי, ובת קול יצאה מהשמיים ואמרה, שרבי דורדיא מזומן לחיי עולם הבא).

אולם תמיד יש תקוה לבניו של הקב"ה, ולא נידח ממנו נידח, ואיסור זה ניתן יהיה לתקן רק בביאת משיח צדקנו... אולם איך יבוא משיח צדקנו.. כאשר נפלנו לבור תחתיות כה עמוק וקשה??

התשובה היא, רק ברחמי האנסופיים של הקב"ה ובזכות האדמו"ר מהאלמין, צדיק יסוד עולם, ה' יצילנו ויגאלנו.

**באמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזהר בקרב העם, נזרז
הגאולה וביאת משיח צדקנו**

ולכן בעלת תשובה יקרה, רציתי לחזק את ידיך ולתמוך בך, שאת אשת חיל, אולי הסנונית הראשונה בתמיכה במלחמתו של האדמו"ר מהאלמין בארץ, אבל את לא לבד, ואני בעקבותייך צועדת, בתקווה להצטרפות ותמיכה של כל אחינו ואחיותינו, כי לא נידח ממנו נידח, וכל זאת מתוך מטרה משותפת של אחדות וקידוש ה', שבאמצעות השחיטה הכשרה והתפשטות לימוד הזהר בקרב עם, נזרז הגאולה וביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

בברכה

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר
דין תורה לרבנים

התוכן: שכל יהודי שאכל הבשר הטרף, יקח את הרב המכשיר, או את הרב המתיר אסורים לדין תורה ויתבע אותם בשש מליון ש"ח.

בזוהר דא יפקון מזן גלותא

והמשכילים ייהוו כזוהר הרקיע

ספר דין תורה לרבנים

התוכן: שכל יהודי שאכל הבשר הטריף, יקח את הרב המכשיר, או את הרב המתיר אסורים לדין תורה ויתבע אותם בשש מליון ש"ח.

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
אלול תשע"ה

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

בני ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים: 054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזוה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

ולרפאות הולאת חזק.

ספר דין תורה לרבנים

התוכן: שכל יהודי שאכל הבשר הטרף, יקח את הרב המכשיר,
או את הרב המתיר אסורים לדין תורה ויתבע אותם בשש
מליון ש"ח.

ב"ה

לכבוד בית דין ...

הריני מזמין לדין תורה את הרב

על ששאלתי אותו איזה בשר כשר ואמר לי שכל ההכשרים הם כשר, ואכלתי מכל
מיני הכשרים, וכעת יצאו שני ילדים רח"ל לתרבות רעה, ושאלתי לגאון גדול וצדיק,
ושאל אותי האם האכלתי אותם בשר בהמה ועוף משחיטות גדולות, ואמרתי לו
בוודאי, עשיתי הכל לפי פסק הרב הזה, שאמר לי שהכל כשר, ואין מה לפקפק,
והכשיל אותנו בפסק דין שאינו נכון, ומטעה את הציבור!!!

תביעה א'

אני תובע את הרב הזה בשש מליון ש"ח, שהרג לי את הילדים שלי, וגדול
המחטיאו יותר מההורגו, וכתוב בפרדס יוסף (שמות יז, יד אות [קכד]) מחה אמחה (י"ז, י"ד).
עיינ ספר עשרה למאה [דרוש ט דף מ"ג ע"א] דעיקר כעס על עמלק לפי המדרש
[במדב"ר כ"א, ד] גדול המחטיאו יותר מהרגו שהרגו הנפש, וכל האומות לחמו רק
על הגוף ועמלק בא להחטיאם שיכפרו בהשגחה ואמר שהכל מקרה, וזה שנאמר
[כי תצא כ"ה, י"ח] אשר קרך עיין שם, ולכן החמירה התורה כל כך שצריך למחות
[למחוק] את זכר עמלק, כי הוא ראש ועיקר לכפירה בהקב"ה, על כן הגורם לה אכיל
את ישראל נבילות וטרפיות מעשהו כמעשה עמלק, [והוא מהעמלקיסטים] שמחטיא
ורוצח נפשות ומייצר כופרים בסיטונאות.

תביעה ב'

שהרג את נשמתו, שאני אצטרך להתגלגל בכלב^א, כמו שכתוב בספר "ברית מטה
משה" (על הגדה של פסח בדף האחרון) וזל"ק; ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר
זה החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו,

וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. **ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינם מדקדקים כ"כ וממהרים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר ואל תקרא ויִשְׁחֹחוּ אֶלָּא ויִשְׁחֹטוּ** שהיה נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה, ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו, ואוי לנו מיום ה דין ואוי לנו מיום התוכחה: **ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.**

ומי יודע כמה גלולים אני אצטרך לעבור על שהאכלתי את משפחתי בנבילות וטריפות - כמו שכתוב בספר הגלגולים של האר"י ז"ל (דפוס פראנקפורט דף ל"ט ע"א ד"ה והמדבר) **כתוב שזה המאכיל טריפות ליהודים, מגולגל בעלי העצים, וכשהרוח נושבת ומכה עליו זהו צער גדול, וסופו של העונש שהעלה נופל על הרצפה, והצער הוא בדיוק כמו המות, זה יכול לחזור על עצמו 100 פעם ויותר, כל זה לפי כמה שנים שהוא האכיל טריפות** (ועיין בנפש ישע"י ע' ר"ג, ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק).

"ומי שאינו מדקדק באכילת ספק איסור, מתגלגל בעליון של אילן, ובכל פעם שהרוח מנענע, הוא סובל יסורים וצער גדול מאד".

ספר קב הישר - פרק מ

"כל אוכלי נבלות וטריפות ומאכילין אותן לישראל דינם בכלב".

כתבי הרמ"ע מפאנו - מאמר תקוני תשובה - פרק י

"והמאכיל נבלות נדון בעלה האילן בסוד כי תהיו כאלה נובלת עליה שהרוח בא ומטרפו זמן רב עד שלסוף נעקר ונופל והוא סוד הכרת שבו".

רמ"ע מפאנו - מאמר תקוני תשובה - פרק י

יסמוך על השחיטה של אלו השוחטים. ד. שמלה חדשה סימן כ"ה סעיף ד' במטה אשר שם. ה. הכלבים יאכלו אותו: ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, ילקוט פרשת אמור. ועוד יתגלגל בשאר דברים כמבואר להלן.

- מאמר תקוני תשובה - פרק י. ג. שבט מוסר פרק ל"ו: נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטריפות לישראל הוא גוזל ממה ששייך לכלבים, ועליו נאמר (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו. על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל

תביעה ג'

ילד אחד נהיה חולי רח"ל במחלה הידועה, והכל באשמתו, כמו שכתוב באזהרות מהרצ"א: **שרוב השוחטים במדינה של יראים ושלימים מאכילין נבילות וטריפות, והם הם הגורמים חלאים רעים**, וז"ל: לבי ככנור יהגה בראותי המכשלה הגדולה בעסק השוחטים ובדוקים, כמעט לא נשמע כזאת בשום מדינה. **והאמת אניד אשר עיני ראו כמעט רובם ככולם האכילו נבילות וטריפות לישראל כל השומע תצילנה שתי אזניו.**

פקחו נא וראו, זה כמה שנים בעונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו חולאים רעים ונאמנים חולי מעים, השם יתברך ישמור שארית ישראל, ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם וכו' (אזהרות מהרצ"א מדינוב זצ"ל).

והרב ה"המנ"ן" הזה אף על פי שהוא לא שוחט, ולא סוחר - אף על פי כן הוא נקרא מאכיל נבילות וטריפות כמו שכתוב בספר דעת תורה (סי' א' אות י"ב) הוא מצטט בשמו של השערי תשובה לרבינו יונה, **שאם הרב המכשיר לא נזהר על השוחט כפי שצריך לשמור ולהזהר, הוא נחשב כמו מאכיל טריפות לישראל ח"ו עיי"ש**, (ועי"ע שו"ת חת"ס יו"ד סי' י"ג ובספרי שו"ת זבחו וזחי צדק באורך גדול).

תביעה ד'

היות ואסור להתעסק בקבורתם של מאכלי טריפות, לכן בגללו, לא יוכלו החברה קדישא לקבור אותו ויהיה אסור ללכת ללויה אחרי מאה ועשרים שנה.

ולא די זה שאם הרב אינו כשר ומעמיד שוחט שאינו כשר אז אומרים עליו ארור המן וזה טוב על הרב המכשיר (או הרב שאומר לאכול את הבשר האינו כשר) דהרב הוא בבחינת המן שמאכיל לעם ישראל טריפות גם אסור לילך על הלויה שלו ולהתעסק בקבורתו: כמו דאיתא **בטבח שהאכיל נבילות וטריפות מת במיתה משונה וכלבים לקקו דמו**, כדאיתא בירושלמי וזה לשונו: מעשה בטבח בציפורין שהיה מאכיל לישראל נבילות וטריפות, פעם אחת שתה יין ערב שבת עלה לגג ונפל ומת והיו כלבים מלקקין דמו, שאלו לרבי חנינא אי מותר להעביר המת משם, אמר להם **כתיב ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכו אותו**, וזה היה גוזל הכלבים ומאכילן לישראל, ועל כן הניחו אותו שם, כי משלהן אוכלין (ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, ילקוט פרשת אמור). וכן נפסק בהגהות אשר"י **שמוכר טריפות ומת בלי תשובה, אין מתעסקין בקבורתו**, וזה לשונו: **המוכר טריפות בחזקת כשרות ומת בלי תשובה אסור להתעסק בקבורתו** (הנ"ה אשר"י פרק גיד הנשה סי' ט"ז). וכן נפסק בספר שולחן ערוך של השוחטים שמלה חדשה סימן כ"ה סעיף ד' וז"ל: **ק: ואסור להתעסק בקבורתם של מאכלי טריפות, עכ"ל.**

תביעה ה'

הילדים יצאו מן הדת בגללו, כמו שכתוב הרמב"ם הקדוש ז"ל בַּמְּקָתוֹ הַיְדוּעַ הַנִּקְרָא "אַגְרַת תַּיִמָן" וּמוֹבָא בְּ"דָגְל מַחְנֵה אֶפְרַיִם" (פְּרֻשֵׁת עֵקֶב מִקְרָב מִהַרְמַב"ם זצ"ל) שֶׁשָּׁבְעִים אָלְף אִישׁ כָּפְרוּ בְּתַחֲתֵית הַמֵּתִים בְּגִלְל שְׁאֶכְלוּ וְנִתְפָּטְמוּ בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיֵּצְאוּ מִהַדְּת וּבָא עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהָרַג אֶת כָּלָם רח"ל.

תביעה ו'

הילדים נפטרים בשנותם הצעירים: כמו שידוע בספר כור ההיתוך: וְכֵן הִכְשִׁילוּ עֲשָׂרוֹת אֲלֹפֵי יְהוּדִים עֲשָׂרוֹת שָׁנִים בְּנִבְלוֹת וּטְרָפוֹת בְּעִיר קְרָאקָא כְּשֶׁהָיָה בְּעַל "מְגִלָּה עֲמָקוֹת" הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל רַבִּי נֶתָן נֶטַע שֶׁפִּירָא זְכוּק"ל אֶב בֵּית דִּין קְרָאקָא, וְהָרַב הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "מְגִלָּה עֲמָקוֹת" נֶתָן תִּקְוָן גְּדוֹל לְהַבְעִילִי תְּשׁוּבָה.

תביעה ז'

כל הצרות והיסורים בגללו, וגם יצאו מדת ישראל בגללו: כמו שכתב בספר דרך הנשר שהצדיק הקדוש רבי נתן אדלער (ומה שאמר הבעל שם טוב ז"ל, ראה בספר דגל מחנה אפרים) (פרשת עקב), ועוד בשאר ספרי תלמידי הבעל שם טוב שכתבו), שַׁעִיִּקְר עֵיכוֹב בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ שְׁאִינוּ בָּא, הוּא בְּגִלְל הַשְּׁחִיטָה שְׁמַאכִילִים אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּנִבְלוֹת וּטְרִיפוֹת, וְאִם יִתְקַנּוּ זֹאת יָבֵא תִיכְף וּמִיד מַמְשׁ, וּבִסְפָר דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר מוֹבָא מֵהַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נֶתָן אֲדֵלְעֵר, שַׁעִיִּקְר עֵיכוֹב בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ שְׁאִינוּ בָּא הוּא בְּגִלְל הַשְּׁחִיטָה שְׁמַאכִילִים אֶת

נעשה בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם. לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש, לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכך החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות, ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיוז פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזו כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

ב. ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנח פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב ז"ל, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם. וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורין, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחיה את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו

עם ישראל בנבילות וטריפות ואם יתקנו זאת יבא תיכף ומיד ממש, ואעתיק מה שכתב שם ממקצת מספר "האבי"ב" [ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה] מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלער ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקובלים בנסתר, ר' נתן אדלער רצה לפסול השוחטים דפראנקפורט דמייין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משית, אך הסמ"ך מ"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח. וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמוז על זה ב"זע"ם" תצעד אר"ץ, ראשי תיבות: זביחה עירובין מקוואות. וכמעט כל גרמניה יצאו מדת ישראל, מחמת השוחטים הקלים!!!

זאת אומרת שכל אב ואם שמאכילים את בניהם ובנותיהם בנבילות וטריפות אסור אפילו להתעסק בקבורתם. וכל שכן הרב הזה שאומר שהכל כשר בוודאי שאין מתעסקים בקבורתו.

ואם רוצים לדעת מה יהיה עם הרב הצדיק הזה לאחר פטירתו ובמה יגולגל אפשר לראות המעשה נורא שאירע בסלאווקיי מקצב שהיה מאכיל טריפות.

ידוע המעשה הנורא שאירע בתקופתנו לפני כארבעים שנה [היום כבר 80 שנה] בסלאוואקיי ביישוב סמוך לווישניץ, שהקצב דשם היה מְכַר לאחד מחשובי בעלי הבתים ולבסוף נחלה במחלה מסוכנת, ואז קרא לפני גסיסתו את הדיין של הקהלה והודה לפניו שהרבה שנים מכר בשר טריפה לישראל ואמר שזה בשר כשר. ואחר כך מת. וכשהחברה קדישא התחילו לחפור הקבר נתמלא הקבר עכברים. ורצו להבריא את העכברים ולא יכלו בשום אופן. וחפרו קבר אחר וגם זה נתמלא עכברים. וזרקו לתוך הקבר קש ועצים ועשו שריפה גדולה ושמעו קולות בכי ומרוב פחד ברחו משם החבריא קדישא, ואחר כך שוב נתמלא הקבר עכברים ובאו לפני הרב ושאלו אותו מה לעשות והשיב שישכיבו את המת כך בקבר ושמו את המת בתוך הקבר מתוך בכיות על החרפה של המת ותכף שהשכיבו אותו בתוך הקבר התנפלו עליו העכברים ואכלוהו כולו רח"ל. המעשה הזאת נתפרסמה בכל הסביבה ורבים עשו תשובה. (שמעתי גם כן המעשה הזאת מהרב קעמפלער מוכר ספרים בויליאמסבורג שהיה נוכח שם בשעת הלוייה וראה כל הנ"ל - הסיפור גם מובא בספר נר ישראל, ובספר נפש ישעיה על מאכלות אסורות).

והנה אליהו בגימטרי' 52 - ולהבדיל כלב גם כן בגימטרי' 52 וצריך ביאור, ואפשר לפרש בהקדם מה שכתב בספר אמרי צדיקים, דברי גאונים (עמוד ה'), דאם השוחט כשר, אליהו הנביא בעיר, שוחט רע, מלאך המות בעיר, אם השוחט ירא שמים כדבעי, אז אליהו הנביא בעיר, ואם אינו כהוגן רח"ל, אז להיפך מלאך המוות בעיר, ובספר אור ישראל בפתיחה, פירש בזה דבר נפלא מה שאמרו חז"ל: כלבים שוחקין אליהו בעיר, כלבים בוכין מלאך המות בעיר, דהיינו כשהשוחט ירא שמים אז

הכשרות לאכילה והטריפות להכלבים שזה מנת חלקם כמו שנאמר "לכלב תשליכון אותו", ועל כן שוחקין, ולכן הרי לך סימן שאליהו בעיר, כיון שאכילת הבשר כהוגן, אבל אם השוחט מתנהג ח"ו שלא כהוגן ומאכיל נבילות וטריפות לעם ישראל חס ושלום, אז גזול חלק הכלבים ועל כן הם בוכין, ואז מלאך המות בעיר, חס ושלום.

ובזה פירשו הספרים: דהנה אם הבשר כשר ועם ישראל אוכלים בכשרות ובהידור רב, אזי זוכים שאומרים רק ברוך מרדכי ואליהו הנביא בעיר וכלבים צוחקים (כי היהודים לא אוכלים את הטריפות חס ושלום, והכלבים מקבלים את כל הטריפות, כאמור), ואין אנו צריכים לקלל את המן כי אין לו שום שליטה על היהודים, ואז זוכים שמרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש וגדול וכו' דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו. אבל אם חס ושלום הבשר אינו כשר ואוכלים טריפות, אז אנו צריכים לומר **ארור המן שגם כן בגימטריה בשר**, ואז הכלבים בוכים (כי היהודים אוכלים את הטריפות, במקום ליתנו להכלבים, וגזלים מהכלבים את הטריפות ומפני זה בוכין הכלבים) ועל כן מלאך המות בעיר חס ושלום.

וידוע דהמלאך המות הוא הסמ"ך מ"ם ואין לו זמן לעבוד קימעונאי [בחנות יחידי], ונעשה חכם ונעשה סוחר סיטונאי, וכל תכסיסי מלחמה של הסמ"ך מ"ם הוא, שמעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה **שהבשר לא יהיה כשר, וידוע שמערמת הסמ"ך מ"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכל מקום מסיטרא דיליה** [מהצד שלן] **ועל ידי זה רח"ל הכל נופלים ברשתו.**

וראה מה שכתב בעל "תולדות יעקב יוסף" (פרשת נשא בד"ה העולה) וזה לשון קדשו: **עתה התחכם היצר הרע שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דיליה** [מהצד שלן] **המאכיל טריפות לרבים, וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.** ועל ידי זה מעבירים על הדת ונעשים אפיקורסים כמו שכתב מרן הדברי חיים בשו"ת (י"ד חלק א' סי' ז'): שעל ידי שוחטים שהיו קלים, הרבה קהילות התקלקלו בגרמניה, ועזבו את דרך היהדות רח"ל (עיי"ש באריכות).

וכן כתוב בתבואת שור: שהשוחט חייב להיות ירא שמים מרבים, שיראת שמים יהיה ניכרים על פניו, ואם לא אז הוא מתקלקל יותר ויותר, **וממילא הוא מקלקל גם אחרים האוכלים משחיטתו, הם מתמלאים מטומאה עד שהם הופכים לאפיקורסים.** ("טיול בפרדס" מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל).

והעיקר תלוי בכשרות הבשר, אם הרב הוא כשר ומעמיד שוחט כשר, אז אומרים ברוך מרדכי, וזהו סובב על הרב המכשיר, **דהרב הוא בבחינת מרדכי שהיה יושב בשער המלך ונזהר שלא יאכלו ישראל נבילות וטריפות, ואם הרב אינו משגיח על השוחט כראוי וסומך עצמו על חזקתו** (שהחזקה הוא שהשוחטים מאכילים טריפות לישראל, כי לא נותנים להם אופן לשחוט כהוגן, וכל הסיטעם של השחיטה אינו כשירה, ואפילו השוחט ירצה לשחוט כשר אינו יכול, כידוע להרוצים

לידע), הווי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל וכמו שכתוב בספר "שערי תשובה לרבינו יונה" זצ"ל וזה לשון קדשו: אם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו, הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלום ונתפס בעונו, עד כאן לשון קדשו. ואז אומרים על אותו הרב (שהוא המן והוא מן הערב רב) ארור המן דהיינו שמאכיל טריפות כהמן, ומביא חס ושלום גזירות רעות על עם ישראל כהמן כמו שכתוב בספר שו"ת מראה יחזקאל האחרון (להגאון הצדיק מהר"ח אבדק"ק גלינא זצ"ל סימן מ"ג) וז"ל: כי בעינינו ראינו את כל הגזירות קשות ורעות המתרגשות לבא בעולם הוא בעונותינו הרבים רק למען העון הזאת עכ"ל.

וכמו שכתוב בספר "טיול בפרדס" (מערכת שחיטה של רבה של שאמלוי זצ"ל) אני בטוח שזה מה שגוזרים גזרות נגד השחיטה, בזמננו זהו רק בגלל זה שלא בדקו טוב את השוחטים, כמו שצריך, עכ"ל. ועל כן אומרים על הרב המכשיר הזה שמכשיל את ישראל בנבילות וטריפות ארור המן דהיינו שמאכיל טריפות כהמן, ועל ידי זה מביא גזירות רעות על עם ישראל כהמן חס ושלום. ולכן נקרא הרב המכשיר או הרב המתיר לישראל לאכול טריפות ואינו מוכיח להם נקרא ארור המן שהוא בא מן הערב רב, והוא המן האמיתי שמאכיל לעם ישראל חס ושלום דברים שאינו כשרים.

ואם אתה רואה שמדקדק על כשרות הבשר, אז תדע שהוא שייך לקדושה לכל הפחות כמו יהודי פשוט שיש לו רק טיפת יראת שמים. וכדי להבין קצת את ענין הכשרות נביא לדוגמה קטנה מה שכתוב בתורה הקדושה פרשת שמות (כ"א): ואנשי קודש תהיון לי, ופירוש רש"י: אם אתם קדושים ופרושים מנבילות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי, הפשט הוא כך: הקב"ה אומר כשהיהודים יהיו קדושים, הם לא יאכלו נבילות וטריפות, ואז הם יהיו שלי, וכשהם יאכלו נבילות וטריפות הם לא יהיו שלי, ועל הפסוק "לכלב תשליכון אותו" אומר רש"י: שהכלב נכבד ממנו, הכוונה שמי שאוכל טריפות הוא יותר גרוע מכלב.

צריכים להבין: למה אצל אף לא תעשה, אצל שום עבירה, אינו אומר הקב"ה שאם תעשה את העבירה לא תהיה שלי, ולמה בטריפות אומר הקב"ה שאם אתם אוכלים טריפות אינכם שלי? הכוונה היא שאם אוכלים טריפות אין נחשבים עוד ליהודי.

ואפשר לפרש בהקדם דברי התוספות ששואל (חולין ה.) איך הגמרא אומרת שהקב"ה שומר את הצדיקים שחלילה לא יכשלו בדבר עבירה כשאינם יודעים על כך? הלא אנו מוצאים בגמרא (מכות ה. ושבת יב) איך ששני תנאים צדיקים עשו עבירה כשלא ידעו, ותוספות אומרים שאם הם לא יאכלו מאכלות אסורות אז בודאי שלא יכשלו בעוון מסוג כזה (טריפות) שאין יודעים עליהם כלל, אבל לא מעבירות מסוג אחר. ועוד צריך להבין מדוע העון של האוכל שאינו כשר חמור בהרבה מכל ה"לא תעשה"ס האחרים.

ואפשר לבאר דהנה הרמ"א כותב (ביורה דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית (גויה) על פי ההלכה כשר (לתת "חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא

יתנו לילדים לשתות מ"חלב אם" של גויה, כי חלב של גויה מטמטם את הלב, ומחזיר בילד טבעים רעים, והרשב"א והריטב"א ז"ל (בימות קי"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד והם מאבדים את המדות היהודיות של ביישנים ורחמנים.

שאלות ותשובות בענין פשרות אצל ילדים קטנים

א

מהיכן יודעים שגם אצל ילדים קטנים חייבים להחמיר על הפשרות - בדיוק כמו אצל מבגרים?

בדיוק הפוך, אצל ילדים קטנים חייבים להיות הרבה יותר זהירים בענין אכילתם, יותר מאשר אצל מבגרים, כף למד אותנו הגאון והצדיק רבה של שאפראן זי"ע, כשהוא הסביר לנו עד כמה חשוב ונחוץ הענין כשבונים את היסוד של עצמות וגוף הילד, שהוא חייב להיות בפשרות, כי כשחלילה מאכילים באסור, הרי הוא נבנה באסור וכל היסוד שלו אסור (ראה פ"ב אות ג). כידוע מסר רבה של שאפראן נפשו בענין זה, וממילא מובן מדוע כל תלמידיו חייבים לנהוג על פי הוראותיו, כמו כל כלל ישראל, כי הוא היה נמנה על טובי מורי ההוראה ומורי הדרך עוד בדור הקודם, בדיוק כפי שהדבר נראה בספריו הקדושים, וכפי שיודע, הצדיקים מן הדור הקודם אמרו עליו דברים גדולים.

ב

היכן הם המקורות בשלחן ערוך שהנזק לגוף ולנשמה של הילד הוא במאכלות אסורות?

אנו רוצים להעתיק כאן את הלשון של הרבנים והפוסקים המפרסמים.

א. מובא בשלחן ערוך (אורח חיים סי' שמ"ג ס"א) כשרואים ילד קטן אוכל נבלה או אסורים אחרים, למרות שבית דין אינו מחייב להפריע לו, האבא כן מחייב (בגלל מצות חנוך) לנזף בו ולמנע ממנו אסור דאורייתא, [ואם האבא עושה את עצמו כאלו אינו רואה ואינו יודע, ואינו אומר לילד דבר, אז ה"בית דין" חייב למחות להזמין את האבא ולהזהירו על כך, ואם מדבר באסור דרבנן, שגם אז מחייב האבא לנזף בילד, בכל זאת בענין זה אם האבא אינו נזף בילד, אין בית הדין

מחייב להזמין את האב ולהתרות בו (מפרשי השולחן ערוך). כל זאת מדבר כשהילד הקטן לקח את אכל האסור בעצמו, אבל כשהאבא בעצמו נותן לילד לאכל מאכלות אסורות, אז אפלו כשמדבר רק באסור דרבנן (החכמים לומדים זאת מן הפסוק: "לא תאכלום" הכתוב מדבר בשרצים ויבדם, והם דורשים לא תאכלום שלא תכשילו את הילדים במאכלות אסורות. כמו כן כתוב גם אצל טמאת כהנים "אמר ואמרת" "להזהיר גדולים על הקטנים", שילדים קטנים גם אסור להם להטמאות) (ע' בזה באריכות בספר שמ"ג באחרונים ובדעת תורה וכף החיים שם).

ב. הרמ"א כותב (ביורה דעה סימן פ"א סעי' ז') חלב של מצרית על פי ההלכה כשר (למח' חלב אם" לילד) בדיוק כמו לתת חלב מאם יהודיה, אבל בכל זאת שלא יתנו לילדים לשתות מ"חלב אם" של גויה, כי חלב של גויה מטמא את הלב, ומחדיר בילד טבעים רעים. הרשב"א והריטב"א ז"ל (יבמות ק"ד) כותבים שהדבר גורם טבע רע ואכזריות אצל הילד, והם מאבדים את המדות היהודיות של בישנים ורחמנים.

ד. עוד כותב שם הרמ"א, שגם אשה יהודיה הנותנת "חלב אם" אסור לה לאכל מאכלות אסורות. אומרים המפרשים (ש"ך וט"ז) פשוט - שאפלו כשהאשה בסכנה חס ושלום, שהיא חייבת לאכל אסור - בגלל פקוח נפש, בכל זאת אסור לה אז להניק את הילד, כי אפלו כשהאשה אוכלת מאכלות אסורות זה מזיק לילד.

ה. עוד כותב שם הרמ"א, שלמרות שאנו פוסקים (באורח חיים סימן שמ"ג, ראה לעיל בסעיף א') כשהילד אוכל מעצמו אסור שהוא רק אסור דרבנן, והאבא עושה את עצמו שאינו רואה, אין הבית דין חייב לנזף באב, זה רק "להלכה", אך באסורים אחרים כמו בענין חלול שבת ומאכלות אסורות חייב הבית דין למחות באב, ובית הדין חייב בכח למנע מהילד לאכל את המאכלות האסורות, וזאת למרות שמדבר באסור דרבנן בלבד, כי מאכלות אסורות יזיקו לילד בעתיד - כך כותב הפרי חדש שם - כי מאכלות אסורות גורמים שהוא יהיה עם טבע רע, והסוף יהיה שהוא יצא לתרבות רעה.

ו. עוד כותב שם הפרי חדש: "שלאבוננו מאחר ואיננו יכולים להיות נזהרים בענינים אלו, זו הסבה מדוע רב הילדים יורדים מן הדרך ועוזבים את הדת, ורב הילדים הופכים להיות בעלי עזות פנים של הדור, ואין להם יראת שמים בלבם, ואפלו כשאומרים להם מוסר, הם אינם יכולים לקבל זאת וכו', ומי לנו גדול יותר מ"אתר" (אחד מן התנאים, הרבי של התנא האלוקי רבי מאיר, שבסוף ימיו יצא לתרבות רעה) שהסבה לירידתו מדרך הישר היתה - כשאמו היתה מעברת היא עברה פעם אחת ליד בית עבודה זרה, והיא התאהבה בטעם וריח של העבודה זרה, והריח

הזה התפשט בכל גופה, וזה אשר גרם שיירד מדרך הישר, לכן חייבים להיות זהירים מה שנותנים לילדים הקטנים לאכל". עד כאן לשון הפרי חדש (ועיין גם כן במחזיק ברכה מהחיד"א שם אות י"ד ואות נ"ג).

ז. הגאון והצדיק הקדוש בעל המחבר של הספר "בני יששכר" כותב בספרו "אגרא דפרקא" (אות קכ"ו) בשמו של הצדיק ר' מענדעלע מרימנוב זי"ע תרוץ על הקשיה הגדולה, שאנו רואים הרבה ילדים כשהם קטנים עדין הם הולכים ל'חדר' ולומדים שם בהתלהבות רבה, מתפללים בכונה, ועונים אמן יהא שמיה רבא, ומתנהגים כאלו היו הילדים הטובים ביותר, וכשהם גדלים הם הופכים להיות בעלי מדות רעות, ומפסיקים ללמד ולהתפלל, מהיכן זה קורה? מדוע הם מחליפים את עורם? הרי זה צריך היה להיות ההפך, שבזכות למוד התורה והמצוות שקימו כשהיו ילדים קטנים, יעמד להם כשהיו גדולים יותר, כפי הכלל שמצוה אחת גוררת את המצוה השנייה, ובינתים מה שקורה הוא בדיוק ההפך. - משיב על כף הרבי רבי מענדעלע - שהסבה היא שכשהיו הילדים קטנים, הוריהם פטמו אותם באכל של גזל, אכל שקנו בכסף שאינו כשר, ואצל אחרים שהכסף היה לכאורה כשר, אך קנו אכל שאינו כשר והאכילו בו את הילדים, כף שהגוף ובשרם גדל ממאכלים שאינם כשרים, ועל ידי זה נבראו מדות רעות עם תאוות לכל הדברים הרעים (השם ישמרנו) עכ"ד.

ח. כף כותב גם האור החיים הקדוש (בסוף פרשת שמיני) שכל אלו שאוכלים מאכלות אסורים, שקצים ורמשים, הם הופכים בעצמם לחתיכת שרץ, וזו פונת הגמרא שעמי הארצים הנם שרצים וילדיהם שקצים, פי בכף שהם אוכלים שרצים הם הופכים בעצמם לשרצים וילדיהם הם ילדי השרצים. - ועל כף מסיים האור החיים הקדוש, שכל זה כשאוכלים שרצים במזיד, אכל כשאוכלים בשוגג, לא הופך את הנפש ממש בעצמו לשרץ, רק שהוא הופך להיות טמא ואטום, וזאת אפלו כשהוא אינו יודע כלל שהוא אכל אסור, במיחד היום, כשהאור דחוס כף שבכל הארצות כלם ביחד, כמעט ואין דבר אחד שיהיה נקי מתולעים, ולכן כל מי שרוצה לשמר את נפשו שבאמת יזהר וישמר.

ט. בזהר הקדוש (שמות דף קכ"ח) כתוב שמי שאוכל בשר בחלב (חלב עם בשר ביחד) הוא אינו פוגם רק את עצמו - אלא גם את ילדיו, וכי לפגם זה תהיה השפעה לדורות. - בזה אומר פשט בעל "ויגד יעקב" (עה"ת פ' ויקרא) "אל תשקצו את נפשותיכם" בכל מקום שכתוב "את" הפונה לרבות דבר נוסף שכתוב בפסוק - והכונה היא שגם את הנפשות של הילדים לא יפגמו.

י. על הפסוק (בפרשת שמייני) "שקץ הוא לא יאכל", דורש הספרא ורש"י מביא ומסביר שהפוננה היא לזה הגורם שגם השני יאכל מאכלות אסורות, וזאת למרות שהוא בעצמו כלל לא אכל זאת, זה נחשב לו בדיוק כאלו שהוא בעצמו אכל, וגם הוא עובר על הלאו.

יא. היסוד ושרש העבודה כותב (שער הבכורות פרק ד' ד"ה הגידה לי) "האם אינו ראוי לאדם לזרק את עצמו על האדמה, להכניס אדמה לפיו, ושידמעות כמו מים יזלו מעיניו ביום ובלילה לא לנות, וזאת אם הוא יכול לשער בנפשו שאולי חלילה בחייו הוא לא היה נזהר מספיק במאכלות אסורות, שחמר העוון והענש על עברה זו יותר חמורה מכל העברות שבעולם על פי הזהר הקדוש, כי על כל העברות שבתורה, אפלו על אלו שחייבים עליהן מיתת בית דין, בכל זאת לאחר שהוא קבל את הענש בגיהנם על עברה זו ועל עברות אחרות, הוא מגיע בסופו של דבר לגן עדן, ולכל הפחות יש לו בסופו של דבר חלק לעולם הבא, אבל מי שטמא את עצמו במאכלות אסורות, אין לו חלק באלוקי ישראל ואין לו חלק לעולם הבא, והוא נשפט לדורי דורות. - ועוד מה אני יכול לכתב ולדבר על לבות בני ישראל, האם זה לא מספיק הזהר הקדוש שצינו לעיל, שצריך לעורר את לב האדם כשהוא נזכר בכל אלו שילך ויכה על המזל הרע שלו אם הוא לא יתאר לעצמו את כל שהזכרנו בו".

ועל כן אחים וידידים יקרים, כל אדם שיש לו את הראש להבין ולדעת את חמר האסור ורומא ליצולו, ולא יקח ללב לשמר ולהזהר בכדי ללמד לעתיד, ולהיות זהיר בכל מיני זהירות מהעון הנורא הזה, שאפלו אצל ספק ספיקא שיש באכל או במשקה הזה "עכ"ל.

יב. עוד הוא כותב שם להלן (ד"ה ויזהר) שהאדם לא יזרק אימה יתרה על בני ביתו, כי אז אם חלילה תכשל במשהו, היא תפחד לספר את האמת, ואז עדיף שאם חלילה מתעוררת איוו שאלה, אם לא תפחד ממילא תשאל, וכן יש להסביר זאת בדברים רכים וטובים, וכסדר להזהיר שלא לחבות אלא לספר ולשאל עין שם, וכל שכן היום, כשיש כמעט על כל מאכל כמעט ספקות, פשיטא שהיא לא צריכה להיות הפוסקת האחרונה בכל השאלות הללו ולהחליט מה טוב ומה אסור.

יג. בספר הקדוש שלחן הטהור (מאמר פתח עיניים סוף פרק ה') כתוב כדלהלן! כתוב בשמו של האר"י הקדוש שזה מה שיוחנן כהן גדול הפך להיות צדוקי לאחר שהיה בן 80 שנה, קרה הדבר בגלל שאכל מאכל אסור. ישנם אנשים שכל

מעשיהם טובים, ופתאום הם הופכים את עורם והופכים להיות מינים ואפיקורסים, ואז הם מבבלבלים בשכלם כמו יוחנן כהן גדול, כי בן אדם שאינו צדיק והוא אוכל מאכל שמגלגל בו רשע גמור, אז לא רק שהוא אינו מתקן כלל את המאכל, רק המאכל הופך אותו להיות רשע בדיוק כפי שהוא כו', מכאן אנו רואים עד כמה צריך להיות זהירים בענין זה.

יד. בזהר הקדוש כתוב (ויקרא מא'): זה שאוכל מאכלות אסורות דנים אותו ל-120 שנה כאדם מכער, כי הקב"ה מגעיל אותו בעולם הזה ובעולם הבא. טו. עוד כתוב שם (מב.) כל זה שאדם סוכל בעולם הבא, כל זה בגלל שהוא לא היה זהיר במאכלות אסורות עכ"ל, כי זה נורא בכדי להעלות על הדעת את חמור האסורים של המאכלות האסורות.

טז. עוד כתוב שם (מא'): שעל ידי אכילת המאכלות האסורות צלו נמשך לסטרא אחרא רחמנא ליצלן והוא הופך להיות מגעיל, ושורה עליו רוח טמאה, והוא יודע שאין לו יותר חלק באלוקי ישראל, ואוי להם כי אף פעם לא יצליחו להגיע לחלקו של הקב"ה, חס ושלום.

יז. עוד כתוב שם (מב.) כשהוא אוכל מאכלות אסורות הוא יוצא מרשות הקדושה ונכנס רחמנא ליצלן לרשות הטמאה עכ"ל, והפונה לכך היא שכל התורה והמצוות שלו מפנים לסטרא אחרא, כפי שכתוב על כך באריכות בספרים הקדושים.

יח. הגאון הקדוש ר"ה קאלאמייער מביא בספרו עת לעשות (ח"א שאלה צב מערכת מאכלות אסורות): העברה של המאכלות אסורות חמור מאד, חוץ מזה שעוברים על לא תעשה בכל כזית, וחיבים במלקות, והוא נקרא רשע, הוא גם גורם לעצמו רעה גדולה ואסון גדול, כי גופו מפטם באסור, כי האכל שאינו נקי נותן לו את הכח, ובדרך זו נשמתו מסתאבת. ועברה גוררת עברה, וממילא אחר כך קשה לו לקיים את מצוות היהדות, וזה מונע ממנו את הדרך האמתית ליראה ולאהב את השם יתברך ולעבדו באמת ובתמים, ובכל זאת הם מזלזלים במאכלות אסורות. - ישנם חלקים שכל ביתם אינו מתנהל כלל על פי כללי הכשרות, וישנם אחרים שאצלם הבית מנהל על פי כל כללי הכשרות, אך העברה היא קלה מאד בעיניהם, וכשהם נוסעים באגיה או ברכבת הם מקלים לעצמם ואוכלים מפל הבא ליד, וממילא לבם מטמטם. כשהם יגיעו לעת צרה והם יצטקו להשם יתברך אז השם יתברך ישמע להם? ואותם אלו המטמאים ומשקצים את נפשם, כשהם מפטמים את נפשם באכילת נבלות וטרפות עליהם ואמר השם יתברך - לא עמי אתם, אתם אינכם שיכים לי עכ"ל.

יט. הדברי חיים הקדוש כותב (יו"ד ח"א סי' ז'): אין עוד עברה כל כף חמורה כמו אכל שאינו פשר, שזה גורם לטמטום הלב, וזה מה שגורם שקהלות גדולות ירדו מדרך האמת והשתמדו רחמנא ליצלן, כל זאת כי אכלו מאכלות אסורות, ועל ידי זה עלו להם רעיונות לא טובים לראש, ותוך תקופה קצרה עזבו את דרך ה' (ע"ש מובא בדרכי תשובה סי' א').

כ. הרמב"ם כותב (כפי שזה מובא בספר הקדוש דגל מחנה אפרים עקב ד"ה ומלחם ובצפנת פענח פ' יתרו ס"ד ד"ה שמעתי בשם הרב שלהם) שזה שאינו נוהר ממאכלות אסורות, השכל שלו נמשך לטמאה והוא מגיע על ידי כף חלילה לכפירה רחמנא ליצלן, והוא אינו מקבל מוסר מחכמי הדור, והוא מביא על עצמו אסונות עכל"ק.

כא. החובות הלבבות כותב (שער התשובה פרק ה'), שיתרחקו משבעים דברים שהם מתרים, המסגלים להביא את האדם לאסור חלילה, למשל דברים שהם רק ספק אסור, לפני שחס ושלום יכשלו חלילה בדבר שהוא אסור.

כב. השל"ה הקדוש כותב (שער האותיות אות ק') בשם רבו המהר"ש ז"ל, להתרחק אלפי אמות מחשש מאכל של אסור, כי זה משאיר רשם על הגוף וזה נשאר לנצח.

כג. כתוב בדרך חסידים (מערכת אכילה אות כ"ב בשם אור הגנוז פ' תולדות), כשנזהרים לאכל בקדשה הכח של האדם מתחזק מהמאכלים ללמד ולהתפלל בלי מחשבות זרות, אבל פשהו אוכל מאכלות אסורות - חס ושלום מתגבר כח היצר הרע, והוא אינו יכול להתפלל כמו שצריך בלי מחשבה זרה.

כד. החתם סופר הקדוש כותב (תורת משה פ' קדושים ד"ה המתקדשים), שרב האפיקורסות רחמנא ליצלן שבא על האדם - בא הדבר ממאכלות אסורות.

כה. עוד כותב החתם סופר (חתם סופר על התורה שמיני ד"ה ולא תטמאו) שזה האדם מטמטם ממאכלות אסורות אבל לא הנשמה, כי מאחר והאדם אוכל מאכל אסור, הנשמה מיד מסתלקת ממנו והוא נשאר בדיוק כמו אדם מת, כמו רשע בעת חייו רח"ל, ע"ש.

כו. הבעל ישמח משה כותב (תפילה למשה על תהלים סח): כשמישהו אוכל מאכלות אסורות הוא קשור לטמאה והוא אינו יכול להתעלות אל הקדשה, הטמאה אינה יכולה להפרד ממנו, רק על ידי חבוט הקבר או על ידי תענית ותשובה.

כז. באור צדיקים (פרק י"ט) כתוב, שכל מי שאינו מדקדק במה שהוא אוכל בעולם הזה יש לו ענשים קשים ביותר בעולם הבא, וכפי שהוא מונה שם את הענשים.

כח. בספר הקדוש שפת אמת שמיני (ד"ה בפסוק) כתוב בפסוק שעל ידי אכילת מאכלות אסורות הנפש שלו הופך להיות משעבדת לגוף והיא הופכת להיות גשמית לגמרי עכ"ל, הפרוש הוא שהוא מחייב להתמסר לכל תאוותיו, והוא אינו יכול לשלט על עצמו, כי הגוף שולט עליו.

כט. הראשית חכמה כותב (שער הקדושה פט"ז), שהקב"ה כפיכול הוא מתקנא (נוקם) בעקר על מאכלות אסורות יותר מאשר בכל העברות האחרות, כי העברה הזו מטמאת את כל האדם, הגוף הופך להיות חתיכת טמאה רחמנא ליצולן. (כך גם מביא השל"ה בשער האותיות אות ק').

ל. בספר מאור ושמש (פ' שמיני ד"ה אל תשקצו) הוא כותב שמאכלות אסורות מטמטט את הלב ושורה עליו רוח טמאה, ואפלו כשהוא מקל רק בחמרא הוא אינו יכול להשיג השגות בתורה הקדושה, ואפלו כשהוא נוהג בחסידות ולומד ביום ובלילה.

לא. החפץ חיים כותב בספרו נדחי ישראל (פרק כ"ח כ"ט), שמכל עברה נברא מלאך רע, תארו לעצמכם כמה מלאכים רעים בורא לעצמו האדם על ידי אכילת מאכלות אסורות, כשבכל נגיסה הוא בורא לעצמו מלאך נוסף, ואותם המלאכים הרעים ממתינים לו לרגע שהוא ימות, כשאז יעשו לו צרות ויסורים, ולא יתנו דקה אחת מנוחה. - הרי אז ימרטו את שערות הראש, על כך שבעולם השקר נתנו ליצר הרע את כל אשר חפץ, ולא די בכך שחטאו בעצמם, אלא שעוד לגלגו על היהודים הדתיים אשר הוכיחו על כך וקראו להם "שוטים", כשחשבו את עצמם לחכמים ומבינים. מה יצא לי מפל החכמה וההשכלה שלי? ישאלו אותי, הרי חפתי לעצמי בור! - מיד יתחרטו על כך, כל אחד יצדיק על עצמו את הדין, אך זה כבר יהיה מאחר, לא נתן יהיה עוד לעשות דבר, תשובה נתן לעשות רק בחיים, כפי שידוע, וכפי שכבר ציננו לעיל, שחוזן מן העברה של המאכל האסור הרי שגם מטמטמים את הנפש על ידי מאכלות אסורות.

"כל מה שהאדם סובל" בעולם הבא הוא רק בגלל הפה, בגלל העברות שהוא עשה בפה (כשהוא אכל בהם טרפות) וכו'.

האדם האוכל טרפות, כל גופו מתפשט עם כל מיני גורמים לא טובים, וכגוף שהוא כל כך מלכלך, לא יעזרו הזכיות הגדולות בעת תחית המתים, כשאין צורך כלל לדבר על היסורים הגדולים שיהיו להם בגיהנום, וכשהמצוות יעברו את העברות, ויזכו לקום מן הקבר יחד עם כל היהודים - נתן לתאר אילו יסורים

גדולים יהיו להם אז. – יקחו כל איבר ויפרידו את כל אחד מחברו, יפרידו את הבשר ואת העצמות שהתפתחו ממאכלי טרפות ומאסורים אחרים, אילו יסורים גדולים יסבלו אז כלל לא נתן להעלות על הדעת, את זה יכול להרגיש רק אדם שדמו נקרש ונאלצו לנתח אותו לחלקים ללא הרדמה, רק אותו אדם יכול לחוש חלק מן היסורים שיהיו לאותם האנשים האוכלים מאכלות אסורים – אותם היסורים כלל לא יוכלו לסבלם. – אצל אוכלי הטרפות, הנתוח יהיה חיב להעשות על כל איבר, כל חתיכת בשר או עור בנפרד (הרי האכל מתפשט על פני כל הגוף כפי שידוע), עד שהגוף יהיה נקי וראוי לקום בתחית המתים, האם יש שעור וערך לאותם היסורים שיהיו להם בגלל זה? בגלל אכילת הטרפות, שבגלל אכילת אותן הטרפות הוא מאבד גם את צלם האלקים וכו'.

לכן צריך כל אדם להיות מאד זהיר שלא יכשל באסורים המטמאים את הנפש ומורידים את צלם האלקים!

לכן צריך כל אדם להתגבר בענין זה ולא יטמא את עצמו במאכלים אסורים. חייבים להתחזק בכך, גם כשיש חברים שהם קלים ואינם נוהרים כראוי, ובמיחד כשהללו מלגלגים עליו, ואוחזים אותו לטפש בשל כך שאינו אוכל טרפות. – הרי ידוע מה שהגמרא אומרת, שטוב לאדם שבכל חייו יחשבוהו לשוטה לפני שיהיה רשע לרגע. חייבים לדעת שבכל שיש יותר חרפה על כך שקימו את המצוה, השכר גדול יותר ויותר עכ"ל.

לב ואחרון אחרון חביב נעתיק כאן דברים נעימים וקדושים המאירים כספירים מרבינו הקדוש שליט"א, הכותב בספר הקדוש דברי יואל ויקרא עמוד רנ"ה (ד"ה ופוק), וזה לשונו הקדוש: בא וראה עד להיכן הדברים מגיעים, עד כמה חמור הענין של מאכלות אסורות, היכן שאנו מוצאים שאפלו מי שרק טעם כשהיה ילד, נולד בו טבע רע כשהוא גדול, כפי שמבאר בתשובת הרשב"א המובא ביריה דעה סי' פ"א בענין גויה המינקת ילד יהודי כו'. – כך גם אנו מוצאים אצל משה רבינו בכך שהוא לא רצה לינק מגויה, כי פה שעתיד לדבר עם השכינה שיינק דבר טמא? (סוטה י"א ע"ב הובא ברש"י ז"ל פרשת שמות), וכדאיתא בחומת אנך להחיד"א (שמות פרק ג' פסוק יא: אות יב). מי אנכי וכו' וזה לך האות וכו'. אפשר במה שאמרו חז"ל שטעם שמשה רבנו ע"ה נכוה בפיו שנטל הגחלת וכו', כי בתיה בתחלה נתנו למנתק מצרית ולא ינק, אך נפלה טפת חלב טמא על שפת"ה היאור ושם נכוה, שעתיד לדבר עם השכינה, וצריך שיהיה נקי אף ממגע חלב טמא, עכ"ל.

אחים יקרים – בענין חומת הפשרות, פידוע לכל כמה קשה הדבר להיות זהיר ממאכלות אסורות, וכמה חמור האיסור של מי שנכשל באכילה אסורה, ה"י.

אנו אומרים בתפלה בכל יום את שירת הים: "וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו" – ה'יד מרמז: ה' – חמשה הלכות שחיטה, יד – י"ב בדיקות הספין וכסוי בעפר ב' למעלה ולמטה, סך הכל י"ד (ביצה דף ז:). מרמז שעל ידי שישאל ה' נזהרים במצרים שלא יאכלו טרפות, כמבואר במדרש, נגאלו ישראל ממצרים. – ותחלת הגם ה' על ידי משה רבינו ע"ה, שנשתרבה ידה של בתיה, זה מרמז ב"היד הגדולה" שה'יד נעשה גדולה, ומשה רבינו לא נכשל במאכל אסור שאפילו החלב של גויה לא בא בתוך פיו, רק חוץ לפיו, ומפני זה נתכוה כמו שאמר החיד"א זי"ע. ועל ידי זה שלא נכשלו, יכלו להגיע ל"ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי אם ח"ו נטמאו על ידי מאכלות אסורות לא היו יכולים להגיע לאמונה כזאת. וזהו "ובמשה עבדו" שבקדושתו שנזקה מינקותו ממאכל אסור, המשיך את האמונה על כלל ישראל.

מכאן אנו למדים כי הוא שורש ואב הטמאה לכל נגע וצרעת המזלזל ולא נשמר במאכלות אסורות, וזהו הגרמא בנזקין, ומכך הוא נמשך לעברות חמורות, כי על ידי כך שהוא אינו נזהר ממאכלות אסורות הוא נלכד תחת ממשלת הסמ"ך מ"ם, וראה כמה שחייבים להיות זהירים שאפילו סתם יינם אסור (הגם שלא נתנסך לעבודה זרה), ובישולי עכו"ם, מפני שלא יתרגל ויהיה לבו גס עם הגוים, כל שכן שצריך לשמור עצמו ממאכלות אסורות ויבדל מן הגוים כי עם קדוש אתה לה' עד כאן.

לג. בירושלמי חגיגה (פ"ב ה"א) כתבו שאחר יצא לתרבות רעה, כי אמו, בעת שהיא היתה מעברת, הריחה טרפות כשעברה ליד בית עבודה זרה (ראה א"ו).

לד. בהגהות אשר"י (מס' ע"ז פ"ב) הוא מזהיר שנשים המיניקות שיהיו מאד זהירות במאכלות אסורות ע"ש.

לה. עוד מובן שזה שגורם שהחבר יאכל דבר אסור, הוא עובר על לאו מפרש של "ולפני עור לא תתן מכשול" (כמבאר בהרבה מקומות).

בפרט הילדים הקטנים שהם בכלל לא אשמים, הם רק מחכים שאמהותיהם יביאו להם אכל ויאכילו אותם, הם רעבים, ובסופו של דבר הן מאכילות אותם באכל טמא רחמנא ליצלן, האם אין זו אכזריות? הרי זהו בדיוק הענין של "ולפני עור לא תתן מכשול".

לו. על כל פנים, מכל זה מספיק בכדי להבין עד כמה חמור האסור לתת לילד "סימילאק" או "דזשארס" וכמו כן כל יתר המאכלים שבחלקם יש ממש אסורי נבלות וטרפות וכדומה, שהם ממש אסורי דאורייתא, בחלקם ישנם רק האסור של בשול עכו"ם, חלב עכו"ם, שהם רק דרבנן, אבל אסור דרבנן אסור גם כן לתת לילדים כפי שכתוב לעיל.

ואפלו כשהרופאים זועקים שזה חשוב לילד, אסור לתת לו זאת, רק אם שואלים שאלה אצל רב מכר ומסמך המפיר ויודע את הדברים, ומבין את חששות האסורים שבתוצרת זו.

לז. באמת לו רצינו להעתיק בענין זה מהספרים הקדושים, הרי שהנר לא יספיק בכדי להכיל את כל זאת, אך בכל זאת אנו מרחימים לציין לפחות את דבריו הבודעים כאש של הספר "מסלת ישראל" (פי"א), הוא כותב שם כך: "לכל מי שיש עוד חתיכת מח בראשו, שהוא חושב, שמאכל אסור הוא בדיוק כאלו היה דבר מרעל שהוא סכנה לאכילה, האם במצב כזה היה האדם לוקח על עצמו את הסכון ואוכל? כשיש לאדם ספק כזה והיה אוכל הוא היה נחשב לשוטה, כי לאכל את המאכל המרעל הוא בכל זאת יכול להרעיל את נפשו ולהסתלק מן העולם.

אותו דבר הוא גם אצל מאכלות אסורות, שם הרי זה סם של הנפש, אז איך יתכן שיוכלו לאחזו זאת בקלות, ולהכניס זאת לפה, אפילו כשמדבר רק בספק אסור, בדיוק כפי שהוא לא היה מכניס לפיו אכל שהיה ספק אם הוא מרעל.

לח. רבינו יונה כותב (ריש ברכות), שספק אסור הוא חמור בהרבה מאסור ודאי, כי על זה אין חרטה, כי מרגיעים את עצמם שזה בודאי כן כשר.

לט. עתה אחים ואחיות יקרים, חשבו לעצמכם מי הוא זה אשר יעז בנפשו לשחק עם ילדיו הקטנים? כמה כח ועמל נותנים לענין זה, ולענין החנוך של זה, כמה דמעות יהודים שופכים הורים בכדי שיזכו בסופו של דבר לנחת יהודית, ושיזכו להקים דורות ישראל, ולבסוף ההורים בעצמם המפטמים את הילדים בסם רחמנא ליצלן. - כמה צריכות הידים לרעד על כך שהכניסו לפה של הילדים שלהם אפלו ספק אסור, חס ושלום, האם יתכן שיהודים שיש להם הרגשה יהודית, שיעשו כדבר הזה, לעשות מבלי לשאל מורה הוראה צדיק שאפשר לסמך עליו, שהוא כמו רופא בעניני נשמה, האם זה באמת אינו סם לילדים, חס ושלום? בואו כבר כלנו נזרק מיד מן הבית את כל סם הנפש, בין למבגרים ובין לילדים קטנים.

1

האם באמת האבא-הבעל מחייב לבד להסתפל על האכל ולוודא טיב האכל בטרום הוא נכנס לבית, או שהוא יכול לסמך על בני ביתו?

הוא חייב בעצמו לבדק, כך פוסק האור החיים הקדוש (פ' בראשית), כשהוא מוסיף ומציין שזו היתה העברה של אדם הראשון, כשהוא סמך על חנה והוא כלל לא ידע שהיא נותנת לו מעץ הדעת, הוא רק סמך על אשתו על צדקוטה (ועי' רמב"ן פ' בראשית).

נו!!! בואו ותארו לעצמכם, חנה שנבראה נקייה בלי שום עוון, ולמעשה הגיעה למדרגה הנעלה ביותר שרק יכלו להשיג באותם הימים, בודאי שאדם הראשון יכל לסמך עליה שהיא תתן לו לאכל רק ממה שמתר לאכל, ובכל זאת היא הכשילה אותו, והתרוץ שלו היה שהוא סמך עליה, ולא עזר לו דבר, וזה רק גרם לו מיתה לכל הדורות.

ואם כן, מה נאמר אנחנו כשאנו נעמד בפני בית הדין של מעלה, ונרצה להגיד תרופים, מדוע האכלנו את הילדים במאכלות אסורות, וגרמנו אבוד נשמות ישראל לכל הדורות, בודאי לא יקבלו את התרוץ שסמכו על בני הבית!!!

עתה ניתן להבין מדוע אצל העבירות האחרות אין הקב"ה אומר שאם תעשו את העבירה ההיא לא תהיו שלי, ואילו רק בטרופות אומרת התורה שאם תעשו את העבירה לא תהיו שלי, כי כשאוכלים טריפות הלב מטמם ונאטם שכלו, ואז הגוף וכל האברים הופכים להיות טריפה, ואז הוא כבר אינו מסוגל לעשות שום דבר טוב, שום מצוה, ומושך אותו רק לכיון העבירות.

עוד כתוב בספרים בדרך רמז כי התורה הקדושה מרמזת לנו יסוד נורא ונפלא לדעת איך שכל אחד ואחד יכול למדוד בקלות (הסימן האמיתי) את הרבנים והצדיקים אם הם באמת צדיקים אמיתים ששייכים להקדושה בבחינת: ברוך מרדכי היהודי, ומי הם הצדיקים השייכים לערב רב שהם באמת ארור המן שצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת, והסימן בזה הוא כך:

ברוך מרדכי היהודי: אם הוא בבחינת ברוך מרדכי שהוא בגימטריה 502 כמנין בשר, אז הוא מעורר וצועק על האנשים לעשות תשובה ושלא יאכלו בשר, מפני שהבשר אינו כשר ואינו מנוקד כהוגן, כמו שאמרה אסתר: "לך כנוס את כל היהודים ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים" ולפיכך קבעום למשתה ויום טוב

לזכור את עיקר הנס. ולכן אומרים "ברוך מרדכי היהודי" כי בזכותו היהודים ניצלו מגזירתו של המן, הוא נזהר שהיהודים לא יכשלו במאכלות אסורות, ולכן הוא ישב בשער המלך לשמור שאסתר לא תאכל אוכל שאינו כשר.

ארור המן אשר ביקש לאבדי: וכן ארור המן גימטריה בשר, כי תלוי אם הבשר כשר אז הוא ברוך מרדכי, ואם הבשר טרף, אז הוא ארור המן, ומי הם הרבנים של עקבתא דמשיחא השייכים לערב רב, והם באמת, לא רק ארור המן, אלא הם ה"המן"יסקים" האמיתיים [הבדציי"ם שנותנים הכשר על חנק העופות], וצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת, והסימן בזה הוא כך: שהצדיק הזה הוא יושב ולומד ומתפלל ואינו מוכיח את אנשי דורו ואינו רב את ריב ה', כמו שכתב הרמב"ם (הלכות סנהדרין פרק כ"ד הלכה ח', ועיין שרר ועונש פרשת נשא דף ק"ו, ועיין עוד שם) וכמו שכתוב בכתב סופר (שאלות ותשובות אבן העזר סימן מז) וז"ל: מי שיושב על כסא הרבנות לא יחוס על עצמו, רק על כבוד ה' יהיו עניניו ולבו תמיד. ולא רק שלא איכפת לו כלום אם הבשר כשר או אינו כשר, אלא גם יאמר "הבשר הזה הוא בודאי כשר, הלא יש להם ההכשר מרב הגדול הזה, או הבית דין הגדול הזה!", והכל בחזקת כשרות, על אף שיודע האמת שהרבה רבנים יצאו וצעקו שיש בעיות גדולות בהכשרות (וכל זה היה כתוב בספרים ובכל העיתונים ובקלטות) ושהרבנים אינם נאמנים כלל על פי ההלכה, ואם ישאל השואל מדוע?

התשובה לכך הוא: כי הם מקבלים מיליוני דולרים על ההכשר, והשוחד יעזור עיני חכמים, אז תדעו נאמנה כי הרב או הצדיק הזה שייך כולו להערב רב והוא ארור המן האמיתי כמו שאיתא במסכת מגילה (דף י"ב), לכן אומרים ארור המן אשר ביקש לאבדי כי הוא האכיל את בני ישראל במאכלות אסורות, ועל ידי כך היה לו את הכוח לגזור על היהודים גזירות קשות, וכמו שכתוב בב"ח (אורח חיים סימן תר"ע) וזה לשונו: בפורים היתה עיקר הגזירה לפי שנהנו מסעודתו, על כן נגזר עליהם להרוג ולאבד את הגופים שנהנו מאכילה ושתיה של איסור ושמתה ומשתה של איסור. ולכן הוא ארור המן שהוא גם כן בגימטריה 502 כמנין בשר, כדי לדעת הסימן בקל, ולזה זוכים רק בפורים אם שותים יין, נכנס יין יצא סוד שהוא ה"המן" האמיתי, וצריכים להתרחק מהם כמטחוי קשת. ואם יודעים הסוד הזה כי בשר בגמטרי' 502 יודעים תיכף ומיד מי הוא הרב הזה מסטרא דקדושה או חס ושלום מסטרא אחרא, ולכן ימי הפורים לא יתבטלו כי כל יסודי הדת תלוי בזה אם אוכלים כשר או חס ושלום דבר שאינו כשר.

תביעה ח'

כל הפרנסה שלנו הלך לאיבוד בגללו, כמו שאמרו חז"ל הטריפני לחם חוקי, וכתוב בנח, (בראשית ח' יא) "וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עָרֵב וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֶף בְּפִיהָ" וַיֵּדַע נֹחַ כִּי קָלוּ הַיָּמִים מֵעַל הָאָרֶץ", שזה לשון פרנסה, אבל כאשר מאכילים טריפות אז הוא מאבד את טרף הפרנסה ומהטרף נהיה טרף, וכתב הצה"ק בליקוטי מוהר"ן (תורה ל"ז):

... וזהו: הזהרו בוורידין כרבי יהודה, כי הדם הוא הנפש שבא בגלגול, וצריך השוחט לכוין להעלות הנפש שבדם. גם עיקר חסרון הפרנסה שנתמעט בדורות הללו, אין זה אלא ע"י השוחטים שאינם מהוגנים. וזה (אבות פ"ג): אם אין תורה אין קמח. תורה היא בחינת נפש כנ"ל, ע"י זה אין קמח, הפרנסה נתמעט. ובשביל זה החליף נקרא מאכלת, כמו שכתוב (בראשית כ"ב): ויקח את המאכלת, כי יש שוחט הגון מאכיל ומפרנס לישראל, כי השוחט הגון הוא מלביש את הנפש שבחי במדבר, היינו בדיבור הברכה שהוא מברך, והדיבור הוא בחינת שכינה, כמו שכתוב: מלכות - פה. וזה פירוש (ישעיה ל"ד): חרב לה' מלאה דם, כי השכינה נקראת חרב לה' (כמובא בזה"ק ובפרדס), והיא בחינת דיבור, שהוא בחינת חרב פיפיות, לשון פה, כמו שכתוב (תהלים קמ"ט): רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות וכו'. וכשהנפש באה בתוך חרב לה', בתוך הדיבור, בבחינת מיין נוקבין, אזי השכינה מזדווגת ע"י המיין נוקבין שיש לה, בבחינת: חזי במה ברא קאתינא (זוהר ויקרא דף י"ג ע"א). וזה: חרב לה' מלאה דם, מנפשות העולות בה בבחינת מיין נוקבין, וע"י הזיווג, היא מקבלת פרנסה לישראל, וזה פירוש (איכה ה'): בנפשינו נביא לחמינו מפני חרב המדבר, היינו כשהשוחט אינו הגון,

עלה ית - זה מלך המשית פו דוד. וזהו שרמזה יונה זו בימי נח, שכתוב (בראשית ח) ונהגה עלה זית טרף בפיה. אותו עלה זית טרף ונקטף לכבודו, במה? בפיה. שעומדת על ראשו, ומקבל כבוד מיונה זו. ומה שכתוב טרף ולא טרפה, (אלא) פזר הזך שעושה חיל ומנצח. פשיבת הרקיע יונה זכר הוא. מתוך שנקרא יונה כתוב פנקבה, וכתוב פזר בזמן שמקבל כבוד זה. ויש לפרש, על דרך הדרש, שעלי זית טרף בפיה הוא רומז לגאולה, אבל רק כאשר השחיטה כשירה ואז הטרף לשון פרנסה שיש שפע קדוש מהקב"ה לכנסת ישראל, אבל ח"ו כאשר נעשה טריפה אז מעכב את השפע ויש צער להשכינה בגלותא, ומעכב המשח, כמבואר בליקוטי מוהר"ן הנ"ל.

ג. ובזוהר פרשת שלח לך (דף קס"ד ע"ב): דוד מלקא, זית רענן אקרי קמיה קודשא ברין הוא, דקתיב, (תהלים נב) וַאֲנִי פְּזִית רֵעֵנָה בְּבֵית יְגוֹ'. עלה זית, דא מלקא משתיא ברין דדוד. ודא איהו דרמיזו יונה דא ביומוי דנח, דקתיב, (בראשית ח) ונהגה עלה זית טרף בפיה. ההוא עלה זית, טרף ונקטף ליקרא דיליה. במה. בפיה. דקיימא על רישיה, ומקבלא יקר מהאי יונה והאי דקתיב טרף, ולא טרפה, (אלא) פזר זית דא, דעביד חילא ונצח. במתיבתא דרקיע, יונה זכר הוא, מגו דאקרי יונה, פתיב פנוקבא, וקתיב פזר זית, בזמנא דמקבלא יקר (חסד) דא. [בלשון הקודש] דוד המלך נקרא זית רענן לפני הקדוש ברוך הוא, שכתוב (תהלים נב) וַאֲנִי פְּזִית רֵעֵנָה בְּבֵית יְגוֹ'.

ואינו מעלה את הנפש, בבחינת מיין נוקבין, וכשעומד עם החליף לשחוט את החי, הוא עומד כרוצח נפשות, והחליף שלו הוא חרב המְדַבֵּר, ואינו חרב לה', שהוא חרב המְדַבֵּר, ויש צער להנפש החי, שצועקת בקול מר, (ש"ה ה'): נפשי יצאה - כשיצאת, בשביל להכניס בדברו של הברכה, בבחינת מיין נוקבין, וכשיצאתי, בקשתיו ולא מצאתיו קראתיו ולא ענני - כי אינו שם בשעת הברכה, וחושב מחשבת פיגול. על ידי זה מצאוני השומרים הסובכים בעיר, הכוני פצעוני, נשאו את רדידי מעלי - היינו, שמעלה שהיה להנפש בבחינת חי, גם זה לקח ממנה, כי עכשיו אין לה מנוח לכף רגלה. אוי לו להשוחט הזה! אוי להנפש, שהרג את הנפש, ומסר אותה בכף אויביה, ואין להשכינה מיין נוקבין, להמשיך טרף לביתה, ועל ידי זה: בנפשינו נביא לחמינו - ביגיעה וטירחא גדולה. וזה שאמרו חז"ל (פסחים ק"ח): קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, כי ים סוף נקרע ל"ב קרעים (פרקי דר"א פ' מ"ב ובתיקון כ"א), כנגד י"ב בדיקות הסכין, שעל ידיהם קשים מזונותיו של אדם וכו'. וזה שאמרו חז"ל (ברכות נ"ה): שולחן דומה למזבח, כי שיעור פגימות החליף כשיעור פגימות המזבח (חולין י"ז ע"ב). גם "על השחיטה" גימטריא תל"ז, ו-בזעת אפיך תאכל לחם (בראשית ג) - ראשי תיבות גימטריא תל"ז (עם הארבע תיבות), לרמוז חסרון הפרנסה על ידי שוחטים שאינם מהוגנים. וזה פירוש (תהלים ק"א): טרף נתן ליריאו, כי טרף יש לו שני משמעות: לשון טריפה, כמובא בזוהר סוף משפטים (דף קכ"א ע"ב), ולשון מזון. לרמוז, כשישראל שומרים את עצמם מטריפה, על ידי זה יש להם פרנסה. וזה פירוש (שבת ק"ד): מנצפך צופים אמרו. מנצפך הוא בחינת ורידין, בחינת רי"ו דין. וצופים, אלו נביאים, שיניקתם מבחינת כרובים, בחינת תינוקות, בחינת הבל שאין בו חטא, בחינת אורא דארץ ישראל, ששם מקבלין רוח הקודש, כמובא בזוהר (לך לך דף פ"ה ע"א): ויקם יונה לברוח תרשישה. ואלו הצופים, היינו אלו שהם בבחינת הבל שאין בו חטא, הם נהירין ב"וורידין", רי"ו דין, במנצפך. ומעלין את הנפש בבחינת מיין נוקבין, וממשיכים שפע. והשפע מכונה בשם א'מ'ר', כי מתחילה היא א'ור, ואח"כ נעשה מ'ים, ואח"כ ר'קיע. - וכשממתיקים את המנצפך, ועושים ממנצפך, אדני, כי מ"ריו" נעשה צורת א, ונעשה אדני. ואדני הוא דיבור, הוא השכינה, כמו שכתוב (תהלים סח): אדני שפתי תפתח, ומהבל הזה, היינו אדני, יוצא השפע, ונתחלק לכל אחד לפי בחינתו. וזה פירוש (תהלים מ"ח) אדני יתן אִמֵר המבשרות צבא רב - לכל אחד לפי בחינתו. וזה שאמרו חז"ל (סנהדרין ק"ד ע"ב): אוכלי עמי אכלו לחם אדני לא קראו - רב אמר: אלו הדיינים, ושמואל אמר: אלו מלמדי תינוקות. מר אמר חדא, ומר

אמר חדא, ולא פליגי. רב אמר אלו הדיינין - היינו רי"ו דין, שאינם מעלין את הנפש בבחינת מיין נוקבין, שאין עושין מרי"ו דין, אדני. רמז לשוחטים שאינם מהוגנים, שמקלקלים הדינים, היינו רי"ו דין, מנצפך. הדמים, שהם הנפשות, הם חמש אותיות, כנגד חמישה דמים כידוע. רמז לחמש בחינת שיש לנפש, כמו שאמרו חז"ל (ברכות י'): הני חמשה 'ברכי נפשי' כנגד מי וכו'. ושמואל אמר אלו מלמדי תינוקות - שמקלקלים את ההבל שאין בו חטא. כשיבכורו והבלו של השוחט אינו בבחינת הבל שאין בו חטא, בחינת אורא דארץ ישראל, על ידי זה: אוכלי עמי - הפרנסה נתמעט. כי כשיש להשוחט בחינת הבל שאין בו חטא, בחינת חרב לה', בחינת צדקה דארץ ישראל, בחינת נפש, בחינת תורה כנ"ל - גם הנפש שעולה מהחי להמדבר שלו, גם כן נתעלה בבחינת מעלות אלו הנזכר, עכ"ל.

מכאן תביעה ט עד תביעה טו הוא על פי דברי החפץ חיים והזוהר הקדוש

תביעה ט': ניתוח - בעולם האמת מנתחים ומנקים כל איבר ואיבר שנהנה מהמאכלות אסורות.

תביעה י': עובד עבודה זרה - שהאוכל מאכלות אסורות נחשב כאילו עובד עבודה זרה.

תביעה י"א: - האוכל מאכלות אסורות אין לו חלק באלוקי ישראל כמו שכתוב בזוהר הקדוש.

תביעה יב: האוכל מאכלות אסורות - ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבוט הקבר ומכה על בטנו בשרביטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומכים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, רח"ל.

תביעה י"ג: מטמאים אותו ודנים אותו כאדם שהוא נתעב של רבנו, נתעב בעולם הזה ונתעב בעולם הבא.

תביעה י"ד: אף בעת שיתגברו רחמי ה' על העולם מכל מקום לא ימחלו לו מטעם שהפקיר את רצונו של הקב"ה לגמרי ונעשה חלות לעברה הזו.

תביעה ט"ו: שעל ידי מאכלות אסורות מסתלק הצלם אליהם מן האדם.

כתב החפץ חיים בספר נדחי ישראל פרק כ"ח, וזל"ק:

ובא ראה, כל מי שאוכל מאותם מאכלים אסורים, נדבק בצד האחר, ומתעב נפשו ועצמו, ורוח טמאה שורה עליו, ומראה את עצמו שאין לו חלק באלוהי העוליון, ולא בא מהצד שלו ולא נדבק בו. ואם יצא כף מהעולם הזה, או חוזה בו כל אותם האחוזים בצד (שבא מצד) הטמאה, ומטמאים אותו ודנים אותו כאדם שהוא נתעב של רבונו, נתעב בעולם הזה ונתעב בעולם הבא.

בוזרה פרשת שמיני (דף מ"א:):

ועל דא כתיב, ונטמתם בם בלא א', דלא אשתכח אסותא לגעוליה, ולא נפיק ממסאבותיה לעלמין. ווי לון, ווי לנפשיהו, דלא יתדבקון בצרורא דחיי לעלמין, דהא אסתאבו. ווי לגרמייהו, עלייהו כתיב (ישעיה טו) כי תולעתם לא תמות וגו', והיו דראון לכל בשר. מאי דראון. סרחונא. מאן גרים ליה, ההוא סטר דאתדבק ביה.

[בלשון הקודש] ועל זה כתוב ונטמתם בם, בלי א', שלא נמצאת רפואה לתועבתו, ולא יוצא מטמאתו לעולמים. אוי להם! אוי לנפשם, שלא ידבקו בצרור החיים לעולמים, שהרי נטמאו! אוי לעצמם! עליהם כתוב (ישעיה טו) כי תולעתם לא תמות וגו', והיו דראון לכל בשר. מה זה דראון? סרחון. מי גרם לו? אותו הצד שנדבק בו.

רבי יוסי פתח ואמר, (קהלת ו) כל עמל האדם לפיהו וגו'. אסתפלגא במלי דשלמה מלבא, וכלהו אחידן בחכמה עלאה. כל עמל האדם לפיהו, האי קרא, בשעתא דדיינין ליה (דף מ"ב ע"א) לבר נש בההוא עלמא כתיב, כל ההוא דינא, וכל מאי דסביל בההוא עלמא, ונקמין מניה נקמתא דעלמא. לפיהו: בגין פיהו, דלא נטיר ליה, וסאיב ליה לנפשיה, ולא אתדבק בסטרא דחיי, בסטרא דימינא. וגם הנפש לא תמלא, לא תשתלים דינהא לעלם ולעלמי עלמין. דבר אחר לא תמלא, לא תשתלים לסלקא לאתרהא לעלמין, בגין דהא אסתאבת, ואתדבקת בסטרא אחרא.

[בלשון הקודש] רבי יוסי פתח ואמר, (קהלת ו) כל עמל אדם לפיהו וגו'. הסתפלגתי בדברי שלמה המלך, וכלם אחוזים בחכמה עליונה. כל עמל אדם לפיהו, הפסוק הזה בשעה שדנים את האדם באותו העולם כתוב. כל אותו הדין, וכל מה שסובל באותו העולם, ונקמים ממנו נקמת העולם - לפיהו, בשביל פיהו, שלא שמר אותו, וטמא אותו את נפשו, ולא נדבק לצד החיים, לצד הימין. וגם הנפש לא תמלא, לא תשתלם דינה לעולם ולעולמי עולמים. דבר אחר לא תמלא, לא תשתלם לעלות למקומה לעולמים, משום שהרי היא נטמאה, ונדבקה לצד האחר.

כל מי שנטמא בהם, כאלו עבד לעבודה זרה

רבי יצחק אמר, כל מאן דאסתאב בהו, כאילו פלח לעבודה זרה, דאיהו (דברים יז) תועבת יי', וכתוב לא תאכל כל תועבה. מאן דפלח לעבודה זרה, נפיק מסטרא דחיי, נפיק מרשותא קדישא, ועייל ברשותא אחרת. אוף מאן דאסתאב בהני מיכלי, נפיק מסטרא דחיי, ונפיק מרשו קדישא, ועייל ברשותא אחרת. ולא עוד, אלא דאסתאב בהאי עלמא, ובעלמא דאתי. ועל דא ונטמתם בם כתיב בלא א'.

[בלשון הקודש] רבי יצחק אמר, כל מי שנטמא בהם, כאלו עבד לעבודה זרה, שהיא תועבת ה', וכתוב לא תאכל כל תועבת. מי שעובד לעבודה זרה, יוצא מצד החיים, יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. אף מי שנטמא במאכלות הללו, יוצא מצד החיים, ויוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות אחרת. ולא עוד, אלא שנטמא בעולם הזה ובעולם הבא, ולכן כתיב ונטמתם בם בלי א'.

וכתיב, ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הברלתי אתכם לטמא. מאי לטמא. לטמא לעמין עובדי עבודה זרה, דהא אינון מסאבין, ומסטרא דמסאבא קא אתיין. וכל חד אתדבק באתריה.

[בלשון הקודש] וכתוב (ויקרא ט) ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הברלתי לכם לטמא. מה זה לטמא? לטמא את העמים עובדי עבודה זרה, שהרי הם טמאים, והם באים מצד הטמאה, וכל צד נדבק במקומו.

ואיתא במדרש שוחר טוב, כל המחליט עצמו לעברה אין לו מחילה עולמית, רוצה לומר, אף בעת שיתגברו רחמי ה' על העולם מפל מקום לא ימחלו לו מטעם שהפקיר את רצונו של הקב"ה לגמרי ונעשה חלות לעברה הזו.

גם גופו מתפטם מאסור, ובהמשך הזמן נעשה גופו מלא משקצים ורמשים ונבלה וטרפה, ומה יכול להיות מגוף טמא כזה, פי אפילו אם יהיו לו זכותים גדולים משארי מצוות ומעשים טובים והם ימליצו טוב בעדו שיקום לעת התחיה עם שאר מתי ישראל, אחר כל היסורים והעונשים שתקבל הנפש בגיהנום, אין לשער ולערך גודל צרת הנפש שהיה לו לאדם לבסוף על ידי זה, דהלא ידוע דכשנתקלקל לו לאדם בפנימיותו, כגון שנתהפך באיזה מקום בגידיו הדם לליחות, מכרח הרופא לעשות לו

[אפערעאציאן] (נתוח) לחתוף במקום זה ולשאב הליחה משם, ואחר כך יוכל לחזור ולהרפא, דאם לא כך, עלול להתקלקל הדם יותר ויותר עד שימות.

וכן אם נתהנה לו כזה בשני מקומות או בשלושה, מכרח לסבל יסורים שיחתכו בשנים ושלשה מקומות לשאב הליחה משם, אבל אם חס ושלום יתפשט הליחה בידי וברגליו ובגופו בכמה מקומות מכרח למות, דכי יחתכו כל גופו? וכאשר יחתכו האם יוכל לסבל כל כך יסורים?

ועתה נתבונן בענינינו, הלא ידוע מספרים הקדושים, שלפיכך אמר הקדוש ברוך הוא לאדם, "כי ביום אכלך ממנו מות תמות", משום שעל ידי אכילה של עץ הדעת טוב ורע נתערב בו כח הרע, שלא יוכל להאיר עליו אור ה' שיחיה אותו לנצח ומכרח למות, שעל ידי יסורי הקבר יתעפל כח הרע הטמון בתוכו ויתפרש ממנו ויודרך החמר כדי שאחר כך כשיקום בעת התחיה יוכל להאיר עליו אור ה' ויחיהו לנצח, והוא דגמא ממש כמו שמכרח לפרש הליחה מאת האדם החי כדי שישאר בחיותו.

ועתה נתבונן בענינינו, האיש אשר מילא גופו בחייו מנבלות וטרפות והוא ימות לבסוף, אפילו אם נאמר שיזכה לתחיה אחרי שיקבל גמול עוונותיו בגיהנום, הלא על כל פנים יצטרך עוד תיקון איום, [אפערעאציא נוראה] (נתוח נורא), שיצטרך להתעפל חלק עפר הרע הטמון בכל אבר ואבר שבגופו, ובכל קרום דק שנמצאו בו. כי הלא כשאדם אוכל, נתפשט כח המאכל בכל אבר ואבר, מכף רגלו ועד ראשו ואפילו על קרומי העין וכדומה, כדי שיודככו וישארו רק החלק העפר הנעשה מכשרות, ויוכל לקום בעת התחיה ולזכות עם עם ישראל יחד, וכמה יסורין יסבל מזה עד שיתעפל כל חלקי הרע הטמון בכל חלקי הגוף מכף רגלו ועד ראשו, וינהם באחריתו על כל זה.

על ידי מאכלות אסורות מסתלק הצלם אלהים מן האדם, כדאיתא בזוהר הקדוש פרשת משפטים בסופו, ועלול לבוא כמה מארעות על האדם, כמו שאמרו חכמים זכרונם לברכה על הפסוק, ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, אם אתם מבדלים מן העמים עובדי גלולים הרי אתם שלי, ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו, דאף שבעת שהוא מתרצה להתערב עם הגויים בכל עניניהם, נראים פאוהבין אותו, אבל כל זה רק בהתחלה, אבל בהמשך הזמן נסבב לו על ידם גופא, רעות רבות וצרות עליו, כי הקב"ה מסלק את שמירתו ממנו עבור זה, וכבר צונח הכתוב ואמר, "אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר", אבל

האיש השומר עצמו ממאכלות האסורות, אף בעת דחקו, נושא על עצמו הצלם אלוקים ונצול ממארעות רעות.

זה שהועיל לדניאל מישראל ועזריה שנהרו מפת בג המלך ומיין משתיו להנצל מיד נבוכדנצר. וכדאיתא בזוהר הקדוש פרשת משפטים (קכה):

תאנא, במה זכו דניאל חנניה מישראל ועזריה, דאשתזיבו מאינון נסיוני, אלא בגין דלא אסתאבו במיכליהון. אמר רבי יהודה, כתיב (דניאל א) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בג המלך וגו'. ותאנא בסתימא דמתניתין, מיכלא דההוא רשע, בשרא בחלב הנה וגבינה עם בשרא, בר מיכלן אחרנין, ודא סליק ליה בפתוריה, בכל יומא.

[בלשון הקודש] שנינו, במה זכו דניאל, חנניה, מישראל ועזריה שנצלו מאותם נסיונות? אלא משום שלא נטמאו במאכליהם. אמר רבי יהודה, כתוב (דניאל א) וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בג המלך וגו'. ושנינו בסתר המשנה, מאכל אותו הרשע, בשר בחלב הנה וגבינה עם בשר, פרט למאכלים אחרים, וזה עלה לו על שלחנו בכל יום.

ודניאל דאסתמר מהאי, כד רמו יתיה לגובא דאריותא, אשתלים בצולמא דמאריה, ולא שני (בראשית קצ"א ע"א) צולמיה לצולמא אחרא, ועל דא דחלו אריותא מניה, ולא חבלוהו. וההוא רשע, בשעתא דמלכותא אתעדי מניה, (דניאל ד) ועם חיות ברא הנה מדוריה, אעדי צולמא דאנפוי מניה, ומההוא יומא, לא אתחזי צולמיה, צולמא דבר נש. וכל בעירא דאתי, אתחזי ליה, צולמא דויניה, ונוקביה, והווי אתיין עליה בלהו, ובכמה זמנין הווי אכלין ליה חיות ברא, בר דאתגזר האי עונשא עליה, בגין דכתיב, (חבקוק א) והוא במלכים יתקלס, בגין כך, כלא יתקלסו ביה, כל ההוא זמנא.

[בלשון הקודש] ודניאל שנשמר מזה, כשזרקוהו לגב האריות, השתלם בצלם רבונו, ולא שנה צלמו לצלם אחר, ולכן פחדו ממנו האריות ולא חבלו בו. ואותו רשע, בשעה שהעברה ממנו מלכותו ומדורו היה עם חיות השדה, העבר ממנו צלם פניו, ומאותו יום לא נראה צלמו צלם של אדם, וכל בהמה שבאה, נראה לה בצלם של מינה ונקבתה, וכלם היו באים עליו, ובכמה פעמים היו אוכלות אותו חיות השדה וזלת נגזר עליו הענש הזה, משום שכתוב (חבקוק א) והוא במלכים יתקלס, משום כך כלם התקלסו בו כל אותו זמן.

תא חזי, מה כתיב, (דניאל א) ולמקצת ימים עשרה נראה מראיהן טוב מפל הילדים האוכלים את פת בג המלך. נראה מראיהן טוב, דצולמא דמאריהון לא אעדיאו מנהון, ומאחרני אעדיאו. מאן גרים האי. בגין דלא אתגעלו בגיעולי מיכליהון. זכאה חולקיהון דישראל, דכתיב בהו, ואנשי קדש תהיון לי.

[בלשון הקודש] בא וראה מה כתוב, ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב (גו) מן כל הילדים האוכלים את פת בג המלך. נראה מראיהם טוב - שצ'לם רבונם לא זו מהם, ומאחרים זו. מי גרם את זה? משום שלא נגעלו בגיעולי מאכליהם. אשרי חלקם של ישראל שכתוב בהם, ואנשי קדש תהיון לי.

וידוע הענש בחבוט הקבר על האוכל מאכלות אסורות:

כתב בספר אור צדיקים (פרק י"ט), וזה לשון קדשו: דע פי מי שלא היה מדקדק במאכלים בעולם הזה ולא היה נזהר להבחין בין אסור להתר, ואפלו אינו אסור מפדש בתורה אלא מחכמינו ז"ל. ענשו שלאחר מותו בא הממנה על חבוט הקבר ומכה על בטנו בשרכיטו של ברזל ואש, עד שפרסו נבקעת ויוצא פרשנדא, ואז מהפכין אותו על פניו ומפים אותו, ואומרים לו בלע מה שהוצאת, השם ישמרנו ויצילנו מדין הקשה הזה ומדכוותיה, ובפרט באסור בשר בחלב שהוא עון חמור, עד כאן לשונו.

תביעה ט"ז: שנתחייבתי בליוני תעניות:

בספר יסוד התשובה פרק י"ח על פי כתבי האר"י ז"ל [שהדפסנו מחדש]: על כל כזית צריך להתענות פ"ז תעניות, וכן יצום צ"א יום כמנין "מאכל", ויעלה חלקי ה - ו - י - ה, א - ד - נ - י בכל יום, ואז ישוב להיות מלא"ך מליץ.

האוכל נבילה בין באונס בין ברצון - פגם בת"ת שהוא מחשוף הלב"ן, כי נבילה עשה בישראל.

מי ששחט בסכין שיש בו פגימה - הרי פגם ז"ה ונכרת מקה"ל ה'. "קהל" - עם ג' אותיותיו בגימטריא "פגימה" ודינו "מגיפה", ומתגלגל בכלב, שהוא אוכל נבילות, או בבהמה טהורה שלא תזכה לשחיטה הגונה, רק תמסר ביד הנשחט, ויצא נבילה מתחת ידו, מדה כנגד מדה, שנאמר: "שופך דם האדם באדם [ההוא עצמו] דמו ישפך", תקונו "עורה הנב"ל" - יצום פ"ז צומות כמנין "אלוקים" עם המלה, ויכוון בכל יום "לראשו כתם פ"ז" דברוך שאמר.

האוכל שאר מאכלות אסורות - יצום צ"א יום כמנין "מאכל", ויעלה חלקי ה - ו - י - ה, א - ד - נ - י בכל יום, ואז ישוב להיות מלא"ך מליץ.

תביעה י"ז: בספר הקדוש שבט מוסר פרק ל"ו:

**מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה,
כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה"**

ויש שוחטים ובודקים שהמה קלי הדעת ופושעים. וידוע שכל מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה" ואם אין מת עתה במגפה מתגלגל נשמתו שימות במגפה. וגם נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטרפות לישראל הוא גוזל ממה ששייך לכלבים, ועליו נאמר (שמות כ"ב) לכלב תשליכון אותו. על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל סמוך על השחיטה של אלו השוחטים.

**מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא
תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין**

עוד שנית בענין משמוש בסירכות למעך בה שנוהגים העולם ונתפשט הנגע בהרבה מדינות וקהילות וממעכים אפילו בנסרך שלא כסדרן שהוא טריפות הנזכר בתלמוד. ובארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל היושבים במלכות ישמעאל, כולם מטריפין ואינן ממעכין כלל הסירכות. ועל כן מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהיתה טריפה הסירכא מצד הדין. ולא תקנו בשר מהטבח עד שתדרשו אחר זה. ... ודלא כהרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ושמא אם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, והם מאכילים טריפות לישראל, דאם כן למה לן למעוץ והמשמוש בסירכא יחתוך אותה בסכין ויראה אחר הבצבץ, אלא ודאי דלא מהני להקל, דהבדיקה שלנו אינו אלא לחומרא. וזה מבוואר וברור.

**אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה,
בודאי מאכילים טריפות לישראל**

על כן ראוי ונכון להודיע זה הדין על ברור לכל השוחטים ובודקים, להסביר להם ולהבינם היטב, דמה שאנו נוהגים למעך ולמשמש, דאנו אומרים דמה שהלך על ידי מיעוץ ומשמוש בנחת לא הוי סירכא אלא רירין בעלמא. אבל אם היינו יודעים בודאי דהוי סירכא, לא מהני משמוש, כי אין סירכא בלא נקב. וקרום שעלה מחמת מכה בריאה לא הוי קרום. ואף על גב שהלך הסירכא על

ידי משמוש ואינו מבצבץ, מכל מקום טריפה, אלא שאנו אומרים שלא היה סירכא מעולם אלא רירין, ומכל מקום צריך בדיקה לחומרא כדלעיל. על כן אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי העושים כן מאכילים טריפות לישראל.

כיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות, לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת

כלל העולה: צריך השוחט להיות תם וישר ירא אלוקים וסר מרע ורחמן מאד. וכששוחט איזה בהמה חיה ועוף, יאמר בתחלת השחיטה התפלה של מעלה. וכיון שעל הרוב מתגלגלים בהן נפשות לכן בעת ששוחט ידאג ויצטער על הצער שמרגיש הנפש המגולגלת אם יש שם. ויראה בעצמו כאלו מה שעושה לשחוט הבהמה הוא לתועלתה להושיעה מצערה שיושבת בגוף בהמה, ואף על פי שמצערה עם השחיטה כוונתו לטוב לה, כרופא הזה שמצער לחולה בהקזות והרקות וכוונתו לרפאו מחוליו. ובהיות השוחט ירא אלוקים לבו יטהר, להבין כל זה ולתקן הנפש המגולגלת שם.

ויתפלל להקדוש ברוך הוא: יהי רצון שִׁיאָכַל בשר זה בדבר מצוה ובברכה כדי שישתלם תיקון הנפש אם נתגלגל בתוכה. וכן תראה כי ביעקב אבינו עליו השלום כששלח מנחה לעשו שהיה עובד עבודת גלולים, חשש על הבהמות שהיה מגולגל בהם איזה נפשות, לשלחם לו, פן יקריבם לעבודת גלולים, ונמצאים נאבדים. מה עשה: וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו עזים מאתים וגו', הניח הבחירה ביד הבהמות שהבאות בידו מאליהם שלח לעשו, וזהו מן הבא בידו. משום דכל בהמה שיש בקרבה איזה נפש מגולגלת, אם רוצים לשולחה לדבר הרשות מפצרת שלא לילך, כי הנפש המגולגלת בקרבה מכריחה שלא תלך. ולכן יעקב אבינו עליו השלום לא הפציר ליקח בהמה בעל כרחו לשלוח, משום חשש זה, אלא ויקח מן הבא בידו מאליהם עזים מאתים ותישים עשרים וגו'. ופירוש הכתוב הטעם: משום שהיה מנחה לעשו שהיה עובד עבודת גלולים, (ובחיבור על הפרשיות אשר לי הארכתי בזה).

טעם הבעל תשובה שלא יאכל בשר עד תשלום תשובתו לבד שבתות וימים טובים

וזהו טעם הבעל תשובה שלא יאכל בשר עד תשלום תשובתו, לבד שבתות וימים טובים. משום שכיון עדיין אינו מתוקן מעונות שבידו אין בו כח לתקן

לאחרים. אך בשבתות וימים טובים שמתלווה עמו קדושת הימים, ובפרט בשבתות שנוסף לו קדושת נשמה יתירה יאכל בשר, כי בכח התשובה יוכל לתקן, וזהו הרומז בפסוק בפרשת ויקרא, אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'. כלומר, יקריב הקרבן לרצונו לפני ה' כשם שרצונו שאם יתגלגל בבהמה, השוחט אותה יכוין לתקנה ולהקריב אותה לפני ה', כך הוא יקריב אותה בכוונה שאם יש איזה נפש מגולגל בבהמה זו שיקריב לפני ה'.

ורמז גם כן בפרשת אמור באומרו (שמות כ"ב), וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו. הכוונה, לרצונכם, שְׁיִמָּצָא מתקן אם יתגלגל נפשותם בבהמה, גם כן אתם תזבחו בזו הכוונה לתקן איזה נפש אם יש בבהמה שמביאים אותם לזבח לפני.

טוב שבטבחים שותפו של עמלק, מה עמלק אכזר אף זה אכזר

ויתנהג עצמו ברחמנות בכל דבר יותר מכל אדם, כדי להתגבר על מזלו המחייבו להיות אכזר. ובהיותו נוהג ברחמנות אין יכולים לומר עליו (קידושין פ"ב) טוב שבטבחים שותפו של עמלק כדפירשו חז"ל, מה עמלק אכזר אף זה אכזר, שהטבעיות המורה באומנתו הוא האכזריות.

ולכן כל - כך שהוא טוב וזריו לשחוט מורה באכזרי כעמלק, אך כיון שמרגיל עצמו במדת הרחמנות, גם כשישחט יהיה כמרחם באופן שלא יהיה מקום לדמותו לעמלק.

ואם נתנבלה איזה בהמה על ידו, ידאג ויצטער מאד בינו לבין עצמו, שמא איזה עון שבידו גרם לזה, ואפשר שהיה בבהמה איזה נפש מגולגלת וקלקלה בידו, וכמה צער מגיע לאותו נפש שהרגיש וסבל צער השחיטה בלי תקון, ואדרבא איבוד לה וצער אין כמוהו. לכן ראוי לו שיצטער הרבה כשיוצא תקלה מתחת ידו, מהטעם האמור, ויפשפש במעשיו ויתפלל לפני הקב"ה על צער הנפש ההיא אם היה בבהמה זו שקלקלה.

גם יתפלל בלבו שאם יש ניצוץ קדושה שיתתקן על ידי הברכה באכלם אותה, דעיקר תיקונה עם ברכה שמברכים להקב"ה באוכלם אותה, ובפרט אם האוכלים תלמידי חכמים ויראת שמים, או בסעודות מצוה כסעודת ברית מילה וכדומה, (וכבר הזכרתי בפרקים דלעיל (עיין פרק י"ח) מעשה שהביא בעל ספר החרדים ז"ל צורך לענין זה, תראהו משם).

אם אין השוחט מכוין בכל הכוונות ותפלות אלו, נעשה שותפו של סמא"ל הרשע, שהוא המוציא נפשות האדם, והוא מוציא נפש של הבהמה, וסמא"ל טוב ממנו.

ויראה השוחט בעיני שכלו, איך מחויב בכל הכוונות ותפלות אלו, דאם לא כן נעשה שותפו של סמא"ל הרשע, שהוא המוציא נפשות האדם, והוא מוציא נפש של הבהמה, וסמא"ל טוב ממנו. משום דסמא"ל גורם לפעמים שבראותו אדם שהגיע עת פקודתו מתודה להקב"ה אף על פי שהוא מנגדו שלא יתודה, מיהו אם לא שמע לעצתו קנה עולמו על ידו. מה שאין כן השוחט, שאם אינו ירא שמים ואין בו שום אחד מהתנאים הנזכרים, גורם בוודאי באיבוד כמה נפשות מגולגלות בבהמה חיה ועוף, ונחשב לו כאלו הורג נפש (כנזכר לעיל מספר הקנה). אך בהיותו מכוין בכל הנזכר לא נקרא מוציא נפשות כי אם מתקן נפשות, ומכניסם למקומם.

וכמה מעלת השוחט שהוא ירא אלוקים וסר מרע, שמאכיל לישראל דבר טהרה, המזכך הנשמה ומשמחה בשבתות וימים טובים באוכלם בשר, כי אין שמחה אלא בבשר ויין כנודע. וזכות הרבים תלוי בו, והדבר בהפכו חס ושלום. **תביעה י"ח: כל הבעלי חיים יתבעו אותי בבית דין של מעלה**

צער בעלי חיים

הבעיה של צער בעלי חיים שבאמת היו צריכים לאסור לכל היהודים לאכול בשר עוף ובהמה כזה.

וזה לשון השמלה חדשה (סימן כד סעיף י"ז) וזה לשונו: עיקור, כיצד? כגון ששחט בסכין פגום כמבואר בסימן י"ח, [ועל זה יש כבר שיעור של הרב שלום רוט 3 שעות, ומי שמעונין לשמוע יכול לשמוע].

ובמטה אשר שם, בסכין פגום: זהו עיקור לדעת רש"י, ועיקור השני הוא לדעת בעל הלכות גדולות, והא דאינו מונה סכין פגומה בהלכות שחיטה לבעל הלכות גדולות? משום דלא הוי שחיטה כלל שאינו אלא חונק, וכו', עד כאן לשונו.

הרי אנו רואים מזה שכל השחיטות ששוחטים בסכין פגום זה לא נקרא שחיטה אלא נקרא חנק, שחונקים את העוף!!!

אז מהיום לפי דעת השולחן ערוך ניתן את השם האמיתי לרוב הבדצי"ם ששוחטים בסכין פגום, "חנק הבדצי"ם" בהכשר של הצדיק הקדוש הזה שמתיר חנק לכל הבהמות והעופות.

וזה לשון ספר החינוך:

א) בספר החינוך מצוה תנ"א וז"ל: ואומר גם כן על דרך הפשט כי מצות השחיטה הוא מאותו הטעם לפי שידוע כי מהצואר יצא דם הגוף יותר מבשאר מקומות הגוף ולכן נצטוינו לשחטו משם, טרם שנאכלהו, כי משם יצא כל דמו ולא נאכל הנפש עם הבשר.

צער בעל חיים

ועוד נאמר בטעם השחיטה מן הצואר ובסכין בדוק כדי שלא נצער בעלי החיים יותר מדאי כי התורה התירן לאדם למעלתו ליוזן מהם ולכלל צרכיו ולא לצערם חנם, וכבר דברו חכמים הרבה באיסור צער בעלי חיים אם הוא איסור דאורייתא והעולה לפי הדומה שאיסור דאורייתא הוא. עכ"ל.

ב) וכן מרמז הרמב"ן (בראשית א' כ"ט) וז"ל: כי התיר הגוף בחי שאינו מדבר, אחר מיתה, לא הנפש עצמה, וזה טעם השחיטה, ומה שאמר צער בעלי חיים דאורייתא, וזה ברכתינו שנברך אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַשְּׁחִיטָה, עד כאן.

זאת אומרת אם לא נזהרים על הסכין שיהיה כשר בלי שום פגימה הברכה הוא ברכה לבטלה, ועובר על צער בעלי חיים שאיסורו מן התורה.

ג) בשו"ת חת"ס (או"ח סימן נ"ד) העתיק ד' הרמב"ן והוסיף עליה "נראה מדבריו אחר שהרשה יתברך לנו לאכול בשר בעל חי, רצה שלא נתאכזר, ולרחם עליהם למעט צערם, על כן צוה לשחוט מן הצואר ומברכין אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַשְּׁחִיטָה, כאילו נאמר אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַשְּׁחִיטָה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת" עכ"ל.

ה) ובפרי מגדים הלכות שחיטה (בסוף הפתיחה), כתב "טעם מצוה זו הביאו האליהו רבה בשם ספר החינוך, דְּרַב דָּם יוֹצֵא מִצְּוֹאֵר, פְּדֵי שְׂיֵצֵא הַדָּם, ועוד משום צער בעלי חיים ... וכן בסכין פגום אסור משום צער בעלי חיים... עכ"ל

ו) החיד"א (במהזיק ברכה סימן ח"י ס"ג) כתב דמהאי טעמא [משום צער בעלי חיים] אסור לשחוט בלי בדיקת סכין שלפניה.

ז) וכסברת החינוך דגם בעידן שחיטה למעוטי בצערא עדיף תמצא בר"ן חולין במשנה דהשוחט מן הצדדין שכתב בזה הלשון: כיון דשחיטה בסימנין היא כי שחיטה מן הצדדין וחותר מן המפרקת איכא צער בעלי חיים. עכ"ל. וכן יש לנו ספר שלם על צער בעלי חיים, ראה שם. - הרי רואים מכאן ששחיטה בסכין פגום הוא צער בעלי חיים.

תביעה י"ט: אני תובע אותו על שקילקל לי כל הדורות שלי העתידים לבוא!!!
 חשבון מספר הצאצאים היוצאים מאדם אחד (בחישוב של חמש ילדים למשפחה) במשך
 עשר דורות (300 שנה), כשכל דור הוא שלושים שנה (בעצם כל דור הוא רק 25 שנה).
 צא וחשוב, כשיהודי מעורר יהודי אחד בלבד על שמירת הכשרות ולא לאכול
 בשר טרף של הבדציי"ם המאכילים נבילות וטיפות חלב ודם - הוא הציל בכך
 48 מיליון יהודים, שיישאו יהודים.

חשבון פשוט: (כל אחד יכול לבדוק במחשבון) חמש ילדים שכל אחד מביא חמש
 ילדים מגיע לאחר 11 דורות ל-48 מיליון ילדים

$$5 * 5 = 25$$

$$25 * 5 = 125$$

$$125 * 5 = 625$$

$$625 * 5 = 3125$$

$$3125 * 5 = 15,625$$

$$15,625 * 5 = 78,125$$

$$78,125 * 5 = 390,625$$

$$390,625 * 5 = 1,953,125$$

$$1,953,125 * 5 = 9,765,625$$

$$9,765,625 * 5 = 48,828,125$$

המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא

תביעה ב': אני תובע אותו [את הרב המכשיר - המכשיל] על אשר מכין את
 הסכין להרוג חס ושלום שש מליון יהודים, כמו שאמרו גדולי ישראל:

**כָּל כּוּחוֹ שֶׁל הַרְשָׁע הַגֵּרְמָנִי יִמַּח שְׁמוֹ בְּאֵל עַל יְדֵי שְׂאֵכְלוֹ מֵאֲכָלוֹת
 אֲסוּרוֹת שֶׁהֵיוּ שׁוֹחֲטִים קָלִים וּמְזֵה נוֹלָד עִמְלַק הַגֵּרְמָנִי**

ידוע המצפשה שהבעש"ט הקדוש נסע לגרמניה, וראה שיש גזרה נוראה על
 היהודים, וקרא לתלמידו שיבוא ביחד עמו לבטל את הגזרה, משום טובים
 השנים מן האחד, וראו הגזרה על המקום שנקרא אושפיצין ששם היה אחר כך
 למחנה ההשמדה 'אושויץ'. וכידוע שעל רכבות ההשמדה היה כתוב 'הובלת
 בשר', וזה היה הכתוב מאותם שנים, ה"י. - ובספר דרשות הגר"ש שווייצער

[שליט"א], זי"ע, מביא מהצדיק הקדוש רבי אהרן מבעלזא זי"ע, שאמר: כל כוחו של הרשע הגרמני ימח שמו בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הספינים כדבעי, השחיתו את החרב של הבעל דבר, שהוא שר של עמלק, ועל ידי זה היה בכחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל.

עוד מסופר על הצדיק הנ"ל: שבשנות השואה התחננו אליו כמה אנשים ובקשו שיתאמץ לבטל את הגזרה הנוראה, ואמר: שכל הצרה באה בגלל השחיטה הטרפה, והרשע הגרמני הוא קלפת עמלק בעצמו, וכמו שבמלחמת עמלק כתוב (שמות פרק יז ט-יא) "ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי. ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה. והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד והי ידיו אמונה עד בא השמש". והיו שם ג' צדיקים: משה ואהרן וחור, שהתפללו ונלחמו מלחמה רוחנית כך גם היום צריך ג' צדיקים כדי לבטל את הגזרה, וחפשו ומצאו רק עוד אחד [נכד החת"ם סופר], ולא נמצא הצדיק השלישי. ולכן לא עלתה בידו.

באותו המקום שהיה השחיטות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה

והדברים מבהילים ביותר, למי שמתבונן היטב, בדפי ההיסטוריה שעבר עמינו בעת מלחמת השואה, שבאותם הרפכות שהובילו את הבהמות הלא כשרים, להאכיל את כלל ישראל פגולים, כעבור עשרות שנים – הובילו בהם את אחינו בני ישראל, למחנה ההשמדה 'אשוויץ', ובאותו המקום שהיה השחיטות של הבהמות היה אחר כך מחנה ההשמדה וכידוע שעל רכבות

ויחודים אצל קברי צדיקים כדי לבטל את הגזירה הנוראה ופעם אחת כאשר הרבה להתפלל ולכוון בקבר רחל אימנו, הראו לו מן השמים נחש בעל כמה ראשים שרצה להורגו, וכששאל את אחד המקובלים הגדולים אמר לו שהרשע ימ"ש הוא קליפה מאוד קשה, ושלא יסתכן בנפשו.

1. הצדיקים הקדושים במלחמתם הגדולה להציל את עם ישראל מפלגה חס ושלום. הבעל שם טוב הקדוש

ז"ע הלכו וטיהרו את כל מקומות היהודים עד שהגיעו לאשוויץ, ושם נגלה עליהם השטן רח"ל ואיים עליהם שאם לא יחדלו מכאן – אז יהפוך את כל העולם לחסידים שלהם, ומזה פחדו שהחסידים שלהם יהיו שליחים של הסמ"מ מ"ם, ומי יודע מי באמת חסיד של אמת.

ה. ומסופר על הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבי סלמן מוצפי זי"ע, שהיה עושה תפילות ותיקונים

ההשקמה היתה כיתוב 'הובלת בהמות', וזה היתה הכתוב מאותם שנים, (ואנו רואים כאן ממש מדה כנגד מדה) ה"ל.

והגאון הצדיק המקובל המיוחד שבדורנו פאר הדור והדרו הרב עובדיה יוסף זיע"א, אמר: כי כל האנשים שניספו בשואה היו גלגולים, [עוד שמעתי משמו שהם היו מדורו של מרדכי הצדיק ואכלו שם בסעודה לכן נאספו כעת רח"ל מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע, וזה היה התקון שלהם (ורבים יצאו נגד דיבורו של אותו צדיק) ואני הקטן אביא ראיה לדבריו, שפידוע שאותו רשע 'היטלר' ימח שמו וזכרו, היתה מקפיד בכל יום יום שיהרגו דווקא עשרת אלפים איש לא פחות ולא יותר, [כך כתוב באנציקלופדיה - החשבון בדיוק לפי בתי הגז, וכמה שלא היה לו מקום בבתי הגז היה חופר בור גדול והכניס לשם לערך 1600 יהודים וכסה אותם, ויש כמה אנשים שזכו להינצל ולהשאיר בחיים ספרו את זה] וזהו מרומז כנגד עשרת אלפים שקלים ששקל המן הרשע - לאחשוורוש, שגם אז נתחייבו כליה מאותו סיבה - שנהנו מסעודתו של אותו רשע, כמו שאיתא בגמרא מגלה (יב): "מפני מה נתחייבו שונאייהן של ישראל שבאותו הדור בליה? אמר להם: אמרו אתם! - אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע" ע"כ. - עוד ידוע מענין משפט גירנברג שבדיוק נשפטו ונתלו עשרה נאצים ימ"ש, והם כנגד עשרת בני המן והם בעצמם גם אמרו כן, (ובהמשך נדבר מזה בהרחבה).

זו שא ז"ע נדדו בגלות ממקום למקום לתקן את ישראל עד שהגיעו לאושפיץ זו אושביץ, ושם הסמך מ"ם לא נתנם לעבור, וחזרו חזרה. רואים מכאן עד כמה גדולה האחיזה של הסטרא אחרא בעון מאכלות אסורות, עד שגדולי הצדיקים הקדושים כדוגמת מרן הבעל שם טוב, רבי אלימלך ורבי זושא, ורבי נתן אדלער והדברי חיים מצאנו ז"ע לא עלתה בידם לתקן את הקילקול הנורא ובלי התיקון נגזרה הגזירה רח"ל וכל האבידה הנורא של יותר מששה מיליון יהודים קרתה בגלל זה, ועוד רואים בזמנינו כמה רח"ל יתומים ואלמנות וגזירות נוראות ומשונות, וכל זה בגלל החטא הנורא של מאכלות אסורות. ותודה להשם יתברך שזיכה על ידינו לעשות 400 ספרים על עניני כשרות ומאכלות אסורות, על שחיטה ניקור חלב ודם, שהם כנגד 400 מחנה עשו דקליפה כנוע. ואפשר לפרש דהא דמרדכי הצדיק לבש "שק", כדי לתקן את ענין הנ"ל, "שק" גימטריה 400 [ראה באריכות בראשית חכמה].

ראה הגזרה הנוראה של אושוויץ ונסה לבטלו
מכתב שקתב הצדיק הקדוש מורנו ורבנו רבי ישראל
בעל שם טוב ז"ע לחברו הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט
ז"ע [כ"ן גילו הצדיק נסתר" - כ"ף קתב בכמה מכתבים
מהבעש"ט ז"ע אלו]
כאגרת הקדוש [דף קעב] (ג), מכתב ס' [נו' 183]: [נדפס
בספר 'התמים' - יצא לאור בוארשא י"ב לחדש תמוז
שנת תרצ"ו - חוברת רביעית] וזה לשונו:

ב"ה, אור ליום ג' ראה ת"ק ט"ח אושפיץ.
לחברי הרב הק' מ' מרדכי מטלוסט
למעש' (למשן שמו) תקף לבוא פי רואה אני דברים לא
טובים על הקהלה, וטובים השנים מן האחד ונמתיק
סוד, 'וסוד ה' ליראיו', בטחוני חוק שתקף תבוא לפה
תקח אתך הקתבים הידועים לך ממורנו הק' נ"ע פי
נחוצים הם לי. תקבר דו"ש פאהבה נאמנה. ישראל בעל
שם טוב מטלוסט. עד כאן.
וכן ידוע שהאחים הקדושים רבי ר' אלימלך ורבי

אֵיִתָּא בְּגִמְרָא מְגַלָּה (ד' ע"ב): "חֵיב אָדָם לְבִסּוּמֵי בְּפוּרְיָא עַד דְּלֹא יָדַע בֵּין אָרוּר הָמֶן לְבְרוּךְ מְרַדְכֵי". וְהַעֲנִין הוּא שְׁעַל יְדֵי שִׁישְׁתָּה יִין, יִזְכֶּה לְצִאת מְגַשְׁמִיּוֹת הַדַּעַת, וְלִהְיֶנּוּס לְרוּחֵינִיּוֹת הַדַּעַת – הַדַּעַת הָאֲמֵתִית וַיִּתְבָּאֵר לְהַלֵּן.

כְּתוּב בְּסֵפֶר קֵב הַיִּשְׂר (פֶּרֶק קב): בְּשֵׁר בְּגִימְטְרִיָּה מְנִין הַשְּׁנַיִם שְׁחִיו הָאֲבוֹת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בִּיחַד עוֹלָה תַק"ב בְּגִימְטְרִיָּה בְּשָׂרָא שְׁהָם בְּקְדוּשָׁה, כְּנָגֵד הַקְּלִפָּה שְׁכְּתוּב בְּפִסּוּק (שְׁמוֹת כב ל) וּבְשֵׁר בְּשִׁדָּה טְרַפָּה לֹא תֹאכְלוּ, (וַעֲיִן עֵץ חַיִּים שְׁעַר מ"ט פ"ו). – וַיֵּמַר אֵיךְ גִּיטָא "אָרוּר הָמֶן" גִּימְטְרִיָּה 502 – וְכֵן "בְּרוּךְ מְרַדְכֵי", גִּימְטְרִיָּה 502 בְּגִימְטְרִיָּה תַק"ב, שְׁהוּא סֶךְ "בְּשֵׁר", הֵינּוּ שְׁעַל יְדֵי אֲכִילַת בְּשֵׁר אֲפֹשֶׁר לְעֵלוֹת לְבַחֲנֵיהָ הַנִּשְׁגָּבָה שֶׁל "בְּרוּךְ מְרַדְכֵי", וְאֲפֹשֶׁר חֲלִילָה לְרִדַּת

והנה איתא בזהוהר (עין חלק ג' דף קכ"ד עמוד ב', וזהוהר חדש רות, דף ק"א ע"ב), כי מבין שתי הקליפות הנזכרות לעיל, דהיינו מקליפות שור וחמור, יצא קליפה אחת הנקראת "צפע", כי "משורש נחש יצא צפע" (ישעיה יד, טו), ו"צפע" גימטריא "עמלק" – ר"מ, ולכן צריכין אנו לכתוב בספר תורה במי עפץ (עין גיטין דף י"ט עמוד א') שהוא אותיות "צפע" בהיפוך אתוון, וזכה אנו מכניעין הקליפה של צפע, מה שאנו כותבין חספר תורה במי עפצין.

ונחש הוא ראשי תיבות: נחש, חמור, שור – שהן שלש קליפות הראשונות שבשבועים אומות. וקליפות "שור" "חמור" גימטריא "צרעת". ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בראשית רבה פ"ב, ד) הני סלעין דנחש היא צרעת, ולפי שהנחש דיבר לשון הרע, נלקח בצרעת.

והנה קליפת צפו בן אליפז, בן עשו, שהשור שלו הוא סמאל" ולילית הרשעה, עשו בקטרוגם חורבן גדול בארץ פולין וליטא כמו שכתבתי לעיל (בד"ה והנה הנעלם), ולקחו השונאים בעוונותינו הרבים הספרי תורה שנכתבים בקדושה על גבי העור מצד בשר, שהוא גימטריא תַק"ב, ולא על גבי דוכסוסטוס, שהוא מצד השערות, ונכתב דוקא במי עפץ, שהוא נגד קליפת עמלק. ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף י"ח עמוד א') בספר תורה שנשרף עם רבי חנינא בן תרדיון, אותיות פורחות והקלף לחוד נשרף. וכן בגזירות פולין היו נשרפים כמה אלפים ספרי תורה, שאותיותיהן פרחו, והקלף והעפץ נשרף. והשונאים אינם יודעים, שמכח זה אין להם שום אחיזה בקדושה, כי התורה צייתה (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו" – באכילה הוא אסור, אבל מותר לכתוב על גבי עור נבילה וטריפה, וזכה היה להם אחיזה בקדושה, ואחר שנשרפו הספרי תורה – מאותו היום נתמעטו כח הקליפות הנזכרות לעיל, ויפריח כח שור וחמור שבקדושה, שיבואו תרין משיחין: משיח בן דוד ומשיח בן יוסף, והמקדש של מעלה ירד למטה.

ז. והנה כתבנו לעיל, דמכח חטא אדם הראשון נעשה מן אות אל"ף אות עי"ן, וזהו בתיבות "כתנות עור", שהיה צריך להיות "אור" – באל"ף, ולכן "נגרן מפריד אלוף" (משלי טו, כח), כמבואר ענין זה בכמה ספרי מקובלים (עין של"ה ח"א, מאמר בית דוד, דף טו), והאבות תיקנו חטא ופגם זה על ידי שלש תפילות: שחרית, מנחה, ערבית – שהן ראשי תיבות "שמע". והנה ידוע (עין זוהר חלק א', דף קס"ו עמוד א', ותיקוני זוהר בסופו, תיקון י', דף קמ"ז עמוד ב'), שמכח חטא אדם הראשון גברו שתי קליפות: שור וחמור, וחמור הוא קליפת ישמעאל, ושור הוא קליפת אדום, ותיבות "אדום", "ישמעאל" הן גימטריא תַק"ב, כמנין השנים שהיו האבות חיים בעולם הזה, כי אברהם היה חי קע"ה שנים, יצחק – ק"פ שנים, יעקב – קמ"ז שנים, קע"ה וקמ"ז – צרפם יחד – יהיו תַק"ב שנים, כי האבות הן בקדושה נגד הקליפה. וזהו הסוד (שמות כב, ל) "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", כי "בשר" הוא גם כן גימטריא תַק"ב, וקל להבין. [ויש להוסיף דקליפת עמלק הוא נקרא "כלב" ומדתו חצוף ועז פנים, וחשב המיילים "כלב עז פנים וחצוף" בגימטריה עם ד' תיבות 503 = בשר עם הכולל 503, כשארש חס ושלום נכשלים בבשר טרף, זה כוח עמלק. וזכה נרמז גם דברי המשנה (סוף סוטה), פני הדור כפני הכלב, ולתקן זאת מוכרחים להינצל ולהזהיר את הרבים על הכשרות].

והנה זה ידוע, ש"ראשית גוים עמלק" (במדבר כד, ט), מזרע עשו הרשע, ויש לו אחיזה באל אחר, כי "עמלק" הוא גימטריא ר"מ – כמנין "אל אחר" (שמות לד, יד), שהוא גם כן גימטריא ר"מ, וכנגדו בקדושה הוא "רוח הוי" (שופטים יא, טו). והנה כנגד שתי קליפות שור וחמור, יש בקדושה משיח בן דוד, שהוא יתגבר על הקליפה של חמור בסוד (זכריה ט, ט): "עני ורוכב על החמור", ומשיח בן יוסף איקרי "שור", כמו שאמר הכתוב (דברים לג, יז): "בכור שורו הדר לו".

לשאל תחתית - "ארור המן". ומפני זה אנו רואים היום שכל כף הרבה בחורים ואברכים יוצאים לתרבות רעה רח"ל, כמבואר באגרא דפרקא (אורח קכ"א, ועוד, ע"ש). - באור הדברים שעל ידי אכילת בשר פשר ומהדר, זוכים לעלות מעלה מעלה, ולתקן את כל הנצוצות, בחינת "ברוך מרדכי", ואם חלילה אוכלים בשר טרפה מקלקלים הכל, עד שמגיעים לבחינת "ארור המן". - ועל ידי ששותים ומתבסמים ביין ביום הפורים, מגלים מי הוא האיש אשר זוכה לאכול מאכלות פשרים, ומי הוא שחלילה נכשל במאכלות אסורים ובפיגולים, בסוד "נכנס יין יצא סוד", כי לפעמים נראה על אדם מסים שהוא נזהר ממאכלות אסורות ועל ידי ששתה יין הבאיש ריחו ונודע שהוא אינו נזהר ממאכלות אסורות ומגאל את נפשו בפיגולים. וזה הענין שחיב אדם לבסומי בפורי'א עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, והדברים נפלאים^א.

הרי רואים מכאן שכל השואה הייתה בגלל סכינים פגומים, וזה עכשיו המלחמה האחרונה לפני ביאת המשיח, והרבנים הרשעים האלו מחדדים את הסכין של הפצצה האטומית שיזרקו ח"ו על ארץ ישראל. ראו הזהרנוכם!!!

תביעה כא: אני תובע אותו על אשר גרם למשיח שימשיך לסבול צער ישראל ויתעכב מלבוא וכל הצרות והאסונות שנגרמים בגלל זה כמו שכתוב בזוהר הקדוש בתיקוני זוהר תיקון ל':

אוי להם לאותם אנשים הגורמים, שרוחו של משיח יסתלק וילך לו מהעולם, ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה, הם העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה. ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה וטעמי מצוה. ווי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזא והרג ואבדן בעלמא - אוי להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו עניות וחרב וחמס וביזא והריגות והשמדות בעולם.

מקבל יראת שמים ואומץ ועוזת דקדושה], ואז, ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, שיש הנראה כמרדכי ובאמת הוא ארור המן, ויש הנראה כהמן ובאמת הוא ברוך מרדכי, ועל ידי היין לא ירא מפני איש ויאמר את האמת, (מח"ב).

ח. ועוד אפשר לפרש: חייב איניש לבסומי עד דלא, כלומר שיקיים בעצמו את הלאו דלא תגורו מפני איש, וזה אפשר על ידי יין כמו שאמרו בגמרא (בבא בתרא), פחד קשה יין מפיו, [אפשר עוד לפרש יינה של תורה מפיו, וזה תורת הסוד שהלומד זוה"ק

אין המשיח נגלה, ואין ישראל נגאלים אלא על ידי מעשה התחתונים ותפלותיהם, בסוד תנו עז לאלהים

איתא בכתבי האריז"ל – שער הגלגולים (הקדמה טו):

... לפי שהנשמה הקדושה אי אפשר לה להכרת ממקום הקדושה, כי הבורא יתברך חשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח, אפילו נצוץ קטן של נשמה קדושה, וממקום קדושתו יתברך משפיע, וממשיך מזון אל אותם הנשמות שבתוך הקליפות ההם, ומאותו השפע נותנים גם הקליפות, ולכן רודפים להחטיא את האדם, כאחד הרודף וטורח אחר מזונותיו, ולא יבזו לגנב כי יגנוב למלא נפשו כי ירעב:

והנה כאשר נחרב בית המקדש, גלתה שכינה בין הקליפות, לפי שהנשמות שגלו ביניהם, אין בהם כח ויכולת לצאת מתוכם, כיון שנפגמו בחטאם. ועל כן שכינתו יתברך, אשר עליה נאמר כי ה' אלהיך אש אוכלה, נכנסת ביניהם כדי ללקט אותם נצוצות נשמות אשר בתוכם, ומבררת אותם ומעלה אותם למקום הקדושה, ומחדשם, ומורידם בעולם הזה, בגופות האנשים. וכזה תבין היטב סוד גלות שכינה. ומיום שנחרב בית המקדש, זו מלאכתו יתברך, עד שיכלה מלאכתו ללקוט כל הנשמות שנפלו בין הקליפות של האדם הבליעל ונתערבו בו מראשו ועד רגליו, ועד שיגמר ללקט אפילו אותם שנפלו עד הרגלים, אין המשיח נגלה, ואין ישראל נגאלים. כמבואר אצלינו בזהר בפרשת פקודי וז"ל, כד מטו רגלין ברגלין, כדין כתיב ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים. ואמנם אין השכינה מלקטת אותם, אלא על ידי מעשה התחתונים ותפלותיהם, בסוד תנו עז לאלהים. וכפי גדר מעשה התחתונים, כך גדר הוצאות הנשמות והנצוצות ההם. ואלו כל ישראל היו שבים בתשובה גמורה, היה כח בשכינתו יתברך להוציא כל הנשמות משם ברגע אחד. אבל חטאתינו מתישים כחה, וכמו שאמר הכתוב "צור ילדך תשי", וכאשר יכלו הנשמות מלצאת משם, אז גם שכינתו יתברך תצא משם, ויסתלק חיותם, וימותו הקליפות, והרשעה כלה בעשן תכלה, וזה סוד פסוק בלע המות לנצח וגו'. רוצה לומר, שהקליפות הנקראות מות, יכלו ויבולעו ברגע אחד, מסבת הסתלקות שכינתו יתברך מתוכם. וכל נצוצות נשמות אשר ביניהם כנזכר, עכ"ל.

כל זה נאמר לכל יהודי פרטי, אבל אתם רבנים שאחראים על הציבור ויודעים את האמת ולא אומרים, עליכם נאמר "אבל אנחנו אשמים על אחינו". ויתבעו אותכם על כל כזית וכזית שלא צעקתם לכל עם ישראל בקולי קולות, להסיר מכשול.

- תביעה כב:** אני תובע אותך על גודל הפגם של מאכלות אסורות בזה ובבא:
1. רוב אפיקורסות רח"ל מתנוצץ באדם על ידי אכילת נבילות וטריפות, (תורת משה פרשת קדושים).
 2. מאכלות אסורות פוגם אפילו בשוגג, אלא שיתשנה הפגם דבמזיד תעשה נפשו שקץ, ובשוגג תטמטם נפשו ונטמאת (אור החיים הקדוש פרשת שמייני).
 3. אם אתם קדושים ופרושים משקוצי נבילות וטריפות הרי אתם שלי, ואם לאו אינכם שלי (רש"י משפטים ל').
 4. אין עבירה גדולה כל כך כמאכלות אסורות שמזה יצאו מדינות שלימות לתרבות רעה (שו"ת דברי חיים סימן ז').
 5. כל מה שסובל האדם בעולם הזה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
 6. יוצא מרשות הקדושה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
 7. אוי להם ואי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותך לאחר מיתתך כאדם מגועל, כי הקב"ה גועלו בעולם הזה ובעולם הבא (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"א).
 8. מדבק נפשו בסטארא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הטומאה שורה עליו (זוהר הקדוש ח"ג דף מ"ב).
 9. נעשה פני חיה רעה (זוהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).
 10. נכנס בו מחשבת כפירה ומינות (רמב"ם).
 11. הבנים יוצאים לתרבות רעה ח"ו (אגרא דפרקא אות קכ"ו).
 12. מכניס טומאה בלבו ובנפשו של אדם (מסילת ישרים).
 13. למה משיח לא בא בשנת הכת"ר? – תשובה! עבור שוחטים קלים, (דרך הנשר, שמרו משפט).
 14. כל האוכל מאכלות אסורות מעכב ביאת משיח צדקינו – מי החריב את ביתינו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו? – מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? עבור שוחטים שמאכילים נבילות וטריפות (בריתמטה משה על הגדה של פסח).
 15. אין לו טהרה עולמית ומאבד חלק עולם הזה ועולם הבא (יש שכר עמוד מ"ב).
 16. נעשה מין ורשע (האר"ז"ל).

17. מליון יהודים נהרגו בשנת ת"ח עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק קב).
18. שלשה וחצי מיליון יהודים יצאו מן הדת בגרמניה עבור שוחטים קלים (שו"ת דברי חיים).
19. הבעל שם טוב בא לעולם לתקן השחיטה (ברכת אברהם).
20. מחזה מחרידה ומזעזע: השוחט אינו שוחט עוף או במה, רק שוחט את עצמו.
21. אכילת נבילות וטריופות חמור יותר מחילול שבת קודש (חפץ חיים).
22. רואים אנו מכל זה ג"כ דהמכשול במאכלות אסורות מביא את האדם לידי מינות ועבודה זרה רח"ל, והוא כדברי הרה"ק מאפטא זי"ע שאמר לאיש ההוא שאם לא אכל
- בנו חמץ בפסח אפשר להושיעו, כי בזה תלוי כל ענין חטא עבודה זרה, דאם אכל חמץ בפסח ח"ו אין לו הזכות ואפשרות לינצל מחטא עבודה זרה, מה שאין כן אם ניצול מאיסור חמץ.
- תביעה כג:** אני תובע אותו על גודל האסונות וההפגמים שהכשיל אותנו על אף ששלחנו להם את הספר כור ההיתוך ויודע מה שקרה שם, והם היו שוגגים והוא הכשיל אותנו במזיד!!!
- זה סיפור שקרה לפני כארבע מאות שנה בעיר איפה שה"מגלה עמוקות" היה הרב שמה [בעיר קראקא]. וזה זיעזע אז את העולם כולו, ובמיוחד את יהודי אירופה, ומעשה שהיה כך היה:

*

קצבים יראים ושלמים בעלי צדקה מאכילים בשוגג ובלתי יודעין עיר שלמה של רבבות אלפי יהודים עם בשר חזיר ממש.

18 נקודות מהסיפור

תוכן הסיפור:

1. מה שקצבים מסוגלים לעשות.
2. גדולי ישראל נופלים במלכודת.
3. דרך ושיטה לרמות את כלל ישראל באכילת ונבילות וטריופות.

4. קצבים מחלקים צדקה ביד רחבה לכל נרשא ונצרך.
5. לקצבים מקום מכובד בכל עיני הקהילה ועומדים במרכזה.
6. מקום מיוחד בשמחות ובאירועים משפחתיים מוכן עבורם בכל אירוע.
7. הבחורים המכובדים היפים והטובים ביותר חתניהם.
8. בית החיים מתמלא בנשמות של צעירים שנקטעו בדמי ימיהם.
9. אנשים צעירים משאירים אלמנות ויתומים ל"ע.
10. ילדים צעירים נפטרים מן העולם ללא עת ומשאירים הורים מלאי צער.
11. העיר כולה על גלגלים.
12. אלפי קילוגרמים של בשר נזרקים לאפתות.
13. כלים בערך של מליוני דולרים נשברים ונזרקים לזבל.
14. עשרות בחורים ואברכים תלמידי חכמים עוזבים את הדרך הישר.
15. מנקרים מאכילים חלב ודם לעיר שלמה ששמה קראקא במשך עשרות שנים.
16. תלמידי חכמים - רבנים - דיינים - גאונים וצדיקים - ראשי ישיבות כלי קודש - סופרים - שוחטים מלמדים - בני ישיבות - חסידים ואנשי מעשה, - תינוקות של בית רבן ועשרות אלפי משפחות חשובות אוכלים נבילות וטריפות חלב ודם עשרות שנים.
17. בכיות ויללות עד לב השמים בכל קראקא.
18. ה"מגלה עמוקות" גוזר עשרות תעניות בגלל עשרות המגיפות.

הסיפור ממבט אחר

כמה היבטים של המעשה הנורא

ההבדל בין מאנסי לקראקא - ארץ ישראל

1. לקראקא היה רב אחד - במאנסי ישנם מאות רבנים.
2. בקראקא היו שני קצבים - במאנסי מאות קצבים.
3. בקראקא האכילות טריפה בשוגג - במאנסי במזיד.
4. בקראקא זה קרה מתחת לאפו של הרב, - במאנסי הוא בהכשר ובהסכמתם של חלק מהרע-בנים.

5. קראקא היתה רק עיר אחת - במאנסי ישנן מאות קהילות חרדיות, שהוא חלק גדול מכלל ישראל.

6. בקראקא הקצבים חזרו בתשובה בהתעוררות הראשונה - במאנסי לאחר עשרות שנים של זעקה מרה על ידי רבנים גדולי ישראל, ואנשי המחנ"ט (ראשי-תיבות: מאכילית חלב נבילות וטריפות) עדיין עוד ישנם מאכילי חלב.

7. בקראקא הקצבים חששו מאימת יום הדין הגדול והנורא - במאנסי למאכילי הטריפות לא הי' כל פחד.

8. בקראקא הרבנים קרעו לבבם ובכו על חורבן בית המקדש - במאנסי לוקחים חלק גדול של הרבנים קרוב למליון דולר דמי הכשר, בכדי להתגונן נגד הרבנים המעוררים, להשתיק את הערעור, ולטשטש את המוחות היהודים התמימים ולא להרשות חלילה ליהודים שיפסיקו לאכול בשר טריפה.

9. בקראקא בסך הכל במשך 40 שנה מכרו כל כך הרבה נבילות וטריפות, ובניו יורק מוכרים ביום אחד כמו כזו כפי שמכרו שם במשך כל השנים, כי בקראקא לא הי' אקספורט ביזנעס, אבל בניו יורק מפיצים אלפי טונות של בשר כל יום לכל האטליוזים בכל ארצות הברית ולכל המסעות שם, לבתי המלון, למסעדות, לקעיטערערס, לבתי החולים, למטוסים אלפי טונות בשר בתוך חודש (ובפרט סאלאמיס, פרענקפורטער, נקניקיות שהם מטובלים בחלב, לשונות וכבדים ועוד).

מתי תהיה לנו הזכי' שהרבנים יצוו שהעיר הטריפה ששמה ניו יורק וארצנו הקדושה בארץ ישראל ישברו את הכלים הטריפים, ולזרוק את כל הבשר הטריף לזבל.

אנחנו מבקשים מהבית דין לשפוט אותו אחר שידע הכל ועשה הכל במזיד. למען בצע כסף!!!

עד כאן כתבנו כ"ג תביעות הזמנה לרבנים המכשירים שיבואו לדין תורה, ואם לא יבואו, יקבלו היתר ללכת לבית משפט ויעקלו הבית שלהם עם המיליוני דולרים שקיבלו לרמות את היהודים.

בבית הדין נביא אתנו בעזרת השם מומחים גדולים בכל תהליכי השחיטה מא' עד ת' וניתן להם טופס של 310 שאלות למלאות, לראות אם יש להם ידיעה קטנטונת מהנעשה בשחיטה, [התביעה היא תביעה ייצוגית - על כל היהודים אני תובע], ויראו עין בעין שלא יודעים מה הולך בשחיטה בין ימינם לשמאלם,

והוֹרֵץ מֵהַכֶּסֶף שֶׁאֵנָּה תֹבֵעִים אוֹתָם גַּם יַעֲבִירוּ אוֹתָם מִלֵּהוּיֹת רַבִּינִים, כִּי הֵם שִׁקְרָנִים זֵיפָנִים וּמְכַשִּׁילֵי הַרְבִּים.

עַל כֵּן אֵנוּ מִבְקָשִׁים מֵהַבֵּית דִּין לְשַׁלּוֹחַ לְהַרְבֵּ... הַזְמָנָה לְדִין תּוֹרָה:

הַכּוֹתֵב וְחֹתֵם:

יוֹם י"ב אֱלוּל תשע"ה

אֲבִישִׁי בֶן לָאָה

$$125 \cdot 5 = 625$$

$$625 \cdot 5 = 3125$$

$$3125 \cdot 5 = 15,625$$

$$15,625 \cdot 5 = 78,125$$

$$78,125 \cdot 5 = 390,625$$

$$390,625 \cdot 5 = 1,953,125$$

$$1,953,125 \cdot 5 = 9,765,625$$

$$9,765,625 \cdot 5 = 48,828,125 \text{ מיליאן}$$

המקיים נפש אחת מישראל באיכו קיים עולם מלא

מִשֶׁה רִבֵּנו ע"ה הַבְּטִיחַ!

זוה לשונו הקדוש: ברעיא מהימנא ספר במדבר פרשת נשא (דף קכד ע"ב): והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדר ינחנו ואין עמו אל נכר.

מִשֶׁה רִבֵּנו עָלִיו הַשְּׁלוֹם הַבְּטִיחַ: מִשׁוֹם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מֵאֵילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזוֹהַר, עַל יְדוֹ יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

רבותי עכשו זה הזמן, אנחנו כבר בסוף הגלות לפני פצצות אטום, בואו ונתארגן כלנו להציל כל נפש מישראל ולהכניסו לתבת נח. ויהי רצון שיערה השם עלינו רוח טהרה, ונזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו.

על כן, בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובוודאי תיכף ניגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו - "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ולמדו בכל יום זוהר הקדוש וכך גלף כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

ספר

שלושה ספרים נפתחים

ספר א. טירחא דציבורא

ספר ב. מבלבלי ציבור המתפללים

ספר ג. מדריך לשליח ציבור

מטרת הספר לעורר ולהזהיר על כמה ענינים שיחידים מטריחין על הצבור, והצבור יושבין ושוהין לבטלה, וגורמת הרבה קלקולים כמו: ביטול הזמן –

הפסד ממון – מכשולות בעבירות חמורות כמו עון לשון הרע ורכילות – קלות ראש בתפלין – ביטול שלום בית – איבוד פרנסה – ביטול תלמוד תורה דרבים, עד 22 איסורים ויותר.

הספר מפיץ אור מזהיר בכל עניני טירחא דציבורא וכוללת (א) חומר הדבר להטריח הצבור וגודל עונשו – גם באין בא לשום מכשול.

(ב) כל הלכות הנוגעין: על מי להמתין בשמונה עשרה ועל מי לא.

(ג) רב בבית המדרש שאינו שלו, סתם נכבדים, ועוד הרבה.

(ד) שיעור המתנה בתפלה.

(ה) עצות להמאריכין היאך יתנהגו – שלא לבטל חזרת השי"ץ.

(ו) מניין מצומצם היאך יתנהגו.

(ז) חובת המתפללין לפני העמוד.

(ח) היאך יתנהגו המאריכין שלא להטריח הצבור.

(ט) מוסר גדול מהתנא הקדוש ר' עקיבא.

(י) שאר דברים שמצוי בהם טירחא דציבורא.

יצא לאור מחדש עם הוספות ותיקונים

ברוקלין שנת תשנ"ב לפ"ק

לחשיג הספר אצל פראזשיעקט שיהל טלפון: 901-901-201

טירחא דצבורא

מפתח

- א. פרק א. טירחא דצבורא, עפ"י דחז"ל ג
- ב. מוסר השכל ו
- ג. הלכה למעשה כדיני טירחא דצבורא ז
- ד. עונש וחומר הדכר להטריח הצבור, אפילו אין מפסידים כלום עי"ז, (עפ"י הנ"ל) ט
- ה. כשהצבור נטרדים או נכשלים עי"ז באיסורים י
- ו. מנין מצומצם יא
- ז. שאר עניני טירחא דצבורא הצריכין תיקון גדול יא
- ח. פרק ב. עצות להנכבדים וחשובים יא
- ט. פרק ג. אבן הכותן מי הוא כאמת אדם גדול יב
- י. חובת התלמידי חכמים ואנשים מכובדים ושאר חשובים מצוי שמחטיאים את הרבים יב
- יא. תכסיס יצה"ר לתפוס הגדולים ברשתו, ועי"ז יכנעו תחתיו כל העם, בפרט בקדיש שהוא ענין נורא יג
- יב. מאות ואלפים חוטאין על ידו ונחשב כאילו חטא הוא יג
- יג. מה הוא אדם חשוב — ודין "מזרח וואנט" יד
- יד. גם סתם אדם עלול להחטיא רבים וחילול השם טו
- טו. חומר חילול השם, תשובתו קשה, ונמשך על ידי זה אחר עבירות רבות טו
- טז. המקיים מזכה הרבים טו
- יז. מליצה יפה וגם נאה, דברי שלום ואמת טו
- יח. המטריח הציבור באריכתו שמאריך — וכן הש"ץ הממתין עליו עור על 22 איסורים טז

דפוס אופסט, "מוריה"
MORIAH OFFSET CO.

115 EMPIRE BOULEVARD

BROOKLYN, N. Y. 11225

(718) 693-3800

ספר טירחא דציבורא

פרק א שאלה:

יש בתי מדרשים גדולים שמתפללין שם מנינים הרבה ומצוי גיין המתפללין איזה אדם נכבד הנקרא "שיינער איד" ומאריך בתפלת שמונה עשרה, והוא טירחא דציבורא מאין לשער כי העם ממהרין מאד למלאכתן וגורמת הפסד ממון, וזמן, וביטול אכילת סעודה, או אמירת ברכות ובהמ"ז ונט"י כראוי או ביטול שלום בית, כי מגיע לכיתו ברגע אחרונה וכנוגש צועק לאשתו מהר מהר כי בא מועד העבודה ועליך להכין לי סעודת הבוקר לשעה, וסעודת צהרים בחבילה. והרבה שגומר סעודתו על אם הדרך, ואין לו מים אחרונים, והפירורין מתפורין בכל עבר ופינה, ובאין לידי כעס ורוגזה על בני בית וחברים הנוסעים עמו, וכך באין לידי עבירה בבית המדרש שמדברין בגנאי אותו הנכבד, ולועזין עליו, כי מאריך במכוון שיראו כי הן הן גבורותיו, וזולת זה מעשיו כשאר בני אדם, ובשאר התפלה מקצר ועולה, גם באין לידי שחוק וקלות ראש בתפלין, והפסקה בין שמו"ע לנפילת אפים.

תשובה:

טירחא דציבורא — שאין בו שום הפסד ממון להצבור — עפ"י דחז"ל

א) הנה זה דבר פשוט וברור לכל יודע ספר קצת כי טירחא דציבורא ענין גדול מאד הוא, ומצינו הרבה מצוות נחוצות שויתרו עליהן חז"ל משום טירחא דציבורא שמזה יש לדון עד כמה לחוש לה, וכל שכן בנידון דידן שמפורש בשו"ע להדיא להחמיר:

(ב) בסי' קכ"ד רמ"א ס"ג ז"ל: ואם יש יחידים בקהל שמאריכין בתפלתן אין לש"ץ להמתין עליהם **אפי' היו חשובי העיר**. וכן אם הי' מנין בבית הכנסת אין להמתין על אדם חשוב או גדול שעדיין לא בא, עכ"ל.

(ג) במ"א שם סק"ז, דעכשיו נהגו להמתין על האב"ד משום שמתפלל מלה במלה והיחידים המתפללין מלה במלה יוכלו לומר קדושה עם הצבור. ולכן אף אם אין אב"ד בעיר יש להמתין על המתפלל מלה במלה, אבל כשמאריך אין להמתין עליו. וכתב בספר זוטידים (סימן תשפ"ד) שאם אחד צריך להאריך וירא שיתלוצצו עליו ומתבלבל יכול לילך לאחוריו בשעה שמתחיל החזן אע"פ שעדיין לא גמר תפלתו ויחזור למקומו ויגמור. וכ"פ שו"ע הגר"ז ומ"ב וש"א. ולפי זה הוא הדין אם מתבלבל מפני שממתינין עליו.

(ד) וכתב בפרי מגדים (א"א ז'): ומי שאין מטריח הצבור אשריו. ועי' נחלת צבי הביא מה שסיים שם **דמענישין אותו על שנטריח צבור,** עכ"ל.

(ה) מה שדיברו הפוסקים שלא להמתין על החשובים ונכבדים המאריכין היינו אפילו ליכא רק בה"כ אחד בעיר, אבל ביש כמה בתי כנסיות ומנינים שמתפללין באותו מקום על אחת כמה וכמה שעל הנכבד לחפש אחר מנין המתפללין לאט לאט ולשעבד עצמו להתפלל אז, ולא לשעבד אחרים לו (אחרונים שם).

(ו) בערוך השלחן (ס"ח) ז"ל: אם רוב הצבור חוטפים נכון להמתין על מי שמתפלל מלה במלה לא ארוך ולא קצר, ולכן ברוב מקומות ממתינין על הרב **והוא מסתמא לא יאריך מפני טורח הצבור,** ואם יש אנשים שמאריכין בתפלתם לא ימתין עליהם אפי' יהיו חשובי העיר. **ואם גם הרב מאריך הרבה עליו לצוות שלא ימתינו עליו,** וכן בתחלת התפלה כשיגיע הזמן ויש מנין לא ימתינו אפי' על החשובים. וכלל הדבר **דטירחא דציבורא גדול מאז.** ועיין שם דאם יש להרב חולי מעיים וכיוצא יצוה שלא ימתינו עליו.

(ז) וכ"כ כמג"ב לבעל שו"מ (קכ"ד ח') בשם א"ר שגזר הרב אב"ד לא יאריך. וגם יקדים לבית המדרש שלא יצטרכו להמתין עליו.

טירחא דצבורא

ה

ח) רב ואב"ד שמתפלל בבית המדרש שאינו שלו אין לו מעלה יותר מסתם אדם חשוב. ומה שנזכר להמתין על אב"ד דוקא בבית המדרש וקהלה שלו (אחרונים סי' קכ"ד). ודוקא הוא בעצמו שכן נהגו, אבל על בנו, וחתנו, וכיוצא לא.

ט) אדם נכבד שמתפלל והש"ץ ממתין עליו והוא אינו מרוצה בכך שימתינו עליו מחמת טירחא דצבורא, ומחשבה זו מטרידה תפלתו מותר לו לרמוז לש"ץ שיתפלל כדרכו ולא ימתין עליו (שע"ת ק"ד סק"א), והוא הדין וכל שכן בקריאת שמע אפילו בפרשה ראשונה (ני"שע"ת שם, ובסי' ס"ג ואחרונים).

י) בשו"ע (סימן נ"ג סעי' י"א) ח"ל: ש"ץ שמאריך בתפלה כדי שישמעו קולו ערב, אם הוא מחמת ששמח בלבו על שנותן הודאה להשי"ת בנעימה תבא עליו ברכה והוא שיתפלל בכבוד ראש ועומד כאימה ויראה, **אבל אם מכויין להשמיע קולו ושמח בקולו הרי זה מגונה, ומכל מקום כל שמאריך בתפלתו לא טוב עושה מפני טורח הצבור, עכ"ל.** וכן כתב בשו"ע הגר"ז ומ"ב וש"א.

יא) במ"ב (ס"ק ל"ו) כתב ביש"ש (סי' נ') **אסור להאריך שלא ברצון הקהל בשבת ויו"ט, ואף ברצון הקהל יותר מדאי מגונה, עכ"ל.**

יב) בא"ר ובכאר היטב העתיקו שם על דין ההוא מספר חסידיים דבשעה שיצא רשב"ג ליהרג אמר לר"י כהן גדול אחי מפני מה אני יוצא ליהרג, אמר לי' **שמא היית דורש ברבים ושמח לבך ונהנת מדברי תורה א"ל אחי נחמתני, ע"כ.**

יג) ובשבילי דוד (שם) דכן הוא בדרשן העומד לומר דברי כבושין לעם, אם מכויין להשמיע קול דיבורו ומכל שכן אם מכויין להראות כי בקי הוא בלשונות שונות **במה יפה הוא מש"ץ הזה, עכ"ל.** הרי לן מזה דכל הנהנה מד"ת ותפלה...

יד) בכף החיים סיים על החזנים כי **אריכות הקולות הוא אריכות הגלות** (סי' נ"ג אות נ"ז).

טו) בשערי תשובה (סימן נ"ג ט"ז) בשם אמונת שמואל (סי' ט"ז) בזקן שקולו נמוך **ומאריך בתפלה יכולין לדחותו.**

טז) בשו"ת פרי ישע (סי' כ"ח): ממה שהביאו הפוסקים ובראשם הא"ר דין דספר חסידים על דין דסי' נ"ג מוכח, **דכל שנהנה האדם על ידי דברי תורה ותפלה נענש קשות ואין זה חידוש כלל, ונכלל במה שאמרו חז"ל "כל הנהנה מדברי תורה נוטל חייו מן העולם"** (אבות ד' ח'). ומכאן מוסר גדול לאותן בני אדם העושין כל היום מעשה זמרי ובעת התפלה זורקין הטלית לכסות פניהם עד החזה ומאריכין בתפלת שמונה עשרה להראות חזותן לרבים כאילו הוא מאנשי מעלה, אוי להם בעולם הזה שעושין תפלת שמונה עשרה המקודש שבתפלות קרדום לחפור בה, להתגדל ולהתפאר, ונמקום שאמרו חז"ל אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש והכרת שפלות עצמו, עוד בא להתייהר, ואינו חש לעונש הנורא שחרוץ בספר חסידים ובפוסקים. וגם עולם הבא שלו מאכד בידים, כי אמרו חז"ל (ב"ב) כל מי שאינו תלמיד חכם ומתלבש בלבוש של תלמיד חכם אין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה לעולם הבא. ועוד אמרו (אדר"נ י"א ב') כל המגביה עצמו על דברי תורה סוף שמשפילין אותו ודומה לנבלה מושלכת בדרך כל עובר ושב מניח ידו על חוטמו, עיין שם שזאריך.

ומסיים שם בזה הלשון: העולה מדברינו דמי שמאריך בתפלתו כדי שיכירו וידעו כי אדם גדול הוא, לבד **ממה שמתחבר עם ג' כתות שאינן מקבלין פני שכינה** כי עסקו משולבת משלשה מדות הגרועות, שקר — גאווה — ליצנות — **החמור שבהן שנהנה ומתגאה בתפלה קדושה שעל זה נענש רח"ל מרות ג'עולם הזה ונדחה ממחיצת הקב"ה לעולם הבא. וש"ץ שנמתין עליו הרי זה מסייע לעוברי עבירה וגם נענש על טירחא דצבורא שגורם וכו' עכ"ל.**

יז) מה שכתבו האחרונים שלא להאריך גדר הדבר שיאמרו מלה במלה בחיתוך התיבות היטב זה אחר זה ולא יותר כגון למשוך ביטוי התיבה בכוונות וכיוצא (הפוסקים סי' קכ"ד).

מוסר השכל

יח) ומצינו בש"ס ברכות (לא). כך הי' מנהגו של רבי עקיבא כשהי' מתפלל עם הצבור הי' מקצר ועולה מפני טורח הצבור,

טירחא דצבורא

ז

וכשהי' מתפלל בינו לבין עצמו אדם מניחו בזוית זו ומוצאו בזוית אחרת, וכל כך למה מפני כריעות והשתחוויות, ע"כ.

רואין אנו שאדם גדול כרבי עקיבא גדול הדור בזמנו ובלי ספק שבפמליא של מעלה שמחו לקראת תפלתו, ועלתה להיות כתר לקל עליון כמבואר בזה"ק, ופעל לבטל גזירות להמתיק דינים, ולהשפיע שפע בכל העולמות, ורבי עקיבא לגחיל מדריגתו ודאי הרגיש בכל אלה ועם כל זאת ויתר על כל הני משום טירחא דציבורא. על אחת כמה וכמה אגן יתמי דיתמי שאין לנו השגת כל שהוא, מה היתה תפלת אותן הצדיקים אפילו כיתוש לגבי ענק. פשיטא דפשיטא שאסור להאריך במקום טורח הצבור, ובצדוק נאמר רבי עקיבא מחייב לע"ל כל המאריכין בצבור. עאכו"כ כשמחשבתן משוטטת אז כהבלי עולם הזה.

יח*) מבואר בספרים הקדושים (עבודת ישראל, ועוד), כי כל המחשבות והעצות העולים במחשבה בעת התפלה, כולם לא יחקיימו בידו. והוא בדוק ומנוסה, וכל אחד יכול לראות זה בעצמו, ואם לפעמים נראה שעלתה בידו יתבונן וימצא שהפסיד יותר מזה במקום אחר.

הלכה למעשה בדיני טירחא דצבורא

העולה מכל הני"ל:

יט) דע! כי כל מקום שנזכר "מאריך בתפלה" היינו אם הוא יותר משיעור תפלה מלה במלה.

כ) אסור להטריח הצבור נגד רצונם. וטירחא דצבורא גדול מאד.

כא) בעל תפלה הממתין — על המאריך — גם כן בכלל האיסור, והעונש, כי בידו להתחיל התפלה מיד.

כב) יחידיים שמאריכין אפילו הם חשובי העיר, אין להמוין עליהם כלל. וכן אין להמתין אפילו על גדול בתורה.

כג) שיעור המתנה לש"ץ כשיעור שרוב בני אדם מתפללין מלה במלה שוהין בתפלתן והוא בערך 3-4 מינו"ט. ואוזר

שיעור זה יתחיל הבעל תפלה מיד ולא יסתכל כלל אנה ואנה על הצבור. לכד אם רב של אותו בית המדרש מתפלל עם אותו המנין נהגו להמתין עליו, אבל על אותו הרב החוב שלא להאריך יותר מהשיעור הנ"ל משום טירחא דצבורא.

כד) אם יש מנין בבית הכנסת ואיזה אדם חשוב או גדול עדיין לא בא, אין להמתין עליו, ואפי" רב ואב"ד אם אינו בבית המזדרש שלו.

כה) הרב אב"ד של אותו בית המדרש אם דרכו להאריך יותר משיעור דלעיל נכון שיצווה שלא ימתינו עליו והרי זה משובח.

גם יקדים לבית המדרש שלא לעכב התחלת החפלה, וילמוד ק"ו מרבי עקיבא שקיצר בציבור וכל שכן אנן.

כו) אדם נכבד שמתפלל וממתנין עליו ודבר זה מבלבל אותו, מותר לרמוז בידינו להש"ץ שלא ימתין.

גם מותר לילך לאחוריו, ואחר כך לחזור ולגמור תפלתו.

כז) רב ואב"ד בבית המדרש שאינו שלו דינו כסתנו אדם חשוב, וכן דיין ומר"צ.

כח) בן הרב וכן חתנו דינם כסתם אדם חשוב.

כט) חובת בעלי תפלה לשנן היטב דיני טירחא דצבורא שלא יכשלו בהמתנה שלא כדין ומטריח הצבור שלא כהלכה.

ל) מי שמאריך בתפלה וכוונתו לש"ש יעיין להלן ב"עצות לנכבדים וחשובים" היאך לנהוג, ואם כוונתו לשם שמים ולא להראות תפארת גדולתו לרבים, בודאי ינהוג כן.

לא) זכות הרבים להדביק כתב לפני העמוד (ברשות רב בית הכנסת) דכשאיך הרב מתפלל עם אותו המנין ימתינו בשמו"ע דלחש 3-4 מינו"ט ויועיל שלא לחטוף ולא להאריך. וכבר נהגו כן בכמה בתי מדרשים.

עונש וחומר הדבר להטריח הצבור — אפילו אין מפסידין כלום על יד זה (עפ"י הנ"ל)

לב) המטריח הצבור מענישין אותו, כי ענינו גדול מאד לג) בעל תפלה הממתין על המאריך גם כן בכלל מטריח הצבור, איסורו, ועונשו.

לד) אדם נכבד המתעקש שהש"ץ ימתין עליו עובר איסור, ומבואר בפמ"ג וש"פ הנ"ל שמענישין אותו. ובפרט בזמן הזה שיש לו כמה עצות כדלהלן.

לה) אם אותו המאריך אינו זהיר לשמוע היטב וזרת הש"ץ ולענות אמן ויהא שמיה רבה כדבעי נענש יותר דמי ביקש זאת מידו שימתינו עליו וישמע חזרת הש"ץ, יותר טוב היה אלו לא המתינו לו והיה אונס, מעכשיו שהוא פושע, דו"ק היטב וזה.

לו) מי שמתחיל שמו"ע אחר שהתחילו הצבור, אע"ג שאינו מאריך יותר מאמירת מלה במלה, אין להמתין עליו, דזה פושע הוא ואפי"י הסיבה משום שמאריך בקריאת שמע וכיוצא, עליו להתחיל להתפלל אדון עולם (תחילת התפלה) לפני הצבור כדי שיגיע לשמונה עשרה עם הצבור.

לז) המאריך התפלה כדי להראות לרבים את יקר תפארת גזולתו עלול ח"ו לעונשים קשין של קוצר ימים רח"ל כמבואר בדחז"ל ופוסקים הנ"ל, וגם נדחה ממחיצתו של הקב"ה, ואין עפרו ננמר לתחה"מ, ודומה כעבר על העריות כולן, כמאחז"ל סוטה בפ"ק א' להמתגאה, ומאריכין הגלות.

א) אם מאריך בתפלה להתפאר אין תפלתו נשמעת (סוטה ה. אמר חזק"י).

ב) וכן נתמעט מחשיבותו ונעשה פחות באנשים (שם, וברש"י), היינו אם הוא איש מכובד וגדול נעשה כפחות שבכפוחים לבסוף. אוי לה לאותה בושה, מי יוכל לעמוד בו.

טירחא דצבורא

(ג) אבל מי שדעתו שפלה עליו ומתרחק מיוהרא ואבירייהו ומצווה לש"ץ שלא להמתין על אריכווה מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב כל הקרבנות כולם. ותפלתו מתקבלת באהבה (שם:).

(ד) וכן המחשב הפסד מצות אריכות תפלה נגד שכר התחשבות עם "טירחא דצבורא" זוכה ורואה בישועתו של הקב"ה (שם, וברש"י).

(ח) רבי עקיבא התנא הקדוש שהשיג כל נ' שערים מחייב כל המאריכין בתפלה שהוא השיג באמת מעלת המאריכין כנגלה ונסתר גם היתה עבודתו אש להבת שלהבת קודש הקדשים ויותר על כל אלה לכבוד הצבור. מי יוכל לעמוד נגדו לעת"ל.

כשהצבור נטרדים או נכשלין עי"ז באיסורים

(ט) סתימת הפוסקים דכל איסורים שנשנו להטריח וצבור וכן עונשן היינו אפילו אין הצבור מפסידין כלום רק גוף הדבר שנומדין ומצפין בכליון עינים בכלל "טירחא דצבורא" וראי' משבז שחששו ג"כ לטירחא דצבורא (ולב"י בשם רשב"א או"ח קמ"ד בליכא רקן ספר תורה אחד אין לקרוא כלל קריאה השני' שלא יצטרכו צבור להמתין עד שיגללו, אף על גב דשבת היום וליכא ביטול מלאכה. ושאר הפוסקים מודים לו בגוף הדבר דאיכא "טירחא דצבורא").

(מ) וע"כ אם בנוסף יש בני אדם המפסידין על ידי זה ממון (שמגיעין מאוחר למלאכתן) או אכילת סעודה, או ברכה במרוצה ובלי כוונה, או ביטול שלום בית, או שיחה בטילה — בפרט עם תפילין — ליצנות, שחוק וקלות ראש בתפילין — לשון הרע, רכילות -- מחלוקת וריב עם הש"ץ למה ממתין — חילול השם שאומרים כי זה דרך התלמיד חכם אינם חסים על טירחת הצבור ומבזין כבוד התורה.

כל אלו העבירות ניתוספין לחשבון אותו המאריך (לבד אם ציוה שלא להמתין עליו), וכן הש"ץ שממתין עליו והם מכשילין הרבים שעליו כותב הרמב"ם בהל' תשובה כי אין מספיקין בידו לעשות תשובה.

מנין מצומצם

מא) וכן במקומות שיש מנין מצומצם ואחד מכיר כי בלא"ה ימתינו לו, ואינו מזדרז ועל ידי זה **מטריח הצבור**. כל הנאמר בענין "טירחא דצבורא" גם לו נאמר.

שאר עניני טירחא דצבורא הצריכין תיקון גזול
מב) ראוי להדגיש כאן כי מצוי גם בשאר עתים והזדמנות ענין "טירחא דצבורא", ומחוסר ידיעה נכשלין להטריח הצבור ו'בטוח שאילו ידעו מה שעושיין היו נזהרין בזה. ונפרוט כמה מהם:

א) מסדר קידושין שממתינין עליו, שלפעמים מבלבל גם כן כל סדר החתונה.

ב) נכבד או חשוב שממתינין עליו בסעודת בר מצוה — שבע ברכות — וכיוצא.

ג) מוהל או סנדק שממתינין עליו בברית מילה.

ד) ראוי לכל הני לעיין בחומר טירחא דצבורא הנ"ל, ולשים לב כי הרכה מהם שייכים גם כאן.

פרק ב

עצות להנכבדים וחשובים

הנכבדים וחשובים שמאריכין על חשבון הצבור כיון דלדעת הספרים אסור לעשות כן, לחנם כל עמלם, ומה שרוצין להרויח בתפלה ארוכה (כפי הסגולות של חז"ל להמאריך בתפלה) מפסידן, על ידי שעושיין כן על חשבון הצבור, ולא לזה כווננו חז"ל והעד על זה רבי עקיבא שויתר על כל מעלות תפלה ארוכה בשביל "טירחא דצבורא".

לפנינו צטטנו עצות טובות ליראי השם הרוצין להאריך בזפלה לשם שמים. ואם הכוונה באמת לשם שמים ודאי יאחזו באחד מהני עצות. והוא אבן הבוחן לדעת אם כוונתו לשם שמיב.

א. יאמר לש"ץ לא להמתין, וכשגומר תפלתו ילך למנין אחר לשמוע חזרת הש"ץ (תיכף, או אחר שיגמור תפלתו).

טירחא דצבורא

- ב. **יחפש** אחר מנין השוהה בתפלה יותר מן הרגיל וישתחף עמהם.
- ג. **ימתין** להתפלל חזרת הש"ץ יחד עם הבעל תפלה וזה תפלה בצבור גמור כמו שכתבו הפוסקים.
- ד. **יתקבצו** האוהבין להאריך, ויעשו מנין אחד יחד.
- ה. **אם** אינו מגיע לשמונה עשרה עם הצבור על ידי שמאריך בקריאת שמע וכיוצא, יתחיל תפלתו (מאדון עולם) לפני הצבור כדרך המדקדקים.
- ו. **וכן** ביש מנין מצומצם ועל כן ימתינו עליו בחזרת הש"ץ, יעשה כמו שכתבנו.

פרק ג

אבן הבוחן מי הוא באמת אדם נכבד וגזיול

- (א) **אם** גם בשאר התפלה מאריך.
- (ב) **אם** על חשבון עצמו גם כן מאריך, דהיינו שמתחיל להונפלל לפני הצבור וגומר אחריהן.
- (ג) **אם** גם כמתפלל בביתו ביחידות, מאריך בתפלה.
- (ד) **אם** לא צועק על הש"ץ היתכן, שלא המתין עליו (מאן ז' איזו זעיר איהו רב).
- חובת התלמידי חכמים ואנשים מכובדינו ושאר חשובים**

מצוי שמחטיאים את הרבים

(ב) **הנה** בעוה"ר מצוי תלמידי חכמים שעוסקין בעיון בספורים או מפלפלים עצמם בדברי תורה, כשעת חזרת הש"ץ או אמירת קדיש, ולפעמים דיין ומו"צ מורה הוראה לשואל כאמצע קדיש (כשאפשר להמתין עד אח"כ) לא יפה הם עושין. וראוי להעתיק בזה לשון שו"ע הרב (סי' קכ"ד ס"ו), וז"ל הקדוש:

ויש לגעור באנשים שלומדים בעת חזרת הש"ץ או אומרים תחנונים ואפי' אם מכוונים לסוף הברכה ולענות אמן

כראוי שלא תהי' אמן יתומה לא יפה הם עושים שאם הלומדים יפנו ללימודים עמי הארץ ילמדו מהם שלא לזאזין לש"ץ, ויעסקו בשיחה בטילה, נמצאו, מחטיאים את הרב"ם עכ"ל.

תכסיס יצה"ר לתפוס הגדולים ברשתו, ועל ידי זה יכנעו תחתיו שאר העם — בפרט בקדיש שהוא ענין נורא.

ג) בענין זה נעתיק דברים יקרים מפז ומפנינים מסה"ק מחזה עינים (מחזה ה' זל"ק):

כי עיני העדה המה כעיני האדם, כמו אם שולט יצר הרע על עיני האדם, על פי העינים ישלוט על לב האדם וכל אבריו, כן אם שולט יצר הרע על עיני העדה, על פי עיני העדה ישלוט על כל אנשי העדה (ראה מדרש שה"ש בכתוב עיניך יונים), ועל כן כל עמל יוצר הרע לצודד את עיני העדה, משל למה הדבר דומה למלחמה, כמו במלחמה אנשי כל מחנה ישימו עיניהם על שר הצנא ממחנה השניה להרוג אותו או לתפשו, כי אז יכנעו תחזיהם כל אנשי המחנה, כן דרך יצר הרע להלחם נגד שרי צבאות העולם אשר באור התורה והמצוה יהלכון, כי אם יתפוש את אחד אשר הוא שר התורה וגדול בישראל, אז יכרעו ויכנעו תחתיו רבים. ועל כן אל יאמר האדם גדול בתורה אנכי, עושה חיל במצות אנכי, ולא אירע רע. אל יאמר כן וישמור מאד מאד את נפשו, כי יצה"ר אורב עליו לתפשו, ושואף בכל מגמת חפצו לתפוש אותו בענין אחר קל, מלתפוש אחרים בעונות רבים וחמורים, כי על ידו יתחלל השם...

מאות ואלפים חוטאין על ידו ונחשב כאילו חטא והוא:

ד) אמרו חז"ל כי כל חטא, גם אם הוא קטן לפי הפעולה, אם הוא גדול לפי הפועל עונו גדול מנשוא מעונות ופשעים רבים וחמורים לפי הפעולה. כי על ידו יתחלל השם וכולם ילמדו ממנו לעשות כן. מאות ואלפים בני אדם יעשו חטא הזה, וכולם יאמרו אם הוא צדיק וחסיד, אם הוא רב ומורה הוראה בישראל עושה ככה, אנחנו בני אדם הדייטים על אחת כמה וכמה, ממנו נראה וכן נעשה, וכי יחטאו אשמים בראשו,

טירחא דצבורא

וקל וחומר הדברים כי הנה חז"ל אמרו "כל שאפשר למחונן באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם כולו" (שבת דף נ"ד). מי שאפשר למחות והוא רואה ואינו מוחה, אף שהוא בעצמו אינו חוטא, נתפס בעונם, מפני כי היה לו למרות, ואם היה מוחה לא היו חוטאים, אם כן על אחת כמה וכמה אם הוא בעצמו חוטא וממנו יראו רבים וכן יעשו, הוא נתפס בעונם, כי לא היה לו לחטוא, ואם לא היה חוטא המה לא היו חוטאים, וגם כל אשר יוסיפו סרה יחול על ראשו כמאמר דז"ל קלות שעשה אחאב כחמורות שעשה ירבעם, מפני מה תלה הכתוב בירבעם מפני שהוא היה תחלה לקלקלה (סנהדרין דף ק"ב), והנה אמרו חז"ל "כל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה" שלא יהא הוא כגן עדן ותלמידיו בגיהנם (יומא פז.).

(שם בנו' מחז"ע)

(ה) ע"י שיחתו בעת חזרת הש"ץ וקדיש הרי זה חילול השם גדול ונורא עד לב השמים והרבה מכשולות עצומות נגררין על ידי זה:

1) רואין תלמיד חכם ונכבד מזלזל ואומרים, מה הועיל לו תורתו אם מזלזל בדברים גבוהים.

2) אחרים למדין לזלזל בשיחה, וגם בלי שיחה אין מזדרזין כל כך לענות אמן ויהש"ר.

3) גם אצל המדקדקים מתקרר הזהירות וריזות באמנים על ידי זה.

ולא בלבד בעת שרואין שמיקל, אלא נשרש בלבכם קרירות לכל ענין אמנים. וחומר הדבר.

מה הוא אדם חשוב — ודין "מזרח וואנט"

1) גדר אדם חשוב שעבירות שלו הן בכלל חילול השם כי למדין ממנו להקל כל שנחשב לאדם מכובד "שיינער איד" בעיני בני אדם שם כמו רב — מו"צ — ראש ישיבה — מגיד שיעור — משגיח — מנהל רוחני — מלמד תשוב"ר — ת"ח מופלג וכו'.

2) וכל היושבין על מזרח (מקום החשובים) ג"כ בכלל אנשים חשובים. וכן אם לובש בגדים חשובים יוצאין מן הכלל כמו "געפארבטע בעקישע", "סטראקעס", "טילע"פ", "זילבערנע שטעקן".

גם סתם אדם עלול להחטיא רבים וחילול השם

(ח) גם סתם בני אדם אם מפטפט באמצע בית המדרש וניטל על ידי זה הערנסטקייט מכל סביבותיו. או שעל ידי שרואין אותו מדבר מתבטלין מלומר ככוונה שהם נייגעריג לדעת מה מדברין שם גם כן בכלל מחטיאי הרבים, וכל הנאמר לעיל אות ד' ולקמן אות י' גם לו נאמר.

(ט) וכל שכן כשמנהיג עדה — או ראש ישיבה אצל תלמידיו — וכן מלמד לתלמידיו — ואפילו אב אצל בניו, שכולן נגררין אחר הראש שלהם מיד ולדורות — אם מיקל ומזלזל בהזהירות עלול להחטיא הרבים אחת ולתמיד.

חומר חילול השם — תשובתו קשה — ונמשך עי"ז אחר עבירות רבות

(י) מי שיש בידו חילול השם ורבים חטאו על ידו, קשה לו לעשות תשובה, ואף גם כשעושה תשובה, לא נטהר מעון הזה כתשובה וכיוהכ"פ וביטורים עד מותו, ואם כן כל ימיו הוא עלול לחטוא כי לא נטהר מעבירה של חילול השם ותנן עבירה גוררת עבירה.

(יא) **תנן**, בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה וכורח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה, ששכר מצוה מצוה ושכר עבירה עבירה (אבות פ"ד), ונתכוונן אם אדם עושה עבירה אחת, היא גוררת לאדם עבירה שניה, ואחרי כן הלא כל אחת מהנה יש בכחה לגרור עבירה, ועל אחת כמה וכמה בהתחבר שתי העבירות יחד, לגרור עבירות, הלא גוררות ביתר עז, ואם כן אשר יש בידו אלף עבירות וכל אחת מהנה יש בכחה לגרור עבירה אחת, אל יחשוב האדם כי אין בכח אלף העבירות לגרור רק עוד אלף עבירות, **לא כן הדבר כי אם יש בכחן לגרור עוד אלף אלפים עבירות ויותר**, כמו אלף חוטים דקים, אשר אין בכח כל חוט למשוך רק משא ליטרא אחת, הכי כשהם שזורים יחד לא ימשכו רק משא אלף ליטרות, הלא אז ימשכו יותר מאלף אלפים ליטרות. והנה חז"ל אמרו כי עבירה אחת של חילול השם, גדולה מנשוא מכל עבירות של כריתות ומיתות ב"ד, **ואם כן גדול ועצום מאד מאד עון חילול השם, ויש בכח עון חילול השם אחד לגרור גבולות אחת עבירות רבות וגדולות, ביתר עז, מאשר יש בכח עבירות של כריתות ומיתות ב"ד.** (ע"כ שם בגיא חזיון).

המקיים מזכה רבים

(יב) **אבל** הנזהר כדבעי הרי הוא בכלל מזכי הרבים כי כל העם נמשכין אחריו לטוב וכל זכויותיהם נזקפין לחשבונו כמבואר בחוכת הלבכות באורך.

מליצה יפה וגם נאה, דברי שלום ואמת

שאלו פעם להגאון הקדוש מרן ר' עקיבא איגר זצ"ל למה מאריכין החשובים כל כך בקריאת שמע אע"ג שבשאר התפלה מקצרין.

ותי' בהיות אותו המאריך אינו מאנשי אמת, שכן מוכח ממה שמוקצו בשאר התפלה וע"כ קשה לו להגיע לתיבת אמת ולאמר (קר"ש מסיימת בתיבת אמת). וסיים דמזה הטעם ג"כ מאריכינ בשמו"ע כיון דאריכתן גורמת מחלוקת בבית המדרש ואין זה מדרכי שלום קשה להן להגיע ולומר ברכת שים שלום שהם מתנגדין לה.

*

המטריח הציבור באריכותו שמאריך — וכן ש"ץ הממתין עליו עובר 22 איסורים

(א) עובר על איסורין אלו: גדולה לענות ישראל.

- (1) לפני עור (דמגנין אותו שמצער הציבור) והרכה פעמים גורם שמדכרין עליו לשה"ר ראה זה מאריך בתפלה, וכוונתו ליהררא, ולא לש"ש וכו' וכיוצא. וכיון שבלשון הרע עוברין על י"ד מ"ע וי"ז לאוין (עי' חפץ חיים), נמצא המכשילן בלשון הרע מכשיל הרבים עם 31 עבירות.
- (2) עובר בלאו דהשמר פן תשכח את ד' אלקיך שהוא לאו לגסי הרוח (חפץ חיים בפתיחה).
- (3) עובר על לא תשנא את אחיך בלבבך, אם כפניו שלום ידבר, ושלא כפניו מכאיב ריחו (חפץ חיים שם).
- (4) אם מבזה הש"ץ ברכים הו"ל מלבין פני חבריו ברכים.
- (5) עובר על ואהבת לרעך כמוך.
- (6) אם המתפלל מפסיד ממון או מפרנסתו עובר על וחי אחיך עמך.
- (7) עובר על את ד' אלקיך תירא (חפץ חיים שם, אות י"א).
- (8) עובר על מ"ע והלכת בדרכיו להיות חנון ורחום, וזה מתאכזר על הצבור (שם, אות י"ד).
- (9) גורם קטטה ומחלוקת ועובר על "לא תהי' כקרח וכעדתו" (סמ"ג).
- (10) גורם שהרכה אין מסיימין שאר התפלה דממהרין.
- (11) מצערין נפשות הרבה, שלא נשאר להם פנאי לאכול, וכמו שלהאכיל רעב מצוה גדולה, והוא ענין נתינת תיקון ליארצי"ט, כן זה עבירה
- (12) ביטול ברכת הנהנין במחנותו שעיי"ז נחשב כמחטיא הרבים נמכואר בברכות לה: וכגחל כנסת ישראל והקדוש ברוך הוא וחבר לירונעם בן נבט.
- (13) דוחה השכינה ע"י שמפריע שלום בית כשבאין לבית ונוגשים על הנשים למהר הכנסת האוכלין ותיקונם, דאיש ואשה שלום ביניהם שכינה ביניהם.
- (14) מספרים דברים גטלין שחוק וקלות ראש בתפלין והוא עון גדול.
- (15) מבטלין מים אחרונים (מכואר בשאלה).
- (16) באין לכלל כעס שדינו כעובד ע"ז.
- (17) מבטלין אמירת אמן ויהש"ר שטרודין להשלים בתפלה.
- (18) לפעמים מתבטלין מהנחת תפלין דר"ת שאין להם זמן אז.
- (19) לפעמים ע"י המהירוה שוכחין ליקח הרפואה או וויטאמין ובאין לידי חולי רח"ל.
- (20) יש שלא באין לבה"כ ומתפללין ביחידות, ומבטלין תפילה בצייבור.
- (21) וגם מתבטל משיעור תורה בבית המדרש.
- (22) אם אוכל בדרך והפירודין מתפורזין בא לידי עוני רח"ל.
- (23) ע"י כל מיני שיחות הו"ל בבית המדרש עובר על ומקדשי תיראו.

מפעל הזוהר
נחל לכיש 24/8 בית שמש
טל: 0548436784

אור הזוהר

מוסדות אוהל הרשב"י
אגל קבר רבי שמעון בר יוחאי
ת.ד. בני ברק 612 03-578-4480
טל: 03-5784413 / 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

גליון מספר 37 - טבת תשע"ב

כולל חצות - שופרא דמירון

במעשרת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא מליץ טוב בעדנו, ארוננו בר יוחאי

להתקשר להרב שרגא שניצר: 3144875-30/401111-5250

קונטרס

מודרה נבוכים לדור הגאולה

(חלק א)

בו יבאר האשליה וההסתרה הנוראה שמצויים בחוגי הישיבות והאברכים בהיותם בתרדמה עמוקה, תחת שליטה כוחות הסטרא אחרא שמזנעים מהם את לימוד האמת, לימוד הזוהר הקדוש, לימוד שפת הגאולה, ובמקום זאת שקועים רק בלימוד חיצוניות התורה, ובכך מחזקים את חיצוניות העולם, את האשליה, ולכן העולם זועק מיסורים, פי אין לו חיים, הוא רק פועל כגוף ללא נשמה, ולכן נוחתות גזרות קשות על עם ישראל, כדי שנתעורר מהתרדמה, כי אנו דור אחרון של גאולה של פנימיות התורה, ובאנו כפאן לתת תרופה לשקר, למכאוב הגדול, שכל התלמידי חכמים יקחו אחריות אישית, כדי להציל את עם ישראל והעולם כולו.

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי

חודש טבת תשע"ב

נחל לכיש 24/8 בית שמש תובב"א, טל: 0548-436784

שאלות ותשובות מעם ישראל
על למוד הזוהר הקדוש

גלוי האמת לאמיתה!!!

שאלה: מדוע לא שמענו עד היום מגדולי ישראל על חובת לימוד זוהר הקדוש?

תשובה: טעות גדול בידך, עוד בשנת תרפ"א יצאו גדולי ישראל בד"ץ של הצדיקים הגדולים של יהושע ליב דיסקין זצ"ל, וחתמו על זה כל הגדולים דאז, ואחר כך חתמו העדה החרדית בירושלים עיה"ק בשנת תשס"ב-ח, ועוד גדולי ישראל, ויצאו הרבה ספרים עם חתימות של רוב גדולי האשכנזים והספרדים. ובספר אור הזוהר גדולי ישראל והזוהר מאורות הזוהר ועוד, מובאים יותר מאלף צדיקים. ואם לא שמעת? סימן שהרב שלך מהערב רב ולא גילה לך את האמת.

א. שאלה: למה הרב שלי לא הורה לי שעלי ללמוד זוהר?

תשובה: א. קדם תדון את רבך לכף זכות שהוא תינוק שנשבה, ואם לא למד מאין ידע? [למשל אם תלך לקבוץ ותצעק שבת, הם לא יבינו מה אתה רוצה מהם, הם מעולם לא שמעו מה זה שבת?].
ב. יתכן שלא שמע ולא ראה את הספר "אור הזוהר" מאלף צדיקים "ערפה של שעה", ו"גדולי ישראל והזוהר",

שיותר מאלף צדיקים אומרים שכל יהודי ואפילו רשע צריך ללמד זוהר! - עצה בידך תביא לו את הספרים שיראה מה אומר לנו משה רבנו וכל הצדיקים הבאים אחריו, ב"ה יותר מאלף, והאחרונים החפץ חיים החזון איש, ואחרון אחרון חביב רבי חיים קניבסקי שליט"א. ואם אחרי כל זה, הרב שלך מתנגד בלמוד הזוהר, אז הוא פשוט מרבני הערב רב זרע עמלק שדין רוחין ולילין שהרשב"א כתב עליהם שהם מזרע עמלק שדין רוחין ולילין (שו"ת הרשב"א סימן ת"ד, ספר הרוזים, כתבי האריז"ל והם מזיקין את הבריות). וצריך לעזוב את הבית הכנסת ולא לשמוע תורה מפיו. ראה מה שכתוב ה'פרי יצחק' על ספר יצירה: הס"ם מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה. וזה לשון הספר 'פרי יצחק' על ספר יצירה, (הקדמה) הס"ם שהוא עמלק כשהוא רואה שבני אדם רוצים לעסק גם בן בסודות התורה, אז הוא גורם כמה סבות ומניעות לאדם, ותמיד הוא מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה, ועל ידי כן יהיה לו תקומה שאין נמחה שמו.

ב. שאלה: ראש הפולל שלי אינו מרשה ללמד זוהר בפולל, מה אפשר לעשות?

תשובה: להראות לראש הפולל כל מה שכתבו האלף צדיקים, ואם אחר

הרבים מעשות דבר מצוה, והמטה את חברו מדרך טובה לדרך רעה, והרואה בנו בתרבות רעה ואינו מוחה בידו, והחולק על דברי חכמים, והשווא את התוכחות, והמלעיג על המצות. ועין ומב"ם (הלכות תשובה פרק ד): ארבעה מהם עוון גדול, והעושה אחד מהם אין הקדוש ברוך הוא מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, ועין ספר שערי תשובה (שער הראשון - אות נב), אורחות צדיקים (שער העשרים וששה).

ד. שאלה: האם נכון הדבר שמי שמסרב ללמד זהר לא עמדו רגליו על הר סיני?

תשובה: בזהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהו קיימי בטורא דסיני, וז"ל: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו', עכ"ל. ראה אור הזוהר, ורבי יהודה פתייה זי"ע מבאר, שאותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני.

ה. שאלה: איך יכולים לכתב דברים חמורים כל כך, רב שאינו מורה ללמד זהר וצח נפשות ממש והוא אשם על כל האסונות שהיה ויהיה חס ושלום?

תשובה: זה לשון התיקוני זוהר (תקוון ל' דף עג) וי לון דגרמין עניותא ותרבא וביזיה והרג ואבדן בעלמא. [תרגום

כך לא יאמר ללמד זהר, משמע שהוא פשוט רשע וכופר בעקר ואפיקורס גמור לפי הרמב"ם ז"ל, ולא מאמין ביי"ג עקרים ולא יקום לתחית המתים. לא מאמין באני מאמין ויי"ג עקרי אמונה. והוא לא מחפש התכלית שלך כמו שכתב הגר"א: בלי למוד הסוד לא מבינים את הפשט. וזה לשון הגר"א (אבן שלמה פ"ח), כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיגן נידון בדינים קשים רחמנא לצלן. פנימיות התורה הוא חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש, והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה.

ג. שאלה: האם זה נכון הדבר שאמרתם: שרב האומר לא ללמוד זהר אי אפשר לו לחזר בתשובה?

תשובה: אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ר"ף יומא פ"ח) עשרים וארבעה דברים מעכבים את התשובה, ואלו הם... והמתחבר לרשע, והאומר אחטא ואשוב, וכן אמרו במשנה (יומא פה, ב) האומר אחטא ואשוב, אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. והמתכבד בקלון חברו, והפורש מן הצבור, והמבזה אבותיו, והמבזה רבותיו, והמעכב את

לְשׁוֹן הַקִּדְשׁ]: אוי לָהֶם שְׂגוּרִים
עֲנִיּוֹת וְחָרָב וּבִזָּה וְהָרַג וְאֶבְדָּן בְּעוֹלָם.
[הַבְנֵתָ, לֹא אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה].

ו. שְׁאֵלָה: אִם אֲנִי שׁוֹמֵעַ רַק לְדַבְרֵי
רַבִּי שְׁלִי, הָאוֹמֵר לֹא לִלְמַד זֹהוּ, הָאִם
יְהִיֶּה לִי גֵן עֵדֶן אוֹ לֹא? מֵה יַעֲשׂוּ לִי
בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, אִם שְׁמַעְתִּי לְרַב
שְׁלִי?

תְּשׁוּבָה: כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקִּדּוּשׁ שְׂאִי
אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן בְּלִי
לְמוֹד פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְשֵׁם יִקְחוּ
אוֹתָךְ לְגִיּהֵנוּם, וְשֵׁם תִּצְעַק, אֲנִי לֹא
אֲשֵׁם הָרַב שְׁלִי לֹא אֶמַר לִי לִלְמַד
זוֹהַר, וְתַמְשֵׁךְ אֶת הָרַב שְׁלֹךְ יַחַד אִתָּךְ
לְגִיּהֵנוּם, וְתִצְעַק שֵׁם, תִּשְׁלַחוּ אֶת הָרַב
לְגִיּהֵנוּם שֶׁהוּא אֲשֵׁם, הוּא לֹא אֶמַר
לִי לִלְמַד זוֹהַר, אֲבָל בְּאֵמַת הָרַב לֹא
יִזְכֶּה לְלַכֵּת לְגִיּהֵנוּם, אֲלֵא לְכַף הַקְּלַע,
וְאִתָּה אוֹלֵי תִזְכֶּה לְהַכְנִס לְגִיּהֵנוּם,
אֲבָל זֶה רַק אִם לֹא חֲזוּרָת בַּתְּשׁוּבָה,
וּבְאֵמַת לֹא יִדְעָתָ, הַיּוֹם אֵינְךָ אֶחָד שְׁלֹא
יודֵעַ שְׁצָרֶיךָ לִלְמַד זוֹהַר הַקִּדּוּשׁ,
וְאֶפִּילוֹ יְלָדִים יוֹדְעִים, וְאִתָּה לֹא יְכוּל
לְהַגִּיד לֹא שְׁמַעְתִּי וְלֹא יִדְעַתִּי!!! וְזֶה
לְשׁוֹן סֵפֶר הַבְּרִית: וּמִי שְׁלֹא עָסַק
בְּחֻכְמַת הָאֵמַת וְלֹא רָצָה לִלְמוֹד אוֹתָהּ
בְּשַׁעַת שִׁנְשֻׁמְתָהּ רוּצָה לְעֲלוֹת בְּגֵן עֵדֶן
דוֹחִין אוֹתָהּ מִשֵּׁם בְּבִזְיוֹן כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ
בְּזוֹהַר שִׁיר הַשִּׁירִים וְכוּ', וְלֹא עוֹד
שְׂאִפְלוּ יֵשׁ בְּיָדוֹ כָּל מַעֲשִׂים הַטּוֹבִים
שְׁבַעְעוֹלָם, הַשְׂרָפִים בְּעֲלֵי שֵׁשׁ כְּנָפִים
שׁוֹרְפִים אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם

כְּמוֹ שְׂאִמְרוּ בְּזוֹהַר פְּרֻשַׁת פְּקוּדֵי וְכוּ',
וְזֶה הַשֵּׁר הַגְּדוֹל הַמְּמַנֶּה עַל זֶה נִקְרָא
יּוֹפִיא"ל כִּי הוּא בְּגִימְטְרִיא קַבְלָ"ה.

עַל כֵּן אֲחִי אֶהוּבִי, אִם אִתָּה חֲפִץ
בְּאֵמַת לְעוֹלָם הַבָּא וְאִתָּה רוּצָה
לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, תִּלְמַד –
תְּגַרוֹס זוֹהַר הַקִּדּוּשׁ בְּכָל יוֹם לְפָחוֹת
4-5 דְּקוֹת, שְׂזָה הַמִּינִימוֹם, וְכֵן תִּזְכֶּה
לְשַׁכֵּר הַגְּדוֹל שְׁכַתְּבָנוּ בְּעֲלוֹן הַזוֹהַר
מִסֵּפֶר 35-36 וּבִסְפֵר עֲרֻכָה שֶׁל שַׁעַת.

ז. שְׁאֵלָה: הַכְּנַסְתִּי פֶתַח אֱלֹהֵינוּ
הַמְּבַאֵר לְבֵית הַכְּנַסֶּת וְהָרַב הוֹצִיא אֶת
זֶה, מֵה לַעֲשׂוֹת?

תְּשׁוּבָה: לְעוֹרֵר אֶת הָרַב וְלְהִרְאוֹת
מֵה שְׁכַתְּבָנוּ כְּאֵן, וְאִם הוּא מִמְּשִׁיךְ
בְּרִשְׁעוֹתָיו, תִּבְרַחוּ מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא
בּוֹדֵאֵי מַרְבְּנֵי הָעֶרֶב רַב, זֶרַע עֲמֻלָּק
שְׂדֵינְךָ רוֹחֵץ וְלִילִין.

ח. שְׁאֵלָה: אֲנִי לוֹמֵד בִּישִׁיבָה גְדוֹלָה
וּמְפֻרְסָמָת, וְתוֹרֵם תָּרֵם לָנוּ סְטִים שֶׁל
זוֹהַר הַקִּדּוּשׁ, וְרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה הַזֶּה
לְהוֹצִיא אֶת הַזוֹהַר, מֵה עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת?
תְּשׁוּבָה: זֶה אֶחָד מֵהַעֲוֹנוֹת
הַגְּדוֹלִים בְּיוֹתֵר לְהַתְעַלֵּם מִדְּבַרֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי וּמֹשֶׁה רַבְּנּוּ אֲשֶׁר
בּוֹדֵאֵי עַל יָדָם יִתְגַּלֶּה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
בְּרַחֲמִים, וְעַל כֵּן תַּעֲשׂוּ מֵה שְׁיַעֲצֵנוּ
לְמַעַלָּה בַּתְּשׁוּבָה א', וְאִם הוּא מִתְּנַגֵּד,
הוּא חֵיל טוֹב שֶׁל זֶרַע עֲמֻלָּק וְכוּ',
תִּמְחוּ נִגְדוֹ וְתִהְיוּ בְּאֶבֶל, עַל שְׂבִיזָה אֶת
כָּל אֶלְפֵי הַצְּדִיקִים, וְתִצְאוּ נִגְדוֹ בְּחָרָב

יא. שאלה: אם הרב שלי אינו אומר ללמד זוהר, האם הוא לומד תורה לשמה? האם הוא מערב רב? מי אומר את זה?

תשובה: ראה בהקדמת מורנו הרב חיים ויטאל זי"ע (על שער ההקדמות) ... וכלו כל הקצין ועדין בן דוד לא בא. ונודע את אשר אמרו רבותינו זכרונם לברכה כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו פאלו נחרב בימיו. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה ועל מה נתארץ קצנו וגלותנו. ומדוע לא בא בן ישי. ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי... מספר התקונים (תקון ל' דף ע"ז) ... וכל חסדו פציץ השדה, כל חסד דעבדי לגרמייהו הוא דעבדי... ויזכור כי בשור המה רוח הולף ולא ישוב (תהלים עח לט), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגרמי דיוזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמת הקבלה וגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי יו"ד מינה, ואשתארת בי"ת יבישה, וי לון דגרמי עניותא וחרבא ובינה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק דאיהו רוחו של משיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת השם (ישעיה יא ב). ואפילו כל אינון דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה

ובחנית ובקול קורא גדול, ותפרסמו את שמו ברבים ותזהירו את עם ישראל שאף אחד לא יתחבר להפנס לשיבה הזאת, ועין לעיל. ראה מה שכתב ה'מקדש מלך': מי שלא לומד קבלה פוגם את למוד הנגלה שלמד.

וזה לשון ה'מקדש מלך' (תקוני זהר תיקון מ"ג), מאן דאליף תורה שבכתב בשור לחמה של תורה, ושטה יין תורה שבעל פה, עונשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יוליף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שילמדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרושל, גורם לארץ גלותא וכו'. וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה. (עיון שם בתיקון ל' שגם הלומד קבלה בגירסא בעלמא בלי הבנה, לימוד שעה אחת נחשב כמו חודש ימים בלימוד פשטי התורה).

ט. שאלה: האם זה אמת ששעה אחד זוהר הקדוש שוה יותר מעשר אלף אברכים שלומדים גמרא כל היום שלש חדשים?

תשובה: ראה ערכה של שעה, ועלון אור הזוהר מספר 35-36.

י. שאלה: האם זה נכון שמי שאינו לומד זוהר לא ראה מאורות מימיו?

תשובה: ראה של"ה (מאמר ראשון, מועתק בספר אור הזוהר דף 154 - תפנה למפעל הזוהר לקבל בזנים הספרים).

שֶׁל הַרְשָׁבִי, וְרַק אֵלוּ שְׁלוֹמֵי זוֹהַר
הַקְּדוֹשׁ יִנְצֵלוּ, לְכֵן הִקְמַנּוּ אֶת מִפְעָל
הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי מִתּוֹךְ אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל
לְהַצִּיל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם
שֶׁהֵם, וְאַפִּילוּ אֶת רַבְנֵי הָעָרֵב רַב
לְהַחְזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה!

יג. שְׁאֵלָה: מִדּוּעַ כְּבוֹדוֹ אוֹמֵר
שְׂרָאשׁ יִשִּׁיבָה הַאוֹמֵר שְׂאִין לְלַמּוֹד
זוֹהַר לֹא הָיָה צְרִיךְ לְבֹא לְעוֹלָם? הֲלֹא
הוּא תַלְמִיד חָכֵם גָּדוֹל?

תְּשׁוּבָה: לֹא אֲנִי אוֹמֵר זֶה, רַק
הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רִבִּינוּ
יַעֲקֹב אֲבוֹתֵינוּ צוּק לֵלֵךְ (בְּסִפְרוֹ נִגְנִי
הַמְּלִיךְ דָּף ס"ה) אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר
יוֹחָאי הַקְּדוֹשׁ: דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת
אַמֶּת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא
נִבְרָא דְבִלֹּא זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוֹתוֹ
יְתַבְרַךְ, וְיִרְאֶתוּ וְאֶהְבֵּתוּ, וְעַבְדוּתוֹ.

יד. שְׁאֵלָה: מִדּוּעַ כְּבוֹדוֹ אָמַר לִי
שְׂרָאשׁ הִישִׁיבָה שְׁלִי יַצְטַרְךָ לְבֹא
בְּגִלְגוּל פְּעַם נּוֹסֶפֶת, הֲלֹא הוּא תַלְמִיד
חָכֵם גָּדוֹל?

תְּשׁוּבָה: הָרַב פְּתִיחַ זי"ע אוֹמֵר
בְּשֵׁם רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל זי"ע שֶׁכָּתַב
בְּתַחֲלַת שַׁעַר הַמְצוּוֹת: וְאִם לֹא עָשָׂה
כֵּן הָרִי חֶסֶד מְצוּהָ אַחַד שֶׁל תַּלְמוּד
תּוֹרָה שֶׁהִיא גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל
הַמְצוּוֹת וְצְרִיךְ שִׁתְּגַלְּגַל עַד שִׁיִּטְרַח
בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרָד"ס הַנִּזְכָּר. עַד
כָּאן לְשׁוֹנוֹ. וְעוֹד אָמַר הָרַב יְהוּדָה
פְּתִיחַ זי"ע שֶׁעוֹד בְּשַׁעַת הַלְוִיָּה כְּאִשְׁר

בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית
קָרְדָם לְחַתֵּךְ בְּהָ אֲצֵל קָצַת בְּעַלֵי תּוֹרָה
אֲשֶׁר עִסְקָם בְּתוֹרָה עַל מִנַּת לְקַבֵּל פָּרֶס
וְהַסְפָּקוֹת יְתֵרוֹת, וְגַם לְהִיּוֹת מִכָּל
רְאשֵׁי יִשְׁיבוֹת, וְדִינֵי סִנְהֵדְרָאוֹת,
לְהִיּוֹת שְׂמֵם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ
וְדוּמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלִגָּה
הַבּוֹנִים מְגַדֵּל וְרָאשׁוּ בְּשָׂמִים, וְעַקֵּר
סִבַּת מַעֲשֵׂיהֶם הִיא מֵהַ שְׂכַתְבָּה אַחַר כֵּךְ
הַכְּתוּב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּכַתוּב בְּסִפְרוֹ
הַזֶּה בְּפִרְשַׁת בְּרָאשִׁית (דָּף כ"ה): וְזֶה
לְשׁוֹנוֹ עַל פְּסוּק אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
וְהָאָרֶץ, שֶׁחֲמָשָׁה מִיָּנִים יֵשׁ בְּעָרֵב
רַב, וּמִן הַג' מִיָּנִים, מֵהֵם הוּא הַנִּקְרָא
כַּת גְּבוּרִים, דְּעַלִּיָּהוּ אֶתְמַר הַמָּה
הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲלֵם אֲנָשֵׁי הַשָּׁם,
וְאִינוֹן מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאֶתְמַר בְּהוֹן
(בְּרָאשִׁית י"א) הִבָּה נִבְנָה לָנוּ עֵיר וּמְגַדֵּל
וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם כְּבַנְיָן בְּתֵי כְּנַסְיוֹת
וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וְשׁוּיִין בְּהוֹן סֵפֶר תּוֹרָה
וְעַטְרָה עַל רִישֶׁיהָ, וְלֹא לְשִׁמָּה, אֲלֵא
לְמַעַבְד לֹוֹן וְכו'. וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת
אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בְּתוֹרָה שֶׁלֹּא
לְשִׁמָּה נָח לוֹ שְׁנֵהֲפֹכָה שְׁלִיתוֹ עַל פְּנֵי
וְלֹא יֵצֵא לְאוּרֵי הָעוֹלָם.

יב. שְׁאֵלָה: לָמָּה הָאֲדוּמוֹר מְהַלְמִין
עוֹשֶׂה רַעַשׁ עַל לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ?
תְּשׁוּבָה: כְּתוּב בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
שֶׁכָּל אֵלוּ שֶׁלֹּא לּוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ
יִמְחָקוּ מִן הָעוֹלָם בְּמַלְחָמַת גּוֹג
וּמַגּוּג, וּפְשׁוּט שְׁאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְהַצִּיל
אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל שִׁיִּכְנָסוּ בְּתַבַּת נּוֹחַ

ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

יז. שאלה: מי אומר שכל אלו שלא הורו ללמוד זוהר אשמים על שש מליון יהודים, ועל כל הפיגועים שנעשו עד היום?

תשובה: ידוע שבעל הסלם זצ"ל עשרים שנה לפני מלחמת העולם, הלך לרבנים וראשי ישיבות, והודיע להם שגזירה גדולה נחתמה על כלל ישראל, חלק גדול מכלל ישראל ימחקו מן העולם רח"ל, והוסיף דברי הרמח"ל הידועים שרק למוד הזוהר הקדוש יכול להצילנו מן הגזרות הרעות רח"ל. על כן העצה היא, שכל רב וראש ישיבה יורה, לכל יהודי ללמד זוהר הקדוש. ולא שמעו בקולו! - אחרי כך פרצה מלחמה גדולה ונהרגו 6-7 מליון יהודים, כעת אני שואל את אותה השאלה שמקשה הגמרא במסכת שבת (נה) מי הרג אותם? - ידוע מאמר חז"ל (שבת דף נ"ה

עמוד א) אמרה מדת הדין לפני הקב"ה, רבוננו של עולם מה נשתנו אלו מאלו. אמר לו הללו צדיקים גמורים והללו רשעים גמורים. אמרה לפני רבוננו של עולם היתה בידם למחות ולא מחו, ואכמ"ל. - ולפי דברי חז"ל אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר

בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

טו. שאלה: למה כבודו מרעיש עולמות שילמדו זוהר למה אין מספיק ש"ס ופוסקים?

תשובה: אמר הרבי מקאמארנא בספרו היכל הברכה: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזה ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוצ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש... ובודאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל. (היכל הברכה קומרינה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

טז. שאלה: מי אומר שאלו שאינם לומדים זוהר גורמים לעכב את המשחח?

תשובה: בתקון ל' פתב (הכסא מלך), וז"ל: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש

ית. שאלה: מי אומר שאם נלמד זוהר ננצל?

תשובה: משה רבנו והרשב"י אומרים: כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו ינצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו: שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח לתבה הזאת וננצל.

מורי ורבותי אחים יקרים, בואו ונתאחד כלנו בחבורת 70,000 ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללמוד הזוהר הקדוש, ועתה שערי תרוצים ננעלו, וכלם מקימים בשמחה את רצון השם יתברך - אפשר לקבל בחנם את הספרים - הן ספרי התעוררות והן תקוני זוהר, בארגון מפעל הזוהר העולמי בבית שמש, 0548-436784.

הרב מנחם לסקר
זקה ביום?
לקרא זוהר הקדוש!!
הזדעזעו הזאת נכתבה בשבילי!!!
כאן יוצג להשיג בחינם ספרי זוהר לכל המעוניין ללמוד זקה ביום לקרא זוהר הקדוש.
כל יום יקבל לידם זיקה וזיהוב את האהבה בימינו וזהו סוד

כשרות משיח יאמר לך
"זכות המעין"
לך זיקה בגאולת העם.

כתובת: 0548-436784, 0548-4255789
תל אביב: 03-6304823, 052-9077914
מספר: 09-832442, 054-9788564, בדרום: 08-0108608

הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה ספר שלם "מצות התוכחה". וכן כתב הגוב"י הגאון רבי מנחם מענכין הלפרין זצ"ל, העניינים וההרואים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומעניישים אותם על כן, וזה לשון בעל הגוב"י על עץ החיים, מי שאינו לומד נסתה וחקמת ספר הזוהר תסמרנה שערותיו ובשרו יעשה חידודין חידודין בהעלותו על לבו כי עניותא דישראל, הגזרות והמלחמות המשסות וההרואות הוא בעצמו הגורם לזה, ובכפמליא של מעלה העני יחייבו על דלותו ושפלותו, וההרוא על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים בין אדם לחברו, על שיום הכפורים אין מכפר עליהם, אוי לנו מיום הדין והתוכחה, עכ"ל. (וכמו כן היום יתבעו את כל האדמו"רים והרבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שקתוב במסכת שבת (נ"ה) ילקוט שופטים, ועין חפץ חיים (במכתב כ"ה), וז"ל: עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע ח"ו על זה).

גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!
הנרא' במשלי (ב, יז), מבאר גודל הזכות שיש למיני הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וכן אם לא שמע, אז שמקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק היתנום שלו.

הידענו ברבע אחת אחת יוכל לזכות לעולמות נצח! ענין לא ראתה. - עתה המול בידך - אחת יוכל לחלק ס' ערכה של שנה, שמעוד ומעורר ללמוד זוה"ק בכל יום. וכל הלומד שנה זוה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם חפילו בכל שבחות השנה יו"ט, לכל ימי חייו, תגיע לו 640 מיליארד שנה תורה, ואם וביותר יתארן שיעור לעשר יהודים, תגיע לו 6 טריליון 400 מיליארד שנה תורה. - ובזוה"ק (פ' ויצא קס"א) כתוב: שכל מה שנתונים משמים הוא באלף ועוד כדו"ט כל עשרה ביה שכינה שריה, אחת מנפיל כל מני יהודים באלף, תגיע לו 6 טריליון 400 מיליארד שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מן בוודאוו!!!

(לקבלת פרטים בדיון חלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שני סודות האלוקים).